2026/2108

19.9.2026.

UREDBA (EU) 2026/2108 EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA

od 16. rujna 2026.

o uspostavi Carinskog zakonika Unije i Carinskog tijela Europske unije i stavljanju izvan snage Uredbe (EU) br. 952/2013

(Tekst značajan za EGP)

EUROPSKI PARLAMENT I VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegove članke 33., 114. i 207.,

uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,

nakon prosljeđivanja nacrta zakonodavnog akta nacionalnim parlamentima,

uzimajući u obzir mišljenje Europskoga gospodarskog i socijalnog odbora ([1]),

u skladu s redovnim zakonodavnim postupkom ([2]),

budući da:

(1) Carinska unija temelj je Unije i funkcioniranja unutarnjeg tržišta. U interesu gospodarskih subjekata i carinskih tijela u Uniji Uredbom (EU) br. 952/2013 Europskog parlamenta i Vijeća ([3]) u jedinstveni je akt, Carinski zakonik Unije, objedinjeno carinsko zakonodavstvo koje je prije bilo sadržano u nekoliko različitih pravnih akata. Ta uredba sadržava opća pravila i postupke za osiguravanje provedbe tarifnih mjera i drugih mjera uvedenih na razini Unije u odnosu na trgovinu robom između Unije i zemalja ili područja izvan carinskog područja Unije te odredbe koje se odnose na naplatu uvoznih carina. Carinska tijela država članica odgovorna su za provedbu tih pravila u okviru operativnih zadaća kao što su primjena carinskih postupaka, provedba analize i provjera rizika te primjena sankcija u slučaju povreda carinskog zakonodavstva.

(2) Pri provedbi Uredbe (EU) br. 952/2013 utvrđeni su nedostatci u nekoliko područja. Ti nedostatci uključuju: nedostatne ili nedjelotvorne mjere za osiguravanje zaštite Unije i njezinih građana od nefinancijskih rizika kojima je izložena roba utvrđenih politikama Unije koje nisu carinsko zakonodavstvo; ograničen kapacitet carinskih tijela da djelotvorno obrađuju sve veći obujam robe uvezene iz trećih zemalja prodajom na daljinu (transakcije e-trgovine); ograničen kapacitet arhitekture informacijskih sustava uspostavljene Uredbom (EU) br. 952/2013 za digitalizaciju carinskih postupaka kako bi se držao korak s tehnološkim napretkom, osobito tehnologijama koje se temelje na iskorištavanju podataka i nepostojanje djelotvornih upravljačkih struktura carinske unije, što dovodi do različitih praksi i neujednačene provedbe carinskih pravila u državama članicama. Ti nedostatci otežavaju pravilno funkcioniranje carinske unije, a time i unutarnjeg tržišta, zbog unutarnjih i vanjskih rizika i prijetnji.

([1]) SL C, C/2023/864, 8.12.2023., ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2023/864/oj.
([2]) Stajalište Europskog parlamenta od 13. ožujka 2024. (SL C, C/2025/1035, 27.2.2025., ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2025/1035/oj) i stajalište Vijeća u prvom čitanju od 3. rujna 2026. (još nije objavljeno u Službenom listu). Stajalište Europskog parlamenta od 16. rujna 2026. (još nije objavljeno u Službenom listu).
([3]) Uredba (EU) br. 952/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 9. listopada 2013. o Carinskom zakoniku Unije (SL L 269, 10.10.2013., str. 1., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2013/952/oj).

(3) Primjereno je da se u carinskom zakonodavstvu uzme u obzir brz razvoj globalnih trgovinskih tokova, tehnologije, poslovnih modela i potreba dionika, među ostalim poduzeća, potrošača i stanovnika. Stoga je potreban veći broj izmjena Uredbe (EU) br. 952/2013. Radi jasnoće tu bi uredbu trebalo staviti izvan snage i zamijeniti.

(4) Kako bi se osigurala djelotvorna sredstva za postizanje ciljeva carinske unije, trebalo bi revidirati, pojednostavniti i uskladiti niz pravila i postupaka kojima se uređuje način na koji se roba unosi na carinsko područje Unije ili iznosi iz njega. Trebalo bi osigurati moderan i integriran skup interoperabilnih elektroničkih usluga za prikupljanje, obradu i razmjenu informacija relevantnih za provedbu carinskog zakonodavstva, odnosno Centar Europske unije za carinske podatke („Centar EU-a za carinske podatke"). Trebalo bi se uspostaviti Carinsko tijelo Europske unije („Carinsko tijelo EU-a") kao središnje operativno tijelo s kapacitetom za koordinirano upravljanje carinskom unijom u određenim područjima.

(5) Od donošenja Uredbe (EU) br. 952/2013 uloga carinskih tijela razvijala se kako bi se sve više obuhvatila primjena prava Unije i nacionalnog prava kojim se utvrđuju zahtjevi za robu koja podliježe carinskom nadzoru, osobito nefinancijski zahtjevi za robu koje je potrebno ispuniti za ulazak takve robe na unutarnje tržište i njezino kretanje na unutarnjem tržištu. Takvi su se nefinancijski zahtjevi tijekom godina eksponencijalno povećali u skladu sa sve većim očekivanjima poduzeća i stanovnika Unije u pogledu zaštite, sigurnosti, pristupačnosti za osobe s invaliditetom, održivosti, zdravlja i života ljudi, životinja i bilja, okoliša, zaštite ljudskih prava i prava intelektualnog vlasništva te vrijednosti Unije. Treba uvesti nove alate, kao što je digitalna putovnica za proizvode uspostavljena Uredbom (EU) 2024/1781 Europskog parlamenta i Vijeća ([4]), kako bi se osiguralo da je drugo zakonodavstvo koje primjenjuju carinska tijela, kako je definirano u ovoj Uredbi, u vezi s proizvodima i dalje u skladu s tim očekivanjima. Stoga je potrebno uzeti u obzir sve veći broj i složenost nefinancijskih rizika tako da se u misiju carinskih tijela uključi posebno upućivanje na zaštitu javnih interesa u okviru njihovih nadležnosti i, prema potrebi, u bliskoj suradnji s drugim nadležnim tijelima.

(6) S obzirom na razvoj uloge carinskih tijela i poslovnih modela u kojima djeluju te kako bi carinska tijela „djelovala kao cjelina" i doprinijela neometanom funkcioniranju unutarnjeg tržišta, potrebno je preciznije opisati misiju carinskih tijela tako što će se konkretnije definirati njihovi ciljevi i zadaće. Osim toga, brz tehnološki razvoj, posebno umjetne inteligencije, znatno će utjecati na aktivnosti carinskih tijela, među ostalim u području analize rizika u stvarnom vremenu.

(7) Uz cilj ostvarivanja svoje misije, carinska tijela trebala bi nastojati postići i troškovnu učinkovitost izbjegavanjem udvostručavanja napora te promicanjem djelotvornosti carinskih postupaka i učinkovite upotrebe povezanih resursa na razini Unije i na nacionalnoj razini. Trebala bi prikupljati, analizirati i razmjenjivati relevantne informacije radi podupiranja donošenja odluka na temelju dokaza. Ako je aktiviran režim za izvanredne okolnosti na unutarnjem tržištu u skladu s Uredbom (EU) 2024/2747 Europskog parlamenta i Vijeća ([5]), carinska tijela mogu doprinijeti protoku robe relevantne u slučaju krize.

([4]) Uredba (EU) 2024/1781 Europskog parlamenta i Vijeća od 13. lipnja 2024. o uspostavi okvira za utvrđivanje zahtjeva za ekološki dizajn održivih proizvoda, izmjeni Direktive (EU) 2020/1828 i Uredbe (EU) 2023/1542 te stavljanju izvan snage Direktive 2009/125/EZ (SL L, 2024/1781, 28.6.2024., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1781/oj).

([5]) Uredba (EU) 2024/2747 Europskog parlamenta i Vijeća od 9. listopada 2024. o uspostavi okvira mjera povezanih s izvanrednim stanjem na unutarnjem tržištu i s otpornosti unutarnjeg tržišta i izmjeni Uredbe Vijeća (EZ) br. 2679/98 (Akt o izvanrednom stanju na unutarnjem tržištu i otpornosti unutarnjeg tržišta) (SL L, 2024/2747, 8.11.2024., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/2747/oj).

(8) Primjereno je u ovoj Uredbi zadržati pravni okvir za primjenu određenih odredaba carinskog zakonodavstva na trgovinu robom Unije između dijelova carinskog područja na koje se primjenjuju Direktiva Vijeća 2006/112/EZ ([6]) ili Direktiva Vijeća (EU) 2020/262 ([7]) i dijelova tog područja na koja se te direktive ne primjenjuju, ili na trgovinu robom Unije između dijelova tog područja na koja se te direktive ne primjenjuju. Uzimajući u obzir da je predmetna roba kojom se trguje roba Unije i uzimajući u obzir fiskalnu prirodu mjera koje su relevantne u takvoj trgovini unutar Unije, opravdano je uvesti primjerena pojednostavljenja carinskih formalnosti koja se trebaju primjenjivati na takvu robu.

(9) Određene definicije utvrđene Uredbom (EU) br. 952/2013 trebalo bi prilagoditi kako bi se u obzir uzelo šire područje primjene ove Uredbe, kako bi se uskladile s onima utvrđenima u drugim pravnim aktima Unije i kako bi se pojasnila terminologija koja u različitim sektorima ima različito značenje. U carinsko zakonodavstvo trebalo bi uključiti nove definicije kako bi se pojasnile uloge i odgovornosti određenih dionika u carinskim postupcima. Kad je riječ o uvozniku i izvozniku, kako bi se ojačao carinski nadzor, novim bi definicijama te osobe u odnosu s carinskim tijelima trebale biti odgovorne za sukladnost robe kojom trguju, među ostalim za financijske i nefinancijske rizike, u skladu sa zakonodavstvom o određenom proizvodu. Kad je riječ o novom konceptu „uvoznika za prodaju na daljinu", novim definicijama trebalo bi osigurati da se u nekim slučajevima, u kontekstu internetske prodaje izvan Unije, gospodarski subjekt, za razliku od potrošača, smatra uvoznikom i obvezan je preuzeti odgovarajuće odgovornosti te bi trebalo osigurati da je relevantni gospodarski subjekt obvezan poštovati relevantno carinsko zakonodavstvo i drugo zakonodavstvo koje primjenjuju carinska tijela kad roba ulazi na carinsko područje Unije ili izlazi iz njega te osigurati ili staviti na raspolaganje i voditi odgovarajuću evidenciju o toj usklađenosti. Trebalo bi uvesti i nove definicije u odnosu na šire područje primjene odredaba o carinskom nadzoru, upravljanju rizikom i carinskim provjerama. Također bi trebalo pojasniti da ako se definicije sadržane u carinskom zakonodavstvu Unije odnose na carinske odredbe sadržane u međunarodnim sporazumima, to uključuje relevantne multilateralne sporazume u području okoliša kojih su Unija i države članice stranke, u mjeri u kojoj se tim sporazumima uređuje sukladnost robe.

(10) Osim svoje tradicionalne uloge u naplati carina, PDV-a i trošarina te primjeni carinskog zakonodavstva, carinska tijela također imaju ključnu ulogu u provedbi drugih pravnih akata Unije i, ako je primjenjivo, drugog relevantnog nacionalnog zakonodavstva. Trebalo bi uvesti definiciju „drugog zakonodavstva koje primjenjuju carinska tijela" radi stvaranja djelotvornog okvira za uređivanje primjene i nadzora posebnih zahtjeva za robu utvrđenih u tim pravnim aktima. Koncept drugog zakonodavstva koje primjenjuju carinska tijela trebao bi uključivati mjere opravdane na temelju, između ostalog, javnog morala, javnog poretka ili javne sigurnosti, zaštite zdravlja i života ljudi, životinja ili biljaka, zaštite okoliša, zaštite nacionalnog blaga s umjetničkom, povijesnom ili arheološkom vrijednošću i zaštite industrijskog ili trgovačkog vlasništva i drugih javnih interesa, uključujući provjere za prekursore za droge, robu koja krši određena prava intelektualnog vlasništva i gotovinu, kao i mjere trgovinske politike, mjere za očuvanje i upravljanje ribarstvom i mjere ograničavanja donesene na temelju članka 215. Ugovora o funkcioniranju Europske unije (UFEU). Razlike u nacionalnim popisima zabrana i ograničenja uzrokuju znatne poteškoće za uvoz u više država članica. Kako bi se olakšala trgovina i funkcioniranje carina, važno je da Unija nastoji postupno uskladiti nacionalne popise zabrana i ograničenja. Nadalje, kako bi se izbjegla različita tumačenja u državama članicama, važno je donijeti usklađene definicije pravnih pojmova koji se upotrebljavaju ako su predviđene zabrane i ograničenja.

([6]) Direktiva Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost (SL L 347, 11.12.2006., str. 1., ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2006/112/oj).

([7]) Direktiva Vijeća (EU) 2020/262 od 19. prosinca 2019. o općim aranžmanima za trošarine (SL L 58, 27.2.2020., str. 4., ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2020/262/oj).

(11) Kako bi se povećala pravna jasnoća, trebalo bi izmijeniti određena pravila o carinskim odlukama. Prvo, primjereno je pojasniti da je za donošenje carinske odluke nadležno ono carinsko tijelo koje je nadležno za mjesto u kojem podnositelj zahtjeva ima poslovni nastan jer je poslovni nastan glavno načelo prema kojem određeni gospodarski subjekti, pod određenim uvjetima i u unaprijed utvrđenom roku, podložno preispitivanju, mogu iskoristiti pojednostavnjenja uvedena ovom Uredbom i platiti carine tamo gdje imaju poslovni nastan. Drugo, radi cjelovitosti i pravne jasnoće trebalo bi uvesti i rok od 30 dana do kojeg podnositelj zahtjeva mora pružiti dodatne informacije carinskim tijelima ako ona smatraju da zahtjev za carinsku odluku ne sadržava sve potrebne informacije.

(12) Trebalo bi pojasniti posljedice propusta carinskog tijela da donese odluku na temelju zahtjeva u utvrđenim rokovima. Trebalo bi utvrditi i načelo prema kojem se u tom slučaju smatra da je izdana negativna odluka o zahtjevu i da podnositelj zahtjeva može podnijeti žalbu, u skladu s općim pravilima o carinskim odlukama.

(13) Kako je istaknuto u tematskom izvješću Revizorskog suda br. 4/2021 naslovljenom „Carinske provjere: nedovoljna usklađenost nepovoljno utječe na financijske interese EU-a” i u evaluaciji provedbe Uredbe (EU) br. 952/2013, poželjno je i odgovoriti na manjak ujednačenog praćenja ispunjenosti kriterija i usklađenosti s obvezama utvrđenim u carinskim odlukama jačanjem relevantnih odredaba. S jedne strane, korisnici carinskih odluka trebali bi poštovati obveze utvrđene u relevantnoj odluci, ali i stalno pratiti poštuju li se one i osigurati unutarnju organizaciju kojom takve aktivnosti samopraćenja mogu spriječiti, ublažiti ili ispraviti sve moguće pogreške u njihovim carinskim postupcima. S druge strane, carinska tijela trebala bi redovito pratiti provode li korisnici carinskih odluka takve odluke, osobito ako ti korisnici imaju poslovi nastan na carinskom području Unije kraći od tri godine i stoga potencijalno predstavljaju veći rizik, kako bi se osiguralo da korisnik ispunjava obveze utvrđene tom odlukom. Ako carinska tijela saznaju da korisnik carinske odluke više ne ispunjava kriterije ili nije usklađen s obvezama utvrđenim u toj odluci, trebala bi bez nepotrebne odgode poduzeti odgovarajuće mjere u skladu s primjenjivim pravilima. To je posebno važno ako te osobe imaju poseban status, kao što je status ovlaštenog gospodarskog subjekta ili ovlaštenog pouzdanog trgovca („Trust and Check”) i stoga koriste određena pojednostavnjenja u carinskim postupcima. Osim toga, kako bi se poboljšalo upravljanje rizicima na razini Unije, carinska tijela trebala bi obavijestiti Carinsko tijelo EU-a o svim carinskim odlukama donesenima na temelju zahtjeva i obavijestiti ga o aktivnostima praćenja kako bi se te informacije mogle uzeti u obzir za potrebe upravljanja rizikom.

(14) Osim odluka koje se odnose na obvezujuće tarifne informacije (odluke o OTI-ju) i odluke koje se odnose na obvezujuće informacije o podrijetlu (odluke o OIP-u) koje carinska tijela donose na temelju zahtjeva i podložno određenim uvjetima, u carinsko zakonodavstvo Delegiranom uredbom Komisije (EU) 2024/1072 ([8]) uvedene su odluke koje se odnose na obvezujuće informacije o određivanju vrijednosti (odluke o OIV-u). U interesu korisnika carinskog zakonodavstva primjereno je u istom pravnom aktu utvrditi pravila o tim trima vrstama odluka koje se odnose na obvezujuće informacije.

([8]) Delegirana uredba Komisije (EU) 2024/1072 od 25. siječnja 2024. o izmjeni Delegirane uredbe (EU) 2015/2446 u pogledu odluka koje se odnose na obvezujuće informacije u području određivanja carinske vrijednosti i odluka koje se odnose na obvezujuće informacije o podrijetlu (SL L, 2024/1072, 15.4.2024., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2024/1072/oj).

(15) Trebalo bi jasnije definirati prava i obveze osoba koje su odgovorne za ulazak robe na carinsko područje Unije i izlazak iz njega. Osobe koje obavljaju redovite carinske postupke trebale bi i dalje biti registrirane kod carinskih tijela nadležnih za mjesto njihova poslovnog nastana. Jedinstvena registracija trebala bi vrijediti za cijelu carinsku uniju, ali bi trebala biti redovito ažurirana. Gospodarski subjekti stoga bi trebali imati obvezu obavijestiti carinska tijela o svakoj promjeni svojih podataka o registraciji. Osobe odgovorne za robu koja ulazi na carinsko područje Unije i izlazi iz njega trebale bi osigurati da je roba u skladu s primjenjivim pravom, uključujući pravila zaštite stanovnika i o zaštiti sigurnosti, kao i sa zakonodavstvom usmjerenim na sprečavanje rizika za zdravlje i život ljudi, životinja ili biljaka, okoliš ili potrošače, kao što su Uredba (EU) 2023/988 Europskog parlamenta i Vijeća ([9]) o općoj sigurnosti proizvoda, Direktiva (EU) 2024/2853 Europskog parlamenta i Vijeća ([10]) o odgovornosti za proizvode i Uredba (EU) 2019/1020 Europskog parlamenta i Vijeća ([11]) o nadzoru tržišta i sukladnosti proizvoda. Trebalo bi utvrditi i obveze uvoznika, posebno obvezu poslovnog nastana na carinskom području Unije i iznimke od te obveze. Te bi obveze trebale biti u skladu s postojećim pravilima o tome da deklarant ima poslovni nastan u Uniji. Slično tome, trebalo bi utvrditi obveze izvoznika.

(16) Ako osoba koja isporučuje robu na daljinu ili olakšava prodaju robe na daljinu navede da djeluje kao uvoznik, ta bi osoba trebala osigurati da je roba u skladu s carinskim zakonodavstvom i drugim zakonodavstvom koje primjenjuju carinska tijela za stavljanje proizvoda na unutarnje tržište Unije.

(17) Gospodarskim subjektima koji ispunjavaju određene kriterije i uvjete kako bi ih carinska tijela smatrala usklađenim i pouzdanim trgovcima može se dodijeliti status ovlaštenih gospodarskih subjekata, a time i pravo da koriste pojednostavnjenja u carinskim postupcima. Iako se u okviru programa za ovlaštene gospodarske subjekte osigurava pouzdanost trgovaca koji se bave većinom trgovine u Uniji, oni imaju određene nedostatke istaknute u evaluaciji Uredbe (EU) br. 952/2013 i nalazima Revizorskog suda. Kako bi se otklonili ti nedostatci, posebno u pogledu različitih nacionalnih praksi i izazova u pogledu praćenja usklađenosti ovlaštenih gospodarskih subjekata, relevantna pravila trebalo bi izmijeniti kako bi se uvela obveza carinskih tijela da prate tu usklađenost najmanje svake tri godine.

(18) Za promjene u carinskim postupcima i načinu rada carinskih tijela potrebno je novo partnerstvo između carinskih tijela i gospodarskih subjekata, odnosno program ovlaštenih pouzdanih trgovaca. Kriteriji i uvjeti za stjecanje statusa ovlaštenog pouzdanog trgovca trebali bi se temeljiti na kriterijima za stjecanje statusa ovlaštenih gospodarskih subjekata, ali i osigurati da carinska tijela smatraju trgovca transparentnim. Stoga je primjereno zahtijevati od ovlaštenih pouzdanih trgovaca da carinskim tijelima omogućuju pristup elektroničkim sustavima u kojima vode evidenciju o svojoj usklađenosti i kretanju svoje robe, pod uvjetom da je taj pristup proporcionalan i nužan. Takva transparentnost trebala bi biti popraćena određenim pogodnostima, koje mogu uključivati mogućnost puštanja robe u ime carinskih tijela bez potrebe za njihovom aktivnom intervencijom, osim ako je odobrenje prije puštanja potrebno na temelju drugog zakonodavstva koje primjenjuju carinska tijela, kao i mogućnost odgode plaćanja carinskog duga. Status ovlaštenog pouzdanog trgovca ne bi se trebao dodijeliti osobama koje su počinile opetovane ili teške povrede drugog zakonodavstva koje primjenjuju carinska tijela.

([9]) Uredba (EU) 2023/988 Europskog parlamenta i Vijeća od 10. svibnja 2023. o općoj sigurnosti proizvoda, izmjeni Uredbe (EU) br. 1025/2012 Europskog parlamenta i Vijeća i Direktive (EU) 2020/1828 Europskog parlamenta i Vijeća te o stavljanju izvan snage Direktive 2001/95/EZ Europskog parlamenta i Vijeća i Direktive Vijeća 87/357/EEZ (SL L 135, 23.5.2023., str. 1., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2023/988/oj).

([10]) Direktiva (EU) 2024/2853 Europskog parlamenta i Vijeća od 23. listopada 2024. o odgovornosti za neispravne proizvode i stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 85/374/EEZ (SL L, 2024/2853, 18.11.2024., ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2024/2853/oj).

([11]) Uredba (EU) 2019/1020 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. lipnja 2019. o nadzoru tržišta i sukladnosti proizvoda i o izmjeni Direktive 2004/42/EZ i uredbi (EZ) br. 765/2008 i (EU) br. 305/2011 (SL L 169, 25.6.2019., str. 1., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2019/1020/oj).

(19) Kako bi se osigurala cjelovitost carinske unije i dosljedna primjena statusa ovlaštenog pouzdanog trgovca od strane carinskih tijela država članica, potrebno je uspostaviti mehanizam kojim se Carinskom tijelu EU-a i Komisiji omogućuje intervencija u slučajevima u kojima postoje naznake neusklađenosti trgovca sa statusom ovlaštenog pouzdanog trgovca. Takav mehanizam trebao bi Carinskom tijelu EU-a omogućiti da u suradnji s nadležnim carinskim tijelima provjeri usklađenost sa zahtjevima u pogledu statusa ovlaštenog pouzdanog trgovca, posebno ako država članica koja nije država članica u kojoj trgovac ima poslovni nastan ima opravdane sumnje u njegovu usklađenost. Taj je mehanizam ključan za sprečavanje nezakonite primjene statusa ovlaštenog pouzdanog trgovca i potajnog ulaska na carinsko područje Unije. Kako bi se spriječile razlike u provedbi, ako država članica poslovnog nastana ne djeluje pravodobno ili na odgovarajući način, Komisija bi trebala biti ovlaštena intervenirati provedbenim aktom kojim se od te države članice zahtijeva da suspendira ili opozove status ovlaštenog pouzdanog trgovca.

(20) Mogućnost vođenja carinskog skladišta za prodaju na daljinu trebala bi, u kombinaciji s drugim odredbama o prodaji na daljinu i pojednostavnjenjima, potaknuti upotrebu količina na veliko umjesto paketa, čime bi se carinskim tijelima olakšalo upravljanje pojedinačnim paketima. U carinskom skladištu za prodaju na daljinu trebalo bi predvidjeti puštanje robe u slobodni promet u trenutku prodaje i izlaska iz skladišta, što znači da u trenutku stavljanja robe u skladište roba mora ispunjavati uvjete koji bi se na nju primjenjivali da je u tom trenutku stavljena na tržište Unije. Carinska tijela trebala bi moći provjeriti je li roba unesena na veliko u skladu s tržišnim pravilima Unije u trenutku ulaska u carinsko skladište. Takvo carinsko skladište za prodaju na daljinu trebalo bi biti dostupno samo gospodarskim subjektima koji ispunjavaju kriterije pouzdanosti za status ovlaštenog pouzdanog trgovca kako bi se izbjegla zlouporaba od strane nepouzdanih gospodarskih subjekata.

(21) Promjene u carinskim postupcima zahtijevaju i pojašnjenje uloge carinskih zastupnika. Izravno i neizravno zastupanje trebalo bi i dalje biti moguće, ali treba pojasniti da neizravni zastupnik uvoznika ili izvoznika preuzima sve obveze tog uvoznika ili izvoznika, odnosno ne samo obvezu plaćanja carinskog duga ili polaganja jamstva za carinski dug, već i usklađenost s drugim zakonodavstvom koje primjenjuju carinska tijela. Zbog toga carinski zastupnici moraju imati boravište na carinskom području Unije na kojem predstavljaju uvoznike ili izvoznike kako bi se osigurala odgovarajuća odgovornost za financijske i nefinancijske aspekte obaveza uvoznika i izvoznika. Stoga je angažiranje neizravnog carinskog zastupnika s poslovnim nastanom u Uniji dostupna i proporcionalna alternativa za uvoznike i izvoznike koji nemaju komercijalnu prisutnost u Uniji. Osim toga, carinski predstavnici s poslovnim nastanom u trećim zemljama trebali bi moći nastaviti pružati svoje usluge u Uniji ako predstavljaju osobe koje ne moraju imati poslovni nastan na carinskom području Unije.

(22) Mikropoduzeća te mala i srednja poduzeća, kako su definirana u Preporuci Komisije 2003/361/EZ ([12]), imaju ključnu ulogu u vanjskoj trgovini Unije, ali se pri ispunjavanju carinskih zahtjeva često suočavaju s razmjerno većim administrativnim opterećenjem i opterećenjem u pogledu usklađenosti. Stoga je važno uzeti u obzir njihovu specifičnu situaciju i podupirati mjere kojima se olakšava njihova usklađenost, među ostalim pojednostavnjenim postupcima, jasnim smjernicama i pristupačnim carinskim zastupanjem. Trebalo bi donijeti smjernice kako bi se pružila potpora mikropoduzećima te malim i srednjim poduzećima, prepoznajući jedinstvene izazove s kojima se takva poduzeća suočavaju, uz istodobno očuvanje integriteta i sigurnosti postupaka vanjske trgovine pri primjeni statusa ovlaštenog gospodarskog subjekta i ovlaštenog pouzdanog trgovca. Trebalo bi ulagati stalne napore kako bi se postupci za mikropoduzeća te mala i srednja poduzeća pojednostavnili i učinili pristupačnijima, čime bi se osiguralo olakšavanje i promicanje njihove ključne uloge u vanjskoj trgovini Unije.

([12]) Preporuka Komisije 2003/361/EZ od 6. svibnja 2003. o definiciji mikropoduzeća te malih i srednjih poduzeća (SL L 124, 20.5.2003., str. 36., ELI: http://data.europa.eu/eli/reco/2003/361/oj).

(23) Kako bi se osigurala ujednačena razina digitalizacije i stvorili jednaki uvjeti za gospodarske subjekte u svim državama članicama te doprinijelo neometanom funkcioniranju unutarnjeg tržišta, trebalo bi uspostaviti Centar EU-a za carinske podatke kao skup centraliziranih, sigurnih i kibernetički otpornih elektroničkih usluga i sustava za carinske svrhe. Centar EU-a za carinske podatke trebao bi omogućiti provedbu carinskog zakonodavstva, kao što su: carinske formalnosti; carinske provjere; izračun carinskog duga, naknade za rukovanje Unije, trošarina i PDV-a te obavješćivanje o njima; upravljanje jamstvom; i carinsko praćenje robe. Centar EU-a za carinske podatke trebao bi doprinijeti i provedbi drugog zakonodavstva koje primjenjuju carinska tijela. Taj bi centar trebao osigurati kvalitetu, cjelovitost, sljedivost i neosporivost podataka koji se u njemu obrađuju kako ni pošiljatelj ni primatelj ne bi poslije mogli osporiti postojanje razmjene podataka. Obrada podataka u Centru EU-a za carinske podatke trebala bi biti u skladu s relevantnim pravilima o kibernetičkoj sigurnosti i obradi osobnih podataka. Komisija i Carinsko tijelo EU-a u suradnji s državama članicama trebali bi zajednički raditi na uspostavi Centra EU-a za carinske podatke. Komisiji bi trebalo povjeriti i zadaću razvoja i održavanja Centra EU-a za carinske podatke i upravljanja njime te bi ona trebala moći tu zadaću povjeriti Carinskom tijelu EU-a.

(24) Uzimajući u obzir ulogu Centra EU-a za carinske podatke u osiguravanju cjelovitosti i sigurnosti podataka koji se obrađuju u Uniji u carinske svrhe, što je javni interes i može se smatrati temeljnim interesom društva, potrebno je zaštititi podatke kojima se upravlja u Centru EU-a za carinske podatke, uključujući osobne podatke i druge osjetljive podatke povezane s protokom robe i provedbom prava Unije i nacionalnog prava, od neovlaštenog pristupa i svih drugih prijetnji cjelovitosti i sigurnosti takvih podataka. Stoga je potrebno da infrastruktura i usluge putem kojih djeluje Centar EU-a za carinske podatke podliježu određenim uvjetima kako bi se u tom pogledu osigurao suverenitet Unije. Poštovanje tih uvjeta trebalo bi se potkrijepiti dokazima, a u slučaju ključnih usluga važno je da se ti dokazi dopune sigurnosnom provjerom fizičkih i pravnih osoba, kako je predviđeno pravom Unije ili nacionalnim pravom. Nadalje, Centar EU-a za carinske podatke trebao bi u najvećoj mogućoj mjeri biti osmišljen tako da se izbjegnu situacije ovisnosti o određenom pružatelju usluga.

(25) Kako bi se osigurala pouzdanost, interoperabilnost i dugoročna održivost Centra EU-a za carinske podatke, važno je da njegov razvoj i održavanje budu u skladu s međunarodno priznatim standardima i najboljim praksama u softverskom inženjerstvu, testiranju sustava, pokusnom izvođenju i postupcima prihvaćanja. To uključuje sveobuhvatno funkcionalno i nefunkcionalno testiranje, strukturirane pilot-faze u kojima sudjeluju reprezentativni dionici i jasno definirane kriterije prihvatljivosti za validaciju uspješnosti, usklađenosti i sigurnosti. Svrha je tih mjera osigurati da se sustavom mogu podupirati usklađene carinske formalnosti u cijeloj Uniji i da on ispunjava operativne zahtjeve država članica i gospodarskih subjekata.

(26) Aktivnosti u okviru operacionalizacije Centra EU-a za carinske podatke trebale bi uključivati mjere za osiguravanje njegove neprekinute dostupnosti i rada, čak i u slučaju ozbiljne krize. Mjere za kontinuitet poslovanja trebale bi posebno uključivati redundanciju, mehanizme za prelazak na pričuvni sustav i protokole za povrat podataka, kao i postupke koje treba slijediti u slučaju nedostupnosti ili greške u sustavu Centra EU-a za carinske podatke. Ako se Centar EU-a za carinske podatke oslanja na fizičku infrastrukturu, trebalo bi razmotriti redundantna rješenja na geografski raspršenim lokacijama kako bi se osigurao kontinuitet poslovanja u slučaju kvara na jednoj lokaciji.

(27) Cilj je Centra EU-a za carinske podatke zamijeniti postojeće elektroničke sustave koje su razvile države članice i Komisija na temelju članka 16. stavka 1. Uredbe (EU) br. 952/2013, od kojih se neki postupno ukidaju tijekom tranzicije. Ti postojeći nacionalni elektronički sustavi neće se revitalizirati ako funkcionalnosti Centra EU-a za carinske podatke ne budu dostupne u zadanim rokovima. Stoga bi za takav slučaj trebalo predvidjeti privremeno rješenje. U skladu s nedavnom sudskom praksom Suda Europske unije ([13]) primjereno je pojasniti da automatizirana razmjena informacija između gospodarskih subjekata, carinskih tijela i drugih dionika preko i od strane Centra EU-a za carinske podatke ne isključuje odgovornost tih tijela ili tih gospodarskih subjekata za predmetne carinske postupke. Čak i ako je sudjelovanje nekog carinskog tijela u donošenju određene mjere ograničeno na elektroničku komunikaciju putem Centra EU-a za carinske podatke, trebalo bi smatrati da je predmetnu mjeru donijelo to tijelo, kao da je Centar EU-a za carinske podatke djelovao u njegovo ime.

([13]) Rješenje Općeg suda od 7. veljače 2023., Euranimi/Komisija, predmet T-81/22, ECLI:EU:T:2023:57.

(28) Centar EU-a za carinske podatke trebao bi omogućiti razmjenu podataka s drugim sustavima, platformama ili okruženjima radi povećanja kvalitete podataka koje carinska tijela upotrebljavaju pri ispunjavanju svojih zadaća, kao i za razmjenu relevantnih carinskih podataka s drugim tijelima kako bi se povećala djelotvornost kontrola na unutarnjem tržištu. U skladu s pristupom utvrđenim u Uredbi (EU) 2024/903 Europskog parlamenta i Vijeća ([14]) i komunikaciji Komisije od 23. ožujka 2017. naslovljenoj „Europski okvir za interoperabilnost – strategija provedbe", Centar EU-a za carinske podatke trebao bi podupirati prekograničnu i međusektorsku interoperabilnost u Europi. On bi trebao iskoristiti potencijal postojećih izvora informacija o riziku dostupnih na razini Unije, kao što su sustavi brzog uzbunjivanja za hranu i hranu za životinje (RASFF) i za neprehrambene proizvode (Safety Gate), Informacijski i komunikacijski sustav za tržišni nadzor (ICSMS) i portal za provedbu prava intelektualnog vlasništva. Trebao bi poduprijeti razvoj strateške i operativne suradnje, uključujući razmjenu informacija i interoperabilnost, između carinskih tijela i drugih tijela, tijela i službi, u okviru njihovih nadležnosti. Nadalje, Centar EU-a za carinske podatke trebao bi osigurati različite vrste napredne analize podataka, među ostalim i primjenom umjetne inteligencije. Ta bi analiza podataka trebala olakšati analizu rizika, ekonomsku analizu i prediktivnu analizu kako bi se predvidjeli mogući rizici u vezi s pošiljkama koje dolaze u Uniju ili iz nje izlaze.

(29) Kako bi se osigurao bolji nadzor trgovinskih tokova i pojednostavnjeni način suradnje s nadležnim tijelima koja nisu carinska tijela, Centar EU-a za carinske podatke trebao bi moći iskoristiti okvir za suradnju u okviru jedinstvenog sučelja EU-a za carinu i, ako se taj okvir ne može upotrebljavati, tim drugim nadležnim tijelima ponuditi posebnu uslugu s pomoću koje mogu dobiti relevantne podatke, pružiti informacije carinskim tijelima i s njima ih razmjenjivati te osigurati usklađenost sa sektorskim zahtjevima. Ta bi posebna usluga bila potrebna ako druga nadležna tijela nemaju elektronički sustav koji bi se mogao povezati s Centrom EU-a za carinske podatke.

(30) Kako bi se ispitale funkcionalnosti Centra EU-a za carinske podatke prije njegova puštanja u rad za sve gospodarske subjekte bez obzira na njihov status ili carinski postupak o kojem je riječ, primjereno je dopustiti Komisiji da na dobrovoljnoj osnovi odluči uspostaviti pilot-fazu. Takvom pilot-vježbom testirala bi se provedba određenih procesa i funkcija na dobrovoljnoj osnovi bez pravne obveze. Radi transparentnosti i pružanja informacija zainteresiranim dionicima važno je da Komisija objavi planiranje, organizaciju i trajanje te pilot-faze te funkcionalnosti koje će se primjenjivati i testirati.

(31) Tijela, poduzeća, potrošači i stanovnici trebali bi moći prijaviti robu koja se uvozi u Uniju ili izvozi iz Unije, a koja nije u skladu s relevantnim zakonodavstvom Unije koje primjenjuju carinska tijela. Prijavljene informacije o toj robi trebale bi biti dostupne u Centru EU-a za carinske podatke i trebalo bi ih biti moguće upotrijebiti za potrebe upravljanja rizikom.

(32) Uz Centar EU-a za carinske podatke, države članice trebale bi zadržati mogućnost razvoja vlastite aplikacije za upotrebu podataka iz spomenutog centra EU-a. Države članice trebaju osigurati da su njihove aplikacije u skladu s Direktivom (EU) 2022/2555 Europskog parlamenta i Vijeća ([15]), posebno u pogledu mjera upravljanja kibernetičkosigurnosnim rizicima. Kako bi se skratilo vrijeme potrebno za početak rada, države članice trebale bi moći Carinskom tijelu EU-a povjeriti financije i mandat za razvoj takvih aplikacija. U tim bi slučajevima Carinsko tijelo EU-a trebalo izraditi aplikacije u korist svih država članica. To bi se moglo postići stvaranjem aplikacija otvorenog koda koje ne ovise o pružatelju usluga u skladu s Okvirom za zajedničko korištenje i ponovnu upotrebu informatičkih rješenja.

([14]) Uredba (EU) 2024/903 Europskog parlamenta i Vijeća od 13. ožujka 2024. o utvrđivanju mjera za visoku razinu interoperabilnosti javnog sektora u Uniji (Akt o interoperabilnoj Europi) (SL L, 2024/903, 22.3.2024., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/903/oj).

([15]) Direktiva (EU) 2022/2555 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. prosinca 2022. o mjerama za visoku zajedničku razinu kibersigurnosti širom Unije, izmjeni Uredbe (EU) br. 910/2014 i Direktive (EU) 2018/1972 i stavljanju izvan snage Direktive (EU) 2016/1148 (Direktiva NIS 2) (SL L 333, 27.12.2022., str. 80., ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2022/2555/oj).

(33) Centar EU-a za carinske podatke trebao bi omogućiti protok podataka. Korisnici bi u Centru EU-a za carinske podatke trebali moći prenositi i obrađivati sve relevantne podatke potrebne za ispunjavanje njihovih obveza na temelju carinskog zakonodavstva. Ti bi se podatci trebali obrađivati na razini Unije i dopuniti analizom rizika na razini Unije. Dobiveni podatci trebali bi biti dostupni carinskim tijelima država članica koja bi onda podatke obradila za ispunjavanje svojih obveza. Naposljetku, Centar EU-a za carinske podatke trebalo bi izvijestiti o ishodu provjera provedenih nakon obrade podataka iz tog centra. Važno je da Centar EU-a za carinske podatke u najkraćem mogućem roku omogući obradu podataka koji su u njemu dostupni.

(34) Podatci dostavljeni Centru EU-a za carinske podatke u velikoj su mjeri neosobni podatci koje o robi kojom trguju dostavljaju gospodarski subjekti. Međutim, ti bi podatci mogli uključivati i osobne podatke, posebno imena pojedinaca koji djeluju u ime gospodarskog subjekta ili tijela. Kako bi se osigurala jednaka zaštita osobnih podataka i poslovnih informacija, trebalo bi utvrditi posebna pravila o pristupu, pravila o povjerljivosti i uvjete za korištenje Centra EU-a za carinske podatke. Posebice, trebalo bi utvrditi koji subjekti mogu pristupiti podatcima dostupnima u Centru EU-a za carinske podatke ili ih obrađivati, osim osoba na koje se odnose, Komisije, carinskih tijela i Carinskog tijela EU-a, pri čemu bi trebalo odvagnuti potrebe tih subjekata u odnosu na potrebu da se osobni i povjerljivi podatci prikupljeni u carinske svrhe upotrebljavaju u druge svrhe samo u najmanjoj mogućoj mjeri.

(35) Države članice trebale bi imati mogućnost, uz savjetovanje s Komisijom, odrediti posebne podatke čije bi otkrivanje naštetilo njihovim ključnim sigurnosnim interesima, a koje treba tehnički označiti u Centru EU-a za carinske podatke tako da svaka njihova daljnja obrada bude ograničena na nadležna tijela predmetne države članice, osim ako ta tijela izričito odobre daljnju obradu. Osoba koja prenosi podatke Centru EU-a za carinske podatke trebala bi jasno utvrditi ograničenja obrade takvih podataka koji se mogu povezati s određenim lancima opskrbe ili kategorijama podataka. Kako bi iskoristila tu mogućnost, predmetna država članica trebala bi obavijestiti Komisiju o konkretnim ključnim sigurnosnim interesima u pitanju i objasniti zašto smatra da ti interesi ne bi mogli biti dovoljno zaštićeni općim okvirom odredaba o obradi podataka u Centru EU-a za carinske podatke.

(36) Podložno usklađenosti s pravilima o zaštiti podataka, posebno pravilima o osjetljivim carinskim podatcima i poslovno osjetljivim podatcima, agregirani carinski podatci koji nisu povjerljivi, osobni i poslovno osjetljivi mogli bi se na propisno opravdan zahtjev staviti na raspolaganje trećim stranama u posebne svrhe.

(37) Kako bi se osiguralo da Europski ured za borbu protiv prijevara (OLAF) može izvršavati svoje istražne ovlasti u vezi s prijevarnim aktivnostima koje utječu na interese Unije, primjereno je da ima pristup podatcima iz Centra EU-a za carinske podatke koji je vrlo sličan pristupu Komisije. OLAF bi stoga trebao imati pravo obrađivati podatke u skladu s uvjetima koji se odnose na zaštitu podataka navedenima u relevantnom zakonodavstvu Unije, među ostalim Uredbi (EU, Euratom) br. 883/2013 Europskog parlamenta i Vijeća ([16]) i Uredbi Vijeća (EZ) br. 515/97 ([17]).

([16]) Uredba (EU, Euratom) br. 883/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. rujna 2013. o istragama koje provodi Europski ured za borbu protiv prijevara (OLAF) i stavljanju izvan snage Uredbe (EZ) br. 1073/1999 Europskog parlamenta i Vijeća te Uredbe Vijeća (Euratom) br. 1074/1999 (SL L 248, 18.9.2013., str. 1., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2013/883/oj).

([17]) Uredba Vijeća (EZ) br. 515/97 od 13. ožujka 1997. o uzajamnoj pomoći upravnih tijela država članica i o suradnji potonjih s Komisijom radi osiguravanja pravilne primjene propisa o carinskim i poljoprivrednim pitanjima (SL L 82, 22.3.1997., str. 1., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/1997/515/oj).

(38) Isto tako, Ured europskog javnog tužitelja (EPPO) trebao bi moći na zahtjev dobiti podatke dostupne u Centru EU-a za carinske podatke kako bi se osiguralo da može provoditi istrage o carinskim pitanjima.

(39) Agencija Europske unije za suradnju tijela za izvršavanje zakonodavstva (Europol) trebala bi moći na zahtjev dobiti podatke dostupne u Centru EU-a za carinske podatke kako bi obavljala svoje zadaće utvrđene u Uredbi (EU) 2016/794 Europskog parlamenta i Vijeća ([18]). Agencija za europsku graničnu i obalnu stražu (Frontex) trebala bi moći na zahtjev dobiti neosobne podatke dostupne u Centru EU-a za carinske podatke.

(40) Kako bi se očuvale funkcije koje se izvršavaju u nacionalnim informacijskim sustavima država članica, porezna tijela država članica trebala bi imati mogućnost obrađivati podatke izravno u Centru EU-a za carinske podatke. Stoga bi tijelima odgovornima za sigurnost hrane u skladu s Uredbom (EU) 2017/625 Europskog parlamenta i Vijeća ([19]) i tijelima nadležnima za nadzor tržišta u skladu s Uredbom (EU) 2019/1020 trebalo osigurati odgovarajuće usluge i alate u Centru EU-a za carinske podatke kako bi mogla upotrebljavati relevantne carinske podatke za doprinos izvršavanju relevantnog zakonodavstva Unije i za suradnju s carinskim tijelima kako bi se rizik od ulaska nesukladnih proizvoda u Uniju sveo na najmanju moguću mjeru.

(41) Na temelju članka 24. Uredbe Vijeća (EU) 2017/1939 ([20]) Carinsko tijelo EU-a i nadležna carinska tijela trebala bi bez nepotrebne odgode izvijestiti EPPO o svakom kažnjivom postupanju u pogledu kojeg bi EPPO mogao izvršavati svoju nadležnost u skladu s člankom 22. te člankom 25. stavcima 2. i 3. te uredbe. Carinsko tijelo EU-a i nadležna carinska tijela trebali bi se suzdržati od poduzimanja mjera kojima bi se mogla ugroziti povjerljivost bilo koje kaznene istrage istih činjenica koju provodi nadležno nacionalno pravosudno tijelo ili tijelo kaznenog progona ili EPPO.

(42) Pravila i odredbe o pristupu Centru EU-a za carinske podatke i razmjeni informacija ne bi trebali utjecati na Carinski informacijski sustav (CIS) uspostavljen Uredbom (EZ) br. 515/97 i obveze izvješćivanja u kontekstu svjesnosti o stanju na temelju Uredbe (EU) 2019/1896 Europskog parlamenta i Vijeća ([21]).

([18]) Uredba (EU) 2016/794 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. svibnja 2016. o Agenciji Europske unije za suradnju tijela za izvršavanje zakonodavstva (Europol) te zamjeni i stavljanju izvan snage odluka Vijeća 2009/371/PUP, 2009/934/PUP, 2009/935/PUP, 2009/936/PUP i 2009/968/PUP (SL L 135, 24.5.2016., str. 53.; ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2016/794/oj).

([19]) Uredba (EU) 2017/625 Europskog parlamenta i Vijeća od 15. ožujka 2017. o službenim kontrolama i drugim službenim aktivnostima kojima se osigurava primjena propisa o hrani i hrani za životinje, pravila o zdravlju i dobrobiti životinja, zdravlju bilja i sredstvima za zaštitu bilja, o izmjeni uredaba (EZ) br. 999/2001, (EZ) br. 396/2005, (EZ) br. 1069/2009, (EZ) br. 1107/2009, (EU) br. 1151/2012, (EU) br. 652/2014, (EU) 2016/429 i (EU) 2016/2031 Europskog parlamenta i Vijeća, uredaba Vijeća (EZ) br. 1/2005 i (EZ) br. 1099/2009 i direktiva Vijeća 98/58/EZ, 1999/74/EZ, 2007/43/EZ, 2008/119/EZ i 2008/120/EZ te o stavljanju izvan snage uredaba (EZ) br. 854/2004 i (EZ) br. 882/2004 Europskog parlamenta i Vijeća, direktiva Vijeća 89/608/EEZ, 89/662/EEZ, 90/425/EEZ, 91/496/EEZ, 96/23/EZ, 96/93/EZ i 97/78/EZ te Odluke Vijeća 92/438/EEZ (Uredba o službenim kontrolama) (SL L 95, 7.4.2017., str. 1., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2017/625/oj).

([20]) Uredba Vijeća (EU) 2017/1939 od 12. listopada 2017. o provedbi pojačane suradnje u vezi s osnivanjem Ureda europskog javnog tužitelja („EPPO”) (SL L 283, 31.10.2017., str. 1., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2017/1939/oj).

([21]) Uredba (EU) 2019/1896 Europskog parlamenta i Vijeća od 13. studenoga 2019. o europskoj graničnoj i obalnoj straži i stavljanju izvan snage uredaba (EU) br. 1052/2013 i (EU) 2016/1624 (SL L 295, 14.11.2019., str. 1., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2019/1896/oj).

(43) Komisija bi trebala uspostaviti provedbena pravila kojima se utvrđuju modaliteti za pristup predmetnih tijela Centru EU-a za carinske podatke nakon procjene postojećih zaštitnih mjera koje svako tijelo ili kategorija tijela ima za osiguravanje ispravnog postupanja s osobnim i poslovno osjetljivim podatcima.

(44) Primjereno je da Centar EU-a za carinske podatke pohranjuje osobne podatke na razdoblje od najviše 10 godina. To je razdoblje opravdano s obzirom na mogućnost da carinska tijela obavijeste o carinskom dugu do 10 godina nakon primitka potrebnih informacija o pošiljci te da osiguraju da Komisija, Carinsko tijelo EU-a, OLAF, EPPO, carinska tijela i druga nadležna tijela mogu unakrsno provjeriti informacije u Centru EU-a za carinske podatke s informacijama pohranjenima u drugim sustavima i informacijama razmijenjenima s njima. Osim toga, to bi razdoblje trebalo uskladiti s razdobljem skladištenja koje zahtijeva drugo zakonodavstvo koje primjenjuju carinska tijela ako je takvo zakonodavstvo relevantno za carinske provjere. Također je primjereno da se, kad god su osobni podatci potrebni za sudske i upravne postupke, istrage i tijekom kontrola nakon carinjenja, razdoblje čuvanja obustavi kako bi se izbjeglo brisanje osobnih podataka i time nemogućnost njihove upotrebe u te svrhe.

(45) Zaštita osobnih i drugih podataka u Centru EU-a za carinske podatke trebala bi uključivati i pravila o ograničenju prava ispitanikâ. Stoga je primjereno da carinska tijela, Komisija ili Carinsko tijelo EU-a prema potrebi mogu ograničiti pravo ispitanikâ kako bi se osiguralo da se aktivnosti izvršenja, analiza rizika i carinske provjere ne dovode u pitanje. Osim toga, takva bi se ograničenja mogla primjenjivati i kad je to potrebno radi zaštite sudskih ili upravnih postupaka pokrenutih nakon aktivnosti izvršenja. Takva ograničenja trebala bi biti propisno opravdana aktivnostima i ovlastima carinskih tijela, Komisije ili Carinskog tijela EU-a i ograničena na razdoblje potrebno za primjenu tih ovlasti.

(46) Svaka obrada osobnih podataka na temelju ove Uredbe trebala bi se provoditi u skladu s Uredbom (EU) 2016/679 ([22]) ili Uredbom (EU) 2018/1725 ([23]) Europskog parlamenta i Vijeća ili Direktivom (EU) 2016/680 Europskog parlamenta i Vijeća ([24]), u okviru njihova područja primjene. Svako tijelo koje nije carinsko tijelo, Komisija ni Carinsko tijelo EU-a i koje obrađuje osobne podatke u Centru EU-a za carinske podatke treba se smatrati voditeljem obrade u skladu s primjenjivim pravilima.

([22]) Uredba (EU) 2016/679 Europskog parlamenta i Vijeća od 27. travnja 2016. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka i o slobodnom kretanju takvih podataka te o stavljanju izvan snage Direktive 95/46/EZ (Opća uredba o zaštiti podataka) (SL L 119, 4.5.2016., str. 1., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2016/679/oj).

([23]) Uredba (EU) 2018/1725 Europskog parlamenta i Vijeća od 23. listopada 2018. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka u institucijama, tijelima, uredima i agencijama Unije i o slobodnom kretanju takvih podataka te o stavljanju izvan snage Uredbe (EZ) br. 45/2001 i Odluke br. 1247/2002/EZ (SL L 295, 21.11.2018., str. 39., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2018/1725/oj).

([24]) Direktiva (EU) 2016/680 Europskog parlamenta i Vijeća od 27. travnja 2016. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka od strane nadležnih tijela u svrhe sprečavanja, istrage, otkrivanja ili progona kaznenih djela ili izvršavanja kaznenih sankcija i o slobodnom kretanju takvih podataka te o stavljanju izvan snage Okvirne odluke Vijeća 2008/977/PUP (SL L 119, 4.5.2016., str. 89., ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2016/680/oj).

(47) Kako bi se osigurale interoperabilnost i razmjena podataka s određenim drugim necarinskim sustavima Unije i u pogledu carinskih formalnosti iz Uredbe (EU) 2022/2399 Europskog parlamenta i Vijeća ([25]), Centar EU-a za carinske podatke trebao bi integrirati sustav razmjene potvrda u okviru jedinstvenog sučelja Europske unije za carinu (EU CWS-CERTEX) uspostavljen tom Uredbom. Do trenutka u kojem Centar EU-a za carinske podatke u potpunosti integrira EU CWS-CERTEX, Centar EU-a za carinske podatke trebao bi provoditi poslovnu i tehničku transformaciju podataka kako bi se omogućila razmjena podataka putem EU CWS-CERTEX-a.

(48) Trebalo bi definirati zahtjeve u pogledu podataka kako bi se gospodarskim subjektima pružile zajedničke smjernice u pogledu podataka koji su im potrebni za ispunjavanje njihove svrhe, posebno u vezi s provedbom carinskog zakonodavstva. Centar EU-a za carinske podatke bit će jedinstvena ulazna točka za takve podatke te bi stoga pravila za formatiranje i kodiranje takvih podataka trebalo utvrditi u tehničkim specifikacijama Centra EU-a za carinske podatke, koji je fleksibilniji instrument od pravnih pravila. Međutim, potreban je usklađeni model carinskih podataka sa semantičkim zahtjevima u pogledu podataka.

(49) Razina za upravljanje rizicima u carinskim pitanjima na razini Unije od presudne je važnosti za osiguravanje usklađene primjene carinskih provjera u državama članicama. Trenutačno postoji zajednički okvir upravljanja rizikom koji obuhvaća mogućnost utvrđivanja zajedničkih prioritetnih područja provjera te zajedničkih kriterija i standarda za rizike u području financijskog rizika za provedbu carinskih provjera, ali sa znatnim manjkavostima. Kako bi se riješio problem neusklađene primjene carinskih provjera i upravljanja rizikom koji šteti financijskim i nefinancijskim interesima Unije i država članica, primjereno je revidirati pravila o upravljanju rizicima kako bi se uspostavio pouzdaniji pristup upravljanju rizikom koji obuhvaća financijske i nefinancijske rizike. To uključuje otklanjanje strukturnih poteškoća povezanih s upravljanjem financijskim rizicima koje je utvrdio Revizorski sud. Posebno je primjereno cikličkim pristupom opisati koje su aktivnosti uključene u upravljanje rizikom u carinskim pitanjima. Također je važno utvrditi uloge i odgovornosti Komisije, Carinskog tijela EU-a i carinskih tijela država članica. Pritom je važno ovlastiti Komisiju da uspostavi zajednička prioritetna područja provjera i zajedničke kriterije i standarde za rizike te utvrdi posebna područja u okviru drugog zakonodavstva koje primjenjuju carinska tijela i koja zaslužuju da ih se postavi kao prioritet zajedničkog upravljanja rizikom i provjera, bez ugrožavanja sigurnosti.

(50) Stoga je primjereno uvesti aktivnosti i odredbe na razini Unije za upravljanje rizicima kako bi se na razini Unije osiguralo prikupljanje sveobuhvatnih podataka relevantnih za upravljanje rizikom, uključujući rezultate i evaluaciju svih provjera. Trebalo bi predvidjeti zajedničku analizu rizika i izdavanje odgovarajućih preporuka Unije za provjere carinskim tijelima. U skladu s načelom „poštovanja ili obrazloženja” trebalo bi slijediti te preporuke za provjere ili navesti uvjerljive razloge zbog kojih se one ne slijede. Trebalo bi predvidjeti i mogućnost izdavanja upute da se roba čije je odredište u Uniji ne smije utovarivati ili prevoziti. Analiza rizika i prijetnji na razini Unije trebala bi se temeljiti na podatcima na razini Unije koji se stalno ažuriraju i u okviru nje trebalo bi utvrditi mjere i provjere koje treba provesti na graničnim prijelazima ulaska na područje Unije i izlaska iz njega.

([25]) Uredba (EU) 2022/2399 Europskog parlamenta i Vijeća od 23. studenoga 2022. o uspostavi okruženja jedinstvenog sučelja Europske unije za carinu i izmjeni Uredbe (EU) br. 952/2013 (SL L 317, 9.12.2022, str. 1., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2022/2399/oj).

(51) Osobito u kontekstu suradnje s tijelima za izvršavanje zakonodavstva i sigurnosnim tijelima, upravljanje rizicima na razini Unije trebalo bi, ako je to moguće, doprinijeti strateškim analizama i procjenama prijetnji koje se provode na razini Unije, uključujući one koje provode Europol i Frontex kako bi se doprinijelo učinkovitom i djelotvornom sprečavanju i borbi protiv kriminala. Povreda carinskog zakonodavstva i drugog zakonodavstva koje primjenjuju carinska tijela trebala bi utjecati na profil rizičnosti uvoznika, uključujući uvoznike za prodaju na daljinu, ili izvoznika.

(52) Postupak stavljanja robe u carinski postupak treba se preispitati kako bi se uzele u obzir nove uloge i odgovornosti osoba uključenih u postupak. Stoga odgovornost za pružanje informacija carinskim tijelima treba preuzeti osoba odgovorna za robu, odnosno uvoznik, izvoznik ili korisnik postupka provoza, a ne deklarant. Odgovorna osoba trebala bi dostaviti ili staviti na raspolaganje carinskim tijelima podatke čim oni budu dostupni, a u svakom slučaju prije puštanja robe u carinski postupak, kako bi se carinskim tijelima omogućilo da provedu analizu rizika i poduzmu odgovarajuće mjere.

(53) Međutim, u slučaju e-trgovine i uzimajući u obzir veći obujam transakcija e-trgovine, primjereno je da osobe koje se koriste posebnim programom utvrđenim u glavi XII. poglavlju 6. odjeljku 4. Direktive 2006/112/EZ (sustav „sve na jednom mjestu” za uvoz ili „sustav IOSS”) dostave podatke o svojoj prodaji robe koja se uvozi najkasnije na dan nakon prihvaćanja plaćanja.

(54) U propisno opravdanim okolnostima carinska tijela trebala bi moći dopustiti ovlaštenim pouzdanim trgovcima da upotpune podatke o svojoj puštenoj robi u kasnijoj fazi jer ti trgovci kontinuirano dijele podatke o svojim transakcijama s carinskim tijelima i mogu se smatrati pouzdanima. Takve okolnosti mogle bi biti povezane s popratnom dokumentacijom ili s nemogućnošću utvrđivanja konačne carinske vrijednosti robe u trenutku puštanja.

(55) Kako bi se pojednostavnio carinski postupak za ulazak robe na carinsko područje Unije i istodobno osiguralo postojanje jedinstvene osobe odgovorne za tu robu, različiti subjekti u lancu opskrbe trebali bi pružiti svoj dio relevantnih informacija o predmetnoj robi i povezati ga s određenom pošiljkom. Roba bi trebala ući na carinsko područje Unije samo ako postoji uvoznik ili neizravni zastupnik koji djeluje u ime uvoznika s poslovnim nastanom u Uniji i koji preuzima odgovornost za tu robu. Uvoznik ili neizravni zastupnik koji djeluje u ime uvoznika trebao bi carinskom tijelu pružiti informacije o robi i o carinskom postupku u koji bi trebala biti stavljena te bi to trebao učiniti što prije, po mogućnosti prije fizičkog dolaska robe. Pružatelj usluga ili carinski zastupnik trebao bi moći pružiti informacije u ime uvoznika, ali uvoznik bi trebao ostati odgovoran za osiguravanje usklađenosti robe s financijskim i nefinancijskim rizicima. Prijevoznici koji stvarno unose robu trebali bi pružiti i određene informacije o robi prije utovara ili dolaska („rane informacije o teretu”) i povezati svoje informacije s informacijama uvoznika ako su one prethodno pružene, čak i ako nemaju pristup svim podatcima koje je uvoznik dostavio. Osim toga, kako bi se uzeli u obzir složeniji lanci opskrbe i prometne mreže, trebalo bi biti moguće od određenih drugih osoba zahtijevati da upotpune informacije o robi koja se unosi na carinsko područje Unije. Uvoznik, prijevoznik ili bilo koja druga osoba koja pruža informacije carinskim tijelima trebala bi imati obvezu izmijeniti te informacije ako zna da više nisu točne i to prije nego što carinska tijela otkriju nepravilnosti koje namjeravaju provjeriti.

(56) Trebalo bi smatrati da je roba koja nije roba Unije unesena na carinsko područje Unije u privremenom smještaju od trenutka kad prijevoznik obavijesti o njezinu dolasku do njezina stavljanja u carinski postupak, osim ako je već stavljena u provoz. Kako bi se osigurao odgovarajući carinski nadzor, ta bi situacija trebala biti vremenski ograničena i ne bi smjela trajati dulje od 90 dana, osim u iznimnim slučajevima.

(57) Potrebno je zadržati pravila kojima se određuje ima li roba status robe Unije ili robe koja nije roba Unije te može li se pretpostaviti ili treba dokazati status robe Unije, posebno ako roba privremeno napušta carinsko područje Unije.

(58) Nakon što carinska tijela dobiju informacije potrebne za odgovarajući postupak, na temelju analize rizika, trebala bi odlučiti hoće li provesti daljnje provjere robe, pustiti je, odbiti ili suspendirati njezino puštanje ili pustiti da prođe vrijeme kako bi se roba smatrala puštenom. Carinska tijela takvu bi odluku, prema potrebi, trebala donijeti u suradnji s drugim nadležnim tijelima. U skladu s tim, carinska tijela trebala bi odbiti puštanje robe ako imaju dokaze da roba nije u skladu s primjenjivim pravnim zahtjevima. Utvrđivanje ponovljenih sustavnih povreda u vezi s prodajom na daljinu od strane nekog gospodarskog subjekta trebalo bi predstavljati takav dokaz za razdoblje od najmanje šest mjeseci za svu robu za koju je taj gospodarski subjekt poslao obavijest o dolasku radi puštanja u slobodni promet. Ako se carinska tijela moraju savjetovati s drugim nadležnim tijelima kako bi utvrdila je li roba u skladu s primjenjivim pravnim zahtjevima, trebala bi suspendirati puštanje te robe barem dok se ne provede to savjetovanje. U takvim slučajevima naknadna odluka carinskih tijela o robi trebala bi ovisiti o odgovoru drugih nadležnih tijela. Kako bi se izbjeglo blokiranje i trgovaca i tijela u slučajevima u kojima je za donošenje zaključka o tome je li roba usklađena potrebno određeno vrijeme, carinska tijela trebala bi imati mogućnost puštanja robe pod uvjetom da ih trgovac nastavi obavješćivati o lokaciji robe.

(59) Kako bi se omogućila pravna sigurnost za trgovce koji su pravodobno pružili informacije bez obvezivanja carinskih tijela da provjere svaku pošiljku, roba koja nije odabrana za provjeru trebala bi se nakon razumnog razdoblja smatrati puštenom. Komisija bi trebala imati pravo definirati to razdoblje u delegiranim aktovima te ga, prema potrebi, prilagoditi predmetnoj vrsti prometa ili vrsti graničnog prijelaza.

(60) Budući da se ovlašteni pouzdani trgovci smatraju pouzdanima i carinskim tijelima u vremenu koje je tehnički najbliže moguće stvarnom vremenu pružaju podatke o kretanju robe te o usklađenosti, kao i puni pristup svojim sustavima, evidencijama i postupcima, takvi bi trgovci trebali moći pustiti svoju robu pod nadzorom carinskih tijela bez čekanja na njihovu intervenciju. U skladu s tim, ovlašteni pouzdani trgovci trebali bi moći pustiti robu u ime carinskih tijela nakon primitka te robe u mjestu poslovanja uvoznika, vlasnika ili primatelja ili nakon otpreme iz mjesta poslovanja izvoznika, vlasnika ili pošiljatelja. Budući da bi ovlašteni pouzdani trgovci trebali poslovati na transparentan način, svaki dolazak i svaka isporuka robe trebali bi se pravilno evidentirati u Centru EU-a za carinske podatke. Ovlašteni pouzdani trgovci trebali bi biti obvezni obavijestiti carinska tijela ako se pojavi problem kako bi ta tijela mogla donijeti konačnu odluku o puštanju robe. Ako su sustavi unutarnjih kontrola ovlaštenih pouzdanih trgovaca dovoljno stabilni, carinska tijela trebala bi moći, u suradnji s drugim nadležnim tijelima, ovlastiti te trgovce da samostalno provode određene provjere. Međutim, carinska tijela trebala bi zadržati mogućnost provjere robe u bilo kojem trenutku.

(61) Primjereno je predvidjeti mjere za reguliranje prelaska sa sustava koji se temelji na carinskim deklaracijama na sustav koji se temelji na pružanju ili stavljanju na raspolaganje informacija Centru EU-a za carinske podatke. Gospodarski subjekti bi trebali imati mogućnost podnošenja carinskih deklaracija kako bi deklarirali svoju namjeru stavljanja robe u carinski postupak tijekom prijelaznog razdoblja. Međutim, čim Centar EU-a za carinske podatke za to bude imao mogućnosti, gospodarskim subjektima bi trebalo omogućiti i da carinskim tijelima pruže ili stave na raspolaganje informacije putem tog centra, a carinska tijela više ne bi trebala odobriti nijednom gospodarskom subjektu da podnese zahtjev za pojednostavnjenje u vezi s carinskom deklaracijom. Na kraju prijelaznog razdoblja sva odobrenja trebala bi prestati vrijediti jer carinske deklaracije više neće postojati. Kad je riječ o prodaji robe na daljinu, prijelazno razdoblje za podnošenje carinskih deklaracija trebalo bi biti ograničeno dok Centar EU-a za carinske podatke ne bude imao mogućnosti za obradu relevantnih podataka za prodaju na daljinu.

(62) Točna identifikacija osobe koja djeluje kao „uvoznik” ovisi o fazi i prirodi predmetnog carinskog postupka. Istodobno bi trebao postojati samo jedan uvoznik.

(63) U slučaju prodaje na daljinu smatra se da je osoba koja isporučuje robu u prodaji na daljinu ili osoba koja omogućuje prodaju na daljinu osoba koja određuje da se roba iz treće zemlje unosi na carinsko područje Unije jer određuje lanac opskrbe i odgovorna je za rizik od gubitka, oštećenja ili kašnjenja do isporuke robe potrošaču. Stoga, kad je riječ o prodaji na daljinu, kako bi se roba pustila u slobodni promet, uvoznik će biti ili osoba koja isporučuje robu u prodaji na daljinu ili osoba koja omogućuje prodaju robe na daljinu, ovisno o dogovorenim aranžmanima, te bi utvrđenog uvoznika kao takvog trebalo navesti.

(64) Osoba koja isporučuje robu u prodaji na daljinu ili omogućuje prodaju na daljinu robe koja se uvozi iz trećih zemalja na carinsko područje Unije i koja je uvoznik trebala bi biti odgovorna za pružanje potrebnih informacija o prodaji na daljinu carinskim tijelima prije puštanja robe. Tako utvrđena osoba trebala bi ispuniti obveze uvoznika.

(65) Ako osoba koja isporučuje robu u prodaji na daljinu ili omogućuje prodaju na daljinu robe koja se uvozi iz trećih zemalja na carinsko područje Unije nema poslovni nastan na carinskom području Unije, trebalo bi biti moguće staviti robu u carinski postupak ako neizravni zastupnik koji ima status ovlaštenog gospodarskog subjekta stavi robu u svoje ime i za račun uvoznika za prodaju na daljinu te u tom pogledu preuzme obveze uvoznika za prodaju na daljinu.

(66) Odredbe ove Uredbe, uključujući one koje se odnose na uvoznika za prodaju na daljinu, ne čine, ni *de jure* ni *de facto*, opću obvezu praćenja za pružatelje posredničkih usluga.

(67) Člankom 29. UFEU-a zahtijeva se da se smatra da su proizvodi iz trećih zemalja u slobodnom prometu ako je udovoljeno svim uvoznim formalnostima i ako su naplaćene sve propisane carine ili davanja s istovrsnim učinkom. Međutim, puštanje u slobodni promet ne bi se trebalo podrazumijevati kao dokaz usklađenosti s carinskim zakonodavstvom i drugim zakonodavstvom koje primjenjuju carinska tijela.

(68) Postupak iznošenja robe iz carinskog područja Unije trebalo bi racionalizirati i pojednostavniti u skladu s postupkom ulaska. Stoga je primjereno zahtijevati da za robu bude odgovorna određena osoba s poslovnim nastanom u Uniji, odnosno izvoznik. Izvoznik bi carinskom tijelu trebao pružiti ili staviti na raspolaganje relevantne informacije prije iznošenja robe iz Unije u kojima navodi je li riječ o izvozu robe Unije ili robe koja nije roba Unije te prilagoditi potrebne informacije.

(69) Kako bi se osiguralo pravilno upravljanje rizikom povezanim s robom iznesenom iz carinskog područja Unije, od carinskog tijela nadležnog za izvoz trebalo bi zahtijevati da provede analizu rizika informacija o robi te da poduzme ili zatraži odgovarajuće mjere prije izlaska robe iz carinskog područja Unije. Te bi mjere trebale uključivati zahtjev da provjere provodi carinsko tijelo nadležno za mjesto otpreme robe i za mjesto izlaska te, prema potrebi, druga nadležna tijela, uz mjere predviđene stavljanjem robe u carinski postupak koje se također primjenjuju kad se roba izvozi.

(70) Kako bi se osigurala transparentnost postupaka s odgodom plaćanja carina, primjereno je pojednostavniti odredbe o zahtjevima za odobrenja za posebne postupke. Posebice, radi jasnoće i pravne sigurnosti, uvjete za utvrđivanje je li mišljenje na razini Unije potrebno kako bi se procijenilo bi li izdavanje odobrenja moglo ugroziti osnovne interese proizvođača iz Unije, odnosno takozvano ispitivanje gospodarskih uvjeta, trebalo bi kodificirati i urediti delegiranim aktima. Osim toga, s obzirom na to da učinak na interese proizvođača iz Unije može ovisiti o količini robe koja je stavljena u posebni postupak, trebalo bi utvrditi određeni prag ispod kojeg se procjenjuje da nema negativnog učinka na takve interese.

(71) U članku 9. Revidirane konvencije o plovidbi Rajnom upućuje se na Prilog („Rajnski manifest”) koji je olakšao kretanje robe na rijeci Rajni i njezinim pritocima tako da se ta kretanja smatraju carinskim postupkom provoza preko nacionalnih granica četiriju država članica, odnosno Belgije, Njemačke, Francuske i Nizozemske, kao i Švicarske. Prema informacijama carinskih uprava Rajnski manifest u praksi se više ne upotrebljava kao carinski postupak provoza u državama članicama čijom granicom prolazi Rajna. Umjesto toga, roba na Rajni i njezinim pritocima sada se prevozi u okviru postupka provoza Unije utvrđenog Uredbom (EU) br. 952/2013, putem novog kompjuteriziranog provoznog sustava. Stoga je primjereno ukloniti upućivanje na Rajnski manifest iz slučajeva u kojima se kretanje robe smatra vanjskim ili unutarnjim provozom.

(72) Kako bi se povećala transparentnost osobe odgovorne za ispunjavanje obveza postupka provoza Unije te sadržaja i rizika povezanih s pošiljkom, primjereno je zahtijevati da korisnik postupka provoza otkrije barem informacije o uvozniku ili izvozniku koji inicira kretanje robe, prijevoznom sredstvu i prepoznavanju robe stavljene u taj postupak. Takve bi informacije omogućile carinskim tijelima da djelotvornije nadziru predmetni postupak provoza Unije i da provedu analizu rizika. Postupak provoza Unije trebao bi biti obvezan, osim ako se roba stavlja u drugi carinski postupak odmah po ulasku na carinsko područje Unije ili izlasku iz njega. Ako uvoznik ili izvoznik još nisu poznati, posjednik robe trebao bi se smatrati uvoznikom ili izvoznikom robe i trebao bi biti odgovoran za plaćanje carina i drugih poreza i davanja. Postupak provoza Unije trebalo bi zamijeniti carinskim nadzorom ako robu uvozi ili izvozi ovlašteni pouzdani trgovac.

(73) Izmjenom Priloga 6. Carinskoj konvenciji o međunarodnom prijevozu robe uz primjenu karneta TIR („Konvencija TIR”) ([26]), koja je stupila na snagu 1. lipnja 2021., izmijenjeno je objašnjenje 0.49 kako bi se gospodarskim subjektima koji ispunjavaju određene zahtjeve pružila mogućnost da postanu „ovlašteni pošiljatelji” u skladu s postojećim pojednostavnjenjima odobrenima gospodarskim subjektima koji su priznati kao „ovlašteni primatelji”. Stoga je u ovoj Uredbi potrebno uključiti tu novu mogućnost kako bi se carinsko zakonodavstvo Unije uskladilo s tim međunarodnim sporazumom.

(74) Ukidanje oslobođenja od carine za uvoz robe čija vrijednost ne premašuje 150 EUR uključuje primjenu odredaba o određivanju carinske vrijednosti radi ubiranja carina prema vrijednosti u odnosu na uvezenu robu kupljenu u transakcijama e-trgovine između poduzeća i kupca, kako je definirano u Direktivi 2006/112/EZ. Takva prodaja na daljinu trebala bi činiti osnovu za deklariranje carinske vrijednosti prema metodi transakcijske vrijednosti. To se načelo primjenjuje i u situacijama u kojima roba nije kupljena u prodaji na daljinu prije nego što je unesena na carinsko područje Unije, nego dok je bila u postupku carinskog skladištenja.

([26]) Izmjene Carinske konvencije o međunarodnom prijevozu robe uz primjenu karneta TIR (Konvencija TIR iz 1975.) (SL L 193, 1.6.2021., str. 1., ELI: http://data.europa.eu/eli/agree_amend/2021/601/oj).

(75) Transakcije prodaje na daljinu znatno se razlikuju od tradicionalnih transakcija među poduzećima, što postupak čini složenijim. Te razlike utječu na način na koji carinska tijela djelotvorno primjenjuju pravila o određivanju vrijednosti u praksi. Posebni su izazovi golemi razmjeri i brzina zaključivanja transakcija e-trgovine, velik broj uključenih kupaca i prodavatelja te raspršenost prodaje. Uzimajući u obzir posebnost e-trgovine, kao i ulogu carinskih tijela u doprinosu neometanom funkcioniranju unutarnjeg tržišta, ako u carinskim postupcima čiji je cilj provjera točnosti deklarirane transakcijske vrijednosti robe kupljene na daljinu uvoznik ne otkloni opravdane sumnje u to da deklarirana transakcijska vrijednost odražava stvarno plaćenu ili plativu cijenu za tu robu te se, slijedom toga, prvotno deklarirana transakcijska vrijednost odbije, carinska tijela trebala bi moći iskoristiti fleksibilnost u određivanju odgovarajuće druge metode određivanja vrijednosti za ponovno određivanje carinske vrijednosti te robe.

(76) Trenutačno carinske dugove naplaćuje država članica u kojoj se podnosi carinska deklaracija. Trgovac odlučuje hoće li to učiniti u zemlji prvog ulaska ili će koristiti carinski postupak i platiti carinu u drugoj državi članici. Za ovlaštene pouzdane trgovce primjereno je upotrebljavati različita pravila kako bi se definiralo mjesto nastanka carinskog duga tako da se uvozne carine plaćaju državi članici u kojoj taj gospodarski subjekt ima poslovni nastan. To je primjereno jer je to mjesto gdje carinsko tijelo ima najpotpunije znanje o evidencijama, postupcima i poslovnom ponašanju relevantnih gospodarskih subjekata. Međutim, carinski dug gospodarskih subjekata koji nisu ovlašteni pouzdani trgovci trebao bi nastati na mjestu gdje se roba fizički nalazi, barem dok se ne procijeni model nadzora.

(77) U slučaju transakcija e-trgovine uvoznik za prodaju na daljinu osoba je koja je odgovorna za carinski dug. Ako se upotrebljava sustav IOSS, carinski dug trebao bi nastati u trenutku prihvaćanja plaćanja za internetsku prodaju. Ako se taj sustav ne primjenjuje, carinski dug trebao bi nastati kada se u državi članici u kojoj se roba treba isporučiti obavijesti o dostupnosti robe.

(78) Kako bi se pokrili sve veći troškovi obrade golemog broja zahtjeva za stavljanje robe prodane u prodaji na daljinu u postupak puštanja u slobodni promet, trebalo bi utvrditi naknadu za rukovanje Unije, razmjernu približnom trošku usluga usko povezanih s carinskim nadzorom takve robe, jer se ta roba izravno otprema potrošaču, zbog čega je druga tijela ne mogu provjeriti nakon carinjenja. Iako će države članice biti te koje će odlučiti hoće li od gospodarskih subjekata tražiti naknadu za troškove iznimnih mjera provjere ili troškove tijela koja nisu carinska tijela povezane s provjerom ili uništenjem robe, naknada za rukovanje Unije trebala bi posebno pokriti troškove provjere podataka i provedbe analize rizika te troškove relevantne infrastrukture i provjera, uključujući relevantne usluge koje pruža Carinsko tijelo EU-a.

(79) Trebalo bi predvidjeti nižu naknadu za rukovanje Unije ako se roba prodaje na daljinu iz carinskog skladišta za prodaju na daljinu jer je carinskim tijelima lakše i učinkovitije nadzirati velike količine robe uskladištene u skladištu nego robu pakiranu u pojedinačnim paketima i izravno otpremljenu potrošaču.

(80) Osoba koja duguje naknadu za rukovanje Unije trebala bi biti ista osoba koja je dužnik carinskog duga, tj. uvoznik za prodaju na daljinu. Ako se odredbe o uvoznicima za prodaju na daljinu još ne primjenjuju, dužnik bi trebao biti deklarant. U slučaju prodaje na daljinu deklarant bi obično bila osoba koja ima pravo upotrebljavati sustav IOSS ili neizravni carinski zastupnik. Stoga potrošač ne bi trebao biti dužan plaćati naknadu za rukovanje Unije.

(81) Primjereno je predvidjeti da prvi delegirani akt kojim se utvrđuje iznos naknade za rukovanje brzo stupi na snagu kako bi se omogućila praktična primjena naknade za rukovanje Unije uvedene ovom Uredbom kao odgovor na sve veći pritisak na carinska tijela zbog znatnog obujma paketa koji ulaze na carinsko područje Unije.

(82) Budući da se za svaku stavku primjenjuje nekoliko mjera, kao što su carine i naknade, primjereno je uvesti njihovu definiciju. Stavku bi trebalo definirati kao jednu ili više roba u pošiljci koje dijele određene podatkovne elemente, uključujući razvrstavanje u carinsku tarifu i podrijetlo, u skladu s primjenjivim zahtjevima u pogledu podataka. Ta bi se definicija trebala primjenjivati i na carinske deklaracije u postojećim nacionalnim digitalnim alatima i digitalnim alatima Unije, među ostalim ako je razvrstavanje predmetne robe u carinsku tarifu u carinskoj deklaraciji samo na razini tarifnih podbrojeva Harmoniziranog sustava, i na odgovarajuće zahtjeve u pogledu podataka utvrđene u tu svrhu nakon što Centar EU-a za carinske podatke postane dostupan.

(83) Primjereno je poboljšati mehanizam za nadzor dosljedne i djelotvorne provedbe mjera ograničavanja za protok robe koje donosi Vijeće u skladu s člankom 215. UFEU-a. Ako se takve mjere donesu, Carinsko tijelo EU-a trebalo bi pružiti potporu Komisiji i državama članicama kako bi se osiguralo da se te mjere ne zaobilaze. Carinskim tijelima trebale bi se pružiti smjernice u obliku neobvezujućih preporuka, na primjer promicanjem dosljednih carinskih praksi, u okviru odgovornosti država članica za provedbu takvih mjera. Carinska tijela trebala bi osigurati poduzimanje svih potrebnih koraka u okviru svojih nadležnosti za usklađivanje s tim mjerama te bi o tome trebala obavijestiti Komisiju i Carinsko tijelo EU-a. Carinsko tijelo EU-a trebalo bi utvrditi moguće razlike u primjeni tih mjera i pratiti njihovu provedbu te o tome izvijestiti Komisiju.

(84) Trebalo bi uspostaviti mehanizam upravljanja krizom za rješavanje potencijalnih kriza u carinskoj uniji. Nepostojanje takvog mehanizma na razini Unije istaknuto je u komunikaciji Komisije od 28. rujna 2020. naslovljenoj „Unaprjeđenje carinske unije: plan djelovanja”. Stoga bi trebalo uspostaviti mehanizam koji uključuje Carinsko tijelo EU-a kao važnog dionika u pripremi, koordinaciji i praćenju provedbe praktičnih mjera i aranžmana koje Komisija odluči uspostaviti kad nastupi kriza. Carinsko tijelo EU-a trebalo bi biti u pripravnosti za odgovor na krizu tijekom cijelog trajanja krize.

(85) Postojeći okvir upravljanja carinskom unijom nema jasnu operativnu upravljačku strukturu i nije u skladu s razvojem carinske unije od njezine uspostave 1968. Na temelju Uredbe (EU) br. 952/2013, aktivnosti povezane s upravljanjem rizicima u trgovinskim tokovima, kao što su provedba provjera na terenu i odluke o njima, odgovornost su nacionalnih carinskih tijela. Intenzitet prometa robom na vanjskim granicama nije jednak u cijeloj Uniji. Unatoč suradnji između nacionalnih carinskih tijela koja postoji od uspostave carinske unije i koja je dovela do razmjene primjera najbolje prakse, stručnog znanja i razvoja zajedničkih smjernica, nije došlo do uspostave usklađenog pristupa i operativnog okvira. Ne postoji središnji kapacitet za analizu rizika, zajedničko stajalište o prioritizaciji rizika Unije, koordinacija carinskog djelovanja i provjera ograničena je, a nema ni okvira suradnje za različita tijela koja djeluju na jedinstvenom tržištu.

(86) Središnja, operativna struktura Unije za objedinjavanje stručnog znanja i resursa te za pomoć državama članicama i Komisiji u zajedničkom donošenju odluka trebala bi otkloniti takve slabosti. Ona bi se trebala posebno usredotočiti na područja kao što su upravljanje podatcima i upravljanje rizikom te bi trebala pripremiti sadržaj osposobljavanja za carinske službenike i carinske stručnjake u Uniji kako bi se dopunilo i poduprlo osposobljavanje koje pružaju države članice. Njome bi se trebalo doprinijeti i stvaranju sustava Unije za priznavanje izvrsnosti obrazovnih ustanova koje nude osposobljavanje i obrazovanje u području carine, nadovezujući se na inicijativu Komisije naslovljenu „EU potvrda o priznavanju carinskog programa”, te koordinirati i podupirati dobrovoljno osnivanje specijaliziranih centara izvrsnosti u državama članicama. Time se nastoji postići da carinska unija „djeluje kao cjelina”, istodobno uzimajući u obzir da bi različite prakse u državama članicama mogle proizlaziti iz objektivnih posebnosti, na primjer zemljopisnih razlika, korištene vrste prijevoza, vrste robe ili vrste granice. Uspostava novog tijela, tj. Carinskog tijela EU-a, neophodna je za učinkovito i primjereno funkcioniranje carinske unije, za središnju koordinaciju carinskog djelovanja i podupiranje aktivnosti carinskih tijela.

(87) Upravljanje i rad Carinskog tijela EU-a trebalo bi se voditi načelima iz zajedničke izjave i zajedničkog pristupa Europskog parlamenta, Vijeća i Komisije o decentraliziranim agencijama od 19. srpnja 2012.

(88) Pri odabiru sjedišta Carinskog tijela EU-a Europski parlament i Vijeće osiguravaju da mu, s obzirom na prirodu tog tijela, njegovo sjedište omogućuje da u potpunosti izvršava svoje zadaće i ovlasti, zapošljava visokokvalificirano i specijalizirano osoblje te nudi odgovarajuće mogućnosti osposobljavanja. Osim toga, Europski parlament i Vijeće trebaju uzeti u obzir sljedeće kriterije za odabir sjedišta Carinskog tijela EU-a: dostupnost odgovarajućih uredskih prostora i mogućnost smještaja relevantnog osoblja prije nego što Carinsko tijelo EU-a započne s radom; dostupnost lokacije i postojanje odgovarajućih obrazovnih ustanova za djecu članova osoblja; odgovarajući pristup tržištu rada, socijalnoj sigurnosti i zdravstvenoj zaštiti za djecu i supružnike članova osoblja; te zemljopisnu ravnotežu. Uzimajući u obzir te kriterije, Carinsko tijelo EU-a trebalo bi se nalaziti u Lilleu u Francuskoj.

(89) Države članice trebale bi osigurati da carinska tijela raspolažu odgovarajućim resursima, da su osposobljena i opremljena za ispunjavanje svoje misije.

(90) Važno je da carinska tijela ulažu u dovoljan broj odgovarajuće osposobljenog osoblja kako bi se zajamčilo funkcioniranje carinskih sustava Unije, koji se suočavaju s eksponencijalnim povećanjem potražnje. Bez potrebnih ulaganja u osoblje digitalna rješenja ne mogu ostvariti svoj puni potencijal. Stoga bi se ulaganjima u digitalne sustave trebala zajamčiti dostatna sredstva za osoblje i njihovo osposobljavanje kako bi se osigurale vještine potrebne za korištenje najsuvremenije opreme i tehnologije za analitiku, otkrivanje i kontrolu velikih količina podataka te tako zajamčilo da se carinske provjere provode ujednačeno u cijeloj Uniji.

(91) Radi djelotvornog funkcioniranja Carinskog tijela EU-a u njegovu upravnom odboru trebale bi biti zastupljene države članice i Komisija. Pri sastavljanju upravnog odbora, uključujući izbor njegova predsjednika i zamjenika predsjednika, trebalo bi poštovati načelo rodne ravnoteže te uzimati u obzir relevantno iskustvo i kvalifikacije. S obzirom na isključivu nadležnost Unije u pogledu carinske unije i blisku vezu između carine i drugih područja politike, predsjednik ili zamjenik predsjednika trebali bi se birati među članovima upravnog odbora koje imenuje Komisija. Radi djelotvornog i učinkovitog funkcioniranja Carinskog tijela EU-a upravni odbor osobito bi trebao donijeti jedinstveni programski dokument, koji obuhvaća godišnje i višegodišnje programiranje, izvršavati svoje zadaće povezane s proračunom Carinskog tijela EU-a, donositi i objavljivati konsolidirano godišnje izvješće o aktivnostima Carinskog tijela EU-a u kojem se ne otkrivaju osjetljive informacije, donositi financijska pravila koja se primjenjuju na Carinsko tijelo EU-a, imenovati izvršnog direktora te utvrditi postupke za donošenje odluka izvršnog direktora povezanih s operativnim zadaćama Carinskog tijela EU-a. Upravnom odboru trebao bi pomagati izvršni odbor.

(92) Carinsko tijelo EU-a trebalo bi osnovati Savjetodavni odbor za carinu, čija će zadaća biti pružanje savjeta Carinskom tijelu EU-a o provedbi tehničkih mjera i odluka, o pitanjima provedbe i standardizacije, među ostalim aktivnostima usklađivanja, o operativnim aspektima drugog zakonodavstva koje primjenjuju carinska tijela i o svim drugim aktivnostima Carinskog tijela EU-a. Savjetodavni odbor za carinu trebao bi nastojati postići ujednačenu zastupljenost dionika u pogledu komercijalnih i nekomercijalnih interesa te, unutar kategorije komercijalnih interesa, u pogledu mikropoduzeća te malih i srednjih poduzeća i ostalih poduzeća. Sa Savjetodavnim odborom za carinu trebalo bi redovito provoditi savjetovanja te bi on trebao moći pružati savjete Carinskom tijelu EU-a na vlastitu inicijativu.

(93) Kako bi se zajamčilo njegovo djelotvorno funkcioniranje, Carinskom tijelu EU-a trebao bi se dodijeliti samostalni proračun, s prihodima koji dolaze iz općeg proračuna Unije i svih dobrovoljnih financijskih doprinosa država članica. U iznimnim i propisno opravdanim okolnostima, Carinsko tijelo EU-a trebalo bi moći primati dodatne prihode putem sporazuma o doprinosima ili bespovratnih sredstava te putem naknada za publikacije i druge usluge koje pruža.

(94) Carinsko tijelo EU-a trebalo bi iskoristiti informacije koje su mu na raspolaganju u pogledu izazova povezanih s carinskim zakonodavstvom i drugim zakonodavstvom koje primjenjuju carinska tijela kako bi periodično provodilo procjenu prijetnji. Na temelju takve procjene prijetnji Carinsko tijelo EU-a trebalo bi pripremiti preporuke i proslijediti ih Komisiji. Na temelju tih preporuka Komisija bi trebala utvrditi područja u kojima je potrebno prioritetno postupanje. Važno je da Vijeće održi političku i stratešku raspravu o onim područjima u kojima je potrebno prioritetno postupanje te da Carinsko tijelo EU-a osigura odgovarajuće daljnje postupanje, među ostalim pri pripremi svojeg godišnjeg i višegodišnjeg programa rada i godišnjeg izvješća o svojim aktivnostima.

(95) Kako bi ispunili svoju misiju, Carinsko tijelo EU-a i carinska tijela trebala bi blisko i redovito surađivati s tijelima za nadzor tržišta, sanitarnim i fitosanitarnim tijelima, tijelima za izvršavanje zakonodavstva, tijelima za upravljanje granicama, tijelima za zaštitu okoliša, statističkim tijelima i poreznim tijelima, stručnjacima za kulturna dobra i mnogim drugim tijelima nadležnima za sektorske politike. S obzirom na razvoj jedinstvenog tržišta i ulogu carinskih tijela koja se mijenja, povećanje zabrana i ograničenja te povećanje e-trgovine, potrebno je strukturirati i ojačati tu suradnju na razini Unije, nacionalnoj razini i međunarodnoj razini. Umjesto suradnje usmjerene na pojedinačne pošiljke ili posebne događaje u lancu opskrbe, trebalo bi uspostaviti okvir za potporu suradnji između carinskih tijela i drugih tijela odgovornih za relevantna područja politike koji bi razvilo i redovito ažuriralo Carinsko tijelo EU-a. Takva suradnja trebala bi uključivati: izradu zakonodavstva i utvrđivanje potreba za politikama u određenom području; razmjenu i analizu informacija; izradu opće strategije suradnje u obliku zajedničkih strategija nadzora; suradnju u operativnoj provedbi, praćenju i provjerama; razmjenu relevantnih vještina i najboljih praksi i inovacijske i istraživačke aktivnosti u područjima relevantnima za carinu.

(96) Komisija bi ujedno trebala olakšati primjenu dijela drugog zakonodavstva koje primjenjuju carinska tijela tako da sastavi i redovito ažurira popis zakonodavstva Unije kojim se uvode zahtjevi za robu koja podliježe carinskim provjerama radi zaštite javnih interesa kao što su zaštita zdravlja i života ljudi, životinja ili bilja, potrošača i okoliša.

(97) Kako bi se ojačala suradnja među carinskim tijelima, trebalo bi pojačati zajedničke operativne napore za potporu djelotvornim carinskim provjerama na granicama Unije. Carinsko tijelo EU-a trebalo bi koordinirati i podupirati operativnu koordinaciju u carinskoj suradnji, među ostalim u području upravljanja rizicima. Carinsko tijelo EU-a u suradnji s državama članicama trebalo bi planirati, organizirati i koordinirati zajedničke provjere koje provode carinska tijela unutar Unije i s trećim zemljama. U kontekstu suradnje među carinskim tijelima unutar Unije ovom se Uredbom ne dovodi u pitanje Konvencija sastavljena na temelju članka K.3 Ugovora o Europskoj uniji o uzajamnoj pomoći i suradnji među carinskim upravama ([27]) (Napulj II). Carinsko tijelo EU-a trebalo bi održavati potrebnu suradnju s relevantnim tijelima Unije i nacionalnim tijelima koja provode relevantne istrage i aktivnosti borbe protiv prijevara, među ostalim OLAF-om i EPPO-om. Važno je da Carinsko tijelo EU-a surađuje i s Inovacijskim centrom EU-a za unutarnju sigurnost ako je to relevantno za aktivnosti Carinskog tijela EU-a.

(98) Nadalje, kako bi se razmijenile najbolje prakse i povećala operativna djelotvornost, države članice trebale bi moći, na zahtjev, privremeno staviti carinske službenike na raspolaganje za rad u carinskim tijelima druge države članice. Predmetne države članice trebale bi utvrditi uvjete takvih privremenih raspoređivanja službenika. Carinsko tijelo EU-a trebalo bi na zahtjev pružati potporu ili koordinaciju. Prema potrebi može razviti smjernice ili predloške aranžmana kako bi se olakšao taj oblik suradnje.

(99) Carinsko tijelo EU-a i Europol trebali bi moći razmjenjivati strateške i druge neoperativne informacije kao što su pokazatelji rizika ako je to potrebno za sprečavanje i borbu protiv teških kaznenih djela koja utječu na dvije ili više država članica, terorizma i oblika kaznenih djela koja utječu na zajednički interes obuhvaćen politikom Unije. Carinsko tijelo EU-a moglo bi upotrebljavati takve informacije za potrebe analize rizika.

(100) Kako bi se povećala jasnoća i poboljšala učinkovitost okvira za suradnju između carinskih tijela i drugih partnerskih tijela, popisom usluga koje nude carinska tijela trebala bi se jasno definirati moguća uloga carinskih tijela u primjeni drugih relevantnih politika na granicama Unije. Osim toga, primjenu tog okvira za suradnju trebalo bi pratiti Carinsko tijelo EU-a. Carinsko tijelo EU-a trebalo bi blisko surađivati s Komisijom, OLAF-om, drugim relevantnim tijelima, uredima i agencijama Unije, kao što su Europol, EPPO i Frontex, kao i sa specijaliziranim agencijama i mrežama u područjima politike relevantnima za aktivnosti Carinskog tijela EU-a, kao što je Mreža EU-a za sukladnost proizvoda.

(101) U sve povezanijem svijetu carinska diplomacija i međunarodna suradnja važni su aspekti rada carinskih tijela u cijelom svijetu. Međunarodna suradnja trebala bi moći uključivati mogućnost razmjene carinskih podataka na temelju međunarodnih sporazuma ili samostalnog zakonodavstva Unije i putem odgovarajućih, sigurnih i strogo nadziranih sredstava komunikacije, kao što je Centar EU-a za carinske podatke, podložno poštovanju povjerljivih informacija i zaštiti osobnih podataka.

(102) Djelotvorna suradnja među susjednim zemljama ključna je za osiguravanje neometanog funkcioniranja carinskih postupaka, olakšavanje zakonite trgovine i zaštitu financijskih interesa i politika Unije. Takva je suradnja posebno važna na zajedničkim carinskim graničnim prijelazima na kojima koordinirane carinske provjere povećavaju učinkovitost i pravnu sigurnost. Države članice stoga bi trebale zadržati sposobnost sklapanja ili održavanja bilateralnih sporazuma sa susjednim trećim zemljama o carinskoj suradnji na zajedničkim graničnim prijelazima ako su takvi sporazumi u skladu s pravom Unije. Ta sposobnost uključuje sporazume koji se odnose na zajedničke granične prijelaze, koji se nalaze ili na državnom području države članice ili na državnom području susjedne treće zemlje, na kojima carinska tijela te države članice i te susjedne treće zemlje primjenjuju svoje carinsko zakonodavstvo na temelju bilateralnog sporazuma.

([27]) SL C 24, 23.1.1998., str. 2.

(103) U ovoj Uredbi trebalo bi utvrditi zajednički okvir kojim se utvrđuje minimalni popis povreda carinskog zakonodavstva koje podliježu sankcijama i određena pravila za sankcije za nekaznena djela, a koji trebaju provesti države članice. Na državama članicama je da odaberu odgovarajuću vrstu mjere za te povrede. Također je primjereno utvrditi minimalni popis okolnosti koje bi države članice trebale uzeti u obzir, u skladu s nacionalnim pravom, pri odlučivanju o tome hoće li se sankcija izreći i pri odlučivanju o njezinoj vrsti ili težini. Komisija bi prema potrebi trebala pratiti ispravnu provedbu tih odredaba. Sankcije za povrede carinskog zakonodavstva trebale bi biti djelotvorne, proporcionalne i odvraćajuće.

(104) Ovom se Uredbom ne usklađuju nacionalna postupovna pravila o administrativnim sankcijama niti se uređuje koja tijela izriču sankcije, sve dok se primjenjuje načelo da su sankcije djelotvorne, proporcionalne i odvraćajuće. Na primjer, pravila o sankcijama mogu se primjenjivati tako da sankcije s istovrsnim učinkom izriču izravno nadležna tijela ili nadležni nacionalni sud na zahtjev nadležnog upravnog tijela ili nadležna carinska tijela u okviru postupka nagodbe.

(105) S obzirom na središnju ulogu uvoznikâ za prodaju na daljinu u organizaciji velikog obujma uvoza male vrijednosti, među ostalim putem internetskih platformi i internetskih stranica, potrebno je uspostaviti dosljedan, proporcionalan i odvraćajući okvir sankcija koje će se primjenjivati ako uvoznici za prodaju na daljinu ne ispune svoje obveze. Sankcije bi trebale biti odvraćajuće i djelotvorne, posebno za kontinuiranu i sustavnu neusklađenost s carinskim zakonodavstvom u slučaju prodaje na daljinu. Razmjer, prekogranični doseg i široko rasprostranjen učinak sustavne neusklađenosti razlog su da se u ovoj Uredbi utvrde visoke minimalne i maksimalne razine novčanih kazni, na temelju ukupne vrijednosti robe koju gospodarski subjekt koji ne ispunjava zahtjeve uvozi u Uniju, uz istodobno zadržavanje mogućnosti da države članice u svojem nacionalnom zakonodavstvu predvide dodatne sankcije. Usklađivanjem sankcija za sustavnu neusklađenost u cijeloj Uniji nastoji se spriječiti „prekogranična kupnja iz poreznih razloga” od strane gospodarskih subjekata koji se bave prodajom na daljinu. Gospodarski subjekti koji sustavno ne ispunjavaju zahtjeve usklađenosti trebali bi se klasificirati kao visokorizični gospodarski subjekti i izgubiti svaku vrstu statusa pouzdanog trgovca i pravo na mjere pojednostavnjenja.

(106) Ako se sustavna neusklađenost nastavi unatoč uvođenju progresivno visokih novčanih kazni, trebalo bi izreći dodatne sankcija. To je potrebno zbog kontinuiranog nepoštovanja obveza na temelju ove Uredbe, čime se narušava cjelovitost carinske unije i unutarnjeg tržišta, stvaraju nepoštene konkurentske prednosti za gospodarske subjekte koji ne ispunjavaju zahtjeve i može se nanijeti šteta potrošačima. U skladu s tim i kako bi se ispunila misija carinskih tijela, potrebno je uvesti dodatnu razinu strogih sankcija kako bi se odvratilo od svake takve neusklađenosti koja obuhvaća više sustava. Kao odgovor na takvo ponašanje carinska tijela trebala bi moći suspendirati puštanje u slobodni promet sve robe koju gospodarski subjekt uvozi u prodaji na daljinu. Osim toga, ako je to relevantno i opravdano prirodom takvih daljnjih sustavnih povreda, relevantna nadležna tijela trebala bi moći privremeno suspendirati pristup internetskom sučelju gospodarskog subjekta koji je počinitelj povreda. U tu svrhu pravovremeno prosljeđivanje informacija o povredi relevantnim tijelima trebalo bi im omogućiti da dobiju cjelovitu sliku situacije i osiguraju koordinirani odgovor.

(107) Kako bi se omogućilo djelotvorno praćenje i odgovarajući stupanj transparentnosti, evidencija o svim sankcijama za nekaznena djela koje izriču carinska tijela država članica trebala bi biti dostupna u Centru EU-a za carinske podatke. U toj bi evidenciji trebalo navesti prirodu povrede i iznos izrečene novčane kazne ili navesti sve druge primijenjene sankcija za nekaznena djela. Takav centralizirani sustav trebao bi pružiti podatke potrebne za procjenu praksi provedbe i utvrđivanje mogućih poremećaja na tržištu ili praksi „prekogranična kupnja iz poreznih razloga" gospodarskih subjekata.

(108) Komisija bi trebala preispitati odredbe ove Uredbe o povredama i sankcijama kako bi osigurala njihovo pravilno funkcioniranje i primjenu te spriječila moguću fragmentaciju unutarnjeg tržišta ili izbjegavanje pravne nadležnosti od strane gospodarskih subjekata. Takvo preispitivanje trebalo bi se provesti nakon procjene podataka o sankcijama zabilježenima u Centru EU-a za carinske podatke, posebno ako se utvrde rizici od razlika ili poremećaja na unutarnjem tržištu. Važno je osigurati jednake uvjete i ukloniti sve regulatorne nedostatke ili nedosljednosti u primjeni sankcija.

(109) Ako je došlo do povrede carinskog zakonodavstva koja je u nadležnosti više od jedne države članice, potrebna je suradnja tih država članica. U takvim slučajevima nadležna tijela država članica na koje se odnosi ista povreda carinskog zakonodavstva trebala bi surađivati u skladu s primjenjivim pravom. Carinsko tijelo EU-a trebalo bi imati mogućnost poduprijeti i olakšati tu suradnju.

(110) Uspješnost carinske unije trebala bi se evaluirati najmanje jednom godišnje kako bi se Komisiji omogućilo da uz pomoć država članica usmjeri odgovarajuće politike. Komisija može objaviti verziju izvješća o evaluaciji koja nije povjerljiva. Prikupljanje informacija od carinskih tijela trebalo bi formalizirati i produbiti jer bi se sveobuhvatnijim izvješćivanjem poboljšalo utvrđivanje referentnih vrijednosti i doprinijelo usklađivanju praksi i procjeni učinka odluka o carinskoj politici. Stoga je primjereno uvesti pravni okvir za evaluaciju uspješnosti carinske unije. Kako bi se omogućila dovoljno detaljna analiza, mjerenje uspješnosti carinskih aktivnosti trebalo bi se provoditi ne samo na nacionalnoj, već i na lokalnoj razini.

(111) Carinsko tijelo EU-a trebalo bi podupirati Komisiju u postupku evaluacije prikupljanjem i analizom podataka u Centru EU-a za carinske podatke i utvrđivanjem načina na koji se carinskim aktivnostima i postupcima podupire postizanje strateških ciljeva i prioriteta carinske unije i doprinosi misiji carinskih tijela. Osobito, Carinsko tijelo EU-a trebalo bi utvrditi ključne trendove, prednosti, slabosti, nedostatke i potencijalne rizike te Komisiji dati preporuke za poboljšanje. Posebno u kontekstu suradnje s tijelima za izvršavanje zakonodavstva, Carinsko tijelo EU-a trebalo bi iz operativne perspektive sudjelovati i u strateškim analizama i procjenama prijetnji koje se provode na razini Unije, uključujući one koje provode Europol i Frontex.

(112) Ovlaštene pouzdane trgovce trebala bi nadzirati država članica u kojoj imaju poslovni nastan. Iznimno i podložno preispitivanju, gospodarski subjekti koji nisu ovlašteni pouzdani trgovci trebali bi ostati pod nadzorom carinskog tijela države članice u kojoj se roba fizički nalazi. Do 31. prosinca 2031. Komisija bi trebala evaluirati ta dva modela nadzora, uključujući njihovu djelotvornost u otkrivanju i sprečavanju prijevara. U toj bi evaluaciji ujedno trebalo uzeti u obzir aspekte neizravnog oporezivanja. Na temelju te evaluacije, Komisija bi trebala imati pravo odlučiti delegiranim aktom treba li nastaviti primjenjivati ta dva modela nadzora ili bi, u svim slučajevima, carinsko tijelo nadležno za mjesto poslovnog nastana ovlaštenog pouzdanog trgovca trebalo pustiti robu. Mjesto nastanka carinskog duga također treba odrediti u skladu s odlukom nadležnog carinskog tijela.

(113) Radi osiguranja da carinska pravila Unije ostanu prilagođena gospodarskom, društvenom, političkom i tehnološkom razvoju te potrebama gospodarskih subjekata i carinske uprave, Komisiji bi trebalo delegirati ovlast za donošenje akata u skladu s člankom 290. UFEU-a u odnosu na sljedeće:

— određivanje koje se odredbe carinskog zakonodavstva primjenjuju na trgovinu robom Unije koja uključuje posebna fiskalna područja i određenih pojednostavnjenja tih odredaba,

— slučajeve u kojima nadležno carinsko tijelo nije carinsko tijelo države članice u kojoj podnositelj zahtjeva ima poslovni nastan,

— u vezi s odlukama koje se odnose na primjenu carinskog zakonodavstva: podatke potrebne za zahtjeve i odluke; uvjete za prihvaćanje zahtjeva za donošenje odluke; iznimke koje se odnose na određene rokove, dan od kojeg odluka proizvodi učinke; slučajeve u kojima odluka nije valjana bez vremenskog ograničenja; rok za ostvarivanje prava na saslušanje podnositelja zahtjeva; pravila koja se odnose na slučajeve u kojima se ne primjenjuje pravo na saslušanje podnositelja zahtjeva; moguće skraćivanje rokova za donošenje carinskih odluka nakon što Centar EU-a za carinske podatke započne s radom; detaljna pravila za praćenje odluka; slučajeve u kojima se odluka treba preispitati i povezana pravila; slučajeve u kojima se povoljna odluka može opozvati u pogledu osoba koje nisu one koje ne ispunjavaju zahtjeve i u kojima se učinak opoziva ili izmjene može odgoditi; i pravila za donošenje odluka Komisije kojima se od država članica zahtijeva da opozovu odluku koja se odnosi na obvezujuće informacije,

— iznos naknade za rukovanje Unije za prodaju na daljinu,

— minimalne zahtjeve u pogledu podataka i posebne slučajeve za registraciju gospodarskih subjekata i određenih drugih osoba kod carinskih tijela i poništenje takvih registracija,

— pojednostavnjenja i mjere pojednostavnjenja za ovlaštene gospodarske subjekte,

— u vezi s carinskim zastupnikom, slučajeve u kojima se odustaje od zahtjeva za poslovnim nastanom na carinskom području Unije,

— funkcije Centra EU-a za carinske podatke i ispitanike na koje se primjenjuje prenosivost iz Centra EU-a za carinske podatke u nacionalne sustave; pojašnjavanje i dopunjavanje svrha u koje su carinska tijela, Carinsko tijelo EU-a i Komisija ovlašteni obrađivati podatke; zahtjeve drugih tijela, ureda i agencija Unije za dobivanje podataka dostupnih u Centru EU-a za carinske podatke i podatke koji čine model carinskih podataka EU-a,

— određena detaljna pravila o carinskom statusu robe,

— podatke, uvjete, rokove i posebne slučajeve za stavljanje robe u carinski postupak te slučajeve u kojima se podatci mogu izmijeniti ili poništiti nakon puštanja,

— razumno razdoblje nakon kojeg se smatra i slučajeve u kojima se smatra da su carinska tijela pustila robu ako je nisu odabrala za provjeru,

— postupak za puštanje robe u ime carinskih tijela te uvjeti, sadržaj i postupak za provjere koje provode ovlašteni pouzdani trgovci,

— u vezi s carinskom deklaracijom: slučajeve u kojima se carinska deklaracija može podnijeti drugim sredstvima osim tehnikama elektroničke obrade podataka; uvjete za izdavanje odobrenja za podnošenje pojednostavnjenih deklaracija; rokove za podnošenje dopunskih deklaracija, rokove u kojima popratne dokumentacije moraju biti dostupne, i slučajeve u kojima se obveza podnošenja takvih deklaracija ne primjenjuje; slučajeve u kojima se carinska deklaracija može poništiti bez zahtjeva deklaranta; i uvjete za izdavanje odobrenja za centralizirano carinjenje i za podnošenje carinske deklaracije u obliku unosa u evidencije deklaranta,

— slučajeve u kojima se roba može zaplijeniti,

— u vezi s ranim informacijama o teretu: očekivani ured prvog ulaska; rane informacije o teretu koje treba pružiti ili staviti na raspolaganje; rokove; posebne slučajeve u kojima druge osobe osim uvoznika mogu pružiti ili staviti na raspolaganje rane informacije o teretu; slučajeve u kojima se obveza pružanja takvih podataka ne primjenjuje; uvjete pod kojima osoba koja pruža ili stavlja na raspolaganje rane informacije o teretu može ograničiti vidljivost identifikacijskih podataka i podatke u ranim informacijama o teretu koji se ne mogu izmijeniti,

— u vezi s ulaskom robe na carinsko područje Unije: posebne rokove za provedbu analize rizika; posebne slučajeve i druge osobe od kojih se može zahtijevati da o dolasku robe obavijeste stvarnu carinu prvog ulaska, u slučaju preusmjeravanja; te uvjete i rokove za određivanje i odobravanje mjesta koja nisu određeni carinski ured za podnošenje robe,

— u vezi s privremenim smještajem: slučajeve u kojima se ne zahtijevaju informacije o privremenom smještaju, podatke koje treba dostaviti ili staviti na raspolaganje carinskim tijelima; posebne slučajeve izmjene ili poništenja informacija o privremenom smještaju; uvjete za odobravanje prostora za privremeni smještaj; slučajeve i uvjete kretanja robe u privremenom smještaju; i vrste informacija koje treba sadržavati evidencija koju treba dostaviti ili staviti na raspolaganje u Centru EU-a za carinske podatke,

— podatke koje treba dostaviti ili staviti na raspolaganje carinskim tijelima za stavljanje robe u postupak puštanja u slobodni promet ili odstupanja opravdana za vrstu prometa,

— slučajeve kada se roba smatra vraćenom u stanju u kojem je izvezena,

— podatke koje treba dostaviti ili staviti na raspolaganje carinskim tijelima za stavljanje robe u izvozni postupak,

— slučajeve u kojima treba podnijeti obavijest o ponovnom izvozu i slučajevi u kojima se ona može izmijeniti ili poništiti,

— u vezi s informacijama prije otpreme pri izlasku iz carinskog područja Unije: podatke o informacijama prije otpreme i rokove za dostavu ili stavljanje na raspolaganje; slučajeve u kojima se ta obveza ne primjenjuje; uvjete pod kojima osoba koja pruža ili stavlja na raspolaganje informacije prije otpreme može ograničiti vidljivost identifikacijskih i poslovno osjetljivih podataka i podatke u informacijama prije otpreme koji se ne mogu izmijeniti,

— u vezi s izlaskom robe: određene rokove za provedbu analize rizika informacija prije otpreme i podatke koje treba dostaviti carinskom uredu nadležnom za mjesto u kojem se roba iznosi iz carinskog područja Unije,

— u vezi s posebnim postupcima: podatke koje treba dostaviti ili staviti na raspolaganje carinskim tijelima za stavljanje robe u postupak provoza Unije, postupak smještaja, postupak privremenog uvoza, postupak uporabe u posebne svrhe, postupak unutarnje proizvodnje i postupak vanjske proizvodnje; uvjete za izdavanje odobrenja za posebne postupke i iznimke od njih; slučajeve u kojima je zbog gospodarske prirode prerade opravdano da carinska tijela procijene ugrožava li izdavanje odobrenja za postupak unutarnje proizvodnje osnovni interes proizvođačâ Unije bez mišljenja Carinskog tijela EU-a; slučajeve u kojima se smatra da postoje dokazi o takvom negativnom učinku; popis robe koja se smatra osjetljivom; vrste informacija i podataka koje treba sadržavati evidencija te iznimke od obveze njihova pružanja ili stavljanja na raspolaganje u Centru EU-a za carinske podatke; rok za zaključenje posebnog postupka; slučajeve, uvjete, oblik i potrebne podatke i informacije za prijenos prava i obveza; slučajeve u kojima uvoznici i izvoznici mogu premještati robu koja je stavljena u posebni postupak, koja nije u provozu ili slobodnoj zoni, i povezane uvjete; uobičajene oblike rukovanja robom stavljenom u postupak carinskog skladištenja ili postupak proizvodnje i određena detaljna pravila povezana s istovrijednom robom,

— u vezi s provozom: posebne slučajeve u kojima robu Unije treba staviti u postupak vanjskog provoza; uvjete za izdavanje odobrenja ovlaštenom pošiljatelju i ovlaštenom primatelju za potrebe TIR-a; te dodatne zahtjeve u pogledu podataka i uvjete za odobravanje pojednostavnjenja,

— u vezi sa skladištenjem, uvjete za izdavanje odobrenja za vođenje carinskog skladišta za prodaju na daljinu,

— u vezi s privremenim uvozom: posebnu upotrebu kojoj podliježe roba koja nije roba Unije i zahtjeve za potpuno ili djelomično oslobođenje od carine utvrđene u carinskom zakonodavstvu koje treba ispuniti za primjenu postupka privremenog uvoza,

— u vezi s unutarnjom proizvodnjom, uvjete za privremeni ponovni izvoz robe za daljnju proizvodnju,

— pravila za određivanje nepovlaštenog podrijetla i pravila o povlaštenom podrijetlu,

— u vezi s određivanjem carinske vrijednosti: uvjete za izdavanje odobrenja za pojednostavnjenja u određivanju carinske vrijednosti u posebnim slučajevima i podatke potrebne za određivanje carinske vrijednosti za potrebe izvoznih carina,

— u vezi s utvrđivanjem carinskog duga: detaljna pravila za izračun iznosa uvoznih ili izvoznih carina koje se primjenjuju na robu za koju je carinski dug nastao u kontekstu posebnog postupka; poseban rok u kojem se ne može odrediti mjesto nastanka carinskog duga ako je roba stavljena u carinski postupak koji nije zaključen ili ako privremeni smještaj nije propisno završio; slučajevi u kojima su carinska tijela izuzeta od obavijesti o carinskom dugu; i informacije koje ovlašteni pouzdani trgovci i uvoznici trebaju pružiti za prodaju na daljinu u svrhu obavješćivanja o carinskom dugu,

— u vezi s jamstvima: posebne slučajeve u kojima za robu koja se stavlja u postupak privremenog uvoza nije potrebno jamstvo i prag za odricanje od zahtjeva za polaganje jamstva; pravila za određivanje oblika jamstva, koje nije bilo koje sredstvo plaćanja koje priznaju carinska tijela i obveza koju je preuzeo jamac; obrasce za jamstvo i pravila koja se primjenjuju na jamca; uvjete za izdavanje odobrenja za korištenje zajedničkog jamstva sa smanjenim iznosom ili odobrenje odricanja od jamstva i rokove za vraćanje jamstva,

— u vezi s plaćanjem carinskih dugova: suspenziju roka za plaćanje iznosa uvozne ili izvozne carine koja odgovara carinskom dugu i određivanje razdoblja suspenzije; ažuriranje pragova ispod kojih carinska tijela ne naplaćuju kamate i zatezne kamate i iznad kojih ona trebaju vratiti ili otpustiti iznos uvozne ili izvozne carine; pravila koja Komisija mora poštovati pri donošenju odluke o povratu i otpustu carinskog duga i, za gašenje carinskog duga, popis propusta koji nisu imali značajan učinak na ispravno vođenje privremenog smještaja ili predmetnog carinskog postupka,

— u vezi s carinskom suradnjom, uvjete i postupke prema kojima država članica može biti ovlaštena za održavanje bilateralnog sporazuma o razmjeni informacija ili za započinjanje pregovora s trećim zemljama o takvom sporazumu,

— u vezi sa sankcijama u slučaju prodaje na daljinu: znatan broj carinskih provjera koje trebaju provesti nadležna tijela i broj slučajeva na temelju težine povrede koji se smatra dovoljno reprezentativnim za utvrđivanje takvog sustavnog propusta, kako bi se na ujednačen i djelotvoran način utvrdila sustavna neusklađenost i osigurala visoka razina usklađenosti te kako bi se riješili sustavni propusti, uzimajući u obzir čimbenike kao što su obujam i poseban učinak prodaje na daljinu, rizici za sigurnost potrošača, proporcionalnost, različiti poslovni modeli i potreba za zaštitom financijskih i nefinancijskih interesa Unije i njezinih država članica,

— odstupanja za utvrđivanje carinskog ureda nadležnog za nadzor stavljanja robe u carinski postupak i mjesta nastanka carinskog duga, s obzirom na procjenu koju Komisija treba provesti o djelotvornosti carinskog nadzora kako je utvrđeno ovom Uredbom.

(114) Posebno je važno da Komisija tijekom svojeg pripremnog rada za donošenje delegiranih akata provede odgovarajuća savjetovanja, uključujući ona na razini stručnjaka, među ostalim u Kontaktnoj skupini za trgovinu, te da se ta savjetovanja provedu u skladu s načelima utvrđenima u Međuinstitucijskom sporazumu o boljoj izradi zakonodavstva od 13. travnja 2016. ([28]).

(115) Radi osiguranja jedinstvenih uvjeta za provedbu ove Uredbe provedbene ovlasti trebalo bi dodijeliti Komisiji za:

— utvrđivanje postupovnih pravila za suradnju među carinskim tijelima u vezi s provjerama,

— utvrđivanje postupka za podnošenje i prihvaćanje zahtjeva za donošenje carinske odluke te za donošenje takvih odluka,

— utvrđivanje pravila za poništenje povoljnih carinskih odluka,

— utvrđivanje postupovnih pravila za opoziv, suspenziju ili izmjenu povoljnih carinskih odluka,

— donošenje odluka kojima se od država članica traži da opozovu odluke koje se odnose na obvezujuće informacije,

— utvrđivanje postupovnih pravila o korištenju odluke koja se odnosi na obvezujuće informacije nakon što ona prestane biti valjana ili bude opozvana te o obavješćivanju carinskih tijela da je donošenje takvih odluka suspendirano i da se takva suspenzija povlači,

— utvrđivanje postupka za naplatu naknade za rukovanje Unije od gospodarskog subjekta,

— utvrđivanje pravila o konverziji valute,

([28]) SL L 123, 12.5.2016., str. 1., ELI: http://data.europa.eu/eli/agree_interinstit/2016/512/oj.

— utvrđivanje postupaka za zahtjeve za agregirane carinske podatke koji nisu povjerljivi, osobni i poslovno osjetljivi koji se podnose carinskim tijelima država članica ili Carinskom tijelu EU-a te oblika i kategorija podataka koji se mogu staviti na raspolaganje na takav zahtjev,

— utvrđivanje pravila za određivanje carinskog tijela odgovornog za registraciju gospodarskih subjekata i određenih drugih osoba,

— utvrđivanje postupovnih pravila za savjetovanja u pogledu utvrđivanja statusa ovlaštenih gospodarskih subjekata,

— donošenje modaliteta za primjenu kriterija za dodjelu statusa ovlaštenog gospodarskog subjekta i ovlaštenog pouzdanog trgovca te pojedinačnih odluka o suspenziji ili opozivu statusa ovlaštenog pouzdanog trgovca ako nadležno tijelo Carinskom tijelu EU-a ne pruži informacije za provjeru tog statusa ili ako mjere poduzete na temelju preporuke Carinskog tijela EU-a nisu dovoljne,

— utvrđivanje pravila o savjetovanju s drugim tijelima radi utvrđivanja statusa ovlaštenog pouzdanog trgovca, o ponovnoj procjeni tog statusa i povezanim savjetovanjima te o vrstama povezanih aktivnosti praćenja,

— utvrđivanje tehničkih aranžmana za postojeće elektroničke carinske sustave i programa rada za njihovo postupno ukidanje i postupno uvođenje Centra EU-a za carinske podatke,

— utvrđivanje pravila i modaliteta za obradu podataka u Centru EU-a za carinske podatke,

— utvrđivanje modaliteta u skladu s kojima EPPO može zatražiti i dobiti podatke od Centra EU-a za carinske podatke,

— utvrđivanje modaliteta u skladu s kojima Europol i Frontex mogu zatražiti i dobiti podatke u Centru EU-a za carinske podatke, utvrđivanje postupka za provjeru takvih zahtjeva, utvrđivanje ograničenja i odgovornosti za daljnji prijenos takvih podataka i, prema potrebi, traženje od tijela koje podnosi zahtjev da odredi posebnu kontaktnu točku, osobu ili osobe ili da osigura dodatne zaštitne mjere,

— utvrđivanje uloge zajedničkih voditelja obrade u pogledu obrade podataka u Centru EU-a za carinske podatke i njihov odnos s ispitanicima,

— utvrđivanje zaštitnih mjera za sprečavanje zlouporabe osobnih podataka koji podliježu ograničenjima, nezakonitog pristupa tim podatcima ili njihova prijenosa,

— utvrđivanje tehničkih aranžmana za interoperabilnost i povezivanje u pogledu Centra EU-a za carinske podatke,

— iznimno i privremeno ovlašćivanje države članice za upotrebu elektroničkih usluga ili sustava različitih od onih koji se primjenjuju u Centru EU-a za carinske podatke,

— utvrđivanje mjera za osiguravanje usklađene primjene carinskih provjera i upravljanja rizikom, uključujući razmjenu informacija i uspostavu zajedničkih prioritetnih područja provjere te zajedničkih kriterija i standarda za rizike,

— utvrđivanje mjera za provjeru dostavljenih ili dostupnih podataka, pregled i uzorkovanje robe, rezultate provjere i identifikaciju,

— utvrđivanje mjera koje će se primjenjivati na provjere nakon puštanja robe u promet i odgovarajuće metodologije,

— određivanje luka ili zračnih luka u kojima se provode carinske provjere i formalnosti za kabinsku i predanu prtljagu,

— utvrđivanje postupovnih pravila o pružanju i provjeri dokaznih sredstava carinskog statusa robe Unije,

— utvrđivanje postupovnih pravila o izmjeni i poništenju podataka za stavljanje robe u carinski postupak,

— utvrđivanje postupka za podnošenje carinske deklaracije ako se upotrebljavaju sredstva koja nisu tehnike elektroničke obrade podataka i za određivanje nadležnih carinskih ureda,

— utvrđivanje postupka za podnošenje standardne carinske deklaracije, pojednostavnjene deklaracije i dopunske deklaracije,

— utvrđivanje postupka za podnošenje carinske deklaracije prije podnošenja robe carini, za prihvaćanje carinske deklaracije, za izmjenu ili poništenje carinske deklaracije nakon puštanja robe, za centralizirano carinjenje i za podnošenje carinske deklaracije u obliku unosa u evidencije deklaranta,

— utvrđivanje postupka za prodaju i doniranje robe, uništenje robe i ustupanje robe u korist države,

— utvrđivanje postupka za pružanje, primanje, izmjenu i poništenje ranih informacija o teretu i mjera ublažavanja,

— utvrđivanje postupka za obavijest o dolasku,

— utvrđivanje postupka za fizičko podnošenje robe carini,

— utvrđivanje postupka za podnošenje, izmjenu i poništenje informacija o privremenom smještaju i za kretanje robe između prostora za privremeni smještaj,

— utvrđivanje postupovnih pravila o pružanju informacija kojima se utvrđuje da su ispunjeni uvjeti za oslobođenje od uvozne carine za vraćenu robu i o davanju dokaza da su ispunjeni uvjeti za oslobođenje od uvozne carine za proizvode morskog ribolova i ostale proizvode iz mora,

— utvrđivanje postupovnih pravila o izvozu i izlasku,

— utvrđivanje postupka za podnošenje, izmjenu ili poništenje obavijesti o ponovnom izvozu,

— utvrđivanje postupka za pružanje, stavljanje na raspolaganje, primanje, izmjenu i poništenje informacija prije otpreme te za davanje upute osobi koja je pružila informacije prije otpreme da se roba ne smije utovariti ili prevoziti,

— utvrđivanje postupovnih pravila za izdavanje odobrenja za posebne postupke ili upravljanje prostorima za smještaj za carinsko skladištenje robe, postupovnih pravila za ispitivanje gospodarskih uvjeta, uključujući izdavanje obrazloženog mišljenja Carinskog tijela EU-a u kojem se procjenjuje ugrožava li izdavanje odobrenja za postupak unutarnje ili vanjske proizvodnje osnovne interese proizvođača iz Unije, te pravila za određivanje i praćenje količine iznad koje dolazi do takvog ugrožavanja,

— utvrđivanje postupovnih pravila za zaključenje posebnog postupka i prijenos prava i obveza, kretanje robe i uporabu istovrijedne robe u kontekstu posebnih postupaka,

— utvrđivanje postupovnih pravila za primjenu odredaba instrumenata međunarodnog provoza u carinskom području Unije,

— utvrđivanje postupovnih pravila o stavljanju robe u postupak provoza Unije, završetku tog postupka, izvođenju pojednostavnjenjâ tog postupka i o carinskom nadzoru robe koja prolazi preko područja treće zemlje u postupku vanjskog provoza Unije,

— utvrđivanje postupaka za stavljanje robe u postupak carinskog skladištenja ili postupak slobodne zone,

— utvrđivanje postupovnih pravila u pogledu uvjeta za stavljanje robe namijenjene prodaji na daljinu u postupak carinskog skladištenja u carinskom skladištu za prodaju na daljinu,

— utvrđivanje mjera o ujednačenom upravljanju carinskim i drugim kvotama i carinskim plafonima te upravljanju carinskim praćenjem puštanja u slobodni promet ili izvoza robe,

— utvrđivanje razvrstavanja robe u carinsku tarifu,

— utvrđivanje postupovnih pravila o dostavi i provjeri dokaza o nepovlaštenom podrijetlu robe;

— utvrđivanje postupovnih pravila o povlaštenom podrijetlu robe i mjera kojima se zemlji korisnici ili području korisniku odobrava privremeno odstupanje od pravila o povlaštenom podrijetlu robe na koju se primjenjuju povlaštene mjere koje je jednostrano donijela Unija,

— utvrđivanje mjera o određivanju podrijetla određene robe,

— utvrđivanje postupovnih pravila za određivanje carinske vrijednosti robe,

— utvrđivanje mjera kojima se utvrđuje odgovarajuća metoda određivanja carinske vrijednosti ili kriteriji koji će se primjenjivati za određivanje carinske vrijednosti u posebnim situacijama, uključujući prodaju na daljinu,

— utvrđivanje postupovnih pravila za dostavu, određivanje iznosa jamstava, njegovo praćenje i vraćanje te opoziv i poništenje preuzete obveze jamca,

— utvrđivanje postupovnih pravila o privremenim zabranama koje se odnose na korištenje zajedničkih jamstava,

— utvrđivanje mjera kojima se osigurava međusobna pomoć carinskih tijela u slučajevima nastanka carinskog duga,

— utvrđivanje postupovnih pravila o povratu i otpustu iznosa uvozne ili izvozne carine, o obavješćivanju Komisije o povratima i otpustima te o odlukama koje Komisija treba donijeti o povratu ili otpustu,

— aktiviranje potrebnih djelovanja i postupanja koja se primjenjuju u slučaju krize,

— utvrđivanje neovisnog statusa i detaljnih zadaća i odgovornosti revizora podataka Carinskog tijela EU-a,

— ovlašćivanje država članica za sklapanje bilateralnih sporazuma s trećim zemljama o razmjeni informacija u svrhu carinske suradnje,

— određivanje podataka koje države članice trebaju dostaviti Carinskom tijelu EU-a u svrhu procjene i izvješćivanja, kao i razine povjerljivosti podataka i načina na koji je osmišljeno mjerenje uspješnosti.

Te bi ovlasti trebalo izvršavati u skladu s Uredbom (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća ([29]).

(116) Savjetodavni postupak trebao bi se upotrebljavati za donošenje:

— provedbenih akata kojima se od država članica traži da opozovu odluke koje se odnose na obvezujuće informacije, s obzirom na to da se te odluke odnose samo na jednu državu članicu i cilj im je osiguravanje usklađenosti s carinskim zakonodavstvom,

— provedbenih akata o povratu ili otpustu iznosa uvozne ili izvozne carine s obzirom na to da se te odluke izravno odnose na podnositelja zahtjeva za taj povrat ili otpust,

— provedbenih akata za utvrđivanje neovisnog statusa i detaljnih zadaća i odgovornosti revizora podataka Carinskog tijela EU-a,

([29]) Uredba (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. veljače 2011. o utvrđivanju pravila i općih načela u vezi s mehanizmima nadzora država članica nad izvršavanjem provedbenih ovlasti Komisije (SL L 55, 28.2.2011., str. 13., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2011/182/oj).

— provedbenih akata kojima se državi članici odobrava sklapanje bilateralnog sporazuma o razmjeni informacija u svrhu carinske suradnje, s obzirom na to da se takvi bilateralni sporazumi odnose samo na jednu državu članicu.

(117) U propisno opravdanim slučajevima, kad to zahtijevaju krajnje hitni razlozi, Komisija bi trebala donijeti provedbene akte koji se odmah primjenjuju, a odnose se na:

— mjere za osiguravanje usklađene primjene carinskih provjera i upravljanja rizikom, među ostalim razmjene informacija o riziku i analizi rizika, zajedničkih prioritetnih područja provjere te zajedničkih kriterija i standarda za rizike,

— utvrđivanje razvrstavanja robe u carinsku tarifu,

— utvrđivanje podrijetla određene robe,

— utvrđivanje odgovarajuće metode određivanja carinske vrijednosti ili kriterija za određivanje carinske vrijednosti u posebnim situacijama, među ostalim prodaji na daljinu,

— privremene zabrane u vezi s korištenjem zajedničkih jamstava,

— aktiviranje potrebnih djelovanja i postupanja koja se primjenjuju u slučaju krize,

— brzo ovlašćivanje države članice za sklapanje bilateralnog sporazuma s trećom zemljom o razmjeni informacija u svrhu carinske suradnje.

(118) U skladu s načelom proporcionalnosti, radi ostvarenja temeljnih ciljeva omogućivanja djelotvornog funkcioniranja carinske unije i provođenja zajedničke trgovinske politike potrebno je i primjereno utvrditi pravila i postupke koji se primjenjuju na robu unesenu na carinsko područje Unije ili iznesenu iz njega. Ova Uredba ne prelazi ono što je potrebno za ostvarivanje ciljeva u skladu s člankom 5. stavkom 4. Ugovora o Europskoj uniji.

(119) Gospodarski subjekti bi od 1. ožujka 2031. trebali moći početi koristiti, na dobrovoljnoj osnovi, mogućnosti Centra EU-a za carinske podatke. Do 1. ožujka 2034. Centar EU-a za carinske podatke trebao bi biti dovršen i svi bi ga gospodarski subjekti trebali koristiti.

(120) Ova bi se Uredba trebala primjenjivati u ambicioznom vremenskom okviru, ali postupno. U skladu s tim, odredbe ove Uredbe kojima se Komisiji dodjeljuju provedbene i delegirane ovlasti trebale bi se primjenjivati čim ova Uredba stupi na snagu kako bi se Komisiji omogućilo da revidira postojeće delegirane i provedbene akte i, prema potrebi, čim ova Uredba stupi na snagu, na temelju novih ovlasti i delegiranih ovlasti donese nove delegirane i provedbene akte. S druge strane, kako bi se državama članicama i gospodarskim subjektima omogućila prilagodba novim pravilima, velika većina odredaba ove Uredbe trebala bi se početi primjenjivati 12 mjeseci nakon njezina stupanja na snagu. To uključuje stavljanje izvan snage postojećeg Carinskog zakonika Unije, koje bi trebalo proizvoditi učinke tek nakon tog 12-mjesečnog razdoblja prilagodbe. Naposljetku, odredbe koje se odnose na prodaju na daljinu i Carinsko tijelo EU-a, osim onih kojima se uređuje pravni status Carinskog tijela EU-a i početak njegovih aktivnosti, trebale bi se primjenjivati od 1. srpnja 2028.

(121) Komisija bi trebala poduzeti sve mjere da delegirani i provedbeni akti predviđeni u ovoj Uredbi stupe na snagu dovoljno rano prije dana početka primjene relevantnih odredaba ove Uredbe kako bi ih države članice mogle pravovremeno provesti.

(122) Provedeno je savjetovanje s Europskim nadzornikom za zaštitu podataka u skladu s člankom 42. stavkom 1. Uredbe (EU) br. 2018/1725 te je on dao mišljenje 11. srpnja 2023.,

DONIJELI SU OVU UREDBU:

GLAVA I.

OPĆE ODREDBE

POGLAVLJE 1.

Područje primjene carinskog zakonodavstva i misija carinskih tijela

Članak 1.

Predmet i područje primjene

1. Ovom se Uredbom uspostavlja Carinski zakonik Unije. U njoj se utvrđuju opća pravila i postupci koji se primjenjuju na robu koja se unosi na carinsko područje Unije ili se iznosi iz njega.

Ovom se Uredbom ujedno uspostavlja Carinsko tijelo Europske unije („Carinsko tijelo EU-a”) te pravila, zajednički standardi i okvir upravljanja za uspostavu centra Europske unije za carinske podatke („Centar EU-a za carinske podatke”).

2. Ne dovodeći u pitanje međunarodno pravo i konvencije te pravo Unije u ostalim područjima, ova Uredba primjenjuje se ujednačeno na cijelom carinskom području Unije.

3. Određene odredbe carinskog zakonodavstva primjenjuju se izvan carinskog područja Unije na temelju prava Unije kojim se uređuju posebna područja ili na temelju međunarodnih konvencija.

4. Određene odredbe carinskog zakonodavstva, uključujući pojednostavnjenja koje ono predviđa, primjenjuju se na trgovinu robom Unije između dijelova carinskog područja Unije na koje se primjenjuju Direktiva 2006/112/EZ ili (EU) 2020/262 i dijelova tog područja na koje se te direktive ne primjenjuju ili na trgovinu između dijelova tog područja na koje se te direktive ne primjenjuju.

Članak 2.

Misija carinskih tijela

Kako bi carinska unija funkcionirala jedinstveno, kako bi se postigla ujednačena provedba carinskog zakonodavstva, među ostalim usklađena pravila za carinske provjere, i kako bi se omogućilo neometano funkcioniranje unutarnjeg tržišta, misija je carinskih tijela zaštititi financijske i gospodarske interese Unije i njezinih država članica učinkovitom naplatom carina i drugih davanja te borbom protiv prijevara, olakšati zakonite poslovne aktivnosti, doprinijeti poštenoj trgovini i općoj sigurnosti lanca opskrbe te suzbijati nezakonitu trgovinu.

Osim toga, carinska tijela doprinose osiguranju zaštite i sigurnosti i Unije i njezinih stanovnika te zaštiti zdravlja i života ljudi, životinja i bilja, potrošača i okoliša, kao i drugih javnih interesa zaštićenih drugim zakonodavstvom koje primjenjuju carinska tijela u okviru svojih nadležnosti i, prema potrebi, u bliskoj suradnji s drugim nadležnim tijelima.

Članak 3.

Carinsko područje

1. Carinsko područje Unije uključuje sljedeća državna područja, uključujući njihove teritorijalne vode, unutrašnje morske vode i zračni prostor:

(a) državno područje Kraljevine Belgije;

(b) državno područje Republike Bugarske;

(c) državno područje Češke Republike;

(d) državno područje Kraljevine Danske, osim Farskih otoka i Grenlanda;

(e) državno područje Savezne Republike Njemačke, osim otoka Heligolanda i područja Büsingena (Ugovor od 23. studenoga 1964. između Savezne Republike Njemačke i Švicarske Konfederacije);

(f) državno područje Republike Estonije;

(g) državno područje Irske;

(h) državno područje Helenske Republike;

(i) državno područje Kraljevine Španjolske, osim Ceute i Melille;

(j) državno područje Francuske Republike, osim francuskih prekomorskih zemalja i područja na koje se odnosi četvrti dio Ugovora o funkcioniranju Europske unije (UFEU);

(k) državno područje Republike Hrvatske;

(l) državno područje Talijanske Republike, osim općine Livigno;

(m) državno područje Republike Cipra, u skladu s odredbama Akta o pristupanju iz 2003.;

(n) državno područje Republike Latvije;

(o) državno područje Republike Litve;

(p) državno područje Velikog Vojvodstva Luksemburga;

(q) državno područje Mađarske;

(r) državno područje Republike Malte;

(s) državno područje Kraljevine Nizozemske u Europi;

(t) državno područje Republike Austrije;

(u) državno područje Republike Poljske;

(v) državno područje Portugalske Republike;

(w) državno područje Rumunjske;

(x) državno područje Republike Slovenije;

(y) državno područje Slovačke Republike;

(z) državno područje Republike Finske; i

(za) državno područje Kraljevine Švedske.

2. Sljedeća područja, uključujući njihove teritorijalne vode, unutrašnje morske vode i zračni prostor, koja se nalaze izvan državnih područja država članica, uzimajući u obzir konvencije i ugovore koji se na njih primjenjuju, smatraju se dijelom carinskog područja Unije:

(a) za Francusku – područje Monaka, kako se definira u Carinskoj konvenciji potpisanoj u Parizu 18. svibnja 1963. (Journal Officiel de la République française (Službeni list Francuske Republike) od 27. rujna 1963., str. 8679.);

(b) za Cipar – područje suverenih vojnih baza Ujedinjene Kraljevine Akrotiri i Dhekelia, kako je definirano u Ugovoru koji se odnosi na osnivanje Republike Cipra, potpisanom u Nikoziji 16. kolovoza 1960. (United Kingdom Treaty Series No 4 (1961) Cmnd. 1252).

Članak 4.

Delegiranje ovlasti

Komisija je ovlaštena za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 282. radi dopune ove Uredbe utvrđivanjem koje se odredbe carinskog zakonodavstva u pogledu dostavljanja podataka, dokaza o carinskom statusu i primjene postupka unutarnjeg provoza Unije primjenjuju na trgovinu robom Unije iz članka 1. stavka 4. te utvrđivanjem pojednostavnjenja tih odredaba, pod uvjetom da ti delegirani akti ne utječu na pravilnu primjenu relevantnih fiskalnih mjera. Ti se delegirani akti mogu odnositi na posebne okolnosti u vezi s trgovinom robom Unije koja uključuje samo jednu državu članicu.

POGLAVLJE 2.

Definicije

Članak 5.

Definicije

Za potrebe ove Uredbe, primjenjuju se sljedeće definicije:

1. „carinska tijela” znači carinske uprave država članica koje su odgovorne za primjenu carinskog zakonodavstva i sva ostala tijela koja prema nacionalnom pravu imaju ovlasti primjenjivati određeno carinsko zakonodavstvo;

2. „carinsko zakonodavstvo” znači sve od sljedećeg:

   (a) ova Uredba i odredbe kojima se ona mijenja, dopunjuje ili provodi, donesene na razini Unije ili na nacionalnoj razini;

   (b) Zajednička carinska tarifa;

   (c) pravni akti kojima se uspostavlja sustav Unije za oslobođenje od carina;

   (d) carinske odredbe sadržane u međunarodnim sporazumima, ako se te odredbe primjenjuju u Uniji; i

   (e) Uredba (EU) 2022/2399 i odredbe kojima se ona mijenja, dopunjuje ili provodi;

3. „drugo zakonodavstvo koje primjenjuju carinska tijela” znači zakonodavstvo koje nije carinsko zakonodavstvo, a primjenjuje se na robu koja ulazi na carinsko područje Unije, izlazi iz njega ili prolazi preko njega ili na robu koja se stavlja na tržište Unije, u čijoj provedbi sudjeluju carinska tijela;

4. „mjere trgovinske politike” znači mjere koje su sastavni dio drugog zakonodavstva koje primjenjuju carinska tijela donesene na temelju članka 207. UFEU-a, osim privremenih ili konačnih antidampinških pristojbi, kompenzacijskih pristojbi ili zaštitnih mjera u obliku većih carina na određenu robu, a osobito uključujući posebne mjere nadzora i zaštitne mjere u obliku uvoznih ili izvoznih dozvola;

5. „osoba” znači fizička osoba, pravna osoba ili udruženje osoba koje nije pravna osoba, ali kojem se na temelju prava Unije ili nacionalnog prava priznaje poslovna sposobnost;

6. „gospodarski subjekt” znači osoba koja je tijekom svojeg poslovanja uključena u aktivnosti obuhvaćene carinskim zakonodavstvom;

7. „poslovni nastan na carinskom području Unije” znači:

   (a) u slučaju fizičke osobe, uobičajeno boravište na carinskom području Unije;

(b) u slučaju pravne osobe ili udruženja osoba, registrirani ured, glavno sjedište ili trajni poslovni nastan na carinskom području Unije;

8. „trajni poslovni nastan” znači stalno mjesto poslovanja, na kojem su trajno prisutni potrebni ljudski i tehnički resursi i preko kojih se radnje osobe u vezi s carinom provode u cijelosti ili djelomično;

9. „država članica poslovnog nastana” znači:

(a) država članica u kojoj osoba ima poslovni nastan u skladu s točkom 7.; ili

(b) ako pravna osoba ili udruženje osoba ima registrirani ured, glavno sjedište ili trajni poslovni nastan u različitim državama članicama, država članica u kojoj se drži ili je dostupna glavna računovodstvena evidencija u carinske svrhe te osobe ili udruženja osoba i u kojoj se obavlja ili će se obavljati barem dio carinskih aktivnosti;

10. „carinska odluka” znači svaki akt u području carinskog zakonodavstva kojim carinska tijela donose odluku o određenom slučaju i koji ima pravni učinak na dotičnu osobu ili osobe;

11. „carinski postupak” znači bilo koji od sljedećih postupaka u koji se roba može staviti u skladu s ovom Uredbom:

(a) puštanje u slobodni promet;

(b) posebni postupci;

(c) izvoz;

12. „carinske formalnosti” znači sve radnje koje osoba i carinska tijela moraju obaviti kako bi poštovali carinsko zakonodavstvo;

13. „uvoznik” znači:

(a) u slučaju prodaje na daljinu, uvoznik za prodaju na daljinu;

(b) u drugim slučajevima, osoba određena primjenom podtočaka od i. do v., redom:

i. osoba koja ima ovlast za odlučivanje i koja je odlučila da se roba iz treće zemlje unese na carinsko područje Unije;

ii. osoba koja je preuzela ovlast od osobe iz podtočke i.;

iii. pravni sljednik koji ima ovlast za odlučivanje i koji je odlučio da se roba stavi u carinski postupak;

iv. prijevoznik koji unosi robu na carinsko područje Unije; ili

v. posjednik robe;

14. „uvoznik za prodaju na daljinu” znači ili osoba koja isporučuje robu u prodaji na daljinu ili osoba koja omogućuje prodaju na daljinu;

15. „prodaja na daljinu” znači prodaja na daljinu robe uvezene iz trećih zemalja ili trećih područja kako je definirano u članku 14. stavku 4. točki 2. Direktive 2006/112/EZ;

16. „sustav IOSS” znači poseban sustav utvrđen u glavi XII. poglavlju 6. odjeljku 4. Direktive 2006/112/EZ;

17. „izvoznik” znači:

(a) fizička osoba koja prevozi robu koja se iznosi iz carinskog područja Unije, ako se ta roba nalazi u osobnoj prtljazi te fizičke osobe;

(b) za slučajeve koji nisu obuhvaćeni točkom (a):

i. osoba s poslovnim nastanom na carinskom području Unije koja ima ovlast za odlučivanje i koja je odlučila da se roba iznese iz tog carinskog područja; ili

ii. ako ne postoji osoba iz točke i., svaka osoba s poslovnim nastanom na carinskom području Unije koja je stranka ugovora na temelju kojeg se roba iznosi iz tog carinskog područja;

18. „ponovni izvoz” znači radnja kojom izvoznik iznosi robu koja nije roba Unije iz carinskog područja Unije;

19. „informacije prije otpreme” znači skup podataka koji se treba pružiti ili staviti na raspolaganje carinskim tijelima i koji se odnosi na robu koja se iznosi iz carinskog područja Unije;

20. „carinski zastupnik” znači bilo koja osoba koju je imenovala druga osoba za obavljanje radnji i formalnosti koje se zahtijevaju prema carinskom zakonodavstvu u poslovanju te druge osobe s carinskim tijelima;

21. „podatci” znači svaki digitalni ili nedigitalni prikaz radnji, činjenica ili informacija i svaka kompilacija tih radnji, činjenica ili informacija, među ostalim u obliku zvučnog, vizualnog ili audiovizualnog zapisa;

22. „carinsko praćenje” znači prikupljanje i analiziranje informacija o robi koja ulazi na carinsko područje Unije, izlazi iz njega ili prolazi preko njega kako bi se pratila ta kretanja na razini Unije, osigurala ujednačena primjena carinskih provjera i poštovanje carinskog zakonodavstva i drugog zakonodavstva koje primjenjuju carinska tijela te doprinijelo analizi rizika i upravljanju njime;

23. „rizik” znači vjerojatnost i učinak događaja koji se odnosi na robu koja se kreće između carinskog područja Unije i zemalja izvan tog područja i na prisutnost unutar carinskog područja Unije robe koja nije roba Unije, koji bi mogao predstavljati prijetnju za:

(a) financijske ili gospodarske interese Unije i njezinih država članica;

(b) zaštitu i sigurnost Unije i njezinih stanovnika, za zdravlje ljudi, životinja ili biljaka, za okoliš ili bilo koji drugi javni interes;

(c) pravilnu primjenu mjera Unije ili nacionalnih mjera;

24. „ekonomska analiza” znači procjena ili kvantifikacija politike ili ekonomskog fenomena čiji je cilj razumjeti kako ekonomski čimbenici utječu na funkcioniranje politike, zemljopisno područje ili bilo koju skupinu osoba radi donošenja boljih odluka u budućnosti;

25. „upravljanje rizikom” znači sustavno prepoznavanje rizika, među ostalim utvrđivanjem profilâ gospodarskih subjekata koji predstavljaju rizik i sumnjivih transakcija, te primjena svih mjera potrebnih za ograničavanje izloženosti riziku i svođenje njegovog potencijalnog učinka na najmanju moguću mjeru;;

26. „carinski nadzor” znači djelovanja koja općenito poduzimaju carinska tijela kako bi se osiguralo poštovanje carinskog zakonodavstva i, prema potrebi, drugog zakonodavstva koje primjenjuju carinska tijela ili kako bi se na drugi način doprinijelo upravljanju rizicima povezanima s robom i njezinim lancima opskrbe;

27. „carinske provjere” znači posebne radnje koje obavljaju carinska tijela kako bi osigurala poštovanje carinskog zakonodavstva i, prema potrebi, drugog zakonodavstva koje primjenjuju carinska tijela ili kako bi na drugi način doprinijela upravljanju rizicima povezanima s robom i njezinim lancima opskrbe;

28. „revizija” znači vrsta carinske provjere u obliku posebnih radnji koje provode carinska tijela kako bi prikupila i ocijenila dokaze o usklađenosti upravljanja, organizacije, unutarnjih postupaka ili unutarnjih sustava gospodarskog subjekta s relevantnim pravilima i zahtjevima;

29. „mjesto puštanja” znači:

(a) nadležni carinski ured;

(b) mjesto koje je odredilo ili odobrilo carinsko tijelo, uključujući mjesto koje je naveo ovlašteni pouzdani trgovac; ili

(c) slobodna zona;

30. „obavijest o dostupnosti robe” znači čin kojim osoba obavješćuje carinsko tijelo da se roba fizički nalazi na mjestu puštanja i da su dostavljeni ili stavljeni na raspolaganje podatci potrebni za stavljanje te robe u predmetni carinski postupak ili u privremeni smještaj, ili za završetak postupka provoza Unije;

31. „nasumične provjere” znači carinske provjere koje se provode na temelju načela slučajnog uzorkovanja, s obzirom na ciljanu populaciju;

32. „posjednik robe” znači osoba koja ima fizičku kontrolu nad robom;

33. „prijevoznik” znači:

(a) u kontekstu ulaska, osoba koja unosi robu u carinsko područje Unije ili koja preuzima odgovornost za prijevoz robe u carinsko područje Unije; međutim:

i. u slučaju kombiniranog prijevoza, „prijevoznik” znači osoba koja upravlja prijevoznim sredstvom koje se, nakon što je dopremljeno na carinsko područje Unije, kreće samostalno kao aktivno prijevozno sredstvo;

ii. u slučaju pomorskog ili zračnog prometa u okviru ugovora o raspodjeli prostora plovila ili ugovornog aranžmana, „prijevoznik” znači osoba koja sklapa ugovor i izdaje teretnicu ili zračni tovarni list za stvarni prijevoz robe u carinsko područje Unije;

(b) u kontekstu izlaska, osoba koja iznosi robu iz carinskog područja Unije ili koja preuzima odgovornost za prijevoz robe iz carinskog područja Unije; međutim:

i. u slučaju kombiniranog prijevoza, kad aktivno prijevozno sredstvo koje napušta carinsko područje Unije samo prevozi drugo prijevozno sredstvo koje se, nakon što je aktivno prijevozno sredstvo stiglo na svoje odredište, kreće samostalno kao aktivno prijevozno sredstvo, „prijevoznik” znači osoba koja upravlja prijevoznim sredstvom koje se, nakon što je prijevozno sredstvo koje je izvršilo napuštanje carinskog područja Unije stiglo na svoje odredište, dalje kreće samostalno;

ii. u slučaju pomorskog ili zračnog prometa u okviru ugovora o raspodjeli prostora plovila ili ugovornog aranžmana, „prijevoznik” znači osoba koja sklapa ugovor, i izdaje teretnicu ili zračni tovarni list, za stvarni prijevoz robe iz carinskog područja Unije;

34. „analiza rizika” znači obrada podataka, uključujući osobne podatke, radi utvrđivanja ili kvantifikacije mogućih rizika, koristeći prema potrebi relevantne analitičke metode i sustave umjetne inteligencije (UI) kako su definirani u članku 3. točki 1. Uredbe (EU) 2024/1689 Europskog parlamenta i Vijeća ([30]);

35. „upozorenje na rizik” znači naznaka mogućeg rizika na temelju automatiziranih postupaka obrade kojima se provodi analiza rizika u odnosu na podatke, informacije ili dokumente;

36. „rezultat analize rizika” znači, u slučaju upozorenja na rizik, utvrđivanje da je rizik prisutan ili da nije prisutan, na temelju automatskog postupka ili daljnje ljudske procjene upozorenja na rizik;

37. „mjere za smanjenje rizika” znači mjere za sprečavanje rizika, smanjenje rizika ili upravljanje njime ili za ograničavanje njegova učinka, među ostalim:

(a) davanje upute prijevozniku ili izvozniku da se roba ne smije utovariti ni prevesti;

([30]) Uredba (EU) 2024/1689 Europskog parlamenta i Vijeća od 13. lipnja 2024. o utvrđivanju usklađenih pravila o umjetnoj inteligenciji i o izmjeni uredaba (EZ) br. 300/2008, (EU) br. 167/2013, (EU) br. 168/2013, (EU) 2018/858, (EU) 2018/1139 i (EU) 2019/2144 te direktiva 2014/90/EU, (EU) 2016/797 i (EU) 2020/1828 (Akt o umjetnoj inteligenciji) (SL L, 2024/1689, 12.7.2024., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1689/oj).

(b) zahtjev za relevantne dodatne informacije ili djelovanje;

(c) utvrđivanje situacija u kojima može biti primjereno djelovanje drugog carinskog tijela ili drugog nadležnog tijela;

(d) preporuka za najprikladnije mjesto za provedbu provjera i najprikladnije mjere za te provjere;

(e) provedba carinske provjere;

(f) određivanje koji će se put koristiti i rok koji se mora poštovati kad se roba iznosi iz carinskog područja Unije;

38. „preporuka za provjeru” znači zaključak carinskog tijela ili Carinskog tijela EU-a koji se temelji na analizi rizika o tome da li bi trebalo provesti mjeru za smanjenje rizika i, ako je to relevantno, kada i gdje bi je trebalo provesti;

39. „odluka o provjeri” znači pojedinačna radnja kojom carinska tijela odlučuju hoće li provesti provjeru;

40. „rezultat provjere” znači preliminarni i konačni ishodi provjere, među ostalim sve naznačene daljnje radnje i nadležna tijela na koja se ishodi odnose;

41. „zajednička prioritetna područja provjere” znači određeni carinski postupci, vrste robe, prometni putovi, vrste prijevoza ili gospodarski subjekti radi njihova podvrgavanja povećanoj razini analize rizika i mjerama za smanjenje rizika tijekom određenog razdoblja, ne dovodeći u pitanje druge provjere koje obično provode carinska tijela;

42. „zajednički kriteriji i standardi za rizike” znači parametri za analizu rizika za rizično područje i prateći standardi za praktičnu primjenu tih parametara;

43. „strategija nadzora” znači pristup postupanju s rizikom, čiji je cilj uravnotežiti mjere operativnog carinskog nadzora i mjere za smanjenje rizika u cijelom lancu opskrbe na proporcionalan i djelotvoran način;

44. „pošiljka” znači roba koju na temelju istog ugovora o prijevozu jedan pošiljatelj prevozi do jednog primatelja, istim prijevoznim sredstvom, uključujući multimodalni prijevoz, i koja dolazi s istog područja ili treće zemlje, iste je vrste, klase ili opisa ili je pakirana zajedno;

45. „carinski status” znači status robe kao robe Unije ili robe koja nije roba Unije;

46. „roba Unije” znači roba koja je u bilo kojoj od sljedećih kategorija:

(a) roba koja je u cijelosti dobivena na carinskom području Unije i ne sadržava robu koja je uvezena iz trećih zemalja;

(b) roba koja je unesena na carinsko područje Unije iz trećih zemalja i koja je puštena u slobodni promet;

(c) roba koja je dobivena ili proizvedena na carinskom području Unije, ili isključivo iz robe iz točke (b) ili iz robe iz točaka (a) i (b);

47. „roba koja nije roba Unije” znači roba koja nije roba Unije ili roba koja je izgubila carinski status robe Unije;

48. „puštanje robe” znači čin kojim carinska tijela ili druge osobe u njihovo ime stavljaju robu na raspolaganje u svrhe koje su određene za carinski postupak u koji se roba namjerava staviti;

49. „ulazna skraćena deklaracija” znači čin kojim osoba obavješćuje carinska tijela, u propisanom obliku i na propisani način te unutar određenog roka, da će se roba unijeti na carinsko područje Unije;

50. „izlazna skraćena deklaracija” znači čin kojim osoba obavješćuje carinska tijela, u propisanom obliku i na propisani način te unutar određenog roka, da će se roba iznijeti iz carinskog područja Unije;

51. „deklaracija za privremeni smještaj” znači čin kojim osoba navodi u propisanom obliku i na propisani način da je roba u privremenom smještaju;

52. „carinska deklaracija” znači čin kojim osoba u propisanom obliku i na propisani način izražava želju da robu stavi u određeni carinski postupak, po potrebi uz naznaku posebnih postupaka koje je potrebno primijeniti;

53. „podnošenje robe carini” znači obavješćivanje carinskih tijela o dolasku robe u carinski ured koji je odredilo carinsko tijelo ili na drugo mjesto koje su carinska tijela odredila ili odobrila i dostupnost te robe za carinsku provjeru;

54. „deklarant” znači osoba koja podnosi carinsku deklaraciju, deklaraciju za privremeni smještaj, ulaznu skraćenu deklaraciju, izlaznu skraćenu deklaraciju, deklaraciju za ponovni izvoz ili obavijest o ponovnom izvozu u svoje ime ili za osobu u čije se ime takva deklaracija ili obavijest podnose;

55. „deklaracija za ponovni izvoz” znači radnja kojom osoba u propisanom obliku i na propisani način izražava želju da robu koja nije roba Unije iznese iz carinskog područja Unije, uz izuzetak robe koja nije roba Unije koja se nalazi u postupku slobodne zone ili u privremenom smještaju;

56. „obavijest o ponovnom izvozu” znači radnja kojom osoba u propisanom obliku i na propisani način izražava želju da robu koja nije roba Unije, a nalazi se u postupku slobodne zone ili u privremenom smještaju, iznese izvan carinskog područja Unije;

57. „izrađivač” znači:

(a) izrađivač proizvoda na temelju drugog zakonodavstva koje primjenjuju carinska tijela, a koje se primjenjuje na taj proizvod;

(b) proizvođač u slučaju poljoprivrednih proizvoda kako su definirani u članku 38. stavku 1. UFEU-a ili sirovina; ili

(c) ako ne postoji izrađivač ni proizvođač iz točaka (a) i (b), fizička ili pravna osoba ili udruženje osoba koji su proizveli proizvod ili prema čijem se nalogu roba proizvodi i koji je stavljaju na tržište pod vlastitim imenom ili žigom;

58. „dobavljač proizvoda” znači svaka fizička ili pravna osoba ili udruženje osoba u lancu opskrbe koji proizvode proizvod u cijelosti ili djelomično, kao izrađivač ili u bilo kojem drugom svojstvu;

59. „privremeni smještaj” znači situacija u kojoj je roba koja nije roba Unije privremeno smještena pod carinski nadzor u razdoblju između trenutka u kojem prijevoznik obavijesti o dolasku robe na carinsko područje Unije i njezina stavljanja u carinski postupak ili njezina ponovnog izvoza;

60. „očekivani carinski ured prvog ulaska” znači carinski ured nadležan za carinski nadzor na mjestu na koje prijevozno sredstvo koje prevozi robu treba stići na carinsko područje Unije s područja izvan carinskog područja Unije;

61. „rane informacije o teretu” znači skup podataka koji se pruža ili stavlja na raspolaganje carinskim tijelima u odnosu na robu koja će se unijeti na carinsko područje Unije;

62. „prerađeni proizvodi” znači roba koja se stavlja u postupak prerade i koja je prošla proizvodne radnje;

63. „proizvodne radnje” znači bilo što od sljedećeg:

(a) obrada robe, uključujući postavljanje, sastavljanje ili ugradnju te robe u drugu robu;

(b) prerada robe;

(c) uništenje robe;

(d) popravak robe, uključujući obnavljanje i osposobljavanje te robe;

(e) korištenje robe koja se ne nalazi u prerađenim proizvodima, ali koja omogućuje ili olakšava proizvodnju tih proizvoda, čak i ako je ta roba u potpunosti ili djelomično iskorištena u postupku (pomoćni materijal za proizvodnju);

64. „korisnik postupka provoza” znači osoba koja podnosi provoznu deklaraciju ili pruža podatke potrebne za stavljanje robe u taj postupak, ili za čiji se račun podnosi ta deklaracija ili dostavljaju te informacije;

65. „normativ proizvodnje” znači količina ili postotak prerađenih proizvoda koji se dobivaju iz prerade određene količine robe koja je stavljena u postupak prerade;

66. „treća zemlja” znači zemlja ili područje izvan carinskog područja Unije;

67. „carinski dug” znači obveza osobe da plati iznos uvozne ili izvozne carine koja se primjenjuje na određenu robu prema carinskom zakonodavstvu;

68. „dužnik” znači bilo koja osoba koja je odgovorna za carinski dug;

69. „uvozne carine” znači carine koje se plaćaju pri uvozu robe;

70. „izvozne carine” znači carine koje se plaćaju pri izvozu robe;

71. „povrat” znači refundiranje iznosa uvozne ili izvozne carine koja je bila plaćena;

72. „otpust” znači odustajanje od obveze plaćanja iznosa uvozne ili izvozne carine koji nije bio plaćen;

73. „kupovna provizija” znači naknada koju uvoznik plaća zastupniku za to što ga zastupa u kupnji robe kojoj se određuje vrijednost;

74. „krizna situacija” znači događaj koji je prirodni događaj ili ga je izazvao čovjek, koji je iznimne naravi i iznimnih razmjera i do kojeg je došlo u Uniji ili izvan nje, a koji ugrožava sigurnost, zaštitu, zdravlje i život stanovnika, gospodarskih subjekata ili osoblja carinskih tijela i koji zahtijeva hitne mjere povezane s ulaskom, izlaskom ili provozom robe;

75. „jedinica za odgovor na kriznu situaciju” znači služba unutar Carinskog tijela EU-a koja koordinira napore Unije za odgovor na krizne situacije unutar carinske unije;

76. „mikropoduzeća te mala i srednja poduzeća” ili „SMS-ovi” znači mikropoduzeća te mala i srednja poduzeća kako su definirana u članku 2. Preporuke 2003/361/EZ;

77. „registracijski i identifikacijski broj gospodarskog subjekta” ili „EORI broj” znači identifikacijski broj jedinstven na carinskom području Unije, koji carinsko tijelo dodjeljuje gospodarskom subjektu ili drugoj osobi za registraciju tog gospodarskog subjekta ili osobe u carinske svrhe;

78. „stavka” znači jedna ili više roba u pošiljci koja ima isto razvrstavanje u carinsku tarifu, opis i, ako je to predviđeno kao dio zahtjeva u pogledu podataka koji se primjenjuju na relevantnu carinsku deklaraciju ili na podatke koji se dostavljaju ili stavljaju na raspolaganje carinskim tijelima, podrijetlo;

79. „zajednički granični prijelaz” znači svaki carinski granični prijelaz, koji se nalazi ili na državnom području države članice ili na državnom području susjedne treće zemlje, na kojem carinska tijela te države članice i te susjedne treće zemlje primjenjuju svoje carinsko zakonodavstvo na temelju bilateralnog sporazuma.

POGLAVLJE 3.

Nadležno carinsko tijelo i operativna pravila carinskih ureda

Članak 6.

Nadležna carinska tijela

1. Nadležno carinsko tijelo jest:

(a) za odluke koje se odnose na primjenu carinskog zakonodavstva u skladu s poglavljem 4., osim u posebnim slučajevima utvrđenima carinskim zakonodavstvom, carinsko tijelo države članice poslovnog nastana podnositelja zahtjeva;

(b) za aktivnosti koje će se obavljati na temelju članaka od 97. do 100., carinsko tijelo nadležno za carinski ured prvog ulaska;

(c) za aktivnosti koje će se obavljati na temelju članaka 101., 102. i 103., carinsko tijelo nadležno za carinski ured prvog ulaska ili carinsko tijelo države članice u kojoj se roba istovaruje ili pretovaruje, ovisno o posebnoj situaciji iz članka 101. stavaka 1., 2. i 3.;

(d) za aktivnosti koje će se obavljati na temelju članaka od 104. do 108. i glave V., carinsko tijelo države članice u kojoj:

i. se nalazi roba koja će biti u privremenom smještaju, među ostalim mjesto na kojem završava postupak provoza, ovisno o konkretnoj situaciji; ili

ii. se nalazi roba koja će biti stavljena u carinski postupak;

(e) za aktivnosti koje će se obavljati na temelju glave VII., osim onih povezanih sa stavljanjem robe u carinski postupak, carinsko tijelo nadležno za mjesto na kojem roba napušta carinsko područje Unije.

2. Odstupajući od stavka 1. točke (d), nadležno carinsko tijelo jest:

(a) za puštanje u slobodni promet u slučaju prodaje na daljinu ako uvoznik za prodaju na daljinu ne upotrebljava sustav IOSS, carinsko tijelo države članice u koju se roba treba isporučiti;

(b) ako je uvoznik ili izvoznik ovlašteni pouzdani trgovac, carinsko tijelo države članice poslovnog nastana tog uvoznika ili izvoznika ili njegova carinskog zastupnika;

(c) ako je deklarant ovlašten za upotrebu centraliziranog carinjenja u skladu s člankom 91., carinsko tijelo države članice poslovnog nastana tog deklaranta.

3. Carinsko tijelo nadležno za mjesto poslovnog nastana ovlaštenog pouzdanog trgovca:

(a) nadzire stavljanje robe u predmetni carinski postupak;

(b) provodi carinske provjere za provjeru pruženih informacija;

(c) ako je to opravdano, traži od carinskog tijela nadležnog za mjesto otpreme ili konačno odredište robe da provede carinsku provjeru;

(d) ako postoji rizik koji se može smanjiti samo nakon što roba stigne na carinsko područje Unije ili prije nego što ona napusti to područje, traži od carinskog ureda nadležnog za mjesto ulaska ili izlaska robe da provede carinske provjere;

(e) provodi carinske formalnosti za naplatu iznosa uvozne ili izvozne carine koji odgovara carinskom dugu.

4. Uzimajući u obzir razumno očekivani učinak na trgovinske tokove, dostupne resurse za provjeru i ozbiljnost rizika, carinsko tijelo nadležno za mjesto otpreme ili konačno odredište robe ili za mjesto na kojem roba ulazi u carinsko područje Unije ili izlazi iz njega provodi carinske provjere koje je zatražilo carinsko tijelo odgovorno za mjesto poslovnog nastana ovlaštenog pouzdanog trgovca u skladu sa stavkom 3. točkama (c) i (d) i korisnika odobrenja za centralizirano carinjenje te tom carinskom tijelu dostavlja rezultate tih provjera, ne dovodeći u pitanje vlastite provjere koje se odnose na robu koja se unosi na carinsko područje Unije ili iznosi iz njega.

5. Nadležna carinska tijela imaju pristup informacijama potrebnima za osiguravanje pravilne primjene carinskog zakonodavstva i drugog zakonodavstva koje primjenjuju carinska tijela.

6. Komisija je ovlaštena za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 282. radi dopune ove Uredbe određivanjem posebnih slučajeva iz stavka 1. točke (a) ovog članka.

7. Komisija donosi provedbene akte kojima se utvrđuju postupovna pravila za suradnju carinskih tijela iz stavka 4. ovog članka. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 283. stavka 4.

8. Komisija donosi smjernice kojima se utvrđuju zadatci za suradnju carinskih tijela iz stavka 4.

Članak 7.

Operativna pravila nadležnih carinskih ureda

1. Osim ako je drukčije predviđeno drugim zakonodavstvom koje primjenjuju carinska tijela, države članice određuju lokaciju i nadležnost svojih carinskih ureda.

2. Države članice omogućuju da je službeno radno vrijeme njihovih carinskih ureda prihvatljivo i primjereno, uzimajući u obzir prirodu prometa i robe i carinskih postupaka u koje će se roba stavljati, tako da protok međunarodnog prometa ne bude ometen ni poremećen.

POGLAVLJE 4.

Carinske odluke

Odjeljak 1.

Opća načela

Članak 8.

Odluke koje se donose na temelju zahtjeva

1. Osoba koja podnese zahtjev za donošenje odluke koja se odnosi na primjenu carinskog zakonodavstva dužna je pružiti sve informacije koje nadležna carinska tijela zatraže, a koje bi im omogućile donošenje te odluke.

Zahtjev za donošenje odluke može podnijeti više osoba i ta se odluka može odnositi na više osoba, u skladu s uvjetima utvrđenima carinskim zakonodavstvom.

2. Carinsko tijelo, bez odgađanja i najkasnije 30 kalendarskih dana od datuma primitka zahtjeva za odluku, provjerava jesu li ispunjeni uvjeti za prihvaćenje tog zahtjeva.

Ako carinsko tijelo utvrdi da zahtjev za odluku sadržava sve informacije koje su mu potrebne za donošenje te odluke, ono o prihvaćanju obavješćuje podnositelja zahtjeva u roku od 30 kalendarskih dana od datuma primitka zahtjeva.

Ako carinsko tijelo utvrdi da zahtjev ne sadržava sve potrebne informacije, od podnositelja zahtjeva traži da pruži odgovarajuće dodatne informacije u razumnom razdoblju od najviše 30 kalendarskih dana. U takvim slučajevima carinsko tijelo odlučuje o tome je li zahtjev potpun i stoga ga treba prihvatiti ili je nepotpun i stoga ga treba odbiti, u roku od najviše 60 kalendarskih dana od datuma primitka prvog zahtjeva. Ako carinsko tijelo u tom roku ne obavijesti podnositelja zahtjeva o svojoj odluci, zahtjev će se smatrati prihvaćenim po isteku razdoblja od 60 kalendarskih dana.

3. Osim u posebnim slučajevima utvrđenima carinskim zakonodavstvom, nadležno carinsko tijelo donosi odluku iz stavka 1. najkasnije u roku od 120 kalendarskih dana od datuma prihvaćanja zahtjeva i odmah o tome obavješćuje podnositelja zahtjeva.

Ako carinsko tijelo ne može poštovati rok za donošenje odluke, uključujući ako je takvo kašnjenje posljedica tekućih savjetovanja s drugim nadležnim tijelima ili međunarodnim tijelima, ono obavješćuje podnositelja zahtjeva o toj činjenici prije isteka tog roka, navodeći razloge za kašnjenje i naznačujući dodatno razdoblje koje smatra potrebnim za donošenje odluke. Osim u posebnim slučajevima utvrđenima carinskim zakonodavstvom, to dodatno razdoblje ne smije biti dulje od 30 kalendarskih dana.

Osim toga, carinsko tijelo može produljiti rok za donošenje odluke utvrđen carinskim zakonodavstvom ako podnositelj zahtjeva zatraži produljenje radi izvršavanja prilagodbi kako bi osigurao ispunjenje uvjeta i kriterija potrebnih za donošenje odluke. O tim prilagodbama i dodatnom razdoblju koje je potrebno za njihovo izvršavanje obavješćuje se carinsko tijelo, koje odlučuje hoće li odobriti traženo produljenje.

Ako carinsko tijelo ne donese odluku u roku utvrđenom u prvom, drugom i trećem podstavku, podnositelj zahtjeva prima automatsku obavijest. Podnositelj zahtjeva može smatrati da je nedonošenje odluke negativna odluka.

4. Osim u posebnim slučajevima utvrđenima carinskim zakonodavstvom, ili ako je drukčije navedeno u samoj odluci, odluka proizvodi učinke od dana na koji podnositelj zahtjeva primi odluku ili se smatra da ju je primio.

Osim u slučajevima predviđenima člankom 19. stavkom 2., carinska tijela odluke mogu izvršavati od dana kada su donesene.

5. Osim u posebnim slučajevima utvrđenima carinskim zakonodavstvom, odluka je valjana bez vremenskog ograničenja.

6. Prije donošenja odluke koja bi štetno utjecala na podnositelja zahtjeva, carinsko tijelo obavješćuje podnositelja zahtjeva o razlozima na kojima namjerava temeljiti svoju odluku. Podnositelju zahtjeva daje se mogućnost da izrazi svoje mišljenje u propisanom roku koji počinje teći od dana na koji je primio tu obavijest ili se smatra da ju je primio („pravo na saslušanje”). Nakon isteka tog roka, podnositelja zahtjeva se na primjeren način obavješćuje o odluci.

Prava i obveze iz prvog podstavka ne primjenjuju se:

(a) ako se predmetna odluka odnosi na obvezujuće informacije iz članka 15. stavka 1.;

(b) u slučaju odbijanja povlastice carinskih kvota, kad je dosegnut određeni opseg carinskih kvota iz članka 166. stavka 4. prvog podstavka;

(c) ako je to potrebno zbog naravi ili razine prijetnje za zaštitu i sigurnost Unije i njezinih stanovnika, za zdravlje ljudi, životinja ili bilja, za okoliš ili potrošače;

(d) ako je cilj predmetne odluke osigurati provedbu druge odluke o kojoj je podnositelj zahtjeva imao priliku izraziti svoje mišljenje, ne dovodeći u pitanje pravo predmetne države članice;

(e) ako bi to dovelo u pitanje istrage koje su započete u borbi protiv prijevare;

(f) ako zahtjev ne ispunjava uvjete za prihvaćanje;

(g) ako carinsko tijelo obavijesti osobu koja je podnijela ulaznu skraćenu deklaraciju ili koja je pružila ili stavila na raspolaganje rane informacije o teretu da se roba neće utovariti ili prevoziti;

(h) ako se odluka odnosi na obavješćivanje podnositelja zahtjeva o odluci Komisije iz članka 217. stavka 3.;

(i) ako se EORI broj treba poništiti na zahtjev dotičnog gospodarskog subjekta ili ako tri godine ne postoji carinska aktivnost, ili gospodarski subjekt više ne postoji;

(j) ako je to potrebno zbog naravi ili razine prijetnje za financijski interes Unije ili njezinih država članica.

7. U odluci koja štetno utječe na podnositelja zahtjeva navode se razlozi na kojima se ona temelji i upućuje na pravo na žalbu predviđeno člankom 18.

8. Komisija je ovlaštena za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 282. radi dopune ove Uredbe određivanjem sljedećeg:

(a) podataka potrebnih za zahtjeve i odluke iz ovog članka;

(b) uvjetâ za prihvaćanje zahtjeva iz stavka 2. ovoga članka;

(c) posebnih slučajeva u kojima se rok za donošenje određene odluke i rok za moguće produljenje tog roka razlikuje od rokova iz stavka 3. ovoga članka;

(d) posebnih slučajeva iz stavka 4. ovoga članka, u kojima odluka proizvodi učinke od dana koji je različit od dana na koji je podnositelj zahtjeva primio ili se smatra da je primio odluku;

(e) posebnih slučajeva iz stavka 5. ovoga članka, u kojima odluka nije valjana bez vremenskog ograničenja;

(f) trajanja razdoblja iz stavka 6. prvog podstavka ovog članka;

(g) pravila koja se odnose na slučajeve iz stavka 6. drugog podstavka ovog članka.

9. Komisija je ovlaštena za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 282. radi izmjene stavaka 2. i 3. ovog članka kako bi se, prema potrebi, skratili rokovi navedeni u tim stavcima nakon što Centar EU-a za carinske podatke postane operativan.

10. Komisija donosi provedbene akte kojima se utvrđuje postupak za:

(a) podnošenje i prihvaćanje zahtjeva za odluku iz stavaka 1. i 2.;

(b) donošenje odluka iz ovog članka, uključujući, prema potrebi, u pogledu prava na saslušanje i savjetovanja s drugim predmetnim državama članicama.

Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 283. stavka 4.

Članak 9.

Upravljanje odlukama koje se donose na temelju zahtjeva

1. Korisnik odluke ispunjava obveze koje proizlaze iz te odluke.

2. Korisnik odluke kontinuirano prati ispunjavanje kriterija i poštovanje uvjeta kao i poštovanje obveza koje proizlaze iz odluke i, prema potrebi, uspostavlja unutarnje kontrole kojima se mogu spriječiti, otkriti i ispraviti nezakonite ili nepravilne transakcije.

3. Korisnik odluke bez odgode obavješćuje carinska tijela o svim čimbenicima koji nastanu nakon što je odluka donesena, a mogli bi utjecati na nastavak njezine primjene ili njezin sadržaj.

4. Carinska tijela redovito prate ispunjava li korisnik odluke i dalje relevantne kriterije i relevantne obveze, a posebno sposobnost korisnika odluke da spriječi, reagira na i ispravi pogreške odgovarajućim unutarnjim kontrolama te da obavijesti carinska tijela o svakoj sumnji na carinsku prijevaru za koju korisnik zna ili je opravdano trebao znati ili o informacijama koje bi mogle dovesti do njezina otkrivanja, posebno u skladu s člancima 27., 28., 30. i 31. Na temelju takve aktivnosti praćenja, carinska tijela, prema potrebi, procjenjuju profil rizičnosti korisnika odluke. Kad korisnik odluke ima poslovni nastan na carinskom području Unije manje od tri godine, carinska tijela pomno ga prate tijekom prve godine nakon donošenja odluke.

5. Carinska tijela priopćuju Carinskom tijelu EU-a odluke donesene na temelju zahtjeva i sve aktivnosti praćenja koje provode u skladu sa stavkom 4. Carinsko tijelo EU-a uzima u obzir te informacije za potrebe upravljanja rizikom.

6. Do 28. veljače 2034. carinska tijela evidentiraju svoje odluke u postojećim elektroničkim sustavima za razmjenu informacija koje su uspostavile Komisija i države članice. Komisija i države članice imaju pristup tim odlukama i povezanim informacijama u tim sustavima.

7. Ne dovodeći u pitanje druge primjenjive odredbe u kojima su navedeni slučajevi u kojima su odluke nevažeće ili postaju ništetne, carinska tijela koja su donijela odluku mogu je u bilo kojem trenutku poništiti, opozvati ili izmijeniti ako ona nije u skladu s carinskim zakonodavstvom. Carinska tijela obavješćuju Carinsko tijelo EU-a o takvom poništenju, opozivu i izmjeni carinskih odluka, osim ako su informacije o tome već dostupne u Centru EU-a za carinske podatke.

8. U posebnim slučajevima utvrđenima carinskim zakonodavstvom carinska tijela ponovno ispituju odluku.

9. Komisija je ovlaštena za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 282. radi dopune ove Uredbe određivanjem sljedećeg:

(a) detaljnih pravila za praćenje odluka iz stavaka 2., 3. i 4. ovoga članka;

(b) posebnih slučajeva u kojima se odluke trebaju ponovno ispitati, kako je navedeno u stavku 8. ovog članka, i pravila za takvo preispitivanje.

Članak 10.

Valjanost odluka na cijelom području Unije

Odluke koje se odnose na primjenu carinskog zakonodavstva valjane su na cijelom carinskom području Unije, osim ako je odlukom predviđeno da je njezin učinak ograničen na jednu ili više država članica.

Članak 11.

Poništenje povoljnih odluka

1. Carinska tijela poništavaju odluku koja je povoljna za korisnika odluke ako su ispunjeni svi sljedeći uvjeti:

(a) odluka je donesena na temelju netočnih ili nepotpunih informacija;

(b) korisnik odluke znao je ili je opravdano trebao znati da su informacije netočne ili nepotpune;

(c) odluka bi bila drukčija da su informacije bile točne i potpune.

2. Korisnik odluke obavješćuje se o njezinu poništenju.

3. Poništenje odluke proizvodi učinke od dana od kojeg je prvobitna odluka proizvodila učinke, osim ako se u odluci o tom poništenju u skladu s carinskim zakonodavstvom navede drukčije.

4. Komisija donosi provedbene akte kojima se utvrđuju pravila za poništenje povoljnih odluka. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 283. stavka 4.

Članak 12.

Opoziv, suspenzija i izmjena povoljnih odluka

1. Povoljna odluka opoziva se ili mijenja:

(a) ako jedan ili više uvjeta za donošenje te odluke nisu bili ili više nisu ispunjeni;

(b) ako korisnik te odluke ne ispuni obveze koje proizlaze iz te odluke; ili

(c) na zahtjev korisnika odluke.

2. Povoljna odluka suspendira se ako:

(a) carinsko tijelo smatra da bi moglo imati dovoljno razloga za poništenje, opoziv ili izmjenu odluke, ali još nema sve potrebne elemente za odluku o poništenju, opozivu ili izmjeni;

(b) carinsko tijelo smatra da nisu ispunjeni uvjeti za odluku ili da korisnik odluke ne ispunjava obveze koje proizlaze iz te odluke te je primjereno korisniku odluke dati vremena da poduzme mjere kako bi osigurao ispunjavanje uvjeta ili poštovanje obveza;

(c) korisnik odluke zahtijeva takvu suspenziju jer privremeno ne može ispunjavati uvjete za tu odluku ili obveze koje proizlaze iz te odluke.

U slučajevima iz točaka (b) i (c), korisnik odluke obavješćuje carinsko tijelo nadležno za donošenje odluke o mjerama koje će poduzeti kako bi osigurao ispunjavanje uvjeta ili poštovanje obveza te o razdoblju potrebnom za poduzimanje tih mjera.

3. Osim u posebnim slučajevima utvrđenima carinskim zakonodavstvom, povoljna odluka koja je upućena na više osoba može se opozvati samo u odnosu na osobu koja ne ispunjava obvezu koja proizlazi iz te odluke.

4. Korisnik odluke obavješćuje se o njezinu opozivu, suspenziji ili izmjeni.

5. Članak 8. stavak 4. primjenjuje se na opoziv, suspenziju ili izmjenu odluke.

Međutim, u iznimnim slučajevima, kad je to potrebno zbog legitimnih interesa korisnika odluke, carinska tijela mogu odgoditi dana na koji opoziv ili izmjena proizvode učinke do godinu dana. Taj se dan navodi u odluci o opozivu ili izmjeni odluke.

6. Komisija je ovlaštena za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 282. radi dopune ove Uredbe određivanjem sljedećeg:

(a) posebnih slučajeva iz stavka 3. u kojima carinska tijela smiju opozvati povoljnu odluku koja je upućena na više osoba u odnosu na osobe koje nisu osoba koja ne ispunjava obvezu koja proizlazi iz te odluke;

(b) iznimnih slučajeva u kojima carinska tijela smiju odgoditi dan od kojeg opoziv ili izmjena proizvode učinke u skladu sa stavkom 5. drugim podstavkom.

7. Komisija donosi provedbene akte kojima se utvrđuju postupovna pravila za opoziv, suspenziju ili izmjenu povoljnih odluka. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 283. stavka 4.

Članak 13.

Odluke koje se donose bez zahtjeva

Osim kad carinsko tijelo djeluje kao pravosudno tijelo, članak 8. stavci od 4. do 7., članak 9. stavak 7. i članci 10., 11. i 12. primjenjuju se *mutatis mutandis* na odluke koje donose carinska tijela bez zahtjeva dotične osobe.

Članak 14.

Ograničenja koja se odnose na odluke o robi koja je stavljena u carinski postupak ili u privremeni smještaj

Osim ako to zatraži dotična osoba, opoziv, izmjena ili suspenzija povoljne odluke ne utječe na robu koja je, u trenutku kad opoziv, izmjena ili suspenzija proizvode učinke, već stavljena u carinski postupak i još je uvijek u carinskom postupku ili je u privremenom smještaju na temelju opozvane, izmijenjene ili suspendirane odluke.

Odjeljak 2.

Obvezujuće informacije

Članak 15.

Odluke koje se odnose na obvezujuće informacije

1. Carinska tijela na zahtjev donose odluke koje se odnose na obvezujuće tarifne informacije („odluke o OTI-ju”), odluke koje se odnose na obvezujuće informacije o podrijetlu („odluke o OIP-u”) i odluke koje se odnose na obvezujuće informacije o određivanju vrijednosti („odluke o OIV-u”).

Takvi zahtjevi ne prihvaćaju se ni u jednom od sljedećih slučajeva:

(a) ako korisnik odluke ili netko drugi za njegov račun podnosi zahtjev ili ga je već podnio u istom ili drugom carinskom uredu:

i. za odluke o OTI-ju, u odnosu na istu robu;

ii. za odluke o OIP-u, u odnosu na istu robu i pod istim okolnostima kojima se utvrđuje stjecanje podrijetla;

iii. za odluke o OIV-u, u odnosu na istu robu i pod istim okolnostima kojima se utvrđuje carinska vrijednost;

(b) ako se zahtjev ne odnosi ni na kakvu predviđenu upotrebu odluke koja se odnosi na obvezujuće informacije ili predviđenu upotrebu carinskog postupka.

2. Odluke koje se odnose na obvezujuće informacije obvezujuće su samo u odnosu na razvrstavanje u Carinsku tarifu ili utvrđivanje podrijetla ili carinske vrijednosti predmetne robe, za:

(a) carinska tijela u odnosu na korisnika odluke, samo u odnosu na robu za koju su obavljene carinske formalnosti, nakon dana od kojeg takva odluka proizvodi učinke;

(b) za korisnika odluke u odnosu na carinska tijela, samo s učinkom od dana na koji on primi ili se smatra da je primio obavijest o odluci.

3. Odluke koje se odnose na obvezujuće informacije valjane su u razdoblju od tri godine od dana od kojeg proizvode učinke.

4. Za primjenu odluka koje se odnose na obvezujuće informacije u kontekstu određenog carinskog postupka, korisnik odluke mora biti u stanju dokazati da:

(a) za odluku o OTI-ju, predmetna roba u svakom pogledu odgovara onoj opisanoj u odluci;

(b) za odluku o OIP-u, predmetna roba i okolnosti koje određuju stjecanje podrijetla u svakom pogledu odgovaraju robi i okolnostima opisanima u odluci;

(c) za odluku o OIV-u, okolnosti koje određuju carinsku vrijednost predmetne robe u svakom pogledu odgovaraju okolnostima opisanima u odluci.

Članak 16.

Upravljanje odlukama koje se odnose na obvezujuće informacije

1. Odluka o OTI-u prestaje biti valjana prije kraja razdoblja iz članka 15. stavka 3. ako više nije u skladu s pravom, kao posljedica jednog od sljedećih razloga:

(a) donošenja izmjene nomenklatura iz članka 166. stavka 2. točaka (a) i (b); ili

(b) donošenja mjera iz članka 167. stavka 4.;

U takvim slučajevima odluka o OTI-ju prestaje biti valjana s učinkom od dana početka primjene te izmjene ili mjera.

2. Odluka o OIP-u prestaje biti valjana prije kraja razdoblja iz članka 15. stavka 3.:

(a) ako odluka o OIP-u više nije u skladu s pravom Unije zbog donošenja pravno obvezujućeg akta Unije ili sklapanja sporazuma Unije koji se počinje primjenjivati u Uniji, pri čemu odluka o OIP-u prestaje biti valjana s učinkom od dana početka primjene tog akta ili sporazuma; ili

(b) ako odluka o OIP-u više nije u skladu sa Sporazumom o pravilima o podrijetlu u okviru Svjetske trgovinske organizacije (WTO) ili sa savjetodavnim mišljenjima, informacijama, savjetima i sličnim aktima o utvrđivanju podrijetla robe kako bi se osigurala ujednačenost u tumačenju i primjeni tog Sporazuma, pri čemu odluka o OIP-u prestaje biti valjana s učinkom od dana njihove objave u *Službenom listu Europske unije*.

3. Odluka o OIV-u prestaje biti valjana prije kraja razdoblja iz članka 15. stavka 3.:

(a) ako odluka o OIV-u više nije u skladu s pravom Unije zbog donošenja pravno obvezujućeg akta Unije, pri čemu odluka o OIV-u prestaje biti valjana od dana primjene tog akta; ili

(b) ako odluka o OIV-u više nije u skladu s člankom VII. Općeg sporazuma o carinama i trgovini ili Sporazumom o provedbi članka VII. Općeg sporazuma o carinama i trgovini iz 1994. ([31]) ili s odlukama koje je Odbor za određivanje carinske vrijednosti donio radi tumačenja tog Sporazuma, pri čemu odluka o OIV-u prestaje biti valjana od dana njihove objave u *Službenom listu Europske unije*.

4. Prestanak valjanosti odluka koje se odnose na obvezujuće informacije nema retroaktivni učinak.

5. Odstupajući od članka 9. stavka 7. i članka 11., carinska tijela poništavaju odluke koje se odnose na obvezujuće informacije samo ako se temelje na netočnim ili nepotpunim informacijama koje je dostavio podnositelj zahtjeva.

([31]) SL L 336, 23.12.1994., str. 119, ELI: http://data.europa.eu/eli/agree_internation/1994/800(9)/oj.

6. Carinska tijela opozivaju odluke koje se odnose na obvezujuće informacije u skladu s člankom 9. stavkom 7. i člankom 12. Međutim, takve se odluke ne opozivaju na zahtjev korisnika odluke.

7. Odluke koje se odnose na obvezujuće informacije ne mijenjaju se.

8. Carinska tijela opozivaju odluke o OTI-ju ako one više nisu u skladu s tumačenjem neke od nomenklatura iz članka 166. stavka 2. točaka (a) i (b) zbog bilo čega od sljedećeg:

(a) donošenja objašnjenja iz članka 9. stavka 1. točke (a) prve alineje Uredbe Vijeća (EEZ) br. 2658/87 ([32]), pri čemu se odluka o OTI-ju opoziva s učinkom od dana objave tih objašnjenja u *Službenom listu Europske unije*;

(b) objave presude Suda Europske unije, pri čemu se odluka o OTI-ju opoziva s učinkom od dana objave izreke te presude u *Službenom listu Europske unije*;

(c) donošenja odluka o razvrstavanju, mišljenja o razvrstavanju ili izmjena objašnjenja nomenklature Harmoniziranog sustava nazivlja i brojčanog označivanja robe koju je donijela organizacija osnovana Konvencijom o osnivanju Vijeća za carinsku suradnju sastavljenom u Bruxellesu 15. prosinca 1950., pri čemu se odluka o OTI-ju opoziva s učinkom od dana objave relevantne komunikacije Komisije u seriji „C” *Službenog lista Europske unije*.

9. Odluke o OIP-ju i OIV-u opozivaju se kad više nisu u skladu s presudom Suda Europske unije, s učinkom od dana objave izreke te presude u *Službenom listu Europske unije*.

10. Ako odluka o obvezujućim informacijama više nije valjana u skladu sa stavkom 1. točkom (b) ili stavkom 2. ili 3., ili je opozvana u skladu sa stavkom 6., 8. ili 9., odluka se može i dalje primjenjivati za obvezujuće ugovore koji su se temeljili na toj odluci i koji su sklopljeni prije nego što je prestala biti valjana ili je bila opozvana. Ta produljena primjena ne primjenjuje se kada je odluka o OIP-u donesena u odnosu na robu za izvoz.

Razdoblje produljene primjene iz prvog podstavka može trajati najviše šest mjeseci od dana na koji je odluka koja se odnosi na obvezujuće informacije prestala biti valjana ili je opozvana. Međutim, mjerom iz članka 167. stavka 4., mjerom iz članka 172. ili mjerom iz članka 182. može se isključiti ta produljena primjena ili odrediti kraće razdoblje. Kad je riječ o proizvodima za koje je potvrda o uvozu ili izvozu predana kad se obavljaju carinske formalnosti, razdoblje od šest mjeseci zamjenjuje se razdobljem valjanosti potvrde.

([32]) Uredba Vijeća (EEZ) br. 2658/87 od 23. srpnja 1987. o tarifnoj i statističkoj nomenklaturi i o Zajedničkoj carinskoj tarifi (SL L 256, 7.9.1987., str. 1., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/1987/2658/oj).

Kako bi mogao koristiti produljenu primjenu odluke koja se odnosi na obvezujuće informacije, korisnik odluke podnosi zahtjev carinskom tijelu koje je donijelo odluku u roku od 30 dana od dana na koji ona prestaje biti valjana ili bude opozvana, navodeći količine za koje je razdoblje produljene primjene zatraženo i državu članicu ili države članice u kojima će roba biti carinjena u razdoblju produljene primjene. To carinsko tijelo donosi odluku o produljenoj primjeni i o tome obavješćuje korisnika bez odgode, a najkasnije 30 dana od dana na koji primi sve informacije potrebne za donošenje takve odluke.

11. Komisija obavješćuje carinska tijela u slučaju:

(a) suspenzije donošenja odluka koje se odnose na obvezujuće informacije za robu za koju nije osigurano ispravno i ujednačeno razvrstavanje u carinsku tarifu ili utvrđivanje podrijetla ili određivanje carinske vrijednosti; ili

(b) povlačenja suspenzije iz točke (a).

12. Komisija može donijeti provedbene akte, u obliku odluka, u kojima od država članica zahtijeva opoziv odluke o OTI-ju, OIP-i ili OIV-u kako bi osigurala ispravno i ujednačeno razvrstavanje u carinsku tarifu, utvrđivanje podrijetla ili određivanje carinske vrijednosti robe.

Prije donošenja takve odluke Komisija obavješćuje korisnika odluke o OTI-ju, OIP-u ili OIV-u o razlozima na kojima namjerava temeljiti svoju odluku i daje mu mogućnost da izrazi svoje stajalište u propisanom roku koji teče od datuma na koji korisnik primi tu obavijest ili se smatra da ju je primio.

Ti se provedbeni akti donose u skladu sa savjetodavnim postupkom iz članka 283. stavka 2.

13. Komisija je ovlaštena za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 282. radi dopune ove Uredbe utvrđivanjem pravila za donošenje odluka iz stavka 12. ovog članka, među ostalim u pogledu obavješćivanja dotičnih osoba o razlozima na kojima Komisija namjerava temeljiti svoje odluke i roku u kojem te osobe mogu izraziti svoja stajališta.

14. Komisija donosi provedbene akte kojima se utvrđuju postupovna pravila za:

(a) primjenu odluke koja se odnosi na obvezujuće informacije nakon što prestane biti valjana ili bude opozvana, u skladu sa stavkom 10. ovog članka;

(b) obavješćivanje carinskih tijela u skladu sa stavkom 11. ovog članka.

Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 283. stavka 4.

Odjeljak 3.

Žalbe

Članak 17.

Odluke koje donose pravosudna tijela

Članci 18. i 19. ne primjenjuju se na žalbe podnesene u svrhu poništenja, opoziva ili izmjene odluke koja se odnosi na primjenu carinskog zakonodavstva, a donijelo ju je pravosudno tijelo ili carinsko tijelo koje djeluje kao pravosudno tijelo.

Članak 18.

Pravo na žalbu

1. Osoba ima pravo na žalbu protiv svih odluka koje donesu carinska tijela i koje se odnose na primjenu carinskog zakonodavstva, pod uvjetom da se odluka izravno i pojedinačno tiče te osobe.

Svaka osoba koja je podnijela zahtjev carinskim tijelima za odluku, a nije dobila odluku na taj zahtjev u roku iz članka 8. stavka 3., također ima pravo ostvariti svoje pravo na žalbu.

2. Pravo na žalbu moguće je ostvariti na najmanje dvije razine:

(a) najprije, pri carinskim tijelima ili pravosudnom tijelu ili drugom tijelu koje predmetna država članica odredi u tu svrhu;

(b) nakon toga, pri višem neovisnom tijelu, koje može biti pravosudno tijelo ili odgovarajuće specijalizirano tijelo, ovisno o nacionalnom pravu predmetne države članice.

3. Žalba se ulaže u državi članici u kojoj je odluka donesena ili zatražena.

4. Države članice osiguravaju da žalbeni postupak omogućuje brzu potvrdu ili ispravak odluka koje donose carinska tijela.

Članak 19.

Suspenzija provedbe

1. Podnošenje žalbe nema učinak suspenzije provedbe odluke protiv koje je podnesena žalba.

2. Ne dovodeći u pitanje stavak 1., carinska tijela suspendiraju provedbu takve odluke u cijelosti ili djelomično ako imaju dobar razlog vjerovati da odluka protiv koje je uložena žalba nije u skladu s carinskim zakonodavstvom ili da postoji opasnost od nepopravljive štete za dotičnu osobu.

3. U slučajevima iz stavka 2., ako je učinak odluke protiv koje je uložena žalba takav da su uvozne ili izvozne carine dospjele, suspenzija provedbe te odluke uvjetovana je polaganjem jamstva, osim ako se na temelju dokumentirane procjene utvrdi da bi takvo jamstvo moglo uzrokovati ozbiljne gospodarske ili socijalne poteškoće za dužnika.

Odjeljak 4.

Naknade i troškovi

Članak 20.

Naknade, troškovi i naknada za rukovanje Unije

1. Carinska tijela ne nameću naknade za obavljanje carinskih provjera ili za bilo kakvu primjenu carinskog zakonodavstva tijekom službenog radnog vremena njihovih nadležnih carinskih ureda.

2. Odstupajući od stavka 1., carinska tijela naplaćuju naknadu za rukovanje Unije u fiksnom iznosu po stavci za usluge koje treba pružiti za obradu zahtjeva za stavljanje robe u postupak puštanja u slobodni promet ako se ta roba prodaje na daljinu.

3. Iznos naknade za rukovanje Unije iz stavka 2. odgovara približnim troškovima usluga iz tog stavka. Ti troškovi uključuju barem troškove provjere podataka, provedbe analize rizika, relevantne infrastrukture i provjera, kao i usluga koje pruža Carinsko tijelo EU-a.

4. Iznos iz stavka 2. niži je ako je predmet puštanja u slobodni promet roba koja se prodaje na daljinu iz carinskog skladišta za prodaju na daljinu.

5. Dužnik carinskog duga najmanje jednom mjesečno plaća manipulativna naknada Uniji pri uvozu carinskim tijelima nadležnima za puštanje robe u slobodni promet u trenutku plaćanja carinskog duga. Ako nema carinskog duga, osoba koja bi bila dužnik u slučaju carinskog duga jest dužnik naknade za rukovanje Unije.

U pogledu pitanja u vezi s kojima u ovom članku ili na temelju njega nisu utvrđena posebna pravila, odredbe o carinskom dugu primjenjuju se *mutatis mutandis* na naknadu za rukovanje Unije.

6. Naknada za rukovanje Unije je nepovratna.

7. Do 30. lipnja 2028., u skladu s člankom 285. stavkom 2., Komisija osigurava odgovarajuće informatičko rješenje na razini Unije za potrebe izračuna naknade za rukovanje Unije.

8. Komisija svake dvije godine izrađuje izvješće kako bi procijenila približne troškove usluga iz stavaka 2. i 3.

9. Države članice mogu odrediti i primjenjivati naknade ili tražiti povrat troškova za određene usluge koje nisu one iz stavka 2., a posebno za sljedeće:

(a) prisutnost carinskog osoblja izvan službenog radnog vremena ili izvan prostora carine, ako je zatražena;

(b) analize ili stručna izvješća o robi i poštanske pristojbe za povrat robe podnositelju zahtjeva, posebno u vezi s odlukama koje su donesene na temelju članka 15. ili pružanjem informacija u skladu s člankom 25.;

(c) pregled ili uzorkovanje robe radi provjere ili uništenje robe, koje uključuje troškove osim onih za angažiranje carinskog osoblja;

(d) iznimne mjere provjere koje su potrebne zbog prirode robe ili potencijalnog rizika.

10. Komisija je ovlaštena za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 282. radi dopune ovog članka utvrđivanjem iznosa naknade za rukovanje Unije iz stavaka 2. i 3. ovog članka.

11. Komisija može donijeti provedbene akte kojima se utvrđuje postupak za naplatu naknade za rukovanje Unije od gospodarskog subjekta. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 283. stavka 4.

POGLAVLJE 5.

Konverzija valute i rokovi

Članak 21.

Konverzija valute

1. Nadležna tijela objavljuju, prema potrebi i na internetu, primjenjivi devizni tečaj ako je potrebna konverzija valute zbog jednog od sljedećih razloga:

(a) jer su čimbenici koji su korišteni za određivanje carinske vrijednosti robe izraženi u drugoj valuti, a ne u valuti države članice u kojoj se određuje carinska vrijednost;

(b) jer je vrijednost eura u nacionalnim valutama potrebna u svrhe razvrstavanja robe u carinsku tarifu i određivanja iznosa uvozne i izvozne carine, među ostalim ako je to potrebno za primjenu vrijednosnih pragova utvrđenih u Zajedničkoj carinskoj tarifi.

2. Ako je konverzija valute potrebna iz razloga koji nisu navedeni u stavku 1., vrijednost eura u nacionalnim valutama koja se treba primjenjivati u okviru carinskog zakonodavstva određuje se najmanje jednom godišnje.

3. Komisija donosi provedbene akte kojima se utvrđuju pravila o konverziji valuta za potrebe iz stavaka 1. i 2. ovog članka. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 283. stavka 4.

Članak 22.

Razdoblja, datumi i rokovi

1. Ako je carinskim zakonodavstvom utvrđeno razdoblje, datum ili rok, takvo se razdoblje ne produljuje niti skraćuje, a takav se datum ili rok ne odgađa niti pomiče unaprijed, osim ako je carinskim zakonodavstvom predviđeno drukčije.

2. Osim ako je carinskim zakonodavstvom predviđeno drukčije, primjenjuju se pravila koja se primjenjuju na razdoblja, datume i rokove iz Uredbe Vijeća (EEZ, Euratom) br. 1182/71 ([33]).

([33]) Uredba Vijeća (EEZ, Euratom) br. 1182/71 od 3. lipnja 1971. o utvrđivanju pravila koja se primjenjuju na razdoblja, datume i rokove (SL L 124, 8.6.1971., str. 1., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/1971/1182/oj).

POGLAVLJE 6.

Ostale odredbe

Članak 23.

Povjerljivost podataka

1. Podatci koje carinska tijela ili Carinsko tijelo EU-a dobiju, a koji su povjerljive naravi ili pruženi u povjerenju, povjerljivi su. Neovisno o tome, takvi se podatci mogu otkriti ako su carinska tijela ili Carinsko tijelo EU-a obvezni ili ovlašteni to učiniti na temelju prava Unije ili nacionalnog prava, posebno zbog razloga povezanih sa sudskim postupcima.

2. Države članice mogu, uz savjetovanje s Komisijom, odrediti posebne podatke čije bi otkrivanje bilo suprotno osnovnim interesima njihove sigurnosti, a koje treba tehnički označiti u Centru EU-a za carinske podatke tako da svaka njihova daljnja obrada bude ograničena na nadležna tijela predmetne države članice, osim ako ta tijela izričito odobre daljnju obradu od strane druge osobe. Osoba koja prenosi podatke Centru EU-a za carinske podatke jasno utvrđuje ograničenja obrade takvih podataka koji se mogu povezati s određenim lancima opskrbe ili kategorijama podataka.

3. Za potrebe stavka 2. predmetna država članica obavješćuje Komisiju o konkretnim osnovnim interesima svoje sigurnosti u pitanju i objašnjava zašto smatra da ti interesi ne bi mogli biti dovoljno zaštićeni općim okvirom odredaba o obradi podataka u okviru Centra EU-a za carinske podatke.

4. Svako otkrivanje, ekstrahiranje ili priopćavanje podataka na temelju ove Uredbe provodi se uz odgovarajuću razinu zaštite podataka.

5. Ne dovodeći u pitanje Direktivu (EU) 2016/943 Europskog parlamenta i Vijeća ([34]), od 1. ožujka 2031., carinska tijela država članica ili Carinsko tijelo EU-a na zahtjev stavljaju na raspolaganje agregirane carinske podatke koji nisu povjerljivi, osobni i poslovno osjetljivi.

6. Komisija donosi provedbene akte kojima se utvrđuju postupci za zahtjeve za podatke iz stavka 5. ovog članka te oblik i kategorije podataka koji se na takav zahtjev mogu staviti na raspolaganje. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 283. stavka 4.

Članak 24.

Razmjena dodatnih informacija između carinskih tijela i gospodarskih subjekata

1. Carinska tijela i gospodarski subjekti mogu razmjenjivati sve informacije koje nisu izričito propisane u carinskom zakonodavstvu, a posebno za potrebe međusobne suradnje s ciljem identifikacije rizika i njegova suzbijanja. Ta se razmjena može odvijati na temelju pisanog sporazuma i može uključivati pristup carinskih tijela elektroničkim sustavima gospodarskih subjekata.

([34]) Direktiva (EU) 2016/943 Europskog parlamenta i Vijeća od 8. lipnja 2016. o zaštiti neotkrivenih znanja i iskustva te poslovnih informacija (poslovne tajne) od nezakonitog pribavljanja, korištenja i otkrivanja (SL L 157, 15.6.2016., str. 1., ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2016/943/oj).

2. Sve su informacije koje jedna strana pruži drugoj tijekom suradnje iz stavka 1. povjerljive, osim ako se obje strane drukčije dogovore ili ako pravom Unije ili nacionalnim pravom nije predviđeno drukčije.

Članak 25.

Informacije koje pružaju carinska tijela

1. Svaka osoba može od carinskih tijela zahtijevati informacije koje se odnose na primjenu carinskog zakonodavstva. Carinska tijela mogu odbiti takav zahtjev ako se ne odnosi na aktivnost u vezi s međunarodnom trgovinom robom koja je istinski planirana.

2. Carinska tijela održavaju redovan dijalog s gospodarskim subjektima i drugim tijelima koja su uključena u međunarodnu trgovinu robom. Ona promiču transparentnost tako što omogućuju slobodan pristup carinskom zakonodavstvu, općim upravnim odlukama i relevantnim obrascima za zahtjeve, kad god je to moguće besplatno, među ostalim i na internetu.

GLAVA II.

OBVEZE I PRAVA OSOBA U VEZI S CARINSKIM ZAKONODAVSTVOM

POGLAVLJE 1.

Registracija

Članak 26.

Registracija

1. Gospodarski subjekti s poslovnim nastanom na carinskom području Unije registriraju se kod carinskih tijela države članice poslovnog nastana kako bi dobili EORI broj. Ako je to moguće, ta registracija uključuje i elektroničku identifikaciju gospodarskih subjekta u nacionalnim sustavima elektroničke identifikacije iz Uredbe (EU) br. 910/2014 Europskog parlamenta i Vijeća ([35]).

2. Registrirani gospodarski subjekti obavješćuju carinska tijela o svakoj promjeni svojih registracijskih podataka, posebno u pogledu promjene svojeg mjesta poslovnog nastana.

3. U posebnim slučajevima utvrđenima carinskim zakonodavstvom, gospodarski subjekti koji nemaju poslovni nastan na carinskom području Unije registriraju se kod carinskog tijela države članice u kojoj obavljaju prvu aktivnost obuhvaćenu carinskim zakonodavstvom.

4. Osobe koje nisu gospodarski subjekti nisu se dužne registrirati kod carinskih tijela, osim u posebnim slučajevima utvrđenima carinskim zakonodavstvom.

Ako su se osobe koje nisu gospodarski subjekti obvezne registrirati kod carinskih tijela, primjenjuje se sljedeće:

(a) ako takve osobe imaju poslovni nastan na carinskom području Unije, registriraju se kod carinskih tijela države članice poslovnog nastana;

([35]) Uredba (EU) br. 910/2014 Europskog parlamenta i Vijeća od 23. srpnja 2014. o elektroničkoj identifikaciji i uslugama povjerenja za elektroničke transakcije na unutarnjem tržištu i stavljanju izvan snage Direktive 1999/93/EZ (SL L 257, 28.8.2014., str. 73., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2014/910/oj).

(b) ako takve osobe nemaju poslovni nastan na carinskom području Unije, registriraju se kod carinskih tijela države članice u kojoj su prvo podnijele deklaraciju, dostavile ili stavile na raspolaganje podatke ili zatražile odluku.

5. U posebnim slučajevima utvrđenima carinskim zakonodavstvom, carinska tijela poništavaju registraciju iz stavka 1. Takvo poništenje mora biti propisno opravdano.

6. Komisija je ovlaštena za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 282. radi dopune ove Uredbe:

(a) utvrđivanjem minimalnih zahtjeva u pogledu podataka za registraciju iz stavka 1. ovog članka;

(b) utvrđivanjem posebnih slučajeva iz stavka 3. ovog članka kada su se gospodarski subjekti koji nemaju poslovni nastan na carinskom području Unije obvezni registrirati kod carinskih tijela;

(c) utvrđivanjem posebnih slučajeva iz stavka 4. prvog podstavka ovog članka u kojima su se osobe koje nisu gospodarski subjekti obvezne registrirati kod carinskih tijela;

(d) utvrđivanjem posebnih slučajeva iz stavka 5. ovog članka u kojima su carinska tijela obvezna poništiti registraciju.

7. Komisija donosi provedbene akte kojima se utvrđuju pravila za određivanje carinskog tijela koje je nadležno za registraciju iz stavka 1. ovog članka. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 283. stavka 4.

POGLAVLJE 2.

Uvoznik

Članak 27.

Uvoznici

1. Istodobno je dopušten samo jedan uvoznik.

2. Uvoznik:

(a) carinskim tijelima pruža ili stavlja na raspolaganje sve informacije potrebne za privremeni smještaj ili carinski postupak u koji se roba stavlja u skladu s člancima 74., 104., 109., 142., 153., 156. ili 158. ili potrebne za zaključenje postupka vanjske proizvodnje čim su one dostupne, a u svakom slučaju prije puštanja robe, i te informacije čuva;

(b) osigurava plaćanje svih carina i drugih primjenjivih davanja;

(c) osigurava da je roba koja ulazi na carinsko područje Unije u skladu s relevantnim drugim zakonodavstvom koje primjenjuju carinska tijela te pruža ili stavlja na raspolaganje i vodi odgovarajuće evidencije o takvoj usklađenosti;

(d) obavješćuje carinska tijela o svim informacijama o sumnjivim kretanjima ili neovlaštenom rukovanju robom s kojima je uvoznik upoznat;

(e) ispunjava sve druge obveze uvoznika utvrđene u carinskom zakonodavstvu.

3. Uvoznik mora imati poslovni nastan na carinskom području Unije.

Taj se zahtjev ne primjenjuje na uvoznika koji:

(a) stavlja robu u postupak provoza ili postupak privremenog uvoza;

(b) unosi robu koja ostaje u privremenom smještaju;

(c) povremeno stavlja robu u carinske postupke, pod uvjetom da carinska tijela takvo stavljanje smatraju opravdanim;

(d) ima poslovni nastan u zemlji čije je državno područje susjedno carinskom području Unije i podnosi robu u graničnom carinskom uredu Unije koji je susjedan toj zemlji, pod uvjetom da zemlja u kojoj uvoznik ima poslovni nastan priznaje recipročne pogodnosti osobama s poslovnim nastanom na carinskom području Unije; ili

(e) ima neizravnog zastupnika s poslovnim nastanom na carinskom području Unije.

POGLAVLJE 3.

Izvoznik

Članak 28.

Izvoznici

1. Izvoznik:

(a) carinskim tijelima pruža ili stavlja na raspolaganje sve informacije potrebne za carinski postupak u koji se roba stavlja u skladu s člankom 114., člankom 116. ili člankom 161. ili potrebne za zaključenje postupka iz članka 54. stavka 4., članka 142., članka 153. ili članka 158. čim su one dostupne, a u svakom slučaju prije puštanja robe, i te informacije čuva;

(b) osigurava plaćanje svih carina i drugih primjenjivih davanja;

(c) osigurava da je roba koja izlazi iz carinskog područja Unije u skladu s relevantnim drugim zakonodavstvom koje primjenjuju carinska tijela te osigurava ili stavlja na raspolaganje i vodi odgovarajuće evidencije o takvoj usklađenosti;

(d) obavješćuje carinska tijela o svim informacijama o sumnjivim kretanjima ili neovlaštenom rukovanju robom s kojima je izvoznik upoznat;

(e) ispunjava sve druge obveze izvoznika utvrđene u carinskom zakonodavstvu.

2. Izvoznik mora imati poslovni nastan na carinskom području Unije.

Taj se zahtjev ne primjenjuje na izvoznika koji:

(a) stavlja robu u postupak provoza, zaključuje postupak privremenog uvoza ili ponovno izvozi robu iz privremenog smještaja;

(b) pretovaruje robu u slobodnu zonu ili je izravno ponovo izvozi iz slobodne zone;

(c) povremeno stavlja robu u carinske postupke ili je ponovno izvozi, pod uvjetom da carinska tijela takvo stavljanje ili ponovni izvoz smatraju opravdanim;

(d) ima poslovni nastan u zemlji čije je državno područje susjedno carinskom području Unije i podnosi robu u graničnom carinskom uredu Unije koji je susjedan toj zemlji, pod uvjetom da zemlja u kojoj izvoznik ima poslovni nastan priznaje recipročne pogodnosti osobama s poslovnim nastanom na carinskom području Unije; ili

(e) ima neizravnog zastupnika s poslovnim nastanom na carinskom području Unije.

POGLAVLJE 4.

Ovlašteni gospodarski subjekt i ovlašteni pouzdani trgovci

Članak 29.

Zahtjev i odobrenje za ovlaštene gospodarske subjekte

1. Gospodarski subjekt koji ima poslovni nastan na carinskom području Unije i koji ispunjava kriterije iz članka 30. može podnijeti zahtjev za status ovlaštenoga gospodarskog subjekta.

2. Carinska tijela, nakon savjetovanja s drugim tijelima, prema potrebi, izdaju jednu ili obje od sljedećih vrsta odobrenja:

(a) za ovlaštenog gospodarskog subjekta za carinsko pojednostavnjenje koje omogućuje korisniku odobrenja korištenje tog pojednostavnjenja u skladu s carinskim zakonodavstvom; ili

(b) za ovlaštenog gospodarskog subjekta za zaštitu i sigurnost kojim se korisniku odobrenja daje pravo na mjere pojednostavnjenja koje se odnose na zaštitu i sigurnost.

3. Gospodarski subjekt iz stavka 1. može istodobno imati obje vrste odobrenja iz stavka 2.

4. Ovlašteni gospodarski subjekt ispunjava obveze iz članka 9. stavaka 2. i 3. Carinska tijela prate postoji li kontinuirana usklađenost ovlaštenog gospodarskog subjekta s relevantnim kriterijima i poštovanje relevantnih obveza u skladu s člankom 9. stavkom 4.

Carinska tijela najmanje svake tri godine provode detaljno praćenje aktivnosti i internih evidencija ovlaštenog gospodarskog subjekta, što uključuje posjet na licu mjesta.

5. Status ovlaštenoga gospodarskog subjekta, podložno stavku 6. ovoga članka i članku 30., priznaju carinska tijela svih država članica.

6. Carinska tijela, na temelju priznavanja statusa ovlaštenog gospodarskog subjekta i pod uvjetom ispunjavanja zahtjeva koji se odnose na određenu vrstu pojednostavnjenja propisanih u carinskom zakonodavstvu, odobravaju gospodarskom subjektu da iskoristi navedeno pojednostavnjenje. Carinska tijela ne preispituju kriterije koji su prethodno bili ispitani pri odobravanju statusa ovlaštenoga gospodarskog subjekta.

7. Ovlašteni gospodarski subjekt ima pravo na više mjera pojednostavnjenja od drugih gospodarskih subjekata u pogledu carinskih provjera. Status ovlaštenoga gospodarskog subjekta uzima se u obzir kao pozitivna okolnost za potrebe upravljanja rizicima u carinskim pitanjima.

8. Carinska tijela odobravaju povlastice koje proizlaze iz statusa ovlaštenoga gospodarskog subjekta za zaštitu i sigurnost osobama s poslovnim nastanom u trećim zemljama koje ispunjavaju kriterije i poštuju obveze utvrđene u relevantnom zakonodavstvu tih zemalja, ako te kriterije i obveze Unija priznaje kao istovrijedne onima koji se nameću ovlaštenim gospodarskim subjektima s poslovnim nastanom na carinskom području Unije. Takvo odobravanje povlastica temelji se na načelu reciprociteta, osim ako Unija odluči drukčije, i podržano je međunarodnim sporazumom kojeg je Unija stranka ili pravnim aktom Unije u području zajedničke trgovinske politike.

9. U okviru protokola i postupaka za upravljanje krizama utvrđenih u članku 227., Carinsko tijelo EU-a razvija mehanizam kontinuiteta poslovanja kako bi se reagiralo na poremećaje u trgovinskim tokovima zbog povećanog stupnja opasnosti, zatvaranja granica, prirodnih katastrofa, opasnih kriznih situacija ili drugih velikih nesreća. Mehanizmom kontinuiteta poslovanja osigurava se da carinska tijela mogu u najvećoj mogućoj mjeri olakšati i ubrzati obradu prioritetnog tereta ovlaštenih gospodarskih subjekata.

10. Komisija je ovlaštena za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 282. radi dopune ove Uredbe određivanjem sljedećeg:

(a) pojednostavnjenja iz stavka 6. ovog članka;

(b) mjera pojednostavnjenja iz stavka 7. ovog članka.

11. Komisija donosi provedbene akte kojima se utvrđuju postupovna pravila za savjetovanja o utvrđivanju statusa ovlaštenih gospodarskih subjekata iz stavka 2. ovog članka, uključujući rokove za odgovor. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 283. stavka 4.

Članak 30.

Dodjela statusa ovlaštenoga gospodarskog subjekta

1. Kriteriji za dodjelu statusa ovlaštenoga gospodarskog subjekta jesu sljedeći:

(a) podnositelj zahtjeva nije počinio teška kaznena djela povezana s gospodarskim ili poslovnim aktivnostima, kao ni teške povrede ili ponovljene povrede povezane s tim aktivnostima, i to u području:

i. carinskog zakonodavstva i poreznih pravila;

ii. drugog zakonodavstva koje primjenjuju carinska tijela, ako je carinsko tijelo nadležno za dodjelu statusa ovlaštenoga gospodarskog subjekta upoznato s takvim povredama ili kaznenim djelima;

(b) podnositelj zahtjeva dokazuje da:

i. obavlja visoku razinu kontrole nad svojim poslovanjem i protokom robe s pomoću sustava za upravljanje trgovinskom evidencijom i, prema potrebi, prijevoznom evidencijom, koji omogućuje odgovarajuće carinske provjere;

ii. ima uspostavljene zadovoljavajuće postupke za postupanje s dozvolama, odobrenjima i zahtjevima na temelju drugog zakonodavstva koje primjenjuju carinska tijela, uključujući zakonodavstvo o sigurnosti proizvoda, te da je svaka neusklađenost djelotvorno otklonjena;

iii. osigurava da je relevantno osoblje upućeno da na siguran način obavijesti carinska tijela svaki put kad otkrije poteškoće u pogledu usklađenosti, sumnjiva kretanja ili neovlaštena rukovanja robom; i

iv. ima uspostavljene postupke za obavješćivanje carinskih tijela o slučajevima iz podtočke iii.;

(c) podnositelj zahtjeva je financijski solventan, što se smatra slučajem kada ima dovoljno dobar financijski položaj koji mu omogućuje ispunjavanje obveza uzimajući u obzir karakteristike vrste predmetne poslovne aktivnosti;

(d) u vezi s odobrenjem iz članka 29. stavka 2. točke (a), podnositelj zahtjeva ima praktične standarde osposobljenosti ili stručnih kvalifikacija koji su izravno povezani s vrstom i opsegom aktivnosti koje se obavljaju;

(e) kad je riječ o odobrenju iz članka 29. stavka 2. točke (b), podnositelj zahtjeva ima odgovarajuće standarde zaštite, sigurnosti i usklađenosti prilagođene vrsti i opsegu aktivnosti koja se obavlja, što se smatra slučajem ako podnositelj zahtjeva dokaže da je uspostavio odgovarajuće mjere za osiguravanje zaštite i sigurnosti međunarodnog lanca opskrbe, među ostalim u područjima fizičkog integriteta i kontrola pristupa, logističkih postupaka i rukovanja posebnim vrstama robe, osoblja i utvrđivanja svojih poslovnih partnera.

2. Komisija donosi provedbene akte kojima se utvrđuju modaliteti za primjenu kriterija iz stavka 1. ovog članka. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 283. stavka 4.

Članak 31.

Dodjela statusa ovlaštenog pouzdanog trgovca

1. Uvoznik, izvoznik ili neizravni zastupnik koji ima boravište na carinskom području Unije, ispunjava kriterije iz stavka 3. i najmanje dvije godine u okviru svojeg poslovanja obavljao je redovite carinske radnje, može podnijeti zahtjev za status ovlaštenog pouzdanog trgovca carinskom tijelu države članice poslovnog nastana.

2. Carinska tijela odobravaju status ovlaštenog pouzdanog trgovca nakon savjetovanja s drugim carinskim tijelima i drugim nadležnim tijelima, prema potrebi, i nakon što su imala pristup relevantnim podatcima podnositelja zahtjeva za posljednje tri godine kako bi procijenila usklađenost s kriterijima iz stavka 3.

3. Kriteriji za dodjelu statusa ovlaštenog pouzdanog trgovca jesu sljedeći:

(a) podnositelj zahtjeva nije počinio teška kaznena djela povezana s gospodarskim ili poslovnim aktivnostima, kao ni teške povrede ili ponovljene povrede povezane s tim aktivnostima, i to u području:

i. carinskog zakonodavstva i poreznih pravila;

ii. drugog zakonodavstva koje primjenjuju carinska tijela, ako je carinsko tijelo nadležno za dodjelu statusa ovlaštenog pouzdanog trgovca upoznato s takvim povredama ili kaznenim djelima;

(b) podnositelj zahtjeva dokazuje da:

i. obavlja visoku razinu kontrole nad svojim poslovanjem i protokom robe s pomoću sustava za upravljanje trgovinskom evidencijom i, prema potrebi, prijevoznom evidencijom, koji omogućuje odgovarajuće carinske provjere;

ii. ima uspostavljene zadovoljavajuće postupke za postupanje s dozvolama, odobrenjima i zahtjevima na temelju drugog zakonodavstva koje primjenjuju carinska tijela, uključujući zakonodavstvo o sigurnosti proizvoda, te da je svaka neusklađenost djelotvorno otklonjena;

iii. osigurava da je relevantno osoblje upućeno da na siguran način obavijesti carinska tijela svaki put kad otkrije poteškoće u pogledu usklađenosti, sumnjiva kretanja ili neovlaštena rukovanja robom; i

iv. ima uspostavljene postupke za obavješćivanje carinskih tijela o slučajevima iz podtočke iii.;

(c) podnositelj zahtjeva je financijski solventan, što se smatra slučajem kada ima dovoljno dobar financijski položaj koji mu omogućuje ispunjavanje obveza uzimajući u obzir karakteristike vrste predmetne poslovne aktivnosti, a posebno da je tijekom tri godine koje prethode podnošenju zahtjeva ispunio svoje financijske obveze u pogledu plaćanja carina i svih drugih davanja, poreza ili pristojbi koje se naplaćuju na uvoz ili izvoz robe ili u vezi s njime, među ostalim PDV i trošarine koje se plaćaju za aktivnosti u Uniji;

(d) podnositelj zahtjeva ima praktične standarde osposobljenosti ili stručnih kvalifikacija izravno povezane s vrstom i opsegom aktivnosti koja se obavlja, među ostalim o tome kako komunicirati preko Centra EU-a za carinske podatke;

(e) podnositelj zahtjeva ima odgovarajuće standarde zaštite, sigurnosti i usklađenosti, uključujući standarde sigurnosti proizvoda, prilagođene vrsti i opsegu aktivnosti koja se obavlja, što se smatra slučajem ako podnositelj zahtjeva dokaže da je uspostavio odgovarajuće mjere za osiguravanje zaštite i sigurnosti međunarodnog lanca opskrbe, među ostalim u područjima fizičkog integriteta i kontrola pristupa, logističkih postupaka i rukovanja posebnim vrstama robe, osoblja i utvrđivanja svojih poslovnih partnera;

(f) podnositelj zahtjeva ima elektronički sustav iz kojeg se carinskim tijelima dostavljaju ili stavljaju na raspolaganje, onoliko blizu stvarnom vremenu koliko to dopuštaju tehničke mogućnosti, podatci o kretanju robe i usklađenosti sa svim zahtjevima koji se primjenjuju na tu robu, među ostalim oni u vezi sa sigurnošću i zaštitom te, prema potrebi, putem Centra EU-a za carinske podatke carinskim tijelima stavlja na raspolaganje:

i. carinske evidencije, među ostalim carinske evidencije potrebne za provjeru ispravnosti utvrđivanja carinskog duga;

ii. upotrijebljeni računovodstveni sustav;

iii. poslovne i prijevozne evidencije;

iv. sustav praćenja i logistički sustav koji prepoznaje robu kao robu Unije ili robu koja nije roba Unije i, prema potrebi, navodi njezinu lokaciju;

v. dozvole i odobrenja izdana u skladu s drugim zakonodavstvom koje primjenjuju carinska tijela;

(g) u slučaju podnositelja zahtjeva koji je uvoznik za prodaju na daljinu, registriran je i na odgovarajući način koristi sustav IOSS najmanje dvije godine.

4. Ovlašteni pouzdani trgovac ispunjava obveze iz članka 9. stavaka 2. i 3. Carinska tijela prate postoji li kontinuirana usklađenost trgovca s relevantnim kriterijima i poštovanje relevantnih obveza u skladu s člankom 9. stavkom 4.

Carinska tijela najmanje svake dvije godine provode detaljno praćenje aktivnosti i internih evidencija ovlaštenog pouzdanog trgovca, što uključuje posjet na licu mjesta, i to kako bi provjerila praktičnu primjenu postupaka uspostavljenih radi usklađivanja s kriterijima iz stavka 3. ovog članka. Ovlašteni pouzdani trgovac obavješćuje carinska tijela o svim promjenama u svojoj korporativnoj strukturi, vlasništvu, stanju u pogledu solventnosti ili trgovinskim modelima ili svim drugim značajnim promjenama svoje situacije i aktivnosti. Carinska tijela ponovno procjenjuju status ovlaštenog pouzdanog trgovca ako bilo koja od tih promjena znatno utječe na njegov status ovlaštenog pouzdanog trgovca. Carinska tijela mogu suspendirati status ovlaštenog pouzdanog trgovca dok se ne donese odluka o ponovnoj procjeni.

5. Ako ovlašteni pouzdani trgovac promijeni svoju državu članicu poslovnog nastana, obavješćuje carinska tijela države članice primateljice o svim promjenama u svojoj korporativnoj strukturi, vlasništvu, stanju u pogledu solventnosti, trgovinskim modelima ili svim drugim značajnim promjenama svoje situacije i aktivnosti ako bi bilo koja od tih promjena mogla utjecati na status ovlaštenog pouzdanog trgovca.

Carinska tijela države članice primateljice ponovno procjenjuju status ovlaštenog pouzdanog trgovca, uz savjetovanje s carinskim tijelima države članice koja ga je prvotno dodijelila ili kasnije ponovno procijenila. Tijekom te ponovne procjene carinsko tijelo države članice primateljice može suspendirati status ovlaštenog pouzdanog trgovca. Ta se suspenzija evidentira u Centru EU-a za carinske podatke.

6. Ako je to opravdano na temelju naznaka o neispunjavanja obveza ovlaštenog pouzdanog trgovca, Carinsko tijelo EU-a, u suradnji s uključenim nadležnim carinskim tijelima, može provjeriti usklađenost određenog gospodarskog subjekta sa statusom ovlaštenog pouzdanog trgovca.

O ishodu provjere iz prvog podstavka obavješćuju se Komisija i uključena nadležna carinska tijela. Na temelju rezultata provjere Carinsko tijelo EU-a može preporučiti nadležnom carinskom tijelu da suspendira ili opozove status ovlaštenog pouzdanog trgovca.

Nadležno carinsko tijelo bez nepotrebne odgode obavješćuje Carinsko tijelo EU-a i Komisiju o mjerama poduzetima na temelju preporuke Carinskog tijela EU-a.

Ako nadležno carinsko tijelo ne pruži informacije iz trećeg podstavka ili ako mjera iz tog podstavka poduzeta na temelju preporuke Carinskog tijela EU-a nije dostatna, Komisija može provedbenim aktima donijeti pojedinačne odluke kojima se od države članice koja je dodijelila status ovlaštenog pouzdanog trgovca zahtijeva da ga suspendira ili opozove u roku utvrđenom u relevantnoj odluci. Ta se suspenzija ili opoziv evidentira u Centru EU-a za carinske podatke.

7. Ako je ovlašteni pouzdani trgovac sudjelovao u prijevarnoj aktivnosti povezanoj sa svojom gospodarskom ili poslovnom aktivnošću ili ako carinska tijela saznaju da ovlašteni pouzdani trgovac krši relevantno drugo zakonodavstvo koje carinska tijela primjenjuju na temelju članka 27. stavka 2. točke (c), carinska tijela suspendiraju status tog ovlaštenog pouzdanog trgovca. Ta se suspenzija evidentira u Centru EU-a za carinske podatke.

8. Carinska tijela odobravaju ovlaštenim pouzdanim trgovcima da iskoriste jedno ili više sljedećih pojednostavnjenja, ovisno o gospodarskoj aktivnosti relevantnih trgovaca:

(a) da dio podataka o svojoj robi dostave ili stave na raspolaganje nakon puštanja te robe u skladu s člankom 74. stavkom 5.;

(b) da obave određene provjere i puštanje robe nakon primitka te robe na mjestu poslovanja uvoznika, vlasnika ili primatelja ili po isporuci iz mjesta poslovanja izvoznika, vlasnika ili pošiljatelja, u skladu s člankom 78. stavcima 1. i 3.;

(c) da se smatra da pružaju potrebne dokaze o pravilnom vođenju poslovanja u svrhe privremenog smještaja u skladu s člankom 108. stavkom 2. ili dobivanja odobrenja za posebne postupke u skladu s člankom 125. stavkom 4., člankom 126. i člankom 133. stavkom 2.;

(d) da periodično određuju carinski dug koji odgovara ukupnom iznosu uvozne ili izvozne carine koja se odnosi na svu robu koju je taj trgovac pustio, u skladu s člankom 205. stavkom 5.;

(e) da odgode plaćanje carinskog duga u skladu s člankom 212. stavkom 2.;

(f) odstupajući od članka 134., da premještaju robu koja ulazi na carinsko područje Unije ili izlazi iz njega bez obveze stavljanja robe u provoz ako se na robu primjenjuje odgoda plaćanja carine i pod carinskim je nadzorom do njezina konačnog odredišta u Uniji.

9. Carinska tijela čine sve što je u njihovoj moći kako bi uskladila svoju praksu izdavanja odobrenja iz stavka 8. s praksama drugih carinskih tijela kako bi se osigurao jedinstven pristup u cijeloj Uniji.

10. Ovlašteni pouzdani trgovci imaju pravo na više mjera pojednostavnjenja od drugih gospodarskih subjekata u pogledu carinskih provjera. Status ovlaštenog pouzdanog trgovca uzima se u obzir kao pozitivna okolnost za potrebe upravljanja rizicima u carinskim pitanjima.

11. U okviru protokola i postupaka za upravljanje krizama utvrđenih u članku 227., Carinsko tijelo EU-a razvija mehanizam kontinuiteta poslovanja kako bi se reagiralo na poremećaje u trgovinskim tokovima zbog povećanog stupnja opasnosti, zatvaranja granica ili prirodnih katastrofa, opasnih kriznih situacija ili drugih velikih nesreća. Mehanizmom kontinuiteta poslovanja predviđa se da carinska tijela u najvećoj mogućoj mjeri mogu olakšati i ubrzati obradu prioritetnog tereta ovlaštenih pouzdanih trgovaca.

12. Komisija donosi provedbene akte kojima utvrđuje:

(a) pravila za savjetovanje s drugim nadležnim tijelima radi utvrđivanja statusa ovlaštenog pouzdanog trgovca iz stavka 2. ovog članka, uključujući rokove za odgovor;

(b) modalitete za primjenu kriterija iz stavka 3. ovog članka;

(c) vrste aktivnosti praćenja iz stavka 4. ovog članka;

(d) pravila za savjetovanje s carinskim tijelima iz stavka 5. ovog članka;

(e) pravila za ponovnu procjenu statusa ovlaštenog pouzdanog trgovca iz stavka 5. ovog članka.

Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 283. stavka 4.

Članak 32.

Prilagodba statusa ovlaštenog gospodarskog subjekta i ovlaštenog pouzdanog trgovca

1. Carinska tijela uzimaju u obzir posebna obilježja gospodarskih subjekata, posebno mikropoduzeća te malih i srednjih poduzeća, kad procjenjuju ispunjavaju li ta poduzeća kriterije za dodjelu statusa ovlaštenih gospodarskih subjekata i ovlaštenih pouzdanih trgovaca.

2. Komisija donosi smjernice kako bi pomogla mikropoduzećima te malim i srednjim poduzećima da iskoriste status ovlaštenih gospodarskih subjekata i ovlaštenih pouzdanih trgovaca.

POGLAVLJE 5.

Carinsko zastupanje

Članak 33.

Carinski zastupnici

1. Svaka osoba može imenovati carinskog zastupnika.

Takvo zastupanje može biti izravno, u kojem slučaju carinski zastupnik djeluje u ime i za račun druge osobe ili neizravno, u kojem slučaju carinski zastupnik djeluje u svoje ime, ali za račun druge osobe.

2. Neizravni carinski zastupnik koji djeluje u svoje ime, ali za račun uvoznika ili izvoznika s poslovnim nastanom na carinskom području Unije, solidarno je odgovoran s tim uvoznikom za potrebe članka 27. stavka 2. ili s tim izvoznikom za potrebe članka 28. stavka 1.

3. Neizravni carinski zastupnik koji djeluje u svoje ime, ali za račun uvoznika ili izvoznika koji nema poslovni nastan na carinskom području Unije smatra se uvoznikom za potrebe članka 27. stavka 2. ili izvoznikom za potrebe članka 28. stavka 1.

4. Carinski zastupnik mora imati poslovni nastan na carinskom području Unije.

Osim u posebnim slučajevima utvrđenima carinskim zakonodavstvom, carinski zastupnik oslobođen je od tog zahtjeva ako djeluje za račun osoba koje ne moraju imati poslovni nastan unutar carinskog područja Unije.

5. Carinski zastupnik sa statusom ovlaštenog pouzdanog trgovca priznaje se kao takav ako djeluje kao neizravni zastupnik.

Kad djeluje kao izravni zastupnik, carinski zastupnik sa statusom ovlaštenog pouzdanog trgovca:

(a) priznaje se kao ovlašteni pouzdani trgovac samo ako je osobi u čije ime i za čiji račun taj zastupnik djeluje odobren takav status;

(b) koristi pogodnosti statusa ovlaštenog gospodarskog subjekta ako osobi u čije ime i za čiji račun taj zastupnik djeluje nije dodijeljen status ovlaštenog pouzdanog trgovca.

6. Carinski zastupnik sa statusom ovlaštenog gospodarskog subjekta priznaje se kao takav ako djeluje kao izravni ili neizravni zastupnik.

7. Samo carinski zastupnik sa statusom ovlaštenog gospodarskog subjekta za carinsko pojednostavnjenje ili carinski zastupnik sa statusom ovlaštenog pouzdanog trgovca ima pravo na jedno ili oboje od sljedećeg:

(a) pružati takve usluge u državi članici koja nije država članica u kojoj ima poslovni nastan;

(b) stavljati u postupak puštanja u slobodni promet robu koja se prodaje na daljinu.

8. Komisija je ovlaštena za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 282. radi dopune ove Uredbe utvrđivanjem posebnih slučajeva u kojima se ne primjenjuje oslobađanje iz stavka 4. drugog podstavka ovog članka.

Članak 34.

Opunomoćivanje zastupnika

1. Kad posluje s carinskim tijelima, carinski zastupnik navodi da djeluje za račun osobe koju predstavlja i je li takvo zastupanje izravno ili neizravno.

Osobe koje ne navedu da djeluju kao carinski zastupnik ili koje navedu da djeluju kao carinski zastupnik bez punomoći da tako djeluju, smatraju se da djeluju u svoje ime i za svoj račun.

2. Carinska tijela mogu zahtijevati da osoba koja navodi da djeluje kao carinski zastupnik priloži dokaz o svojoj punomoći koju je izdala osoba koju zastupa.

3. Carinska tijela ne zahtijevaju od osobe koja djeluje kao carinski zastupnik i koja redovito izvršava radnje i formalnosti da svaki put predoči dokaz o punomoći. Neovisno o tome, takva osoba uvijek mora biti u mogućnosti predočiti takav dokaz ako to od nje zatraže carinska tijela.

GLAVA III.

CENTAR EU-a ZA CARINSKE PODATKE

POGLAVLJE 1.

Opće odredbe

Članak 35.

Uspostavljanje Centra EU-a za carinske podatke

Ovom se Uredbom uspostavlja Centar EU-a za carinske podatke.

Članak 36.

Ciljevi Centra EU-a za carinske podatke

Centar EU-a za carinske podatke osigurava sigurnu i kibernetički otpornu centraliziranu informatičku platformu koja služi kao središnja točka za razmjenu podataka s carinskim tijelima i među njima.

Članak 37.

Digitalna suverenost

1. Centar EU-a za carinske podatke osmišljen je kako bi se osiguralo da su podatci koji su u njemu dostupni zaštićeni od neovlaštenog pristupa i drugih prijetnji integritetu i sigurnosti tih podataka, što je u javnom interesu.

Infrastrukturu Centra EU-a za carinske podatke, osim infrastrukture za telekomunikacijski prijenos, isključivo kontroliraju i njome upravljaju Komisija ili Carinsko tijelo EU-a, a nalazi se na području Unije.

2. Pri obavljanju zadaća povezanih s razvojem, smještajem na poslužitelju, radom i održavanjem Centra EU-a za carinske podatke te svakom povezanom obradom podataka u tom centru dobavljači i drugi pružatelji usluga i njihovi podugovaratelji moraju biti pouzdani, sigurni i slobodni od utjecaja vlada trećih zemalja te ne smiju izravno ili neizravno podlijegati nijednom zakonu treće zemlje, među ostalim izvršnim nalozima, koji bi mogao nalagati otkrivanje podataka iz Centra EU-a za carinske podatke bilo kojem tijelu te zemlje. Osiguravaju i pouzdanost, sigurnost i neovisnost Centra EU-a za carinske podatke.

Ti dobavljači i drugi pružatelji usluga i njihovi podugovaratelji moraju imati zakonit poslovni nastan u Uniji i ne smiju biti pod izravnom ili neizravnom kontrolom bilo kojeg poduzeća iz treće zemlje kako je definirano u članku 2. točki 7. Uredbe (EU) 2019/452 Europskog parlamenta i Vijeća ([36]).

Za ključne usluge, uključujući sve aktivnosti povezane s podatcima, javni naručitelj može zahtijevati da dobavljač, drugi pružatelj usluga ili podugovaratelj ima uvjerenje o sigurnosnoj provjeri.

3. Javni naručitelj za Centar EU-a za carinske podatke može u bilo kojem trenutku zahtijevati od ponuditelja, dobavljača i drugih pružatelja usluga te njihovih podugovaratelja da dostave dokaze o mjerama koje su uspostavili kako bi spriječili neovlašteno otkrivanje podataka iz Centra EU-a za carinske podatke, uključujući dokumentaciju kojom se dokazuje da ispunjavaju obveze iz stavka 2. u pogledu neovisnosti i neotkrivanja, te da dostave dokaze o činjenici da su pouzdani, sigurni i slobodni od utjecaja vlada trećih zemalja.

4. Sigurnost lanca opskrbe svim informatičkim komponentama, hardverom i softverom osigurava se u najvećoj mogućoj mjeri. Javni naručitelj za Centar EU-a za carinske podatke može od dobavljača, drugih pružatelja usluga i njihovih podugovaratelja zahtijevati da dostave dokaze tome u prilog.

5. Ako javni naručitelj za Centar EU-a za carinske podatke ima razloga vjerovati da su mjere koje su ponuditelji, dobavljači i drugi pružatelji usluga ili njihovi podugovaratelji poduzeli kako bi ispunili svoje obveze na temelju stavaka 2., 3. i 4. nedostatne ili da dokazi koje su dostavili na temelju ovog članka nisu u potpunosti pouzdani, može poduzeti sve mjere na temelju relevantnog ugovora ili u relevantnom postupku nabave koje smatra potrebnima za ispravljanje situacije, uključujući suspenziju ili djelomičan ili potpun raskid tog ugovora ili isključenje iz tog postupka nabave. Time se ne dovode u pitanje druga dodatna prava u pogledu pravnih lijekova:

(a) koja pruža javni naručitelj za Centar EU-a za carinske podatke u relevantnom ugovoru; ili

(b) predviđena pravom Unije ili nacionalnim pravom.

([36]) Uredba (EU) 2019/452 Europskog parlamenta i Vijeća od 19. ožujka 2019. o uspostavi okvira za provjeru izravnih stranih ulaganja u Uniji (SL L 79 I, 21.3.2019., str. 1., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2019/452/oj).

6. Osim ako je to predviđeno u glavi III. ili XIII. ili u međunarodnom sporazumu koji je obvezujući za Uniju, podatci obrađeni u Centru EU-a za carinske podatke ne prenose se niti stavljaju na raspolaganje trećoj zemlji, međunarodnoj organizaciji ili fizičkim ili pravnim osobama s poslovnim nastanom izvan područja Unije.

7. Centar EU-a za carinske podatke osmišljen je kako bi se u najvećoj mogućoj mjeri izbjegle pretposlovne, poslovne, tehničke, ugovorne i organizacijske prepreke koje javnom naručitelju otežavaju ili sprečavaju prijenos podataka, aplikacija ili digitalnih resursa drugom pružatelju usluga ili njihovu upotrebu u interoperabilnom okruženju.

POGLAVLJE 2.

Tehnički aspekti, funkcionalnosti, značajke i primjena Centra EU-a za carinske podatke

Članak 38.

Funkcionalnosti i značajke Centra EU-a za carinske podatke

1. Centar EU-a za carinske podatke skup je elektroničkih usluga, aplikacija, podataka i infrastrukture za obradu i čuvanje podataka, uključujući osobne podatke, u svrhe utvrđene u članku 41.

2. Centar EU-a za carinske podatke razvija se kako bi se omogućila usklađenost s odredbama uredaba (EU) 2016/679 i (EU) 2018/1725, Uredbe (EU) 2023/2841 Europskog parlamenta i Vijeća ([37]) i Direktive (EU) 2016/680 koje se odnose na obradu osobnih podataka.

3. Centar EU-a za carinske podatke ima sljedeće funkcionalnosti:

(a) omogućuje elektroničku provedbu carinskog zakonodavstva i doprinosi provedbi drugog zakonodavstva koje primjenjuju carinska tijela, osobito: carinskih formalnosti; carinskih provjera; izračuna carinskog duga i naknade za rukovanje Unije i obavješćivanja o njima, PDV-a i trošarina na uvoz; upravljanja jamstvom;

(b) osigurava kvalitetu, cjelovitost, sigurnost, čuvanje, sljedivost, povjerljivost i neosporivost podataka koji se u njemu obrađuju, uključujući primjenu pravila za izmjenu, poništenje i brisanje takvih podataka;

(c) omogućuje i osigurava analizu rizika, ekonomsku analizu i analizu podataka, pojednostavnjenje carina i olakšavanje trgovine, među ostalim upotrebom sustava umjetne inteligencije u skladu s Uredbom (EU) 2024/1689;

(d) omogućuje interoperabilnost s drugim elektroničkim sustavima, platformama ili okruženjima za potrebe suradnje u skladu s glavom XIII. ove Uredbe;

([37]) Uredba (EU, Euratom) 2023/2841 Europskog parlamenta i Vijeća od 13. prosinca 2023. o utvrđivanju mjera za visoku zajedničku razinu kibernetičke sigurnosti u institucijama, tijelima, uredima i agencijama Unije (SL L, 2023/2841, 18.12.2023., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2023/2841/oj).

(e) omogućuje interoperabilnost s europskim okružjem jedinstvenog pomorskog sučelja za pružanje i ispunjavanje carinskih formalnosti navedenih u Prilogu Uredbi (EU) 2019/1239 Europskog parlamenta i Vijeća ([38]);

(f) integrira sustav razmjene potvrda u okviru jedinstvenog sučelja Europske unije za carinu (EU CSW-CERTEX) uspostavljen člankom 4. Uredbe (EU) 2022/2399 radi omogućavanja interoperabilnosti s necarinskim sustavima i formalnostima Unije iz te uredbe;

(g) omogućuje razmjenu informacija s trećim zemljama i drugim tijelima u skladu s glavom XIII. ove Uredbe;

(h) omogućuje carinsko praćenje robe;

(i) omogućuje sposobnosti za izvješćivanje, uključujući mogućnost prijave robe koja se uvozi ili izvozi, a koja nije u skladu s relevantnim zakonodavstvom Unije koje primjenjuju carinska tijela;

(j) integrira sposobnosti za upravljanje informacijskom sigurnošću, okvira koji se temelji na upravljanju osmišljenog za sprečavanje povreda podataka zaštitom podataka od gubitka, manipulacije ili neovlaštenog pristupa, među ostalim s pomoću mehanizma za označivanje podataka prema njihovoj razini povjerljivosti;

(k) omogućuje prenosivost podataka iz Centra EU-a za carinske podatke u nacionalne sustave;

(l) služi kao jedinstvena pristupna točka i omogućuje višejezična sučelja;

(m) omogućuje ponovnu upotrebu podataka u najvećoj mogućoj mjeri;

(n) olakšava potrebnu interoperabilnost sa sustavima država članica za upravljanje identitetom i odobravanje pristupa Centru EU-a za carinske podatke.

4. Radnje koje poduzimaju osobe, Komisija, carinska tijela, Carinsko tijelo EU-a ili druga tijela s pomoću funkcionalnosti iz stavka 3. ostaju radnje tih osoba i tijela, čak i ako su automatizirane.

5. Komisija je ovlaštena za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 282. radi:

(a) izmjene stavka 3. ovog članka u pogledu funkcionalnosti koje su u njemu navedene kako bi se uzele u obzir nove zadaće koje su tijelima iz članka 41. ove Uredbe dodijeljene pravom Unije ili kako bi se te funkcionalnosti prilagodile potrebama tih tijela u provedbi carinskog zakonodavstva ili drugog zakonodavstva koje primjenjuju carinska tijela, a koje se s vremenom mijenjaju;

(b) dopune ove Uredbe utvrđivanjem podataka koji mogu podlijegati prenosivosti iz Centra EU-a za carinske podatke u nacionalne sustave kako je navedeno u stavku 3. točki (k) ovog članka.

([38]) Uredba (EU) 2019/1239 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. lipnja 2019. o uspostavi europskog okružja jedinstvenog pomorskog sučelja i stavljanju izvan snage Direktive 2010/65/EU (SL L 198, 25.7.2019., str. 64., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2019/1239/oj).

6. Komisija donosi provedbene akte kojima utvrđuje:

(a) tehnička rješenja za održavanje i upotrebu elektroničkih sustava koje su države članice i Komisija razvile na temelju članka 16. stavka 1. Uredbe (EU) br. 952/2013, uzimajući u obzir odredbe iz Uredbe (EU) 2022/2399 u vezi s Uredbom (EU) 2023/2841 i Direktivom (EU) 2022/2555, uključujući smjernice koje je izdala Agencija Europske unije za kibersigurnost (ENISA);

(b) program rada za postupno ukidanje sustava iz točke (a) ovog stavka i za postupno uvođenje Centra EU-a za carinske podatke, koji treba osmisliti kako bi se osigurao neometan prelazak.

Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 283. stavka 4.

Članak 39.

Pilot-faza Centra EU-a za carinske podatke

1. Prije 1. ožujka 2034. Komisija može uspostaviti pilot-fazu za testiranje funkcionalnosti Centra EU-a za carinske podatke („pilot-faza”). Sudjelovanje u pilot-fazi je dobrovoljno.

2. Komisija surađuje s Carinskim tijelom EU-a, carinskim tijelima i drugim tijelima te relevantnim dionicima tijekom planiranja i organizacije pilot-faze.

3. Za potrebe stavka 1. Komisija objavljuje sljedeće informacije:

(a) tehnička rješenja za planiranje i organizaciju pilot-faze;

(b) funkcionalnosti Centra EU-a za carinske podatke koje će se primjenjivati i testirati tijekom pilot-faze;

(c) točno trajanje pilot-faze.

Članak 40.

Nacionalne aplikacije koje nadopunjuju Centar EU-a za carinske podatke

1. Države članice mogu razviti:

(a) aplikacije potrebne za povezivanje s Centrom EU-a za carinske podatke radi dostavljanja podataka Centru EU-a za carinske podatke i obrade podataka iz tog centra ako takve aplikacije već ne postoje;

(b) dodatne aplikacije u okviru Centra EU-a za carinske podatke, u koordinaciji s Carinskim tijelom EU-a ili Komisijom.

2. Države članice mogu zatražiti od Carinskog tijela EU-a da razvije aplikacije iz stavka 1. Prema potrebi, Carinsko tijelo EU-a koordinira sufinanciranje takvog razvoja među državama članicama. Ako su u njegovu proračunu dostupna odgovarajuća financijska sredstva i resursi, Carinsko tijelo EU-a može djelomično financirati taj razvoj.

3. Ako Carinsko tijelo EU-a razvije aplikaciju u skladu sa stavkom 2.:

(a) ta se aplikacija stavlja na raspolaganje svim državama članicama koje su je sufinancirale, a ako su sve te države članice s tim suglasne, besplatno se stavlja na raspolaganje i drugim državama članicama;

(b) daljnjim razvojem i održavanjem te aplikacije upravlja se na temelju novog ugovora o sufinanciranju.

POGLAVLJE 3.

Podatci

Članak 41.

Svrha obrade osobnih podataka i drugih podataka u Centru EU-a za carinske podatke

1. Osobe mogu obrađivati podatke dostupne u Centru EU-a za carinske podatke, uključujući osobne i poslovno osjetljive podatke, koje su prenijele ili koji su preneseni u njihovo ime ili koji su im upućeni ili namijenjeni. Takva je obrada moguća isključivo radi:

(a) ostvarivanja prava te osobe ili ispunjavanja njezinih obveza na temelju carinskog zakonodavstva ili drugog zakonodavstva koje primjenjuju carinska tijela, uključujući utvrđivanje obveza bilo koje osobe u pogledu svih carina, naknada i poreza koji se naplaćuju u Uniji; i

(b) dokazivanja usklađenosti te osobe s carinskim zakonodavstvom i drugim zakonodavstvom koje primjenjuju carinska tijela.

2. Carinsko tijelo može obrađivati podatke, uključujući osobne i poslovno osjetljive podatke, dostupne u Centru EU-a za carinske podatke isključivo i u mjeri u kojoj je to potrebno u sljedeće svrhe te u skladu s pravilima utvrđenima u provedbenom aktu donesenom na temelju stavka 12. ovog članka:

(a) obavljanje svojih zadaća povezanih s provedbom carinskog zakonodavstva ili drugog zakonodavstva koje primjenjuju carinska tijela, uključujući utvrđivanje obveza bilo koje osobe u pogledu svih carina, naknada i poreza koji se naplaćuju u Uniji i provjeru usklađenosti s tim zakonodavstvom;

(b) obavljanje zadaća povezanih s provjerama i upravljanjem rizikom kako je predviđeno u glavi IV.;

(c) obavljanje zadaća potrebnih za suradnju pod uvjetima kako je predviđeno u glavi XIII.

Kako bi se osigurala djelotvornost carinskih provjera, svako carinsko tijelo može primati i obrađivati podatke koji proizlaze iz carinske provjere ako je otkrivena nesukladna roba.

3. Carinsko tijelo EU-a može obrađivati podatke, uključujući osobne i poslovno osjetljive podatke, dostupne u Centru EU-a za carinske podatke, isključivo i u mjeri u kojoj je to potrebno u sljedeće svrhe:

(a) obavljanje zadaća kako je previđeno u člancima 42. i 43.;

(b) obavljanje zadaća u području upravljanja rizikom u carinskim pitanjima kako je predviđeno u glavi IV. poglavlju 2.;

(c) obavljanje zadaća kako je predviđeno u glavi XII. poglavlju 2. i glavi XI.;

(d) obavljanje zadaća potrebnih za suradnju pod uvjetima kako je predviđeno u glavi XIII.

4. Komisija može obrađivati podatke, uključujući osobne i poslovno osjetljive podatke, dostupne u Centru EU-a za carinske podatke, isključivo i u mjeri u kojoj je to potrebno u sljedeće svrhe:

(a) obavljanje zadaća koje se odnose na upravljanje rizikom kako je predviđeno u glavi IV. poglavlju 2.;

(b) obavljanje zadaća povezanih s razvrstavanjem robe u carinsku tarifu, njezinim podrijetlom i vrijednošću te njezinim carinskim praćenjem u skladu s glavama I. i IX.;

(c) obavljanje zadaća povezanih s mjerama ograničavanja i upravljanjem krizom u skladu s glavom XI.;

(d) obavljanje zadaća povezanih s Carinskim tijelom EU-a u skladu s glavom XII.;

(e) obavljanje zadaća potrebnih za suradnju pod uvjetima predviđenima u glavi XIII;

(f) procjena i evaluacija uspješnosti carinske unije u skladu s glavom XV. poglavljem 1.;

(g) praćenje provedbe i osiguravanje ujednačene primjene carinskog zakonodavstva ili drugog zakonodavstva koje primjenjuju carinska tijela, uključujući provjeru obveza bilo koje osobe u pogledu svih carina, naknada i poreza koji se naplaćuju u Uniji;

(h) razvoj, izrada i širenje službenih europskih statistika i drugih analiza kako je predviđeno pravnim aktima Unije, a za što su potrebni podatci iz Centra EU-a za carinske podatke;

(i) prema potrebi, doprinos provedbi drugog zakonodavstva koje primjenjuju carinska tijela, u skladu s područjem primjene i svrhom koji su u njemu predviđeni.

5. Europski ured za borbu protiv prijevara (OLAF) može obrađivati podatke, uključujući osobne i poslovno osjetljive podatke, dostupne u Centru EU-a za carinske podatke, isključivo i u mjeri u kojoj je to potrebno za obavljanje njegovih aktivnosti u vezi s carinskim pitanjima na temelju članka 1. Uredbe (EU, Euratom) br. 883/2013 i Uredbe Vijeća (EZ) br. 515/97, pod uvjetima koji se odnose na zaštitu podataka utvrđenima u tim uredbama.

6. Porezna tijela država članica mogu obrađivati podatke, uključujući osobne i poslovno osjetljive podatke, dostupne u Centru EU-a za carinske podatke, isključivo i u mjeri u kojoj je to potrebno za utvrđivanje obveza bilo koje osobe u pogledu svih carina, naknada i poreza koji se naplaćuju u Uniji u vezi s relevantnom robom i u skladu s pravilima utvrđenima u provedbenom aktu donesenom na temelju stavka 12.

7. Nacionalna statistička tijela država članica mogu obrađivati podatke, uključujući osobne i poslovno osjetljive podatke, dostupne u Centru EU-a za carinske podatke, isključivo i u mjeri u kojoj je to potrebno za razvoj, izradu i širenje europskih i nacionalnih službenih statistika u skladu s pravilima iz provedbenog akta donesenog na temelju stavka 12.

8. Nadležna tijela kako su definirana u članku 3. točki 3. Uredbe (EU) 2017/625 mogu obrađivati podatke, uključujući osobne i poslovno osjetljive podatke, dostupne u Centru EU-a za carinske podatke, isključivo i u mjeri u kojoj je to potrebno za provedbu pravnih akata Unije kojima se uređuje stavljanje na tržište ili sigurnost hrane, hrane za životinje i bilja te za suradnju s carinskim tijelima kako bi se rizici od ulaska nesukladnih proizvoda u Uniju sveli na najmanju moguću mjeru te u skladu s pravilima iz provedbenog akta donesenog na temelju stavka 12. ovog članka.

9. Tijela za nadzor tržišta koja su države članice imenovale u skladu s člankom 10. Uredbe (EU) 2019/1020 mogu obrađivati podatke, uključujući osobne i poslovno osjetljive podatke, dostupne u Centru EU-a za carinske podatke, isključivo i u mjeri u kojoj je to potrebno za provedbu pravnih akata Unije kojima se uređuje stavljanje na tržište ili sigurnost proizvoda te za suradnju s carinskim tijelima kako bi se rizici od ulaska nesukladne robe u Uniju sveli na najmanju moguću mjeru te u skladu s pravilima iz provedbenog akta donesenog na temelju stavka 12. ovog članka.

10. Do 28. veljače 2034. Komisija, OLAF i, nakon što se uspostavi, Carinsko tijelo EU-a mogu obrađivati podatke, uključujući osobne podatke, iz postojećih elektroničkih sustava za razmjenu informacija koje su razvile Komisija i države članice na temelju Uredbe (EU) br. 952/2013, pod uvjetom da to čine isključivo u svrhe navedene u stavcima 3., 4. i 5. ovog članka.

11. Komisija je ovlaštena za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 282. radi izmjene stavaka 2., 3. i 4. tako da se pojasne i dopune u njima utvrđene svrhe s obzirom na potrebe carinskih tijela, Carinskog tijela EU-a i Komisije u provedbi carinskog zakonodavstva ili drugog zakonodavstva koje primjenjuju carinska tijela, a koje se s vremenom mijenjaju.

12. Komisija donosi provedbene akte kojima se utvrđuju pravila i modalitete za obradu podataka u Centru EU-a za carinske podatke koju provode tijela iz stavka 2. i stavaka od 6. do 9. Pri utvrđivanju tih pravila i modaliteta Komisija za svako tijelo ili kategoriju tijela:

(a) ocjenjuje postojeće zaštitne mjere koje primjenjuje predmetno tijelo ili kategorija tijela kako bi se osiguralo da se podatci obrađuju samo u relevantnu svrhu;

(b) osigurava proporcionalnost i nužnost obrade u odnosu na relevantnu svrhu;

(c) određuje posebne kategorije podataka koje tijelo može obrađivati;

(d) zahtijeva od tijela iz stavaka od 6. do 9. da, prema potrebi, osiguraju posebnu kontaktnu točku ili dodatne zaštitne mjere;

(e) ocjenjuje je li potrebno ograničiti naknadnu razmjenu relevantnih podataka.

Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 283. stavka 4.

Članak 42.

Pravo Ureda europskog javnog tužitelja na dobivanje podataka dostupnih u Centru EU-a za carinske podatke

1. Ured europskog javnog tužitelja (EPPO) može, na zahtjev, dobiti podatke dostupne u Centru EU-a za carinske podatke, u mjeri u kojoj je to potrebno za obavljanje njegovih zadaća na temelju članka 4. Uredbe Vijeća (EU) 2017/1939 u skladu s modalitetima iz provedbenog akta donesenog na temelju stavka 4. ovog članka.

2. EPPO šalje zahtjeve iz stavka 1. Carinskom tijelu EU-a. Carinska tijela automatski se obavješćuju o takvim zahtjevima prilikom njihova podnošenja.

Carinsko tijelo EU-a dostavlja relevantne podatke EPPO-u bez odgode. Carinsko tijelo EU-a obavješćuje predmetna carinska tijela o tome je li ispunilo zahtjev.

3. Centar EU-a za carinske podatke na raspolaganje stavlja digitalno sučelje putem kojeg EPPO može lako i bez odgode zatražiti i dobiti podatke.

4. Komisija donosi provedbene akte kojima se utvrđuju modaliteti na temelju kojih EPPO može zatražiti i dobiti podatke, uključujući osobne i poslovno osjetljive podatke, dostupne u Centru EU-a za carinske podatke, a osobito:

(a) utvrđuju modaliteti za zahtjeve EPPO-a za podatke, uključujući osobne ili poslovno osjetljive podatke, dostupne u centru EU-a za carinske podatke;

(b) utvrđuju postupci za provjeru usklađenosti tih zahtjeva sa stavkom 1. ovog članka, ne dovodeći u pitanje povjerljivost EPPO-ovih istraga;

(c) prema potrebi, odgovara na potrebu da Carinsko tijelo EU-a odredi posebnu kontaktnu točku, osobu ili osobe za kontakt;

(d) prema potrebi, odgovara na potrebu za pružanjem dodatnih zaštitnih mjera.

Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 283. stavka 4.

Članak 43.

Prava Europola i Frontexa na dobivanje podataka dostupnih u Centru EU-a za carinske podatke

1. Agencija Europske unije za suradnju tijela za izvršavanje zakonodavstva (Europol) može, na zahtjev, dobiti podatke, uključujući osobne i poslovno osjetljive podatke, dostupne u Centru EU-a za carinske podatke, u mjeri u kojoj je to potrebno za obavljanje njezinih zadaća u skladu s člankom 4. Uredbe (EU) 2016/794 ako se te zadaće odnose na carinska pitanja i u skladu s pravilima iz provedbenog akta donesenog na temelju stavka 8. ovog članka.

2. Agencija za europsku graničnu i obalnu stražu (Frontex) može, na zahtjev, dobiti neosobne podatke ili agregirane podatke dostupne u Centru EU-a za carinske podatke, u mjeri u kojoj je to potrebno za analizu rizika i operativnu koordinaciju u vezi s aktivnostima upravljanja granicama u okviru njezinih ovlasti kako su utvrđene Uredbom (EU) 2019/1896.

3. Svaki zahtjev za podatke iz stavka 1. ili 2. podnosi se Carinskom tijelu EU-a. Podnositelj zahtjeva za podatke navodi razloge za zahtjev i osigurava da je on obuhvaćen područjem primjene pravnog okvira na temelju kojeg tijelo djeluje.

4. Carinsko tijelo EU-a obrađuje zahtjev za podatke iz stavka 1. ili 2. i provjerava je li podnesen u skladu s ovim člankom. Carinsko tijelo EU-a također provjerava, u suradnji s relevantnom nacionalnom središnjom jedinicom ili, ako ga je relevantna država članica imenovala, časnikom za vezu, je li predmetno carinsko tijelo uložilo prigovor na prijenos tih podataka podnositelju zahtjeva za podatke na temelju razloga navedenih u provedbenom aktu iz stavka 8. i u skladu s postupkom koji je njime utvrđen.

5. Podatci razmijenjeni na temelju ovog članka isključivo su podatci potrebni za svrhe navedene u zahtjevu. Carinsko tijelo EU-a bez odgode stavlja te podatke na raspolaganje putem Centra EU-a za carinske podatke.

6. Sva tijela, uredi ili agencije Unije obuhvaćeni ovim člankom osiguravaju da su traženi podatci nužni, primjereni i razmjerni. Predmetna tijela, uredi ili agencije Unije također osiguravaju da se podatci upotrebljavaju u skladu sa zaštitnim mjerama utvrđenima u primjenjivim pravnim aktima Unije.

7. Komisija je ovlaštena za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 282. radi izmjene ovog članka kako bi se tijelima, uredima i agencijama Unije, osim onih iz stavaka 1. i 2. ovog članka, omogućilo da zatraže i dobiju podatke dostupne u Centru EU-a za carinske podatke u skladu s pravilima utvrđenima u stavcima od 3. do 6. ovog članka u mjeri u kojoj je to potrebno za obavljanje njihovih zadaća na temelju prava Unije i pod uvjetom da su te zadaće povezane s drugim zakonodavstvom koje primjenjuju carinska tijela.

8. Komisija donosi provedbene akte:

(a) kojima se utvrđuju modaliteti na temelju kojih tijela, uredi i agencije Unije obuhvaćeni ovim člankom mogu zatražiti i dobiti podatke;

(b) kojima se utvrđuje postupak provjere iz stavka 4. ovog članka, posebno utvrđivanjem:

i. načina određivanja carinskih tijela kojih se ti podatci tiču;

ii. postupanja u situacijama u kojima se podatci tiču više carinskih tijela;

iii. razloga na temelju kojih carinska tijela kojih se ti podatci tiču mogu uložiti prigovor na prijenos podataka, među ostalim uzimajući u obzir osjetljivost traženih podataka;

(c) kojima se utvrđuju ograničenja i odgovornosti za daljnji prijenos podataka od strane podnositelja zahtjeva;

(d) ako je to potrebno, kojima se odgovara na potrebu da podnositelje zahtjeva imenuje posebnu kontaktnu točku, osobu ili osobe za kontakt ili da osigura dodatne zaštitne mjere.

Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 283. stavka 4.

Članak 44.

Osobni podatci u Centru EU-a za carinske podatke

1. Osobni podatci sljedećih kategorija ispitanika mogu se obrađivati u Centru EU-a za carinske podatke isključivo i u mjeri u kojoj je to potrebno za svrhe utvrđene u članku 41.:

(a) ispitanika koji su registrirani ili podnose zahtjev za registraciju u skladu s člankom 26. stavcima 1., 3. ili 4.;

(b) ispitanika osim onih iz točke (a) ovog stavka koji su povremeno uključeni u aktivnosti obuhvaćene carinskim zakonodavstvom ili drugim zakonodavstvom koje primjenjuju carinska tijela ili čiji su osobni podatci sadržani u podatcima prikupljenima za potrebe upravljanja rizikom na temelju članka 55. stavka 3. točke (a);

(c) ispitanika čiji se osobni podatci nalaze u popratnoj dokumentaciji iz članka 76. ili u bilo kojem dodatnom dokazu potrebnom za ispunjavanje obveza koje proizlaze iz carinskog zakonodavstva i drugog zakonodavstva koje primjenjuju carinska tijela;

(d) ovlaštenog osoblja carinskih tijela, drugih nadležnih tijela ili bilo kojeg drugog relevantnog tijela ili ovlaštenog tijela čije su osobne informacije potrebne kako bi se osigurala odgovarajuća kontrola i nadzor nad pristupom informacijama u Centru EU-a za carinske podatke;

(e) osoblja ili ovlaštenih trećih strana koje rade u ime Komisije, Carinskog tijela EU-a ili drugih tijela, ureda ili agencija Unije kojima je odobren pristup Centru EU-a za carinske podatke.

2. Sljedeće kategorije osobnih podataka mogu se obrađivati u Centru EU-a za carinske podatke u skladu s člankom 41.:

(a) osobni podatci u modelu carinskih podataka EU-a iz članka 49. i podatci prikupljeni za potrebe upravljanja rizikom na temelju članka 55. stavka 3. točke (a), odnosno:

i. identifikacijski podatci;

ii. podatci za kontakt, odnosno adresa i elektronički podatci za kontakt;

iii. podatci o identifikacijskoj ispravi;

iv. financijski podatci i podatci o plaćanjima;

v. podatci o lokaciji i prijevozu;

vi. podatci o zaposlenju ili radnom mjestu;

vii. podatci sadržani u punomoći ili njezinoj popratnoj dokumentaciji;

viii. podatci o zaposlenicima;

ix. elektronički identifikacijski podatci;

x. podatci o carinskom zastupanju;

xi. identifikacijski podatci carinskog zastupnika;

xii. podatci o carinskim transakcijama;

xiii. tehnički podatci o korisniku;

xiv. podatci o povredama zakona i kaznenim djelima;

xv. rezultati kontrola i podatci o rezultatima mjera ublažavanja;

(b) osobni podatci potrebni za osiguravanje pravilne identifikacije osoblja ovlaštenog za obradu podataka u Centru EU-a za carinske podatke iz stavka 1. točaka (d) i (e) ovog članka, odnosno:

i. identifikacijski podatci;

ii. podatci za kontakt, odnosno adresa i elektronički podatci za kontakt;

iii. podatci o identifikacijskoj ispravi;

iv. podatci o zaposlenju ili radnom mjestu;

v. podatci sadržani u punomoćima ili njihovoj popratnoj dokumentaciji;

vi. podatci o zaposlenicima;

vii. elektronički identifikacijski podatci;

viii. tehnički podatci o korisniku.

Članak 45.

Razdoblje čuvanja osobnih podataka u Centru EU-a za carinske podatke

1. Osobni podatci u Centru EU-a za carinske podatke ne smiju se čuvati dulje nego što je potrebno za njihovu obradu i, u svakom slučaju, ne smiju se čuvati dulje od 10 godina od datuma njihova evidentiranja u Centru EU-a za carinske podatke. U slučajevima predviđenima u članku 68. i u vezi s istragama koje pokreću OLAF, EPPO ili nadležna tijela država članica, postupcima zbog povrede koje pokreće Komisija te upravnim i sudskim postupcima koji uključuju osobne podatke iz kategorija iz članka 44. stavka 2. točaka (a) i (b), ti se podatci mogu čuvati dulje od 10 godina ako je to potrebno za potrebe tih istraga ili postupaka.

2. Nakon isteka razdoblja predviđenog u stavku 1. osobni podatci brišu se ili anonimiziraju, prema potrebi uzimajući u obzir okolnosti.

3. Voditelj obrade ili zajednički voditelj obrade relevantnog postupka obrade podataka provodi periodična preispitivanja podataka pohranjenih u Centru EU-a za carinske podatke kako bi se osiguralo da se osobni podatci ne zadržavaju dulje nego što je potrebno.

Članak 46.

Uloge i odgovornosti za osobne podatke koji se obrađuju u Centru EU-a za carinske podatke

1. Carinska tijela država članica, Komisija i Carinsko tijelo EU-a smatraju se zajedničkim voditeljima u odnosu na obradu osobnih podataka u Centru EU-a za carinske podatke za potrebe upravljanja rizikom i suradnje, kako je navedeno u članku 41. stavku 2. točkama (b) i (c), članku 41. stavku 3. točkama (b) i (d) i članku 41. stavku 4. točkama (a) i (e).

2. Svako carinsko tijelo smatra se zasebnim voditeljem obrade osobnih podataka koje obrađuje u svrhe iz članka 41. stavka 2. točke (a). Ako su u obavljanje zadaća iz članka 41. stavka 2. točke (a) u zajedničke svrhe i zajedničkim sredstvima uključena dva carinska tijela ili više njih, ona se smatraju zajedničkim voditeljima obrade.

3. Komisija se smatra jedinim voditeljem obrade osobnih podataka koje obrađuje u svrhe iz članka 41. stavka 4. točaka (c), (d), (f) i (g).

4. Do 28. veljače 2034. Komisija, OLAF i Carinsko tijelo EU-a smatraju se jedinim voditeljem obrade podataka koje obrađuju na temelju članka 41. stavka 10.

5. Zajednički voditelji obrade iz stavka 1.:

(a) surađuju kako bi pravodobno obradili zahtjeve ispitanika i olakšali ostvarivanje prava ispitanika;

(b) pomažu jedni drugima u pitanjima koja uključuju identifikaciju i rješavanje svih povreda podataka povezanih sa zajedničkom obradom;

(c) razmjenjuju relevantne informacije potrebne za obavješćivanje ispitanika na temelju poglavlja III. odjeljka 2. Uredbe (EU) 2016/679, poglavlja III. odjeljka 2. Uredbe (EU) 2018/1725 i poglavlja III. Direktive (EU) 2016/680, ako je to primjenjivo;

(d) osiguravaju i štite sigurnost, cjelovitost, dostupnost i povjerljivost osobnih podataka koji se zajednički obrađuju na temelju članka 32. Uredbe (EU) 2016/679, članka 33. Uredbe (EU) 2018/1725 i članka 25. Direktive (EU) 2016/680, ako je to primjenjivo.

6. Komisija donosi provedbene akte kojima se utvrđuju uloge i odnosi svakog od zajedničkih voditelja obrade iz stavka 1. u odnosu na ispitanike, u skladu s člankom 26. Uredbe (EU) 2016/679 i člankom 28. Uredbe (EU) 2018/1725. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 283. stavka 4. ove Uredbe.

Članak 47.

Ograničenje prava ispitanika

1. Ako bi ostvarivanje prava ispitanika na pristup i ograničenje obrade iz članaka 15. i 18. Uredbe (EU) 2016/679 i članaka 17. i 20. Uredbe (EU) 2018/1725 ili obavješćivanje o povredi podataka iz članka 34. stavka 1. Uredbe (EU) 2016/679 i članka 35. stavka 1. Uredbe (EU) 2018/1725 dovelo u pitanje istragu u tijeku koja se odnosi na fizičku osobu u području carine, provedbu carinskih provjera ili upravljanje posebnim rizikom utvrđenim u odnosu na fizičku osobu u području carine, ta se prava mogu u cijelosti ili djelomično ograničiti ako je to ograničenje nužno i proporcionalno. To ograničenje uvode:

(a) carinska tijela u skladu s člankom 23. stavkom 1. točkama (c), (e), (f) i (h) Uredbe (EU) 2016/679; ili

(b) Komisija i Carinsko tijelo EU-a u skladu s člankom 25. stavkom 1. točkama (a), (c), (e) i (g) Uredbe (EU) 2018/1725.

2. Carinska tijela, Komisija i Carinsko tijelo EU-a procjenjuju nužnost i proporcionalnost ograničenja iz stavka 1. na pojedinačnoj osnovi prije njihove primjene, uzimajući u obzir moguće rizike za prava i slobode ispitanika.

3. Pri obradi osobnih podataka primljenih od drugih organizacija u kontekstu svojih zadaća carinska tijela, Carinsko tijelo EU-a ili Komisija, kad djeluju u svojstvu voditelja obrade ili zajedničkog voditelja obrade, savjetuju se s tim organizacijama o mogućim razlozima za ta ograničenja te o nužnosti i proporcionalnosti takvih ograničenja prije primjene ograničenja prava iz stavka 1.

4. Ako carinska tijela, Komisija ili Carinsko tijelo EU-a u cijelosti ili djelomično ograniče prava iz stavka 1., poduzimaju sljedeće korake:

(a) u svojem odgovoru na zahtjev obavješćuju dotičnog ispitanika o primijenjenom ograničenju i o razlozima za to ograničenje te o mogućnosti podnošenja pritužbe nacionalnim tijelima za zaštitu podataka ili Europskom nadzorniku za zaštitu podataka ili o traženju pravnog lijeka pred nacionalnim sudom ili Sudom Europske unije; i

(b) evidentiraju razloge za ograničenje, uključujući procjenu nužnosti i proporcionalnosti tog ograničenja te razloge zbog kojih bi pružanje pristupa dovelo u pitanje upravljanje rizikom i carinske provjere.

Pružanje informacija iz točke (a) prvog podstavka ovog stavka može se odgoditi, izostaviti ili uskratiti u skladu s člankom 25. stavkom 8. Uredbe (EU) 2018/1725 ili ako bi takvo obavješćivanje moglo utjecati na svrhu ograničenja.

5. Carinska tijela, Komisija ili Carinsko tijelo EU-a u obavijestima o zaštiti podataka objavljenima na njihovim internetskim stranicama ili intranetu uključuju odjeljak u kojem se ispitanicima daju opće informacije o mogućnosti ograničenja prava ispitanika.

6. Komisija donosi provedbene akte kojima se utvrđuju zaštitne mjere za sprečavanje zlouporabe ili prijenosa osobnih podataka ili nezakonitog pristupa osobnim podatcima na koje se primjenjuju ili bi se mogla primjenjivati ograničenja. Takvim zaštitnim mjerama utvrđuju se, među ostalim, uloge i odgovornosti različitih aktera, postupovni koraci koje treba slijediti u vezi s takvim ograničenjima, odgovarajuće praćenje ograničenja i predviđa se periodično preispitivanje njihove primjene, koje se provodi najmanje svakih šest mjeseci. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 283. stavka 4.

Članak 48.

Koordinirani nadzor koji provode Europski nadzornik za zaštitu podataka i nacionalna nadzorna tijela

Europski nadzornik za zaštitu podataka i nacionalna nadzorna tijela, u okviru svojih nadležnosti, aktivno surađuju u okviru svojih odgovornosti kako bi osigurali koordinirani nadzor funkcioniranja Centra EU-a za carinske podatke u skladu s člankom 62. Uredbe (EU) 2018/1725.

Članak 49.

Model carinskih podataka EU-a

Komisija donosi delegirane akte u skladu s člankom 282. radi dopune ove Uredbe utvrđenjem podataka potrebnih za postizanje svrha iz članka 41. stavaka od 1. do 4. Ti zahtjevi u pogledu podataka čine model carinskih podataka EU-a.

Članak 50.

Tehnička sredstva za suradnju

1. Komisija, Carinsko tijelo EU-a i carinska tijela upotrebljavaju Centar EU-a za carinske podatke pri razmjeni podataka s tijelima i tijelima, uredima ili agencijama Unije iz članka 41. stavaka od 6. do 9. i članaka 42. i 43. za potrebe suradnje na temelju ove Uredbe.

2. Ako gospodarski subjekti upotrebljavaju Centar EU-a za carinske podatke radi usklađivanja s carinskim formalnostima na temelju ove Uredbe, Centar EU-a za carinske podatke osigurava funkcionalnosti iz članka 8. stavaka 2., 3. i 4. Uredbe (EU) 2022/2399.

3. Ako se tijela koja nisu carinska tijela ili tijela, uredi i agencije Unije koriste elektroničkim sredstvima koja se utvrđuju pravnim aktima Unije, koja se upotrebljavaju za postizanje ciljeva pravnih akata Unije ili na koja se upućuje u pravnim aktima Unije, suradnja na temelju ove Uredbe može se odvijati putem interoperabilnosti tih elektroničkih sredstava s Centrom EU-a za carinske podatke.

4. Ako se tijela koja nisu carinska tijela ne koriste elektroničkim sredstvima koja se utvrđuju pravnim aktima Unije, koja se upotrebljavaju za postizanje ciljeva pravnih akata Unije ili na koja se upućuje u pravnim aktima Unije, ta tijela mogu upotrebljavati posebne usluge i sustave Centra EU-a za carinske podatke u skladu s člankom 41.

5. Komisija donosi provedbene akte kojima se utvrđuju tehnički aranžmani za interoperabilnost i povezivanje na temelju stavaka 3. i 4. ovog članka. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 283. stavka 4.

POGLAVLJE 4.

Ostale odredbe

Članak 51.

Razvoj, rad i održavanje Centra EU-a za carinske podatke

1. Komisija razvija i održava Centar EU-a za carinske podatke te upravlja njime.

2. Nakon savjetovanja s državama članicama Komisija može povjeriti razvoj, rad i održavanje Centra EU-a za carinske podatke Carinskom tijelu EU-a, uzimajući u obzir je li Carinsko tijelo EU-a u mogućnosti obavljati te zadaće.

3. Razvoj, rad i održavanje Centra EU-a za carinske podatke uključuje:

(a) utvrđivanje tehničkih specifikacija za obradu podataka u Centru EU-a za carinske podatke;

(b) uspostavu okvira za kvalitetu podataka;

(c) provođenje funkcionalnosti Centra EU-a za carinske podatke iz članka 38. stavka 3., osim održavanja i ažuriranja u skladu s primjenjivim nacionalnim odredbama o PDV-u i trošarinama, koje obavljaju države članice;

(d) stavljanje na raspolaganje općih smjernica za upotrebu Centra EU-a za carinske podatke;

(e) uspostavu javne kontaktne točke za pomoć korisnicima Centra EU-a za carinske podatke, među ostalim u pogledu sigurnosnih prijetnji;

(f) donošenje mjera za osiguravanje kontinuiteta poslovanja Centra EU-a za carinske podatke.

Članak 52.

Kontinuitet poslovanja

1. Komisija i Carinsko tijelo EU-a osiguravaju da Centar EU-a za carinske podatke ima uspostavljene mjere za kontinuitet poslovanja, uključujući, prema potrebi, redundanciju, mehanizme za prelazak na pričuvni sustav i protokole za povrat podataka, kako bi mogao nastaviti s radom u slučaju ozbiljne krize ili da ima uspostavljene odgovarajuće pomoćne postupke. Lokacije infrastrukture Centra EU-a za carinske podatke geografski su raspršene kako bi se osigurao rad Centra EU-a za carinske podatke u slučaju kvara na jednoj od njegovih lokacija.

2. Komisija donosi provedbene akte kojima se utvrđuju pomoćni postupci iz stavka 1. ovog članka. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 283. stavka 4.

Članak 53.

Odstupanja

U iznimnim i propisno opravdanim okolnostima Komisija može, na zahtjev jedne ili više država članica, donijeti provedbeni akt u obliku odluke kojim se toj državi članici ili tim državama članicama odobrava upotreba funkcionalno istovjetnih elektroničkih usluga ili sustava koji nisu oni koji se primjenjuju u Centru EU-a za carinske podatke ili upotreba sredstava koja nisu tehnike elektroničke obrade podataka za funkcionalnosti koje se provode u Centru EU-a za carinske podatke.

Provedbeni akt iz prvog stavka:

(a) ne utječe na rad Centra EU-a za carinske podatke ni na cjelovitost pohranjenih podataka, osim ako se upotrebljavaju tehnike elektroničke obrade podataka;

(b) opravdan je posebnom situacijom države članice koja podnosi zahtjev ili država članica koje podnose zahtjev;

(c) ograničenog je trajanja, periodično se preispituje i opoziva ako više nije opravdan;

(d) donosi se samo ako ne utječe na razmjenu informacija između države članice koja podnosi zahtjev ili država članica koje podnose zahtjev i drugih država članica i Carinskog tijela EU-a ili na razmjenu i pohranu informacija u drugim državama članicama za potrebe primjene carinskog zakonodavstva;

(e) ne dovodi do trajnog isključenja države članice koja podnosi zahtjev ili država članica koje podnose zahtjev iz upotrebe Centra EU-a za carinske podatke;

(f) može se produljiti u propisno opravdanim slučajevima na zahtjev predmetne države članice ili predmetnih država članica.

GLAVA IV.

CARINSKI NADZOR, UPRAVLJANJE RIZIKOM I CARINSKE PROVJERE

POGLAVLJE 1.

Carinski nadzor

Članak 54.

Carinski nadzor

1. Roba koja se unosi na carinsko područje Unije može podlijegati mjerama za smanjenje rizika koje se posebno temelje na podatcima dostavljenima ili stavljenima na raspolaganje u vezi s tom robom.

2. Roba unesena na carinsko područje Unije pod carinskim je nadzorom od trenutka njezina ulaska na to područje.

3. Roba unesena na carinsko područje Unije ostaje pod carinskim nadzorom:

(a) u slučaju robe koja nije roba Unije, dok joj se ne promijeni carinski status ili se iznese iz carinskog područja Unije ili uništi;

(b) u slučaju robe Unije, dok se ne potvrdi njezin carinski status, osim ako je roba stavljena u postupak upotrebe u posebne svrhe.

4. Roba Unije stavljena u postupak upotrebe u posebne svrhe ostaje pod carinskim nadzorom:

(a) ako je roba pogodna za višekratnu upotrebu, na razdoblje kraće od dvije godine od datuma njezine prve upotrebe u svrhe koje su utvrđene za primjenu izuzeća od carine ili smanjene stope carine;

(b) dok se roba ne upotrijebi u svrhe koje su utvrđene za primjenu izuzeća od carine ili smanjene stope carine;

(c) dok se roba ne iznese iz carinskog područja Unije, uništi ili ustupi u korist države;

(d) dok se roba ne upotrijebi u svrhe koje nisu utvrđene za primjenu izuzeća od carine ili smanjene stope carine, a primjenjiva uvozna carina bude plaćena.

5. Roba Unije stavljena u postupak izvoza ili vanjske proizvodnje ostaje pod carinskim nadzorom sve dok se ne iznese iz carinskog područja Unije, prepusti državi ili uništi ili dok carinska deklaracija ili relevantni podatci o postupku izvora ili vanjske proizvodnje ne budu poništeni.

6. Roba Unije stavljena u postupak unutarnjeg provoza ostaje pod carinskim nadzorom sve dok carinska tijela ne zaključe postupak u skladu s člankom 129. stavkom 2.

7. Bez odobrenja carinskih tijela roba se ne smije izuzeti iz carinskog nadzora bez dozvole carinskih tijela.

8. Posjednik robe pod carinskim nadzorom može, uz dozvolu carinskih tijela, u bilo kojem trenutku pregledati robu ili uzeti uzorke, osobito kako bi se utvrdilo njezino razvrstavanje u carinsku tarifu, carinska vrijednost ili carinski status.

POGLAVLJE 2.

Upravljanje rizikom u carinskim pitanjima

Članak 55.

Opća načela

1. Carinsko tijelo EU-a, Komisija i carinska tijela na temelju upravljanja rizikom, a prvenstveno na temelju automatizirane analize rizika, i u skladu sa svojim ulogama utvrđenima u ovom poglavlju utvrđuju hoće li roba, osobe, gospodarski subjekti, prijevozna sredstva i lanci opskrbe podlijegati mjerama za smanjenje rizika te, ako budu podlijegati, gdje i kad će se te mjere za smanjenje rizika provesti.

2. Komisija, Carinsko tijelo EU-a i carinska tijela primjenjuju upravljanje rizikom u carinskim pitanjima kako bi razlikovali razine svih vrsta rizika povezanih s robom, osobama, gospodarskim subjektima, prijevoznim sredstvima i lancima opskrbe u skladu s ovim poglavljem.

3. Upravljanje rizikom u carinskim pitanjima uključuje barem sljedeće aktivnosti koje se, prema potrebi, periodično organiziraju:

(a) prikupljanje, obradu, razmjenu i analizu relevantnih podataka dostupnih u Centru EU-a za carinske podatke i iz drugih izvora, uključujući izvore utvrđene nacionalnim pravom ili pravom Unije, kao i od tijela koja nisu carinska tijela;

(b) utvrđivanje, analizu, procjenu ili predviđanje rizika, među ostalim na temelju statističkih i prediktivnih metoda i nasumičnih provjera;

(c) razvoj potrebnih mjera za upravljanje rizikom, uključujući uspostavu zajedničkih prioritetnih područja provjere, zajedničkih kriterija i standarda za rizike te strategija nadzora;

(d) propisivanje i poduzimanje mjera, uključujući odabir odgovarajućih mjera za smanjenje rizika;

(e) prikupljanje povratnih informacija o provedbi aktivnosti upravljanja rizikom i provjere;

(f) praćenje i preispitivanje aktivnosti upravljanja rizikom i provjere radi njihova poboljšanja.

4. Pri donošenju odluka povezanih s upravljanjem rizikom u carinskim pitanjima iz stavka 2. carinska tijela uzimaju u obzir dostupne informacije o neispunjavanju obveza uvoznika, izvoznika ili uvoznika za prodaju na daljinu s drugim zakonodavstvom koje primjenjuju carinska tijela i o kojem su obaviještena carinska tijela. Takvo se neispunjavanje obveza uzima u obzir za potrebe profila rizičnosti relevantnog uvoznika ili izvoznika.

Članak 56.

Uloga Komisije

1. Ne dovodeći u pitanje ulogu carinskih tijela na temelju članka 58. stavka 1. točke (e) i članka 63., Komisija može, uzimajući u obzir, ako je dostupan, ishod postupka na temelju članka 232. stavka 6., uspostaviti zajednička prioritetna područja provjere te zajedničke kriterije i standarde za rizike za sve vrste rizika, uključujući, među ostalim, rizike povezane s financijskim interesima.

2. Uz mjere iz stavka 1. Komisija može:

(a) izdati Carinskom tijelu EU-a političke smjernice o projektima upravljanja rizikom i strategijama nadzora;

(b) zatražiti od Carinskog tijela EU-a da provede periodičnu ili *ad hoc* evaluaciju provedbe svih aktivnosti upravljanja rizikom;

(c) zatražiti od Carinskog tijela EU-a da izradi strategiju nadzora za sve rizike i provede *ad hoc* procjene carinskih prijetnji, uz procjene iz članka 57. stavka 1.

3. Komisija može, ako je to potrebno u svrhe iz stavaka 1. i 2., obrađivati i analizirati podatke dostupne u Centru EU-a za carinske podatke i iz drugih izvora, uključujući izvore utvrđene nacionalnim zakonodavstvom ili zakonodavstvom Unije, kao i od tijela koja nisu carinska tijela.

Članak 57.

Uloga Carinskog tijela EU-a

1. Carinsko tijelo EU-a provodi periodičnu procjenu prijetnji koja služi kao osnova za preporuke iz članka 232. stavka 6.

2. Carinsko tijelo EU-a provodi aktivnosti upravljanja rizikom na razini Unije, uzimajući u obzir na odgovarajući način smjernice politike iz članka 56. stavka 2. točke (a) i mogući ishod postupka iz članka 232. stavka 6. Osobito, Carinsko tijelo EU-a:

(a) može Komisiji dostaviti informacije za uspostavu zajedničkih prioritetnih područja provjere te zajedničkih kriterija i standarda za rizike iz članka 56. stavka 1.;

(b) može pomoći Komisiji u uspostavi zajedničkih prioritetnih područja provjere te zajedničkih kriterija i standarda za rizike iz članka 56. stavka 1., uzimajući u obzir operativno znanje i tehničku stručnost u upravljanju rizikom;

(c) izrađuje strategije nadzora, prema potrebi s tijelima koja nisu carinska tijela, i provodi *ad hoc* procjene carinskih prijetnji iz članka 56. stavka 2. točke (c);

(d) razmjenjuje relevantne podatke s carinskim tijelima i s drugim tijelima za potrebe ove glave, ako je to moguće preko Centra EU-a za carinske podatke, u skladu s člankom 60.;

(e) ako utvrdi ili sumnja na slučajeve prijevare, obavješćuje OLAF-a o tome i pruža mu sve potrebne informacije povezane s tim slučajevima; također može obavijestiti Europol u granicama njegova mandata;

(f) izrađuje operativne smjernice za aktivnosti upravljanja rizikom koje uključuju više carinskih tijela;

(g) izrađuje i provodi zajedničku analizu rizika i dobiva rezultate analize rizika te, ako se utvrdi rizik, carinskim tijelima izdaje preporuke za provjere i druge odgovarajuće mjere za smanjenje rizika, među ostalim za primjenu zajedničkih prioritetnih područja provjere i zajedničkih kriterija i standarda za rizike te za rješavanje kriznih situacija, uzimajući u obzir ozbiljnost rizika i razumno očekivani učinak na trgovinske tokove i resurse pojedinačnih država članica za provjeru;

(h) može Komisiji pružiti informacije za razvoj okvira o načelu „poštovanja ili obrazloženja" koje se primjenjuje na preporuke za provjere, a koje carinska tijela trebaju upotrebljavati u slučaju da ne slijede takve preporuke za provjere;

(i) poduzima mjere za upravljanje brojem preporuka za provjere, uzimajući u obzir razumno očekivani učinak na trgovinske tokove i ozbiljnost rizika, ako nije moguće slijediti preporuke za provjere zbog ograničenih resursa relevantnog carinskog ureda.

3. Carinsko tijelo EU-a može, ako je to potrebno u svrhe iz stavka 2., prikupljati, obrađivati i analizirati podatke dostupne u Centru EU-a za carinske podatke i iz drugih izvora, uključujući izvore utvrđene nacionalnim pravom ili pravom Unije, kao i od tijela koja nisu carinska tijela.

4. Carinsko tijelo EU-a obavješćuje Komisiju i carinska tijela o svojim aktivnostima upravljanja rizikom i njihovim ishodima na *ad hoc* osnovi, prema potrebi, ili na zahtjev Komisije. U tom pogledu Carinsko tijelo EU-a Komisiji pruža sve potrebne informacije.

5. Do 30. lipnja 2028. Komisija može obavljati zadaće upravljanja rizikom Carinskog tijela EU-a iz ovog članka.

Članak 58.

Uloga nacionalnih carinskih tijela

1. Carinska tijela:

(a) provode nacionalne aktivnosti upravljanja rizikom, uključujući analizu rizika, suradnju i razmjenu informacija o upravljanju rizikom s relevantnim nacionalnim tijelima, te poduzimaju mjere za smanjenje rizika;

(b) provode nacionalne postupke potrebne za provedbu zajedničkih prioritetnih područja provjere i zajedničkih kriterija i standarda za rizike;

(c) provode, prema potrebi, nacionalnu analizu rizika radi primjene upozorenja na rizik, rezultata analize rizika i preporuka za provjere koje izrađuje Carinsko tijelo EU-a ili druga carinska tijela te, prema potrebi, poduzima odgovarajuće mjere za smanjenje rizika;

(d) izdaju preporuke za provjere i carinskim tijelima drugih država članica navode odgovarajuće mjere za smanjenje rizika, uzimajući u obzir operativne smjernice iz članka 57. stavka 2. točke (f);

(e) donose odluke o provjerama;

(f) provode provjere u skladu s poglavljem 2. i svim primjenjivim zajedničkim kriterijima i standardima za rizike;

(g) dostavljaju objašnjenje Carinskom tijelu EU-a u slučaju da se nije slijedila preporuka za provjere ili da mjera za smanjenje rizika nije poduzeta.

2. Carinska tijela mogu, ako je to potrebno u svrhe iz stavka 1., prikupljati, obrađivati i analizirati podatke dostupne u Centru EU-a za carinske podatke i iz drugih izvora, uključujući izvore utvrđene nacionalnim pravom ili pravom Unije, kao i od tijela koja nisu carinska tijela.

Članak 59.

Zajednički kriteriji i standardi za rizik

1. Zajednički kriteriji i standardi za rizik uključuju:

(a) opis rizika;

(b) čimbenike ili pokazatelje rizika koji se koriste pri odabiru robe ili gospodarskih subjekata za carinske provjere;

(c) vrste carinskih provjera koje carinska tijela poduzimaju;

(d) primjenu analize rizika i mjera za smanjenje rizika u lancu opskrbe, uključujući zahtjeve za informacije ili djelovanje i upute da se roba ne utovaruje ili prevozi; i

(e) trajanje primjene carinskih provjera iz točke (c).

2. Pri utvrđivanju zajedničkih kriterija i standarda za rizike Komisija uzima u obzir sljedeće:

(a) proporcionalnost rizika;

(b) žurnosti potrebne provedbe provjera;

(c) razumno očekivani učinak na trgovinski tok i resurse pojedinačnih država članica za provjeru.

Članak 60.

Informacije relevantne za upravljanje rizikom i provjere

1. Sve informacije o riziku, upozorenja na rizik, rezultati analize rizika, preporuke za provjere, odluke o provjerama, rezultati provjera i sve druge relevantne informacije evidentiraju se u operativnom postupku na koji se odnose i u Centru EU-a za carinske podatke, neovisno o tome temelje li se na nacionalnoj ili zajedničkoj analizi rizika ili na nasumičnom odabiru. Carinska tijela razmjenjuju informacije o riziku međusobno, s Carinskim tijelom EU-a i s Komisijom.

2. Carinska tijela, Carinsko tijelo EU-a i Komisija imaju pravo obraditi elemente iz stavka 1. ovog članka u skladu sa svojim ulogama iz članaka od 56. do 58. i članka 61. i na temelju njihovih pojedinačnih prava na pristup podatcima i njihovu obradu iz članka 41.

3. Carinsko tijelo EU-a, ako je to moguće, koristi se Centrom EU-a za carinske podatke za prikupljanje ili uspostavu interoperabilnosti sa svim drugim izvorima podataka, dokumenata ili informacija koje Carinsko tijelo EU-a, Komisija ili carinsko tijelo smatraju relevantnima za upravljanje rizikom. Ako se upotrebljava sustav koji nije Centar EU-a za carinske podatke, taj sustav ispunjava iste standarde u pogledu sigurnosti, zaštite i cjelovitosti podataka kako je utvrđeno u glavi III.

4. Do 30. lipnja 2028. Komisija obavlja zadaće upravljanja rizikom Carinskog tijela EU-a iz ovog članka.

Članak 61.

Evaluacija upravljanja rizikom u carinskim pitanjima

1. Komisija u suradnji s Carinskim tijelom EU-a i carinskim tijelima najmanje jednom godišnje ocjenjuje provedbu upravljanja rizikom kako bi kontinuirano poboljšavala svoju operativnu i stratešku djelotvornost i učinkovitost i objavljuje neosjetljive informacije o toj evaluaciji. Osim toga, Komisija može organizirati aktivnosti evaluacije koje treba provesti ako to smatra potrebnim i na kontinuiranoj osnovi.

2. Za potrebe evaluacije iz stavka 1. Carinsko tijelo EU-a prikuplja i analizira relevantne informacije i provodi sve potrebne aktivnosti. Carinsko tijelo EU-a može u tom pogledu zatražiti periodična ili *ad hoc* izvješća od jedne ili više država članica, osim ako te informacije može ekstrahirati iz Centra EU-a za carinske podatke.

3. Za potrebe evaluacije iz stavka 1. i radi ispunjavanja svoje uloge i svojih odgovornosti u skladu s ovom glavom, Komisija može obrađivati sve relevantne informacije dostupne putem Centra EU-a za carinske podatke i može zatražiti informacije koje nisu dostupne u tom centru od Carinskog tijela EU-a i carinskih tijela.

4. Pri uspostavi zajedničkih prioritetnih područja provjere te zajedničkih kriterija i standarda za rizike iz članka 56. stavaka 1., članka 57. stavka 2. točaka (a) i (b) i članka 59. Carinsko tijelo EU-a i Komisija, prema potrebi, uzimaju u obzir evaluacije provedene na temelju ovog članka.

Članak 62.

Dodjela provedbenih ovlasti

1. Komisija donosi provedbene akte kojima se utvrđuju mjere za osiguravanje usklađene primjene carinskih provjera i upravljanja rizikom, uključujući razmjenu informacija i uspostavu zajedničkih prioritetnih područja provjere te zajedničkih kriterija i standarda za rizike iz ove glave. Te mjere uključuju:

(a) informacije koje treba evidentirati u Centru EU-a za carinske podatke u vezi s upravljanjem rizikom i provjerama, među ostalim u pogledu informacija o riziku, rezultata analize rizika, mjera za smanjenje rizika, preporuka za provjere, odluka o provjerama i rezultata provjera te prava na pristup takvim informacijama i njihovu obradu;

(b) postupovne mjere za prijelaznu upotrebu postojećih carinskih informacijskih sustava ili pristup njima;

(c) postupovne mjere za upravljanje interoperabilnošću između Centra EU-a za carinske podatke i drugih sustava;

(d) postupovne mjere u vezi s primjenom zahtjeva za izvješćivanje u kontekstu provjera nakon puštanja robe u promet i nasumičnih provjera;

(e) dogovore za suradnju, uključujući razmjenu informacija, između Carinskog tijela EU-a i posebnih drugih institucija, tijela, ureda i agencija Unije za potrebe ove glave;

(f) utvrđivanje nadležnog carinskog tijela u slučaju posebnih postupaka upravljanja rizikom koji se odnose na više država članica;

(g) postupovne aspekte provjera, uključujući provjere nakon puštanja robe u promet, koji se odnose na više država članica, te razmjenu rezultata uzorkovanja i drugih provjera među predmetnim carinskim tijelima;

(h) dogovore za razmjenu informacija o riziku između carinskih tijela, Carinskog tijela EU-a i Komisije;

(i) zajednička prioritetna područja provjere i zajedničke kriterije i standarde za rizike iz članka 56. stavaka 1., članak 57. stavka 2. točaka (a) i (b) i članka 59., uključujući modalitete o načinu njihove primjene na hitnoj osnovi, prema potrebi;

(j) okvir za načelo „poštovanja ili obrazloženja" u slučaju da se nije slijedila preporuka za provjeru, kako je navedeno u članku 57. stavku 2. točki (i).

Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 283. stavka 4.

2. Zbog popisno opravdanih krajnje hitnih razloga povezanih s mjerama iz stavka 1. ovog članka, uključujući modalitete o njihovoj primjeni na hitnoj osnovi radi djelotvornog odgovora na krizne situacije ili nesreće koje mogu predstavljati neposredan rizik za zaštitu ili sigurnosni rizik, s obzirom na potrebu za brzim ažuriranjem okvira zajedničkog upravljanja rizikom i prilagodbom razmjene informacija, zajedničkih prioritetnih područja provjere te zajedničkih kriterija i standarda rizika novim rizicima, Komisija donosi provedbene akte koji se odmah primjenjuju u skladu s postupkom iz članka 283. stavka 5.

POGLAVLJE 3.

Carinske provjere

Članak 63.

Carinske provjere

1. Ne dovodeći u pitanje poglavlje 2., carinska tijela mogu provoditi sve carinske provjere koje smatraju potrebnima, uključujući nasumične provjere.

2. Carinske provjere osobito se mogu sastojati od:

(a) pregleda robe;

(b) uzimanja uzoraka robe;

(c) provjere vjerodostojnosti, cjelovitosti, točnosti i potpunosti podataka koje dostavlja ili stavlja na raspolaganje bilo koja osoba;

(d) provjere postojanja, vjerodostojnosti, točnosti i valjanosti dokumenata;

(e) pregleda računovodstvene dokumentacije, poslovnih evidencija i izvora podataka gospodarskih subjekata;

(f) provjere prijevoznih sredstava;

(g) provjere prtljage i druge robe koju nose osobe ili koja se na njima nalazi;

(h) provođenja službenih istraga; i

(i) ostalih sličnih aktivnosti.

Prema potrebi, carinske provjere mogu uključivati obradu elektroničkih podataka i izvor podataka dostavljenih ili stavljenih na raspolaganje u Centru EU-a za carinske podatke.

3. Ako provjere koje nisu carinske provjere obavljaju druga tijela za istu robu, carinska tijela blisko surađuju s tim drugim tijelima kako bi se, kad god je to moguće, te druge provjere mogle obavljati u isto vrijeme i na istom mjestu kao i carinske provjere (načelo „sve na jednom mjestu”). Ako se druge provjere provode istodobno s carinskim provjerama, carinska tijela imaju koordinacijsku ulogu.

4. Carinska tijela mogu odrediti mjesto provedbe provjera.

Članak 64.

Provjera dostavljenih podataka ili podataka stavljenih na raspolaganje

1. Od trenutka kad osobe dostave ili stave na raspolaganje podatke carinskim tijelima, ta tijela mogu, u svrhu provjere točnosti takvih podataka:

(a) pregledati podatke i popratnu dokumentaciju, uključujući pristup izvorima podataka u posjedu gospodarskih subjekata ili koje u njihovo ime čuvaju pružatelji usluga;

(b) zahtijevati dostavu drugih dokumenata ili podataka, uključujući podatke u posjedu gospodarskih subjekata ili koje pružatelji usluga čuvaju u njihovo ime;

(c) zahtijevati pristup elektroničkoj evidenciji osobe;

(d) pregledati robu;

(e) uzeti uzorke za analizu ili za podrobni pregled robe.

2. Komisija donosi provedbene akte kojima se utvrđuju mjere za provjeru informacija iz stavka 1. ovog članka. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 283. stavka 4.

Članak 65.

Pregled i uzorkovanje robe

1. Carinska tijela mogu u bilo koje vrijeme zahtijevati da se roba istovari i raspakira radi njezina pregleda, uzimanja uzoraka ili pregledavanja prijevoznih sredstava koja je prevoze.

2. Prijevoz robe do mjesta na kojima će se pregledati i na kojima će se uzeti uzorci i sve postupke koji su potrebni za takav pregled ili uzimanje uzoraka obavlja uvoznik, izvoznik, prijevoznik ili korisnik postupka provoza ili se to obavlja na njegovu odgovornost. Troškove tih postupaka snosi uvoznik, izvoznik ili korisnik postupka provoza.

3. Uvoznik, izvoznik, prijevoznik ili korisnik postupka provoza ima pravo prisustvovati ili biti zastupljen kad se roba pregledava i kad se uzimaju uzorci. Ako carinska tijela imaju opravdane razloge za to, mogu tražiti da uvoznik, izvoznik, prijevoznik ili korisnik postupka provoza bude prisutan ili zastupljen kad se roba pregledava ili uzimaju uzorci ili da im osigura potrebnu pomoć za olakšavanje takvog pregleda ili uzimanja uzoraka.

4. Pod uvjetom da se uzorci uzimaju u skladu s pravom Unije ili nacionalnim pravom, carinska tijela nisu odgovorna za plaćanje bilo kakve naknade u vezi s tim, ali snose troškove njihove analize ili pregleda.

5. Ako se pregledava samo dio robe ili se uzimaju uzorci, smatrat će se da se rezultati takvog djelomičnog pregleda ili analize ili pregleda uzoraka primjenjuju na svu istu robu u istoj pošiljci.

Međutim, uvoznik, izvoznik, prijevoznik ili korisnik postupka provoza može zahtijevati daljnji pregled ili uzorkovanje robe ako smatra da rezultati djelomičnog pregleda ili analize ili pregleda uzoraka nisu valjani u odnosu na ostatak predmetne robe. Taj se zahtjev odobrava pod uvjetom da roba nije bila puštena ili pod uvjetom da, ako je bila puštena, uvoznik, izvoznik, prijevoznik ili korisnik postupka provoza dokaže da nije bila izmijenjena na bilo koji način.

Ne dovodeći u pitanje prvi i drugi podstavak, uvoznik, izvoznik, prijevoznik ili korisnik postupka provoza može o vlastitom trošku zatražiti dodatni pregled ili uzorkovanje.

6. Komisija donosi provedbene akte kojima se utvrđuju mjere za pregled i uzorkovanje robe iz ovog članka. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 283. stavka 4.

Članak 66.

Rezultati provjere

1. U skladu s člankom 64., rezultati provjere podataka koje dostavlja ili stavlja na raspolaganje uvoznik, izvoznik, prijevoznik ili korisnik postupka provoza upotrebljavaju se za primjenu odredaba koje uređuju carinski postupak u koji se roba stavlja i drugih obveza utvrđenih u carinskom zakonodavstvu.

2. Rezultati provjere koju obavljaju carinska tijela imaju jednaku dokaznu vrijednost na cijelom carinskom području Unije.

3. Ako podatci koje dostavi ili stavi na raspolaganje uvoznik, izvoznik, prijevoznik ili korisnik postupka provoza nisu provjereni, na temelju tih podataka primjenjuje se stavak 1.

4. Ako carinska tijela utvrde da određena roba ili određena roba koja je dio pošiljke nije sukladna, ocjenjuju predstavlja li druga roba sadržana u bilo kojoj drugoj pošiljci sličan rizik u skladu s kriterijima koje treba utvrditi u provedbenom aktu koji se donosi na temelju stavka 5. U takvim slučajevima carinska tijela mogu smatrati predmetnu robu nesukladnom i poduzeti mjere za smanjenje rizika, prema potrebi u suradnji s drugim nadležnim tijelima, ili odbiti puštanje te druge robe na temelju članka 77. stavka 4.

Ovaj se stavak ne primjenjuje ako uvoznik dostavi dokaz da je neprovjerena roba sukladna.

5. Komisija donosi provedbene akte kojima se utvrđuju:

(a) mjere u vezi s rezultatima provjere iz ovog članka; i

(b) kriteriji prema kojima carinska tijela mogu smatrati rezultate provjere dokazom da druga roba predstavlja sličan rizik od nesukladnosti kako je navedeno u stavku 4. ovog članka.

Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 283. stavka 4.

Članak 67.

Mjere za prepoznavanje

1. Carinska tijela ili, prema potrebi, gospodarski subjekti koje su carinska tijela za to ovlastila poduzimaju potrebne mjere za prepoznavanje robe ako se takvo prepoznavanje traži kako bi se osigurala usklađenost s odredbama koje uređuju relevantni carinski postupak u koji se namjerava staviti ta roba.

Te mjere za prepoznavanje imaju isti pravni učinak na cijelom carinskom području Unije.

2. Sredstva za prepoznavanje koja se pričvršćuju na robu, ambalažu ili na prijevozna sredstva uklanjaju ili uništavaju samo carinska tijela ili druge osobe ako su ih carinska tijela ovlastila za to, osim ako je, zbog nepredviđenih okolnosti ili više sile, uklanjanje ili uništenje takvih sredstava za prepoznavanje nužno za zaštitu robe ili prijevoznih sredstava.

3. Komisija donosi provedbene akte kojima se utvrđuje koje mjere čine mjere za prepoznavanje iz ovog članka. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 283. stavka 4.

Članak 68.

Provjere nakon puštanja robe u promet

1. Za potrebe carinskih provjera, carinska tijela mogu, nakon puštanja robe:

(a) provjeriti točnost i potpunost dostavljenih podataka ili podataka koji su stavljeni na raspolaganje i postojanje, vjerodostojnost, točnost i valjanost svakog popratnog dokumenta;

(b) pregledati računovodstvenu dokumentaciju gospodarskog subjekta i druge evidencije koje se odnose na radnje povezane s predmetnom robom ili na prethodne ili naknadne trgovinske radnje koje uključuju tu robu;

(c) pregledati takvu robu i uzeti uzorke, prema potrebi i ako je to još uvijek moguće učiniti;

(d) pristupiti sustavima gospodarskih subjekata radi provjere usklađenosti s obvezom pružanja ili stavljanja podataka na raspolaganje Centru EU-a za carinske podatke.

2. Provjere iz stavka 1. mogu se provesti u poslovnim prostorima uvoznika, izvoznika, posjednika robe, bilo koje druge osobe koja je izravno ili neizravno uključena u radnje povezane s predmetnom robom u poslovnom svojstvu ili bilo koje druge osobe koja je u posjedu te dokumentacije i podataka iz tog stavka u poslovne svrhe.

3. Komisija donosi provedbene akte kojima se utvrđuju mjere koje se primjenjuju na provjere iz stavka 1. ovog članka, među ostalim ako se radnje provode u više država članica, te o primjeni odgovarajućih metodologija u kontekstu takvih provjera. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 283. stavka 4.

Članak 69.

Revizije

1. Za potrebe revizija carinska tijela mogu:

(a) provesti pregled upravljanja, organizacije, unutarnjih postupaka ili unutarnjih sustava gospodarskog subjekta, kao što su računovodstvo i logistika, kako bi se prikupili, procijenili i pružili dokazi o usklađenosti gospodarskog subjekta s relevantnim pravilima i zahtjevima koje primjenjuju carinska tijela;

(b) provesti opsežnu analizu radnji, procesa, sustava i unutarnjih kontrola gospodarskog subjekta.

2. Revizije se mogu obaviti u poslovnim prostorima uvoznika, izvoznika, posjednika robe ili svake osobe koja je izravno ili neizravno uključena u te radnje u poslovnom svojstvu ili bilo koje druge osobe koja je u posjedu te dokumentacije i podataka relevantnih za reviziju.

Članak 70.

Letovi i prijevoz morem unutar Unije

1. Carinske se provjere ili formalnosti obavljaju u vezi s kabinskom i predanom prtljagom osoba koje putuju na letu unutar Unije ili se prevoze morem unutar Unije samo ako je to predviđeno carinskim zakonodavstvom.

2. Stavak 1. primjenjuje se ne dovodeći u pitanje:

(a) zaštitu i sigurnost;

(b) provjere povezane s drugim zakonodavstvom koje primjenjuju carinska tijela.

3. Komisija donosi provedbene akte kojima se utvrđuju luke ili zračne luke u kojima će se primjenjivati carinske provjere i formalnosti za:

(a) kabinsku i predanu prtljagu koja pripada osobama:

i. koje putuju na letu u zrakoplovu koji dolazi iz zračne luke izvan Unije i koje, nakon zaustavljanja u zračnoj luci u Uniji, nastavljaju putovanje u drugu zračnu luku u Uniji;

ii. koje putuju na letu u zrakoplovu koji se zaustavlja u zračnoj luci u Uniji prije nego što nastavi putovanje u zračnu luku izvan Unije;

iii. koje koriste pomorske usluge koje pruža isto plovilo i koje se sastoje od uzastopnih etapa puta, a koje polaze iz, pristaju u ili završavaju u luci izvan Unije;

iv. na izletničkim brodovima i turističkim ili poslovnim zrakoplovima;

(b) kabinsku i predanu prtljagu:

i. koja dolazi u zračnu luku u Uniji zrakoplovom koji dolazi iz zračne luke izvan Unije i koja se pretovaruje u toj zračnoj luci u Uniji u drugi zrakoplov koji nastavlja let unutar Unije;

ii. ukrcanu u zračnoj luci u Uniji u zrakoplov koji nastavlja let unutar Unije, da bi se u drugoj zračnoj luci u Uniji pretovarila u drugi zrakoplov čije je odredište zračna luka izvan Unije.

Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 283. stavka 4.

GLAVA V.

STAVLJANJE ROBE U CARINSKI POSTUPAK

POGLAVLJE 1.

Carinski status robe

Članak 71.

Pretpostavka o carinskom statusu robe Unije

1. Pretpostavlja se da sva roba na carinskom području Unije ima carinski status robe Unije, osim ako se utvrdi da roba nije roba Unije.

2. U posebnim slučajevima utvrđenima carinskim zakonodavstvom ne primjenjuje se pretpostavka iz stavka 1. Stoga je potrebno dokazati da predmetna roba ima carinski status robe Unije.

3. U posebnim slučajevima utvrđenima carinskim zakonodavstvom, roba koja je u cijelosti dobivena na carinskom području Unije, a koja je dobivena iz robe u privremenom smještaju ili iz robe stavljene u postupak vanjskog provoza, postupak smještaja, postupak privremenog uvoza ili postupak unutarnje proizvodnje, nema carinski status robe Unije.

4. Komisija je ovlaštena za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 282. radi dopune ove Uredbe:

(a) utvrđivanjem posebnih slučajeva u kojima se ne primjenjuje pretpostavka iz stavka 1.;

(b) utvrđivanjem uvjeta za pravo na mjere pojednostavnjenja za zadaću dokazivanja da roba ima carinski status robe Unije, kako je navedeno u stavku 2. ovog članka;

(c) utvrđivanjem posebnih slučajeva u kojima roba iz stavka 3. ovog članka nema carinski status robe Unije.

5. Komisija donosi provedbene akte kojima se utvrđuju postupovna pravila o pružanju i provjeri dokaznih sredstava carinskog statusa robe Unije. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 283. stavka 4.

Članak 72.

Gubitak carinskog statusa robe Unije

Roba Unije postaje roba koja nije roba Unije u sljedećim slučajevima:

(a) ako je iznesena iz carinskog područja Unije, ako se ne primjenjuju pravila o unutarnjem provozu;

(b) ako je stavljena u postupak vanjskog provoza, postupak smještaja ili postupak unutarnje proizvodnje, ako to dopušta carinsko zakonodavstvo;

(c) ako je bila stavljena u postupak upotrebe u posebne svrhe i zatim ustupljena u korist države ili uništena, a ostaju otpatci;

(d) ako su informacije koje su dostavljene ili stavljene na raspolaganje ili, prema potrebi, deklaracija za puštanje u slobodni promet poništene nakon puštanja robe.

Članak 73.

Roba Unije koja privremeno napušta carinsko područje Unije

1. U slučajevima iz članka 136. stavka 2. točaka od (b) do (e), roba zadržava svoj carinski status robe Unije samo ako se takav status utvrđuje prema određenim uvjetima i na načine iz carinskog zakonodavstva.

2. U posebnim slučajevima utvrđenima carinskim zakonodavstvom, roba Unije može se kretati, a da ne podliježe carinskom postupku, od jedne do druge točke unutar carinskog područja Unije i privremeno izvan tog područja bez promjene njezina carinskog statusa.

3. Komisija je ovlaštena za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 282. radi dopune ove Uredbe utvrđivanjem posebnih slučajeva u kojima se ne mijenja carinski status robe, kako je navedeno u stavku 2. ovog članka.

POGLAVLJE 2.

Stavljanje i puštanje

Članak 74.

Stavljanje robe u carinski postupak

1. Uvoznici, izvoznici i korisnici postupka provoza u Centru EU-a za carinske podatke dostavljaju ili stavljaju na raspolaganje podatke potrebne za stavljanje robe u predmetni carinski postupak čim ti podatci postanu dostupni, a u svakom slučaju prije obavijesti o dostupnosti robe.

2. Dostavljanjem ili stavljanjem na raspolaganje obavijesti o dostupnosti robe uvoznici, izvoznici i korisnici postupka provoza potvrđuju carinskim tijelima svoju namjeru stavljanja robe u predmetni carinski postupak.

3. Osoba koja se koristi sustavom IOSS dostavlja ili stavlja na raspolaganje podatke o prodaji na daljinu robe koja se stavlja u postupak puštanja u slobodni promet na carinskom području Unije najkasnije na dan nakon datuma prihvaćanja plaćanja za prodaju, a u svakom slučaju prije obavijesti o dostupnosti robe.

4. Odstupajući od stavka 1. ovog članka i ne dovodeći u pitanje članak 178., u popisno opravdanim okolnostima povezanima s popratnom dokumentacijom ili određivanjem carinske vrijednosti robe, carinska tijela mogu dopustiti izvozniku, korisniku postupka provoza ili uvozniku koji nije uvoznik za prodaju na daljinu da dostavi ili stavi na raspolaganje dio podataka, osim ranih informacija o teretu, nakon puštanja robe.

Izvoznik, korisnik postupka provoza ili uvoznik koji nije uvoznik za prodaju na daljinu pruža ili stavlja na raspolaganje izostavljene informacije u određenom roku.

5. Odstupajući od stavka 1. ovog članka i ne dovodeći u pitanje članak 178., u popisno opravdanim okolnostima povezanima s popratnom dokumentacijom ili određivanjem carinske vrijednosti robe, ovlašteni pouzdani trgovac koji nije uvoznik za prodaju na daljinu može dostaviti ili staviti na raspolaganje dio podataka, osim ranih informacija o teretu, nakon puštanja robe. Ovlašteni pouzdani trgovac pruža ili stavlja na raspolaganje izostavljene informacije u određenom roku.

6. Odstupajući od stavka 1. ovog članka, u posebnim slučajevima utvrđenima carinskim zakonodavstvom roba se može staviti u carinski postupak na druge načine osim preko Centra EU-a za carinske podatke.

7. Roba se stavlja u predmetni carinski postupak nakon njezina puštanja.

Datum obavijesti o dostupnosti robe datum je za primjenu odredaba koje uređuju carinski postupak u koji se stavlja roba i za primjenu svih ostalih uvoznih ili izvoznih formalnosti.

8. Komisija je ovlaštena za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 282. radi dopune ove Uredbe:

(a) utvrđivanjem podataka iz stavaka 1. i 3. ovog članka;

(b) utvrđivanjem uvjeta za zahtjev za pojednostavnjenje iz stavka 4. ovog članka;

(c) utvrđivanjem konkretnih podataka koji se mogu dostaviti ili staviti na raspolaganje nakon puštanja robe i rokova za dostavu ili stavljanja na raspolaganje takvih podataka, ako se primjenjuje stavak 4. ili 5. ovog članka;

(d) utvrđivanjem posebnih slučajeva iz stavka 6. ovog članka i načina koji nisu putem Centra EU-a za carinske podatke, a koji se mogu upotrijebiti za stavljanje robe u carinski postupak.

Članak 75.

Ostali oblici obavijesti o dostupnosti robe

Uvoznik, izvoznik ili korisnik postupka provoza može dostaviti ili staviti na raspolaganje obavijest o dostupnosti robe putem:

(a) obavijesti o dolasku robe na carinsko područje Unije ako se privremeni smještaj ili stavljanje u carinski postupak odvija na mjestu ulaznog carinskog ureda; ili

(b) obavijesti o dolasku robe na mjesto izlaska ako je privremeni smještaj na mjestu izlaznog carinskog ureda.

Članak 76.

Informacije i popratna dokumentacija

1. Pri pružanju ili stavljanju na raspolaganje podataka i informacija potrebnih za određeni carinski postupak u koji je roba stavljena ili se namjerava staviti, osobe dostavljaju ili stavljaju na raspolaganje digitalne primjerke izvornih papirnatih dokumenata koji se upotrebljavaju za dobivanje tih podataka i informacija, ako takvi izvorni papirnati dokumenti postoje.

2. Do 28. veljače 2034., kada se podnosi carinska deklaracija, popratna dokumentacija koja je potrebna za primjenu odredaba koje uređuju carinski postupak za koji se roba deklarira mora biti u posjedu deklaranta i na raspolaganju carinskim tijelima u trenutku podnošenja te deklaracije.

3. Smatra se da je popratna dokumentacija za primjenjive necarinske formalnosti Unije navedene u Prilogu Uredbi (EU) 2022/2399 dostavljena ili stavljena na raspolaganje ili u posjedu deklaranta ako carinska tijela mogu dobiti potrebne podatke iz odgovarajućih necarinskih sustava Unije upotrebom sustava razmjene potvrda u okviru jedinstvenog sučelja Europske unije za carinu (EU CSW-CERTEX) u skladu s člankom 10. stavkom 1. točkama (a) i (c) te uredbe.

4. Popratnu dokumentaciju dostavljaju ili stavljaju na raspolaganje i osobe ako je to potrebno za upravljanje rizikom i provjere u carinskim pitanjima.

5. Ne dovodeći u pitanje drugo zakonodavstvo koje primjenjuju carinska tijela, carinska tijela mogu gospodarskim subjektima odobriti sastavljanje popratne dokumentacije iz stavka 3.

6. Osim ako je drukčije navedeno za određene dokumente, dotična osoba, za potrebe carinskih provjera, čuva dokumentaciju i informacije najmanje tri godine, u obliku koji je dostupan i prihvatljiv carinskim tijelima. To razdoblje traje:

(a) u slučaju robe koja je puštena u slobodni promet oslobođena od carine ili po smanjenoj stopi uvozne carine zbog njezine upotrebe u posebne svrhe, od kraja godine u kojoj roba više ne podliježe carinskom nadzoru;

(b) u slučaju robe koja je stavljena u drugi carinski postupak ili robe u privremenom smještaju, od kraja godine u kojoj je predmetni carinski postupak zaključen ili privremeni smještaj završen;

(c) u slučajevima koji nisu obuhvaćeni točkama (a) i (b), od kraja godine u kojoj je roba puštena.

7. Ne dovodeći u pitanje članak 206. stavak 4., kad carinska provjera u vezi s carinskim dugom pokaže da je potrebno ispraviti relevantno knjiženje i da je osoba na koju se to odnosi obaviještena o tome, dokumentacija i informacije čuvaju se tri godine nakon roka iz stavka 6. ovog članka.

8. Ako je podnesena žalba ili ako su započeli upravni ili sudski postupci, dokumentacija i informacije čuvaju se tijekom razdoblja predviđenog stavkom 6. ili dok se žalbeni postupak ili upravni ili sudski postupci ne završe, ovisno o tome što nastupi kasnije.

Članak 77.

Puštanje robe

1. Carinska tijela nadležna za stavljanje robe u carinski postupak u skladu s člankom 6. stavkom 1. točkom (d) i člankom 6. stavkom 2. odlučuju o puštanju robe uzimajući u obzir rezultate analize rizika podataka iz carinske deklaracije ili podataka koje je dostavio ili stavio na raspolaganje uvoznik, izvoznik ili korisnik postupka provoza i, prema potrebi, rezultate svake provjere ili mjere za smanjenje rizika.

2. Puštanje robe ne smatra se dokazom sukladnosti.

3. Roba se pušta ako su ispunjeni sljedeći uvjeti:

(a) carinska tijela obaviještena su o tome koja je osoba uvoznik, izvoznik ili korisnik postupka provoza odgovoran za robu;

(b) ispunjeni su uvjeti za stavljanje robe u predmetni carinski postupak na temelju članaka 74., 109., 114., 140., 142., 145., 153., 156., 158. i 161.; i

(c) roba nije odabrana ni za kakvu provjeru ili je odabrana za provjeru i na temelju te provjere nisu utvrđeni nikakvi nalazi kojima bi se opravdalo odbijanje puštanja te robe.

4. Carinska tijela odbijaju puštanje u bilo kojem od sljedećih slučajeva:

(a) ako nisu ispunjeni uvjeti za stavljanje robe u predmetni carinski postupak, uključujući sve necarinske formalnosti Unije kako su definirane u članku 2. točki 11. Uredbe (EU) 2022/2399 relevantne za robu;

(b) ako imaju dokaze da roba nije u skladu s relevantnim drugim zakonodavstvom koje primjenjuju carinska tijela;

(c) ako imaju dokaze da dostavljeni podatci ili podatci stavljeni na raspolaganje nisu točni.

5. Carinska tijela suspendiraju puštanje u bilo kojem od sljedećih slučajeva:

(a) ako imaju razloga vjerovati da roba nije u skladu s carinskim zakonodavstvom ili drugim zakonodavstvom koje primjenjuju carinska tijela ili da predstavlja ozbiljan rizik za zdravlje i život ljudi, životinja ili bilja ili za okoliš ili bilo koji drugi javni interes;

(b) ako su druga nadležna tijela to zatražila u skladu s drugim zakonodavstvom koje primjenjuju carinska tijela.

Sustavna povreda, utvrđena za gospodarski subjekt u skladu s člankom 276. stavkom 5., predstavlja razlog za vjerovanje, kako je navedeno u točki (a) prvog podstavka ovog stavka, u pogledu sve robe za koju je taj gospodarski subjekt prijavio da je dostupna za puštanje u slobodni promet najmanje šest mjeseci od utvrđivanja povrede.

6. Ako je puštanje suspendirano u skladu sa stavkom 5., carinska tijela provode savjetovanje predviđeno relevantnim drugim zakonodavstvom koje primjenjuju carinska tijela i:

(a) ako druga nadležna tijela to zatraže u skladu s relevantnim drugim zakonodavstvom koje primjenjuju carinska tijela, odbijaju puštanje;

(b) ako druga nadležna tijela odobre puštanje, puštaju robu;

(c) ako druga nadležna tijela ne odgovore u roku utvrđenom u relevantnom drugom zakonodavstvu koje primjenjuju carinska tijela ili, ako takav rok ne postoji, puštaju robu u roku od pet dana; ili

(d) ako druga nadležna tijela to zatraže jer su obavijestila carinska tijela da je potrebno više vremena za procjenu sukladnosti robe s relevantnim drugim zakonodavstvom koje primjenjuju carinska tijela, zadržavaju suspenziju najdulje 90 dana.

7. Ne dovodeći u pitanje relevantno drugo zakonodavstvo koje primjenjuju carinska tijela, smatra se da su carinska tijela pustila robu ako je nisu odabrala za bilo koju provjeru, u razumnom roku nakon što:

(a) roba uvoznika za prodaju na daljinu stigne na carinsko područje Unije;

(b) roba uvoznika stigne na svoje konačno odredište; ili

(c) izvoznik pošalje informacije prije otpreme.

8. Ako su carinska tijela suspendirala puštanje robe u skladu sa stavkom 5. ili odbila pustiti robu u skladu sa stavkom 4. ili stavkom 6. točkom (a), ona evidentiraju svoju odluku i sve druge informacije koje se zahtijevaju kako je propisano pravom Unije u Centru EU-a za carinske podatke, ako je to primjenjivo. Te se informacije stavljaju na raspolaganje drugim carinskim tijelima.

9. Ako su carinska tijela odbila pustiti robu u skladu sa stavkom 4. ili stavkom 6. točkom (a) i:

(a) ako druga nadležna tijela nisu podnijela prigovor, roba se može zatim staviti u drugi carinski postupak uz naznaku da je roba prethodno odbijena za drugi carinski postupak;

(b) ako su druga tijela uložila prigovor na stavljanje robe u carinski postupak, carinska tijela evidentiraju te informacije u Centru EU-a za carinske podatke i postupaju u skladu s glavom V., poglavljem 4.

10. Komisija je ovlaštena za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 282. radi dopune ove Uredbe:

(a) utvrđivanjem razumnih rokova iz stavka 7. ovog članka;

(b) dodatnim utvrđivanjem posebnih slučajeva navedenih u stavku 7. ovog članka; ili

(c) utvrđivanjem dodatnih posebnih slučajeva u kojima se smatra da su carinska tijela pustila robu.

Članak 78.

Puštanje robe u ime carinskih tijela od strane ovlaštenog pouzdanog trgovca

1. Odstupajući od članka 77. stavka 1., carinska tijela mogu odobriti ovlaštenim pouzdanim trgovcima da robu puste u njihovo ime po primitku te robe na mjestu poslovanja uvoznika, vlasnika ili primatelja ili po otpremi iz mjesta poslovanja izvoznika, vlasnika ili pošiljatelja, pod uvjetom da su carinskim tijelima dostavljeni ili stavljeni na raspolaganje potrebni podatci za relevantni postupak i podatci u stvarnom vremenu o dolasku ili otpremi robe.

2. Ovlašteni pouzdani trgovci koji vode carinsko skladište za prodaju na daljinu u skladu s člankom 145. puštaju samo robu koja je stavljena u postupak carinskog skladištenja i spremna za prodaju na carinskom području Unije.

3. Ne dovodeći u pitanje članak 63., carinska tijela mogu odobriti ovlaštenim pouzdanim trgovcima da obave određene provjere robe pod carinskim nadzorom. Za provjere koje se provode na temelju drugog zakonodavstva koje primjenjuju carinska tijela, carinska tijela savjetuju se s drugim nadležnim tijelima prije izdavanja takvog odobrenja i mogu se s njima dogovoriti o planu provjera.

4. Ako ovlašteni pouzdani trgovac ovlašten na temelju stavka 3. ima razloga vjerovati da roba nije u skladu s relevantnim drugim zakonodavstvom koje primjenjuju carinska tijela, o tome odmah obavješćuje carinska tijela. Po primitku takve obavijesti, carinska tijela odlučuju o puštanju ili o provjeri te robe.

5. Prema potrebi, carinska tijela mogu zahtijevati od ovlaštenog pouzdanog trgovca da robu podnese radi provjere carinskom uredu ili na mjesto gdje je roba trebala biti puštena.

6. Ako carinska tijela utvrde novi ozbiljan financijski rizik ili drugu specifičnu situaciju u vezi s puštanjem robe u njihovo ime, mogu suspendirati odobrenja izdana na temelju stavaka 1. i 3. ovog članka u skladu s člankom 12. stavkom 2.

7. Komisija je ovlaštena za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 282. radi dopune ove Uredbe:

(a) utvrđivanjem postupka za puštanje robe u ime carinskih tijela od strane ovlaštenih pouzdanih trgovaca;

(b) utvrđivanjem uvjeta, određivanjem sadržaja i utvrđivanjem postupka za provjere koje provode ovlašteni pouzdani trgovci.

Članak 79.

Izmjena informacija za stavljanje robe u carinski postupak

1. Prije datuma puštanja robe uvoznik, izvoznik ili korisnik postupka provoza mijenja jedan ili više podatkovnih elemenata dostavljenih ili stavljenih na raspolaganje za stavljanje te robe u carinski postupak:

(a) ako sazna da su se relevantne informacije promijenile u njegovoj evidenciji ili da su te informacije netočne; ili

(b) ako carinsko tijelo to zatraži zbog netočnosti ili nepotpunosti podataka ili problema s kvalitetom podataka.

2. Uvoznik, izvoznik ili korisnik postupka provoza ne smije mijenjati informacije u sljedećim slučajevima:

(a) ako su ga carinska tijela obavijestila da namjeravaju pregledati robu;

(b) ako su ga carinska tijela obavijestila da su utvrdila da su dostavljeni podatci ili podatci stavljeni na raspolaganje netočni; ili

(c) ako je roba već puštena.

3. U roku od tri godine od datuma puštanja robe uvoznik, izvoznik ili korisnik postupka provoza može zahtijevati izmjenu jednog ili više podatkovnih elemenata dostavljenih ili stavljenih na raspolaganje za stavljanje te robe u carinski postupak. Carinska tijela odlučuju o tome hoće li prihvatiti ili odbiti izmjenu, uzimajući u obzir rizik od neispunjavanja obveza u vezi sa stavljanjem robe u predmetni carinski postupak.

4. Komisija je ovlaštena za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 282. radi dopune ove Uredbe utvrđivanjem slučajeva u kojima se podatci mogu izmijeniti nakon datuma puštanja u skladu sa stavkom 3. ovog članka.

5. Komisija donosi provedbene akte kojima se utvrđuju postupovna pravila za izmjenu informacija iz stavaka 1. i 3. ovog članka. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 283. stavka 4.

Članak 80.

Poništenje podataka za stavljanje robe u carinski postupak

1. Ako uvoznik, izvoznik ili korisnik postupka provoza sazna da roba koja se stavlja u carinski postupak neće biti unesena na carinsko područje Unije ili iznesena iz njega, čim prije poništava podatke za stavljanje te robe u taj carinski postupak.

Ako se roba koja se stavlja u carinski postupak ne unese na carinsko područje Unije ili iznese iz njega u roku od 200 dana od datuma na koji su podatci za stavljanje te robe u taj carinski postupak dostavljeni ili stavljeni na raspolaganje carinskim tijelima, carinska tijela poništavaju te podatke.

2. Carinska tijela na zahtjev uvoznika, izvoznika ili korisnika postupka provoza poništavaju podatke za stavljanje robe u carinski postupak za koji je dostavljena ili stavljena na raspolaganje obavijest o dostupnosti robe ako su carinska tijela uvjerena u sljedeće:

(a) da će roba odmah biti stavljena u drugi carinski postupak; ili

(b) da, zbog posebnih okolnosti, stavljanje robe u prvotni carinski postupak više nije opravdano.

Međutim, ako su carinska tijela obavijestila uvoznika, izvoznika ili korisnika postupka provoza da namjeravaju pregledati robu, zahtjev za poništenje podatka ne prihvaća se prije nego što se obavi pregled.

3. Komisija je ovlaštena za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 282. radi dopune ove Uredbe utvrđivanjem slučajeva u kojima se podatci za stavljanje robe u carinski postupak mogu poništiti nakon datuma puštanja robe.

4. Komisija donosi provedbene akte kojima se utvrđuju postupovna pravila za poništenje podataka za stavljanje robe u carinski postupak. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 283. stavka 4.

POGLAVLJE 3.

Prijelazne odredbe o carinskoj deklaraciji

Članak 81.

Carinska deklaracija

1. Carinske deklaracije popunjavaju se s pomoću tehnika elektroničke obrade podataka.

2. U posebnim slučajevima utvrđenima carinskim zakonodavstvom, carinska deklaracija može se podnijeti sredstvima koja nisu tehnike elektroničke obrade podataka.

3. Osim ako je carinskim zakonodavstvom predviđeno drukčije, carinska deklaracija podnosi se u jednom od sljedećih mjesta, ovisno o okolnostima:

(a) carinskom uredu nadležnom za mjesto prvog dolaska robe na carinsko područje Unije; ili

(b) carinskom uredu nadležnom za mjesto istovara robe koja dolazi na carinsko područje Unije morem ili zrakom;

(c) odredišnom carinskom uredu za postupak provoza ako je roba ušla na carinsko područje Unije stavljena u postupak provoza;

(d) carinskom uredu nadležnom za mjesto gdje se nalazi roba koja će biti stavljena u postupak provoza;

(e) carinskom uredu nadležnom za mjesto poslovnog nastana ovlaštenog gospodarskog subjekta za carinsko pojednostavnjenje koji je ovlašten za primjenu centraliziranog carinjenja;

(f) carinskom uredu nadležnom za mjesto gdje se nalazi roba koja se iznosi iz carinskog područja Unije.

4. Komisija je ovlaštena za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 282. radi dopune ove Uredbe utvrđivanjem posebnih slučajeva u kojima se carinska deklaracija može podnijeti sredstvima koja nisu tehnike elektroničke obrade podataka u skladu sa stavkom 2. ovog članka.

5. Komisija donosi provedbene akte:

(a) kojima se utvrđuje postupak za podnošenje carinske deklaracije u slučajevima iz stavka 2. ovog članka;

(b) kojima se utvrđuju pravila za određivanje nadležnih carinskih ureda osim onog iz stavka 3. ovog članka, uključujući ulazne i izlazne carinske urede.

Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 283. stavka 4.

Članak 82.

Standardna carinska deklaracija

1. Do 28. veljače 2034. standardne carinske deklaracije sadržavaju sve podatke potrebne za primjenu odredaba koje uređuju carinski postupak za koji se roba deklarira i popratnu dokumentaciju iz članka 76.

2. Komisija donosi provedbene akte kojima se utvrđuje postupak za podnošenje standardne carinske deklaracije iz stavka 1. ovog članka. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 283. stavka 4.

Članak 83.

Pojednostavnjena deklaracija

1. Do 28. veljače 2034. carinska tijela mogu prihvatiti da neka osoba stavi robu u carinski postupak na temelju pojednostavnjene deklaracije koja ne sadržava određene podatke ili popratnu dokumentaciju iz članka 76.

2. Do 28. veljače 2031. carinska tijela mogu odobriti redovno korištenje pojednostavnjene deklaracije.

3. Komisija je ovlaštena za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 282. radi dopune ove Uredbe utvrđivanjem uvjeta za izdavanje odobrenja iz stavka 2. ovog članka.

4. Komisija donosi provedbene akte kojima se utvrđuje postupak za podnošenje pojednostavnjene deklaracije. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 283. stavka 4.

Članak 84.

Dopunska deklaracija

1. U slučaju pojednostavnjene deklaracije iz članka 83. ili unosa u evidencije deklaranta iz članka 92., deklarant u određenom roku podnosi dopunsku deklaraciju koja sadržava podatke potrebne za predmetni carinski postupak u nadležnom carinskom uredu.

U slučaju pojednostavnjene deklaracije iz članka 83., potrebna popratna dokumentacija u posjedu je deklaranta i na raspolaganju carinskim tijelima u određenom roku.

Dopunska deklaracija može biti opća, periodična ili rekapitulativna.

2. Obveza podnošenja dopunske deklaracije ne primjenjuje se u sljedećim slučajevima:

(a) ako se roba stavlja u postupak carinskog skladištenja;

(b) u ostalim posebnim slučajevima utvrđenima carinskim zakonodavstvom.

3. Carinska tijela mogu se odreći zahtjeva za podnošenje dopunske deklaracije ako:

(a) pojednostavnjena deklaracija iz članka 83. odnosi se na robu čija je vrijednost i količina ispod praga iz članka 194. stavka 8.;

(b) pojednostavnjena deklaracija iz članka 83. već sadržava sve informacije koje su potrebne za predmetni carinski postupak; i

(c) pojednostavnjena deklaracija iz članka 83. nije nastala unosom u evidencije deklaranta.

4. Smatra se da pojednostavnjena deklaracija iz članka 83. i dopunska deklaracija čine jedinstveni, nedjeljivi instrument koji proizvodi učinke od dana prihvaćanja pojednostavnjene deklaracije u skladu s člankom 87.

Smatra se da evidencije deklaranta iz članka 92. i dopunska deklaracija čine jedinstveni, nedjeljivi instrument koji proizvodi učinke od dana unosa robe u evidencije deklaranta.

5. Mjesto na kojem se podnosi dopunska deklaracija smatra se za potrebe članka 193. mjestom na kojem je podnesena carinska deklaracija.

6. Komisija je ovlaštena za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 282. radi dopune ove Uredbe utvrđivanjem:

(a) posebnog roka iz stavka 1. prvog podstavka ovog članka u kojem se podnosi dopunska deklaracija;

(b) posebnog roka iz stavka 1. drugog podstavka ovog članka u kojem popratna dokumentacija mora biti u posjedu deklaranta i na raspolaganju carinskim tijelima;

(c) posebnih slučajeva u kojima se ne primjenjuje obveza podnošenja dopunske deklaracije u skladu s stavkom 2. točkom (b) ovog članka.

7. Komisija donosi provedbene akte kojima se utvrđuju postupovna pravila za podnošenje dopunske deklaracije. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 283. stavka 4.

Članak 85.

Podnošenje carinske deklaracije

1. Do 28. veljače 2034., ne dovodeći u pitanje članak 84. stavak 1., carinsku deklaraciju može podnijeti svaka osoba koja može pružiti sve informacije koje su potrebne za primjenu odredaba koje uređuju carinski postupak za koji je roba deklarirana. Ta osoba mora također biti u mogućnosti podnijeti predmetnu robu carini ili je dati podnijeti carini putem druge osobe.

Međutim, ako prihvaćanje carinske deklaracije nameće posebne obveze za određenu osobu, tu deklaraciju mora podnijeti ta osoba ili njezin zastupnik.

2. Do 30. lipnja 2028. carinsku deklaraciju za puštanje u slobodni promet robe prodane na daljinu podnosi jedna od sljedećih osoba:

(a) osoba koja ima dopuštenje za upotrebu sustava IOSS ili njezin neizravni zastupnik;

(b) osoba koja ima pravo na poseban postupak iz glave XII. poglavlja 7. Direktive 2006/112/EZ ili njezin neizravni zastupnik;

(c) u slučajevima osim onih iz točaka (a) i (b), neizravni zastupnik uvoznika;

(d) u slučajevima osim onih iz točaka (a), (b) i (c), svaka druga osoba koja može pružiti sve informacije koje su potrebne za primjenu odredaba koje uređuju carinski postupak za koji je roba deklarirana.

3. Deklarant mora imati poslovni nastan na carinskom području Unije.

4. Odstupajući od stavka 3., sljedeći deklaranti ne moraju imati poslovni nastan na carinskom području Unije:

(a) osobe koje podnose carinsku deklaraciju za provoz ili privremeni uvoz;

(b) osobe koje povremeno podnose carinsku deklaraciju, među ostalim za upotrebu u posebne svrhe ili unutarnju proizvodnju, ako carinska tijela to smatraju opravdanim;

(c) osobe s poslovnim nastanom u zemlji čije je državno područje susjedno carinskom području Unije, a koje podnose robu na koju se odnosi carinska deklaracija u graničnom carinskom uredu Unije koji je susjedan toj zemlji, pod uvjetom da zemlja u kojoj te osobe imaju poslovni nastan priznaje recipročne pogodnosti osobama s poslovnim nastanom na carinskom području Unije;

(d) uvoznici za prodaju na daljinu robe koja se uvozi na carinsko područje Unije u okviru sustava IOSS pod uvjetom da imenuju neizravnog zastupnika.

Članak 86.

Podnošenje carinske deklaracije prije podnošenja robe carini

1. Carinska deklaracija može se podnijeti prije očekivanog podnošenja relevantne robe carini. Ako roba nije podnesena u roku od 30 dana od datuma podnošenja carinske deklaracije, smatra se da carinska deklaracije nije podnesena.

2. Komisija donosi provedbene akte kojima se utvrđuju postupovna pravila za podnošenje carinske deklaracije iz stavka 1. ovog članka. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 283. stavka 4.

Članak 87.

Prihvaćanje carinske deklaracije

1. Carinska tijela odmah prihvaćaju deklaracije koje ispunjavaju uvjete utvrđene u ovome poglavlju i u članku 76., pod uvjetom da je roba na koju se one odnose podnesena carini.

2. Osim ako je predviđeno drukčije, dan na koji carinska tijela prihvate carinsku deklaraciju dan je za primjenu odredaba koje uređuju carinski postupak za koji se roba deklarira i za sve ostale uvozne ili izvozne formalnosti.

3. Komisija donosi provedbene akte kojima se utvrđuju postupovna pravila za prihvaćanje carinske deklaracije, uključujući primjenu tih pravila u slučajevima iz članka 91. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 283. stavka 4.

Članak 88.

Izmjena carinske deklaracije

1. Deklarantu se, na zahtjev, može dopustiti izmjena jednog ili više podatkovnih elemenata u carinskoj deklaraciji nakon što carinska tijela prihvate tu deklaraciju. Izmjena ne može učiniti carinsku deklaraciju primjenjivom na bilo koju drugu robu osim one koju je prvotno obuhvaćala.

2. Izmjena carinske deklaracije nakon što carinska tijela prihvate deklaraciju nije dopuštena ako se podnosi:

(a) nakon što su carinska tijela obavijestila deklaranta da namjeravaju pregledati robu;

(b) nakon što su carinska tijela utvrdila da su podatci iz carinske deklaracije netočni; ili

(c) nakon što su carinska tijela pustila robu.

3. Na zahtjev deklaranta, u roku od tri godine od dana prihvaćanja carinske deklaracije, carinska tijela mogu dopustiti izmjenu carinske deklaracije nakon puštanja robe kako bi se deklarantu omogućilo da ispuni svoje obveze u vezi sa stavljanjem robe u predmetni carinski postupak.

4. Komisija donosi provedbene akte kojima se utvrđuje postupak za izmjenu carinske deklaracije nakon puštanja robe u skladu sa stavkom 3. ovog članka. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 283. stavka 4.

Članak 89.

Poništenje carinske deklaracije

1. Carinska tijela na zahtjev deklaranta poništavaju već prihvaćenu carinsku deklaraciju ako su uvjerena:

(a) da će roba odmah biti stavljena u carinski postupak; ili

(b) da, zbog posebnih okolnosti, stavljanje robe u carinski postupak za koji je deklarirana više nije opravdano.

Međutim, ako su carinska tijela obavijestila deklaranta da namjeravaju pregledati robu, zahtjev za poništenjem carinske deklaracije ne prihvaća se prije nego što se pregled obavi.

2. Odstupajući od stavka 1., u posebnim slučajevima utvrđenima carinskim zakonodavstvom, carinska tijela mogu poništiti carinsku deklaraciju bez prethodnog zahtjeva deklaranta.

3. Carinska tijela ne poništavaju carinsku deklaraciju nakon puštanja robe, osim u posebnim slučajevima utvrđenima carinskim zakonodavstvom.

4. Komisija je ovlaštena za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 282. radi dopune ove Uredbe utvrđivanjem posebnih slučajeva u kojima carinska tijela mogu poništiti carinsku deklaraciju bez zahtjeva deklaranta, kako je navedeno u stavku 2. ovog članka, i nakon puštanja robe, kako je navedeno u stavku 3. ovog članka.

5. Komisija donosi provedbene akte kojima se utvrđuje postupak za poništavanje carinske deklaracije nakon puštanja robe iz stavka 3. ovog članka. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 283. stavka 4.

Članak 90.

Pojednostavnjenje sastavljanja podataka za robu iz različitih tarifnih podbrojeva

1. Ako se pošiljka sastoji od robe iz različitih tarifnih podbrojeva, a postupanje sa svakom takvom robom u skladu s njezinim tarifnim podbrojem predstavljalo bi opterećenje poslom i troškom koji nije proporcionalan plativim uvoznim ili izvoznim carinama, carinska tijela mogu, na zahtjev deklaranta, predvidjeti pojednostavnjenu metodu naplate uvozne ili izvozne carine prema kojoj se uvozna ili izvozna carina naplaćuje na cijelu pošiljku na temelju tarifnih podbrojeva robe koja podliježe najvišoj stopi uvozne ili izvozne carine.

2. Carinska tijela odbijaju primjenu pojednostavnjene metode naplate uvozne ili izvozne carine iz stavka 1.:

(a) ako se primjenjuje naknada za rukovanje Unije; ili

(b) u odnosu na robu koja podliježe drugom zakonodavstvu koje primjenjuju carinska tijela, zabranama ili ograničenjima odnosno trošarinama ako je za primjenu tih mjera potrebno ispravno razvrstavanje.

Članak 91.

Centralizirano carinjenje

1. Carinska tijela mogu do 28. veljače 2031. na zahtjev ovlastiti osobu da u carinski ured koji je nadležan za mjesto u kojem ta osoba ima poslovni nastan podnese carinsku deklaraciju za robu koja se podnosi carini u drugom carinskom uredu.

Carinska tijela mogu odustati od zahtjeva za odobrenje iz prvog podstavka ako su carinski ured u kojem se podnosi carinska deklaracija i carinski ured u kojem se roba podnosi carini pod odgovornošću istog carinskog tijela.

2. Samo ovlašteni gospodarski subjekt za carinska pojednostavnjenja, kako je navedeno u članku 29. stavku 2. točki (a), može podnijeti zahtjev za odobrenje iz stavka 1. ovog članka.

3. Carinski ured u kojem je carinska deklaracija podnesena:

(a) nadzire stavljanje robe u predmetni carinski postupak;

(b) provodi carinske provjere za pregled carinske deklaracije;

(c) ako je opravdano, traži da carinski ured kojem je podnesena roba provede određene carinske provjere za provjeru carinske deklaracije; i

(d) provodi carinske formalnosti za naplatu iznosa uvozne ili izvozne carine koji odgovara carinskom dugu.

4. Carinski ured u kojem se podnosi carinska deklaracija i carinski ured u kojem se podnosi roba razmjenjuju podatke koji su potrebni za provjeru carinske deklaracije i puštanje robe.

5. Carinski ured u kojem se roba podnosi, ne dovodeći u pitanje vlastite provjere robe unesene na carinsko područje Unije ili iznesene iz njega, obavlja carinske provjere iz stavka 3. točke (c) i o rezultatima tih provjera obavješćuje carinski ured kojem se podnosi carinska deklaracija.

6. Carinski ured u kojem se podnosi carinska deklaracija pušta robu, uzimajući u obzir rezultate:

(a) vlastitih provjera za provjeru carinske deklaracije;

(b) provjera koje provodi carinski ured u kojem se podnosi roba za provjeru carinske deklaracije i provjere robe koja se unosi na carinsko područje Unije ili iznosi iz njega.

7. Komisija je ovlaštena za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 282. radi dopune ove Uredbe utvrđivanjem uvjeta za izdavanje odobrenja iz stavka 1. prvog podstavka ovog članka.

8. Komisija donosi provedbene akte kojima se utvrđuje postupak za centralizirano carinjenje, uključujući relevantne carinske formalnosti i provjere. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 283. stavka 4.

Članak 92.

Unos u evidenciju deklaranta

1. Carinska tijela mogu do 28. veljače 2031. na zahtjev ovlastiti neku osobu da podnese carinsku deklaraciju, uključujući pojednostavnjenu deklaraciju, u obliku unosa u evidenciju deklaranta, pod uvjetom da su podatci iz te deklaracije dostupni carinskim tijelima u elektroničkom sustavu deklaranta u trenutku podnošenja carinske deklaracije u obliku unosa u evidenciju deklaranta.

2. Carinska deklaracija smatra se prihvaćenom u trenutku u kojem se roba unosi u evidenciju deklaranta.

3. Carinska tijela mogu, na zahtjev, dati oslobođenje od obveze podnošenja robe. U tom se slučaju smatra da je roba puštena u trenutku unosa u evidenciju deklaranta.

To se oslobođenje može odobriti ako su ispunjeni svi sljedeći uvjeti:

(a) deklarant je ovlašteni gospodarski subjekt za carinska pojednostavnjenja kako je navedeno u članku 29. stavku 2. točki (a);

(b) priroda i protok predmetne robe opravdavaju oslobođenje i poznati su carinskom tijelu;

(c) nadzorni carinski ured ima pristup svim podatcima koje smatra potrebnima kako bi mogao ostvariti svoje pravo na pregled robe u slučaju potrebe;

(d) u trenutku unosa u evidenciju roba više nije bila podložna drugom zakonodavstvu koje primjenjuju carinska tijela, osim ako je u odobrenju iz stavka 1. ovog članka predviđeno drukčije.

Međutim, nadzorni carinski ured može u posebnim situacijama zatražiti da se roba podnese čak i u slučaju takvog oslobođenja.

4. Uvjeti u kojima je dopušteno puštanje robe moraju biti navedeni u odobrenju iz stavka 1.

5. Komisija je ovlaštena za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 282. radi dopune ove Uredbe utvrđivanjem uvjeta za izdavanje odobrenja iz stavka 1. ovog članka.

6. Komisija donosi provedbene akte kojima se utvrđuju postupovna pravila o unosu u evidenciju deklaranta, uključujući relevantne carinske formalnosti i provjere iz stavka 1. ovog članka te oslobođenje od obveze podnošenja robe iz stavka 3. ovog članka. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 283. stavka 4.

Članak 93.

Prestanak valjanosti

Odobrenja za pojednostavnjene deklaracije, centralizirano carinjenje i unos u evidenciju deklaranta iz članaka 83., 91. i 92. istječu 1. ožujka 2034.

POGLAVLJE 4.

Raspolaganje robom

Članak 94.

Mjere koje poduzimaju carinska tijela

1. Ne dovodeći u pitanje drugo zakonodavstvo koje primjenjuju carinska tijela , carinska tijela poduzimaju sve potrebne mjere za raspolaganje robom, uključujući oduzimanje ili gubitak prava u korist države u skladu s nacionalnim pravom, prodaju, donaciju u humanitarne svrhe ili uništenje, u sljedećim slučajevima:

(a) ako nije ispunjena jedna od obveza utvrđenih carinskim zakonodavstvom koja se odnosi na unošenje robe koja nije roba Unije na carinsko područje Unije ili je roba izuzeta iz carinskog nadzora;

(b) ako se roba ne može pustiti iz jednog od sljedećih razloga:

i. nije bilo moguće, iz razloga koji se mogu pripisati uvozniku, izvozniku, korisniku postupka provoza ili posjedniku robe, poduzeti ili nastaviti pregled robe u roku koji su propisala carinska tijela;

ii. isprave ili informacije koje se moraju podnijeti ili staviti na raspolaganje prije nego što se roba može staviti ili pustiti u zahtijevani carinski postupak nisu podnesene ili stavljene na raspolaganje;

iii. plaćanje ili jamstvo koje je trebalo biti obavljeno ili položeno u vezi s uvoznom ili izvoznom carinom nije bilo obavljeno ili položeno u propisanom razdoblju;

iv. roba ne ispunjava uvjete za puštanje utvrđene u člancima 77. i 78.;

(c) ako se roba ne iznese u razumnom roku nakon puštanja;

(d) ako se nakon njezina puštanja utvrdi da roba ne ispunjava uvjete za takvo puštanje; ili

(e) ako se roba ustupa u korist države u skladu s člankom 96.

2. Smatra se da je roba koja nije roba Unije koja je ustupljena u korist države ili roba koja nije roba Unije koja je oduzeta, zaplijenjena ili na koju su izgubljena prava u korist države u skladu s nacionalnim pravom stavljena u postupak carinskog skladištenja. Takva se roba unosi u evidenciju upravitelja prostora za smještaj za carinsko skladištenje ili, ako je čuvaju carinska tijela, u evidenciju carinskih tijela.

Ako su carinska tijela već zaprimila podatke ili carinsku deklaraciju o robi koju treba uništiti, ustupiti u korist države, oduzeti, zaplijeniti, ili na koju treba izgubiti prava u korist države u skladu s nacionalnim pravom, evidencija uključuje upućivanje na te podatke ili tu carinsku deklaraciju. Predmetna carinska deklaracija ili podatci poništavaju se.

3. Troškove mjera iz stavka 1. snosi:

(a) u slučaju iz stavka 1. točke (a), prijevoznik, uvoznik, korisnik postupka provoza, posjednik robe ili osoba koja je izuzela robu iz carinskog nadzora;

(b) u slučajevima iz stavka 1. točaka (b), (c) i (d), uvoznik, izvoznik, korisnik postupka provoza ili posjednik robe;

(c) u slučaju iz stavka 1. točke (e), osoba koja je ustupila robu u korist države.

4. Komisija je ovlaštena za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 282. radi dopune ove Uredbe utvrđivanjem slučajeva u kojima se roba može zaplijeniti.

5. Komisija donosi provedbene akte kojima se utvrđuje postupak za prodaju i doniranje robe od strane carinskih tijela kako je navedeno u stavku 1. ovog članka. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 283. stavka 4.

Članak 95.

Uništenje robe

1. Ako carinska tijela imaju opravdane razloge za to, mogu zatražiti da se roba za koju im je bila dostavljena ili stavljena na raspolaganje obavijest o dostupnosti uništi te o tome obavješćuju uvoznika, izvoznika ili korisnika postupka provoza i posjednika robe. Troškove uništenja snosi uvoznik, izvoznik, korisnik postupka provoza ili posjednik robe.

2. Ako carinska tijela smatraju da je to potrebno i razmjerno, ona mogu, u skladu s nacionalnim pravom, oduzeti, uništiti ili na drugi način učiniti neupotrebljivom robu za koju nije dostavljena niti stavljena na raspolaganje obavijest o dostupnosti i koja predstavlja rizik za zdravlje i sigurnost krajnjih korisnika. Trošak te mjere snosi uvoznik, izvoznik ili posjednik robe.

3. Komisija donosi provedbene akte kojima se utvrđuje postupak za uništenje robe. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 283. stavka 4.

Članak 96.

Ustupanje

1. Uvoznik, izvoznik, korisnik postupka provoza ili posjednik robe može, uz prethodno odobrenje carinskih tijela, u korist države ustupiti robu koja nije roba Unije i robu stavljenu u postupak upotrebe u posebne svrhe.

2. Komisija donosi provedbene akte kojima se utvrđuje postupak ustupanja robe u korist države. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 283. stavka 4.

GLAVA VI.

ROBA UNESENA NA CARINSKO PODRUČJE UNIJE

POGLAVLJE 1.

Ulazak robe

Članak 97.

Rane informacije o teretu

1. Roba ne smije ući na carinsko područje Unije osim ako prijevoznici koji unose robu na carinsko područje Unije očekivanom carinskom uredu prvog ulaska u utvrđenim rokovima pruže ili stave na raspolaganje rane informacije o teretu za tu robu.

2. Ako rane informacije o teretu nisu pružene ili stavljene na raspolaganje u skladu sa stavkom 1., pružaju se ili stavljaju na raspolaganje stvarnom carinskom uredu prvog ulaska najkasnije po dolasku prijevoznog sredstva koje se upotrebljava za prijevoz robe.

3. Rane informacije o teretu uključuju barem identitet uvoznika odgovornog za robu, jedinstveni referentni broj pošiljke, identitet pošiljatelja, identitet primatelja, opis robe, razvrstavanje u carinsku tarifu, vrijednost, konačno odredište robe ako je dostupno, podatke o putu, prirodi i identifikaciji prijevoznog sredstva kojim se roba unosi te troškove prijevoza.

4. Uvoznik može pružiti ili staviti na raspolaganje odgovarajućem carinskom uredu dio ranih informacija o teretu koje se zahtijevaju u određenim rokovima.

5. Ako je uvoznik već pružio ili stavio na raspolaganje dio potrebnih ranih informacija o teretu, prijevoznik povezuje rane informacije o teretu koje pruža ili stavlja na raspolaganje s informacijama koje je uvoznik već pružio ili stavio na raspolaganje.

6. Uvoznik se obavješćuje ako prijevoznik poveže rane informacije o teretu koje pruža ili stavlja na raspolaganje s dijelom ranih informacija o teretu koje je pružio ili stavio na raspolaganje uvoznik.

7. U posebnim slučajevima utvrđenima carinskim zakonodavstvom, ako prijevoznik ili uvoznik nema sve rane informacije o teretu iz stavaka 1. i 3., od drugih osoba koje te informacije posjeduju može zahtijevati da ih pruže ili stave na raspolaganje.

8. Rane informacije o teretu sadržavaju podatke koji su carinskim tijelima potrebni za provedbu analize rizika.

9. Osoba koja pruža ili stavlja na raspolaganje rane informacije o teretu može ograničiti vidljivost svojih identifikacijskih i poslovno osjetljivih podataka na jednu ili više osoba koje također pružaju ili stavljaju na raspolaganje podatke, ne dovodeći u pitanje upotrebu svih podataka za carinski nadzor.

10. Obveza pružanja ili stavljanja na raspolaganje ranih informacija o teretu ne primjenjuje se:

(a) na prijevozna sredstva i robu koja se na njima prevozi, a koja samo prolaze kroz teritorijalne vode ili zračni prostor carinskog područja Unije bez zaustavljanja na tom području;

(b) na robu koja nije roba Unije, a koja se unosi na carinsko područje Unije nakon što je privremeno napustila to područje morem ili zrakom te ako je taj prijevoz obavljen izravnim putem bez zaustavljanja izvan carinskog područja Unije;

(c) na robu Unije čiji carinski status treba dokazati na temelju članka 71. stavka 2., a koja se unosi na carinsko područje Unije nakon što je privremeno napustila to područje morem ili zrakom te ako je taj prijevoz obavljen izravnim putem bez zaustavljanja izvan carinskog područja Unije;

(d) na robu Unije koja se premješta bez promjene svojeg carinskog statusa u skladu s člankom 73. stavkom 2. i unosi na carinsko područje Unije nakon što je privremeno napustila to područje morem ili zrakom te ako je taj prijevoz obavljen izravnim putem bez zaustavljanja izvan carinskog područja Unije; i

(e) u drugim slučajevima, ako je to neprimjenjivanje u potpunosti opravdano vrstom robe ili prometa ili se zahtijeva međunarodnim sporazumima.

11. Komisija je ovlaštena za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 282. radi dopune ove Uredba:

(a) utvrđivanjem pravila za određivanje očekivanog carinskog ureda prvog ulaska iz stavka 1. ovog članka;

(b) navođenjem ranih informacija o teretu koje treba pružiti ili staviti na raspolaganje u skladu sa stavkom 1. ovog članka i podataka iz stavka 8. ovog članka, koji trebaju uključivati posebne informacije koje carinskim tijelima omogućuju provedbu analize rizika u pogledu zaštite i sigurnosti robe;

(c) utvrđivanjem posebnih rokova iz stavaka 1. i 4. ovog članka;

(d) utvrđivanjem posebnih slučajeva i drugih osoba od kojih se može zahtijevati da pruže ili stave na raspolaganje rane informacije o teretu, kako je navedeno u stavku 7. ovog članka;

(e) navođenjem slučajeva u kojima vrsta robe ili prometa u potpunosti opravdava neprimjenjivanje obveze pružanja ili stavljanja na raspolaganje ranih informacija o teretu, kako je navedeno u stavku 10. točki (e) ovog članka;

(f) utvrđivanjem uvjeta pod kojima osoba koja pruža ili stavlja na raspolaganje rane informacije o teretu može ograničiti vidljivost identifikacijskih podataka ili poslovno osjetljivih podataka, kako je navedeno u stavku 9. ovog članka.

12. Komisija donosi provedbene akte kojima se utvrđuje postupak za pružanje, stavljanje na raspolaganje i primanje ranih informacija o teretu iz stavaka od 1. do 8. ovog članka. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 283. stavka 4.

13. U skladu s datumima utvrđenima u programu rada iz članka 38. stavka 6. točke (b), a najkasnije do 28. veljače 2034. formalnosti iz stavaka od 1. do 12. ovog članka i iz članaka od 98. do 103. ove Uredbe mogu se nastaviti ispunjavati u skladu s pravilima i zahtjevima u pogledu podataka predviđenima u Uredbi (EU) br. 952/2013 koji se primjenjuju na elektroničke sustave koje su države članice i Komisija razvile na temelju članka 16. stavka 1. Uredbe (EU) br. 952/2013.

Članak 98.

Analiza rizika na temelju ranih informacija o teretu

1. Ne dovodeći u pitanje aktivnosti Carinskog tijela EU-a iz glave XII., carinski ured prvog ulaska u određenim rokovima osigurava provedbu analize rizika. Ta analiza rizika prvenstveno se provodi za potrebe zaštite i sigurnosti te se, prema potrebi, provodi u suradnji s drugim carinskim uredima i, ako je to moguće, na temelju ranih informacija o teretu i drugih informacija koje se pružaju ili stavljaju na raspolaganje putem Centra EU-a za carinske podatke. Carinski ured prvog ulaska poduzima potrebne mjere na temelju rezultata te analize rizika.

2. Carinski ured prvog ulaska, prema potrebi u suradnji s carinskim tijelima drugih država članica uključenih u postupak analize rizika, može poduzeti odgovarajuće mjere ublažavanja, među ostalim:

(a) dati upute osobi koja je pružila ili stavila na raspolaganje rane informacije o teretu da se roba ne smije utovariti ili prevoziti i, ako je prijevoznik osoba koja nije osoba koja je dostavila podatke, slične upute prijevozniku da se roba ne smije utovariti ili prevoziti;

(b) zatražiti dodatne informacije ili mjere;

(c) utvrditi situacije u kojima bi moglo biti primjereno djelovanje drugog tijela;

(d) preporučiti najprikladnije mjesto za provedbu carinske provjere i najprikladnije mjere za tu provjeru.

3. Komisija je ovlaštena za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 282. radi dopune ove Uredbe utvrđivanjem posebnih rokova u kojima se treba provesti analiza rizika iz stavka 1. ovog članka.

4. Komisija donosi provedbene akte kojima se utvrđuju postupovna pravila koja se primjenjuju na mjere ublažavanja iz stavka 2. ovog članka. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 283. stavka 4.

5. Do 28. veljače 2034. analiza rizika iz stavka 1. provodi se na temelju ulazne skraćene deklaracije.

Članak 99.

Izmjena ranih informacija o teretu

1. Uvoznik, prijevoznik ili druge osobe iz članka 97. izmjenjuju jedan ili više podatkovnih elemenata u ranim informacijama o teretu ako:

(a) uvoznik, prijevoznik ili druga relevantna osoba sazna da su se relevantne informacije promijenile u evidenciji ili da su netočne; ili

(b) carinsko tijelo zatraži od uvoznika, prijevoznika ili druge dotične osobe da to učini zbog netočnosti ili nepotpunosti podataka ili problema s kvalitetom podataka, osobito ako su utvrđeni kao rezultat provedene analize rizika.

2. Uvoznik, prijevoznik ili druge osobe iz članka 97. ne izmjenjuju rane informacije o teretu:

(a) ako su carinska tijela dala uputu osobi koja je pružila ili stavila na raspolaganje rane informacije o teretu i prijevozniku, ako se razlikuje od te osobe, da se roba ne utovaruje niti prevozi kako je navedeno u članku 98. stavku 2. točki (a);

(b) ako su carinska tijela obavijestila prijevoznika ili druge osobe da namjeravaju pregledati robu;

(c) ako su carinska tijela utvrdila da su rane informacije o teretu netočne;

(d) ako su podatci iz ranih informacija o teretu uključeni u popis podataka koji se ne mogu izmijeniti.

3. Komisija je ovlaštena za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 282. radi dopune ove Uredbe utvrđivanjem podataka u ranim informacijama o teretu koji se ne mogu izmijeniti, kako je navedeno u stavku 2. točki (d) ovog članka.

4. Komisija donosi provedbene akte kojima se utvrđuje postupak za izmjenu ranih informacija o teretu u skladu sa stavkom 1. ovog članka. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 283. stavka 4.

Članak 100.

Poništenje ranih informacija o teretu

1. Ako prijevoznik ili druge osobe koje pružaju ili stavljaju na raspolaganje rane informacije o teretu saznaju da roba obuhvaćena tim ranim informacijama o teretu neće biti unesena na carinsko područje Unije, u najkraćem mogućem roku podnose zahtjev carinskom tijelu za poništenje ranih informacija o teretu.

Ako se roba obuhvaćena ranim informacijama o teretu ne unese na carinsko područje Unije u roku od 200 dana od datuma na koji su rane informacije o teretu pružene ili stavljene na raspolaganje, carinska tijela poništavaju te rane informacije o teretu.

2. Osobe koje pružaju ili stavljaju na raspolaganje rane informacije o teretu i uvoznik koji pruža ili stavlja na raspolaganje informacije u Centru EU-a za carinske podatke međusobno se obavješćuju o poništenju informacija koje su pružile ili stavili na raspolaganje.

3. Komisija donosi provedbene akte kojima se utvrđuje postupak za poništenje ranih informacija o teretu u skladu sa stavkom 1. ovog članka. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 283. stavka 4.

Članak 101.

Obavijest o dolasku u vezi s ulaskom prijevoznog sredstva i robe

1. Prijevoznik obavješćuje stvarni carinski ured prvog ulaska o dolasku prijevoznog sredstva kojim se roba unosi na carinsko područje Unije po njegovu dolasku.

2. Prijevoznik obavješćuje carinski ured nadležan za luku ili zračnu luku u kojoj se roba istovaruje ili pretovaruje o dolasku robe unesene na carinsko područje Unije morem ili zrakom kada prijevozno sredstvo kojim se ta roba unosi na carinsko područje Unije stigne u tu luku ili zračnu luku.

3. Prijevoznik obavješćuje carinski ured prvog ulaska o dolasku robe unesene na carinsko područje Unije cestom, željeznicom ili unutarnjim plovnim putovima kada prijevozno sredstvo kojim se ta roba unosi na carinsko područje Unije stigne u taj carinski ured.

4. Prijevoznik povezuje obavijest o dolasku robe s ranim informacijama o teretu koje su pružene ili stavljene na raspolaganje za tu robu.

5. Neovisno o obvezama prijevoznika iz stavaka 1., 2. i 3., bilo koja od sljedećih osoba može obavijestiti o dolasku robe u trenutku navedenom u tim stavcima:

(a) osoba u čije ime ili za čiji račun djeluje osoba koja je unijela robu u to područje;

(b) osoba koja je preuzela odgovornost za prijevoz robe nakon što je ona unesena na carinsko područje Unije;

(c) svaka osoba koja odmah stavlja robu u carinski postupak; ili

(d) korisnik odobrenja za upravljanje prostorom za privremeni smještaj ili svaka osoba koja obavlja djelatnost u slobodnoj zoni.

6. U posebnim slučajevima utvrđenima carinskim zakonodavstvom, ako se svi podatci iz ranih informacija o teretu iz članka 97. stavka 8. o robi ne mogu dobiti od prijevoznika, od naknadnog se prijevoznika ili drugih osoba koje imaju te podatke i odgovarajuća prava da ih dostave može zahtijevati da o dolasku robe obavijeste stvarni carinski ured prvog ulaska.

7. Podložno odobrenju carinskog tijela, obavijest o dolasku prijevoznog sredstva i robe može se dostaviti ili staviti na raspolaganje carinskim tijelima na drugi način koji nije putem Centra EU-a za carinske podatke, kao što su trgovinski, lučki ili prijevozni informacijski sustavi, pod uvjetom da takvi sustavi sadržavaju podatke potrebne za takvu obavijest i da su ti podatci dostupni u trenutku iz stavka 1., 2. ili 3., prema potrebi. U tim se slučajevima informacije koje se pružaju ili stavljaju na raspolaganje na te druge načine prenose u Centar EU-a za carinske podatke.

8. Odstupajući od stavka 2., obveza obavješćivanja o dolasku robe ne primjenjuje se u sljedećim slučajevima:

(a) ako se po njezinom dolasku na carinsko područje Unije roba istovaruje i pretovaruje na isto prijevozno sredstvo tijekom putovanja isključivo kako bi se omogućio istovar ili utovar druge robe u istoj luci ili zračnoj luci Unije;

(b) ako se roba Unije koja se premješta bez promjene svojeg carinskog statusa u skladu s člankom 73. stavkom 2. unosi na carinsko područje Unije nakon što ga je privremeno napustila morem ili zrakom te ako je taj prijevoz obavljen izravnim putem bez zaustavljanja izvan carinskog područja Unije.

9. Prijevoznik na carinskom području Unije ne smije istovariti robu za koju carinskim tijelima nisu pružene ili stavljene na raspolaganje rane informacije o teretu iz članka 97. stavka 8., osim ako su carinska tijela zatražila od prijevoznika da podnese tu robu u skladu s člankom 103.

10. Odstupajući od stavka 9., carinska tijela u slučaju neposredne opasnosti koja iziskuje neodložno istovarivanje sve robe ili dijela robe mogu dopustiti prijevozniku da istovari robu.

11. Komisija je ovlaštena za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 282. radi dopune ove Uredbe utvrđivanjem posebnih slučajeva iz stavka 6. ovog članka i drugih osoba iz tog stavka od kojih se može zahtijevati da obavijeste stvarni carinski ured prvog ulaska o dolasku robe.

12. Komisija donosi provedbene akte kojima se utvrđuje postupak obavješćivanja o dolasku iz ovog članka. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 283. stavka 4.

13. U skladu s datumima utvrđenima u programu rada iz članka 38. stavka 6. točke (b), a najkasnije do 28. veljače 2034. obavijest o dolasku iz ovog članka može se nastaviti podnositi, a fizičko podnošenje robe carini iz članka 103. stavka 1. ove Uredbe može se nastaviti u skladu s pravilima i zahtjevima u pogledu podataka predviđenima u Uredbi (EU) br. 952/2013 koji se primjenjuju na elektroničke sustave koje su države članice u suradnji s Komisijom razvile na temelju članka 16. stavka 1. Uredbe (EU) br. 952/2013.

Članak 102.

Prijevoz na primjereno mjesto

1. Prijevoznik koji unosi robu na carinsko područje Unije prevozi je bez odlaganja, putem koji su odredila carinska tijela i u skladu s njihovim uputama, ako postoje, u carinski ured koji su odredila carinska tijela ili na bilo koje drugo mjesto koje su odredila ili odobrila ta tijela, ili u slobodnu zonu.

2. Roba koja se unosi u slobodnu zonu unosi se u tu slobodnu zonu izravno, ili morskim ili zračnim putem, ili kopnenim putem, a da ne prolazi kroz neki drugi dio carinskog područja Unije, na kojem slobodna zona povezuje kopnenu granicu između države članice i treće zemlje.

3. Ako prijevoznici ne mogu ispuniti obvezu iz stavka 1. zbog nepredvidivih okolnosti ili više sile, oni bez odgode obavješćuju carinska tijela o situaciji i preciznoj lokaciji robe.

4. Carinska tijela određuju mjere koje se donose radi odobravanja carinskog nadzora robe na koju se odnosi stavak 1. ili plovila ili zrakoplova i sve robe na njima u okolnostima koje se navode u stavku 3. te da se po potrebi osigura da se roba potom preveze u carinski ured koji su odredila carinska tijela ili na bilo koje drugo mjesto koje su ta tijela odredila ili odobrila, ili u slobodnu zonu.

5. Carinska tijela mogu robu koja se još uvijek nalazi izvan carinskog područja Unije podvrgnuti carinskim provjerama na temelju sporazuma sklopljenog s relevantnom trećom zemljom. Carinska tijela s tom robom postupaju na isti način kao i s robom unesenom na carinsko područje Unije.

6. Odstupajući od stavaka 1. i 3., na robu koja se prevozi u graničnim područjima ili cjevovodima i vodovima kao i promet od zanemarivog gospodarskog značaja ili robu koju nose putnici mogu se primjenjivati posebna pravila, pod uvjetom da mogućnosti za carinski nadzor i carinske provjere nisu time ugrožene.

7. Stavak 1. ne primjenjuje se na prijevozna sredstva ni na robu koja se njima prevozi, koja samo prolaze kroz teritorijalne vode ili zračni prostor carinskog područja Unije bez zaustavljanja na tom području.

Članak 103.

Fizičko podnošenje robe carini

1. Ako carinska tijela ili drugo zakonodavstvo koje primjenjuju carinska tijela to zahtijevaju, prijevoznik ili posjednik robe fizički podnosi robu unesenu na carinsko područje Unije carinskom tijelu po njezinu dolasku u carinski ured koji su odredila carinska tijela ili na bilo koje drugo mjesto koje su ta tijela odredila ili odobrila, ili u slobodnu zonu.

2. Carinska tijela obavješćuju prijevoznika ili posjednika robe o obvezi fizičkog podnošenja te robe carini.

3. Roba koja je fizički podnesena carini ne uklanja se s mjesta na kojem je bila podnesena bez dozvole carinskih tijela.

4. Obveza fizičkog podnošenja robe carini ne primjenjuje se na robu Unije koja se premješta bez promjene njezina carinskog statusa u skladu s člankom 73. stavkom 2. i unosi na carinsko područje Unije nakon što je privremeno napustila to područje morem ili zrakom te ako je taj prijevoz obavljen izravnim putem bez zaustavljanja izvan carinskog područja Unije.

5. Komisija je ovlaštena za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 282. radi dopune ove Uredbe utvrđivanjem uvjeta za određivanje i odobravanje mjesta koja nisu određeni carinski ured, kako je navedeno u stavku 1. ovog članka.

6. Komisija donosi provedbene akte kojima se utvrđuje postupak fizičkog podnošenja robe carini u skladu s ovim člankom. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 283. stavka 4.

Članak 104.

Privremeni smještaj robe

1. Roba koja nije roba Unije u privremenom je smještaju od trenutka kada osoba iz članka 101. obavijesti o njezinu dolasku na carinsko područje Unije u skladu s tim člankom do njezina stavljanja u carinski postupak ili izlaska iz carinskog područja Unije ili dok carinska tijela ne reguliraju stanje robe u skladu sa stavkom 7. ovog članka.

2. Roba koja nije roba Unije, a koja se kreće u postupku provoza u privremenom je smještaju nakon završetka postupka provoza dok se ne stavi u drugi carinski postupak ili iznese iz carinskog područja Unije ili dok carinska tijela ne reguliraju stanje robe u skladu sa stavkom 7.

3. Roba koja nije roba Unije u privremenom smještaju smješta se u prostore za privremeni smještaj odobrene u skladu s člankom 108. ili, ako je to opravdano, na drugim mjestima koja su odredila ili odobrila carinska tijela, uključujući mjesta koja su odredili ovlašteni pouzdani trgovci.

4. Korisnik odobrenja za upravljanje prostorom za privremeni smještaj iz članka 108. ili osoba koja skladišti robu u slučajevima kada se roba skladišti na drugim mjestima koja su odredila ili odobrila carinska tijela odgovorni su za ispunjavanje obveza koje proizlaze iz smještaja robe u privremenom smještaju, uključujući osiguravanje da roba:

(a) nije uklonjena iz carinskog nadzora; i

(b) podliježe samo oblicima rukovanja kojima se osigurava njezino očuvanje, a da se pritom ona ne mijenja niti se mijenjaju njezin izgled ili tehničke značajke.

5. Osim ako je drukčije predviđeno pravom Unije ili nacionalnim pravom, roba koja nije roba Unije u privremenom smještaju stavlja se u carinski postupak ili iznosi iz carinskog područja Unije u roku od 90 dana od početka privremenog smještaja. U iznimnim slučajevima utvrđenima carinskim zakonodavstvom carinska tijela taj rok mogu produljiti.

6. Roba koja nije roba Unije u privremenom smještaju na mjestima koja su odredila ili odobrila carinska tijela, uključujući mjesta koja su naveli ovlašteni pouzdani trgovci, stavlja se u carinski postupak ili ponovno izvozi u određenom roku.

7. Ako se iz popisno opravdanog razloga roba više ne može zadržati u postupku privremenog smještaja, carinska tijela bez odgode poduzimaju sve potrebne mjere za raspolaganje robom u skladu s glavom V. poglavljem 4.

8. Komisija je ovlaštena za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 282. radi dopune ove Uredbe utvrđivanjem uvjeta za određivanje ili odobravanje mjesta iz stavka 3. ovog članka, roka iz stavka 6. ovog članka i iznimnih slučajeva u kojima se rok iz stavka 5. ovog članka može produljiti.

9. U skladu s datumima utvrđenima u programu rada iz članka 38. stavka 6. točke (b), a najkasnije do 28. veljače 2034. deklaracija za privremeni smještaj podnosi se u skladu s pravilima i zahtjevima u pogledu podataka predviđenima u Uredbi (EU) br. 952/2013.

Članak 105.

Informacije o privremenom smještaju

1. Roba koja nije roba Unije za koju je carinskim tijelima dostavljena ili stavljena na raspolaganje obavijest o dolasku robe obuhvaćena je informacijama o privremenom smještaju koje sadržavaju sve podatke potrebne za primjenu odredaba kojima se uređuje privremeni smještaj.

2. Osoba iz članka 101., korisnik odobrenja za upravljanje prostorom za privremeni smještaj ili druga osoba koja je posjednik robe pruža ili stavlja na raspolaganje informacije o privremenom smještaju najkasnije u trenutku kada se roba unosi u prostor za privremeni smještaj ili na druga mjesta koja su odredila ili odobrila carinska tijela.

3. Osim ako je drukčije predviđeno, carinska tijela ne zahtijevaju da se informacije o privremenom smještaju pruže ili stave na raspolaganje u sljedećim slučajevima:

(a) najkasnije u trenutku obavijesti o dolasku robe na carinsko područje Unije carinski status te robe kao robe Unije utvrđuje se u skladu s člankom 71.; ili

(b) podatci potrebni za carinski postupak ili ponovni izvoz već su dostavljeni ili stavljeni na raspolaganje carinskim tijelima.

4. Komisija je ovlaštena za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 282. radi dopune ove Uredba:

(a) dodatnim navođenjem slučajeva iz stavka 3. ovog članka u kojima carinska tijela ne smiju zahtijevati pružanje ili stavljanje na raspolaganje informacija o privremenom smještaju;

(b) utvrđivanjem podataka koje treba dostaviti ili staviti na raspolaganje carinskim tijelima za primjenu odredaba kojima se uređuje privremeni smještaj.

5. Komisija donosi provedbene akte kojima se utvrđuju postupovna pravila za podnošenje informacija o privremenom smještaju iz stavka 1. ovog članka. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 283. stavka 4.

Članak 106.

Izmjena informacija o privremenom smještaju

1. Osobe iz članka 105. stavka 2. izmjenjuju jedan ili više podatkovnih elemenata u informacijama o privremenom smještaju:

(a) ako saznaju da su se relevantne informacije promijenile u njihovoj evidenciji; ili

(b) ako carinsko tijelo to zatraži zbog netočnosti ili nepotpunosti podataka ili problema s kvalitetom podataka.

2. Osobe iz članka 105. stavka 2. ne mijenjaju informacije o privremenom smještaju:

(a) ako su carinska tijela obavijestila te osobe da namjeravaju pregledati robu;

(b) ako su carinska tijela obavijestila te osobe da su utvrdila da su dostavljeni podatci ili podatci koji su stavljeni na raspolaganje netočni; ili

(c) ako je roba iznesena iz prostora za privremeni smještaj, osim ako je drukčije predviđeno.

3. Komisija je ovlaštena za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 282. radi dopune ove Uredbe utvrđivanjem određenih slučajeva za izmjenu tih informacija iz stavaka 1. i 2. ovog članka.

4. Komisija donosi provedbene akte kojima se utvrđuju postupovna pravila za izmjenu, u skladu sa stavkom 1. ovog članka, informacija iz tog stavka. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 283. stavka 4.

Članak 107.

Poništenje informacija o privremenom smještaju

1. Ako osoba iz članka 105. stavka 2. sazna da se roba neće unijeti na carinsko područje Unije, ona u najkraćem mogućem roku poništava te informacije o privremenom smještaju.

Ako se roba za koju su pružene ili stavljene na raspolaganje informacije o privremenom smještaju ne unese na carinsko područje Unije u roku od 30 dana od datuma na koji su te informacije pružene ili stavljene na raspolaganje, carinska tijela poništavaju te podatke.

Informacije o privremenom smještaju poništavaju se i u drugim slučajevima utvrđenima carinskim zakonodavstvom.

2. Komisija je ovlaštena za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 282. radi dopune ove Uredbe dodatnim navođenjem slučajeva iz stavka 1. trećeg podstavka ovog članka u kojima se informacije o privremenom smještaju trebaju poništiti.

3. Komisija donosi provedbene akte kojima se utvrđuju postupovna pravila za poništenje informacija o privremenom smještaju iz stavka 1. ovog članka. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 283. stavka 4.

Članak 108.

Odobrenje za upravljanje prostorima za privremeni smještaj

1. Za upravljanje prostorom za privremeni smještaj potrebno je odobrenje carinskog tijela. Takvo se odobrenje ne zahtijeva ako prostorom za privremeni smještaj upravlja sâmo carinsko tijelo.

Uvjeti pod kojima je dopušteno upravljanje prostorom za privremeni smještaj navode se u tom odobrenju.

2. Odobrenje iz stavka 1. ovog članka izdaje se samo osobama koje:

(a) imaju poslovni nastan na carinskom području Unije;

(b) podnijele su potrebno uvjerenje o primjerenom vođenju poslova; i

(c) polože jamstvo u skladu s člankom 194.

Ako je položeno zajedničko jamstvo, ispunjenje obveza vezanih uz jamstvo prati se putem primjerene revizije.

Smatra se da ovlašteni gospodarski subjekt za carinsko pojednostavnjenje ili ovlašteni pouzdani trgovac ispunjava uvjet iz prvog podstavka točke (b) ovog stavka ako je aktivnost povezana s vođenjem predmetnog prostora za privremeni smještaj uzeta u obzir u odobrenju iz članka 30. odnosno članka 31.

3. Odobrenje iz stavka 1. izdaje se samo ako carinska tijela mogu obavljati carinski nadzor, a da ne moraju uvoditi administrativne aranžmane koji su nerazmjerni uključenim gospodarskim potrebama.

4. Korisnik odobrenja iz stavka 1. vodi odgovarajuću evidenciju u obliku koji su odobrila carinska tijela te je dostavlja ili stavlja na raspolaganje Centru EU-a za carinske podatke.

Ta evidencija sadržava informacije i podatke koji carinskim tijelima omogućuju nadzor nad upravljanjem prostorima za privremeni smještaj, osobito u pogledu prepoznavanja pohranjene robe, njezina carinskog statusa i kretanja.

5. Smatra se da ovlašteni gospodarski subjekt za carinsko pojednostavnjenje ili ovlašteni pouzdani trgovac ispunjava obvezu utvrđenu u stavku 4. ako je njegova evidencija primjerena za potrebe upravljanja prostorima za privremeni smještaj.

6. Carinska tijela mogu odobriti korisniku odobrenja iz stavka 1. premještanje robe u privremenom smještaju između različitih prostora za privremeni smještaj, pod uvjetom da takva kretanja ne povećavaju rizik od prijevare, za sljedeće vrste kretanja:

(a) kretanje za koje je odgovorno jedno carinsko tijelo;

(b) kretanje obuhvaćeno samo jednim odobrenjem koje je izdano ovlaštenom gospodarskom subjektu za carinska pojednostavnjenja ili ovlaštenom pouzdanom trgovcu; ili

(c) ostale slučajeve kretanja utvrđene carinskim zakonodavstvom.

7. Ako postoji gospodarska potreba i carinski nadzor neće biti ugrožen, carinska tijela mogu odobriti smještaj robe Unije u prostor za privremeni smještaj. Ta se roba ne smatra robom u privremenom smještaju.

8. Komisija je ovlaštena za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 282. radi dopune ove Uredbe određivanjem sljedećeg:

(a) uvjeta za izdavanje odobrenja za upravljanje prostorima za privremeni smještaj;

(b) vrste informacija i podataka koje treba sadržavati evidencija koju treba pružiti ili staviti na raspolaganje Centru EU-a za carinske podatke, kako je navedeno u stavku 4. ovog članka;

(c) ostalih slučajeva kretanja robe u privremenom smještaju iz stavka 6. točke (c) ovog članka i povezanih uvjeta.

9. Komisija donosi provedbene akte kojima se utvrđuju postupovna pravila za kretanje robe između prostora za privremeni smještaj u skladu sa stavkom 6. ovog članka. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 283. stavka 4.

POGLAVLJE 2.

Puštanje u slobodni promet

Članak 109.

Područje primjene i učinak

1. Roba koja nije roba Unije, a namijenjena je stavljanju na tržište Unije ili za osobnu upotrebu ili potrošnju na carinskom području Unije, stavlja se u postupak puštanja u slobodni promet.

2. Puštanjem u slobodni promet roba koja nije roba Unije stječe status robe Unije.

3. Uvjeti za stavljanje robe u postupak puštanja u slobodni promet jesu sljedeći:

(a) carinskim tijelima dostavljeni su ili stavljeni na raspolaganje potrebni podatci, koji moraju uključivati barem identitet uvoznika odgovornog za robu, prodavača, kupca, izrađivača, dobavljača proizvoda ako se on razlikuje od izrađivača, i odgovornog gospodarskog subjekta u Uniji na temelju članka 4. Uredbe (EU) 2019/1020 i članka 16. Uredbe (EU) 2023/988, vrijednost, podrijetlo, razvrstavanje u carinsku tarifu i opis robe, jedinstveni referentni broj pošiljke i njezinu lokaciju te popis relevantnog drugog zakonodavstva koje primjenjuju carinska tijela;

(b) u slučaju robe koju uvozi uvoznik za prodaju na daljinu koji je odlučio upotrebljavati sustav IOSS za uvoz, potrebni podatci, uz one navedene u točki (a), uključuju informacije navedene u evidenciji transakcija obuhvaćenih sustavom IOSS koju vodi porezni obveznik, u skladu s člankom 369.x stavkom 1. Direktive 2006/112/EZ;

(c) plaćene su ili zajamčene sve uvozne carine ili druga dospjela davanja, uključujući antidampinške pristojbe, kompenzacijske pristojbe ili zaštitne mjere, osim ako je za robu zatražena dodjela carinske kvote;

(d) roba je stigla na mjesto puštanja na carinskom području Unije; i

(e) roba je usklađena s relevantnim drugim zakonodavstvom koje primjenjuju carinska tijela.

4. Komisija je ovlaštena za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 282. radi dopune ove Uredbe dodatnim određivanjem podataka koji se dostavljaju ili stavljaju na raspolaganje carinskim tijelima za stavljanje robe u postupak puštanja u slobodni promet iz stavka 3. točke (a) ovog članka ili utvrđivanjem odstupanja od te točke opravdanih za predmetnu vrstu prometa.

Članak 110.

Primjena mjera trgovinske politike na unutarnju i vanjsku proizvodnju

1. Ako se prerađeni proizvodi koji su dobiveni unutarnjom proizvodnjom puštaju u slobodni promet, a iznos uvozne carine izračunava u skladu s člankom 192. stavkom 3., mjere trgovinske politike koje treba primijeniti su one primjenjive na puštanje u slobodni promet robe stavljene u postupak unutarnje proizvodnje.

2. Stavak 1. ne primjenjuje se na otpatke i ostatke.

3. Ako se prerađeni proizvodi koji su dobiveni unutarnjom proizvodnjom puštaju u slobodni promet, a iznos uvozne carine izračunava u skladu s člankom 191. stavkom 1., mjere trgovinske politike primjenjive na tu robu primjenjuju se samo ako roba koja je stavljena u postupak unutarnje proizvodnje podliježe takvim mjerama.

4. Mjere trgovinske politike ne primjenjuju se na prerađene proizvode koji se puštaju u slobodni promet nakon vanjske proizvodnje ako:

(a) prerađeni proizvodi zadržavaju svoje podrijetlo iz Unije u smislu članka 169.;

(b) vanjska proizvodnja uključuje popravak, uključujući sustav standardne zamjene iz članka 164.; ili

(c) vanjska proizvodnja slijedi daljnje proizvodne radnje u skladu s člankom 160.

POGLAVLJE 3.

Oslobođenje od uvoznih carina

Članak 111.

Vraćena roba

1. Roba koja nije roba Unije koja je, nakon što je izvorno bila izvezena kao roba Unije iz carinskog područja Unije, vraćena na to područje u razdoblju od tri godine i stavljena u postupak puštanja u slobodni promet, na zahtjev dotične osobe oslobađa se od uvozne carine.

Prvi podstavak primjenjuje se čak i ako vraćena roba predstavlja samo dio robe koja je prethodno izvezena iz carinskog područja Unije.

2. Trogodišnje razdoblje iz stavka 1. može se produljiti kako bi se u obzir uzele posebne okolnosti.

3. Ako je prije izvoza iz carinskog područja Unije vraćena roba bila puštena u slobodni promet uz oslobođenje od carine ili uz smanjenu stopu uvozne carine zbog određene upotrebe u posebne svrhe, oslobođenje od uvozne carine na temelju stavka 1. odobrava se samo ako se ta roba pušta u slobodni promet za istu upotrebu u posebne svrhe.

Ako upotreba u posebne svrhe za koju se predmetne roba pušta u slobodni promet više nije ista, iznos uvozne carine smanjuje se za sve iznose koji su bili naplaćeni za robu kad je ona prvi put puštena u slobodni promet. Ako potonji iznos prelazi iznos koji se naplaćuje za puštanje vraćene robe u slobodni promet, povrat se ne odobrava.

4. Ako je roba Unije izgubila svoj carinski status na temelju članka 72. i nakon toga se pušta u slobodni promet, primjenjuju se stavci 1., 2. i 3. ovog članka.

5. Oslobođenje od uvozne carine na temelju stavka 1. odobrava se samo ako se roba vrati u stanju u kojem je izvezena.

6. Oslobođenje od uvozne carine na temelju stavka 1. potkrepljuje se informacijama kojima se utvrđuje da su ispunjeni uvjeti za to oslobođenje.

7. Komisija je ovlaštena za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 282. radi dopune ove Uredbe određivanjem slučajeva u kojima se smatra da se roba vraća u stanju u kojem je izvezena, kako je navedeno u stavku 5. ovog članka.

8. Komisija donosi provedbene akte kojima se utvrđuje postupak pružanja informacija iz stavka 6. ovog članka. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 283. stavka 4.

Članak 112.

Roba koja je prethodno stavljena u postupak unutarnje proizvodnje

1. Članak 111. stavci 1., 2., 5. i 6. primjenjuju se *mutatis mutandis* na prerađene proizvode koji su izvorno ponovno izvezeni iz carinskog područja Unije nakon postupka unutarnje proizvodnje, pod uvjetom da puštanje tih prerađenih proizvoda u slobodni promet rezultira naplatom dospjele uvozne carine za robu koja je stavljena u prvi postupak unutarnje proizvodnje.

2. Ako se prerađeni proizvodi iz stavka 1. stavljaju u naknadni postupak unutarnje proizvodnje, a prerađeni proizvodi, osim onih dobivenih u okviru prethodne unutarnje proizvodnje, puštaju se u slobodni promet, uvozna carina naplaćuje se za robu iz stavka 1.

3. Iznos uvozne carine na robu obuhvaćenu stavkom 1. ovog članka određuje se u skladu s člankom 192. stavkom 3.

4. Oslobođenje od uvozne carine predviđeno člankom 111. odobrava se za prerađene proizvode koji su izvezeni u skladu s člankom 133. stavkom 2. točkom (c) samo ako je osigurano da se roba koja je zamijenjena istovrijednom robom neće staviti u postupak unutarnje proizvodnje.

Članak 113.

Proizvodi morskog ribolova i ostali proizvodi iz mora

1. Ne dovodeći u pitanje članak 169. stavak 1., sljedeća roba oslobađa se od uvozne carine kad se pušta u slobodni promet:

(a) proizvodi morskog ribolova i drugi morski proizvodi izvađeni iz teritorijalnog mora treće zemlje plovilima koja su isključivo registrirana ili prijavljena u brodski upisnik u državi članici i koja plove pod zastavom te države;

(b) proizvodi koji su dobiveni iz proizvoda iz točke (a) ovog stavka na brodovima-tvornicama koji ispunjavaju uvjete utvrđene u toj točki.

2. Oslobođenje od uvozne carine iz stavka 1. mora se potkrijepiti dokazom da su ispunjeni uvjeti utvrđeni u tom stavku.

3. Komisija donosi provedbene akte kojima se utvrđuje postupak dostavljanja dokaza iz stavka 2. ovog članka. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 283. stavka 4.

GLAVA VII.

ROBA KOJA SE IZNOSI IZ CARINSKOG PODRUČJA UNIJE

POGLAVLJE 1.

Izvoz i ponovni izvoz

Članak 114.

Izvoz

1. Roba Unije koja se iznosi iz carinskog područja Unije stavlja se u postupak izvoza.

2. Za stavljanje robe u postupak izvoza primjenjuju se sljedeći uvjeti:

(a) carinskim tijelima dostavljeni su ili stavljeni na raspolaganje potrebni podatci;

(b) plaćene su ili zajamčene sve izvozne carine ili druga dospjela davanja; i

(c) roba je usklađena s relevantnim drugim zakonodavstvom koje primjenjuju carinska tijela.

3. Roba koja se iznosi iz carinskog područja Unije podliježe, prema potrebi, sljedećem:

(a) povratu ili otpustu uvozne carine;

(b) formalnostima koje se zahtijevaju na temelju odredaba primjenjivih na ostala davanja;

(c) postupovnim pravilima o izvozu i izlasku.

4. Stavak 1. ne primjenjuje se na robu Unije:

(a) koja je stavljena u postupak vanjske proizvodnje;

(b) koja se iznosi iz carinskog područja Unije nakon što je stavljena u postupak upotrebe u posebne svrhe;

(c) koja se isporučuje za opskrbu zrakoplova ili broda, oslobođenu od PDV-a ili trošarina ili koja ne podliježe PDV-u i trošarinama, bez obzira na odredište zrakoplova ili broda, za što je potreban dokaz takve opskrbe;

(d) koja je stavljena u postupak unutarnjeg provoza;

(e) koja se privremeno premješta izvan carinskog područja Unije u skladu s člankom 73.

5. Carinske formalnosti koje se primjenjuju na postupak izvoza primjenjuju se u slučajevima iz stavka 4. točaka (a) i (b) te stavka 4. točke (c), bez obzira na odredište zrakoplova ili broda.

6. Roba koja se otprema u Helgoland ne smatra se izvozom iz carinskog područja Unije.

7. Komisija je ovlaštena za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 282. radi dopune ove Uredbe određivanjem podataka koje treba dostaviti ili staviti na raspolaganje carinskim tijelima za stavljanje robe u postupak izvoza kako je navedeno u stavku 2. točki (a) ovog članka.

8. Komisija donosi provedbene akte kojima se utvrđuju postupovna pravila o izvozu i izlasku iz stavka 3. točke (c) ovog članka. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 283. stavka 4.

Članak 115.

Oslobođenje od izvozne carine za privremeno izvezenu robu Unije

Ne dovodeći u pitanje članak 161., za robu Unije koja je privremeno izvezena iz carinskog područja Unije može se iskoristiti oslobođenje od izvozne carine ako se ponovno uveze.

Članak 116.

Ponovni izvoz

1. Roba koja nije roba Unije koja se iznosi iz carinskog područja Unije ponovno se izvozi pod uvjetom da su relevantni podatci o ponovnom izvozu dostavljeni ili stavljeni na raspolaganje te da je roba koja se namjerava ponovno izvesti u skladu s drugim zakonodavstvom koje primjenjuju carinska tijela na robu koja nije roba Unije.

2. Podatci o ponovnom izvozu uključuju, prema potrebi, podatke potrebne za zaključenje prethodnog carinskog postupka ili okončanje privremenog smještaja.

3. Članci od 74. do 80. i članak 123. primjenjuju se na ponovni izvoz.

4. Stavak 1. ne primjenjuje se:

(a) na robu koja nije roba Unije stavljenu u postupak vanjskog provoza i koja samo prolazi kroz carinsko područje Unije;

(b) ako se roba koja nije roba Unije treba iznijeti iz carinskog područja Unije istovaruje i pretovaruje u isto prijevozno sredstvo tijekom putovanja kako bi se omogućio istovar ili utovar druge robe u istoj luci ili zračnoj luci.

5. Do 28. veljače 2034. podatci o ponovnom izvozu mogu se dostaviti u:

(a) deklaraciji za ponovni izvoz; ili

(b) obavijesti o ponovnom izvozu, ako se roba pretovaruje unutar slobodne zone ili prostora za privremeni smještaj ili se iz njih izravno ponovno izvozi.

6. Do 28. veljače 2034. članci od 81. do 93. primjenjuju se na deklaraciju za ponovni izvoz i obavijest o ponovnom izvozu.

7. Komisija je ovlaštena za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 282. radi dopune ove Uredbe određivanjem slučajeva u kojima treba podnijeti obavijest o ponovnom izvozu i slučajeva u kojima se ona može izmijeniti ili poništiti.

8. Komisija donosi provedbene akte kojima se utvrđuje postupak za podnošenje, izmjenu i poništenje obavijesti o ponovnom izvozu. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 283. stavka 4.

POGLAVLJE 2.

Izlazak robe

Članak 117.

Informacije prije otpreme

1. Prijevoznici koji iznose robu iz carinskog područja Unije nadležnom carinskom tijelu pružaju ili stavljaju na raspolaganje minimalne informacije prije otpreme o toj robi u određenim rokovima, a najkasnije nakon obavijesti o dolasku robe na mjesto izlaska.

2. Informacije prije otpreme sadržavaju podatke koji su carinskim tijelima potrebni za provedbu analize rizika prvenstveno za potrebe zaštite i sigurnosti.

3. Izvoznik može pružiti ili staviti na raspolaganje nadležnom carinskom tijelu sve ili djelomične informacije prije otpreme.

4. Ako je izvoznik već pružio ili stavio na raspolaganje dio traženih informacija prije otpreme, prijevoznik povezuje dio traženih informacija prije otpreme koje pružanja ili stavlja na raspolaganje s informacijama koje je izvoznik već pružio ili stavio na raspolaganje.

5. Ako je izvoznik već pružio ili stavio na raspolaganje sve potrebne informacije prije otpreme, prijevoznik pruža ili stavlja na raspolaganje dodatne informacije prije otpreme samo ako je svjestan da su informacije koje su prethodno pružene ili stavljene na raspolaganje netočne.

6. Izvoznik se obavješćuje ako prijevoznik poveže informacije prije otpreme koje je pružio ili stavio na raspolaganje s dijelom informacija prije otpreme koje je pružio ili stavio na raspolaganje izvoznik.

7. U posebnim slučajevima utvrđenima carinskim zakonodavstvom, ako prijevoznik ili izvoznik nije pružio ili stavio na raspolaganje sve informacije prije otpreme iz stavaka 3. i 5., od drugih osoba koje posjeduju te informacije može se tražiti da ih pruže ili stave na raspolaganje.

8. Osoba koja pruža ili stavlja na raspolaganje informacije prije otpreme može ograničiti vidljivost svojih identifikacijskih i poslovno osjetljivih podataka na jednu ili više osoba koje također dostavljaju ili stavljaju na raspolaganje podatke, ne dovodeći u pitanje upotrebu svih podataka za carinski nadzor.

9. Obveza pružanja ili stavljanja na raspolaganje informacija prije otpreme ne primjenjuje se:

(a) na prijevozna sredstva i robu koja se na njima prevozi, a koja samo prolaze kroz teritorijalne vode ili zračni prostor carinskog područja Unije bez zaustavljanja na tom području;

(b) u drugim posebnim slučajevima kad je to popisno opravdano prema vrstama robe ili prometa ili se to zahtijeva međunarodnim ugovorima;

(c) na robu koja se privremeno premješta izvan carinskog područja Unije u skladu s člankom 73.;

(d) na robu koja se isporučuje za ugradnju kao dio plovila ili zrakoplova ili pribor za njih te za rad motora, strojeva i druge opreme plovila ili zrakoplova, kao i na hranu i drugu robu koja se konzumira ili prodaje na plovilu ili u zrakoplovu.

10. U slučajevima iz stavka 9. ovog članka podatci o ponovnom izvozu dostavljaju se ili stavljaju na raspolaganje u skladu s člankom 116.

11. Prijevoznik iznosi robu iz carinskog područja Unije u istom stanju u kojem je bila kad su pružene ili stavljene na raspolaganje informacije prije otpreme.

12. Komisija je ovlaštena za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 282. radi dopune ove Uredbe:

(a) navođenjem podataka o informacijama prije otpreme koje treba pružiti ili staviti na raspolaganje carinskim tijelima, kako je navedeno u stavku 1. ovog članka;

(b) utvrđivanjem posebnih rokova iz stavka 1. ovog članka, uzimajući u obzir vrstu prometa i prijevozna sredstva;

(c) određivanjem posebnih slučajeva u kojima se ne primjenjuje obveza pružanja ili stavljanja na raspolaganje informacija prije otpreme kako je navedeno u stavku 9. točki (b) ovog članka;

(d) utvrđivanjem uvjeta pod kojima osoba koja pruža ili stavlja na raspolaganje informacije prije otpreme može ograničiti vidljivost identifikacijskih i poslovno osjetljivih podataka, kako je navedeno u stavku 8. ovog članka.

13. Komisija donosi provedbene akte kojima se utvrđuje postupak za pružanje, stavljanje na raspolaganje i primanje informacija prije otpreme iz ovog članka. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 283. stavka 4.

14. U skladu s datumima utvrđenima u programu rada iz članka 38. stavka 6. točke (b), a najkasnije do 28. veljače 2034. formalnosti pri izlasku robe mogu se nastaviti obavljati u skladu s pravilima i zahtjevima u pogledu podataka predviđenima u Uredbi (EU) br. 952/2013 koji se primjenjuju na elektroničke sustave koje su države članice i Komisija razvile na temelju članka 16. stavka 1. Uredbe (EU) br. 952/2013.

Članak 118.

Analiza rizika na temelju informacija prije otpreme

1. Ne dovodeći u pitanje aktivnosti Carinskog tijela EU-a iz glave IV., nadležno carinsko tijelo u određenim rokovima osigurava provedbu analize rizika. Ta analiza rizika prvenstveno se provodi za potrebe zaštite i sigurnosti te, prema potrebi, u suradnji s drugim carinskim uredima i, ako je to moguće, na temelju informacija prije otpreme i drugih podataka pruženih ili stavljenih na raspolaganje putem Centra EU-a za carinske podatke. Nadležno carinsko tijelo poduzima potrebne mjere na temelju rezultata te analize rizika.

2. Carinski ured izlaska može poduzeti odgovarajuće mjere ublažavanja, među ostalim:

(a) dati upute osobi koja je pružila ili stavila na raspolaganje informacije prije otpreme da se roba ne smije utovariti ili prevoziti i, ako je prijevoznik osoba koja nije osoba koja je pružila informacije prije otpreme, slične upute prijevozniku da se roba ne smije utovariti ili prevoziti;

(b) zatražiti dodatne informacije ili mjere;

(c) utvrditi situacije u kojima bi moglo biti primjereno djelovanje drugog tijela;

(d) preporučiti najprikladnije mjesto za provedbu carinske provjere i najprikladnije mjere za tu provjeru.

3. Komisija je ovlaštena za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 282. radi dopune ove Uredbe utvrđivanjem posebnih rokova u kojima se treba provesti analiza rizika iz stavka 1. ovog članka.

4. Komisija može donijeti provedbene akte kojima se utvrđuju postupovna pravila o davanju uputa tim osobama, kako je navedeno u stavku 2. točki (a) ovog članka. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 283. stavka 4.

5. U skladu s datumima utvrđenima u programu rada iz članka 38. stavka 6. točke (b), a najkasnije do 28. veljače 2034. analiza rizika provodi se na temelju podataka podnesenih na temelju članka 117. stavka 14. Nakon tog datuma analiza rizika provodi se na temelju podataka dostupnih u Centru EU-a za carinske podatke.

Članak 119.

Izmjena informacija prije otpreme

1. Izvoznik ili osobe iz članka 117. izmjenjuju jedan ili više podatkovnih elemenata u informacijama prije otpreme ako:

(a) izvoznik ili osobe iz članka 117. saznaju da su se relevantne informacije promijenile u evidenciji ili da su netočne; ili

(b) carinsko tijelo zatraži od izvoznika ili osoba iz članka 117. da to učine zbog netočnosti ili nepotpunosti podataka ili problema s njihovom kvalitetom, osobito ako su utvrđeni kao rezultat provedene analize rizika.

2. Izvoznik ili druge osobe iz članka 117. ne izmjenjuju informacije prije otpreme:

(a) ako su carinska tijela dala uputu osobi koja je pružila ili stavila na raspolaganje informacije o otpremi i prijevozniku, ako se razlikuje od te osobe, da se roba ne utovaruje niti prevozi kako je navedeno u članku 118. stavku 2. točki (a);

(b) ako su carinska tijela obavijestila prijevoznika ili osobu koja je pružila ili stavila na raspolaganje informacije prije otpreme da namjeravaju pregledati robu;

(c) ako su carinska tijela utvrdila da su informacije o otpremi netočne;

(d) ako su podatci iz informacija o otpremi uključeni u popis podataka koji se ne mogu izmijeniti;

(e) ako su carinska tijela već odobrila puštanje robe za izlazak.

3. Komisija je ovlaštena za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 282. radi dopune ove Uredbe određivanjem podataka u informacijama prije otpreme koje se ne mogu izmijeniti, kako je navedeno u stavku 2. točki (d) ovog članka.

4. Komisija donosi provedbene akte kojima se utvrđuje postupak za izmjenu informacija o otpremi u skladu sa stavkom 1. ovog članka. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 283. stavka 4.

Članak 120.

Poništenje informacija prije otpreme

1. Ako prijevoznik ili druge osobe koje pružaju ili stavljaju na raspolaganje informacije prije otpreme saznaju da roba obuhvaćena tim informacijama prije otpreme neće biti iznesena iz carinskog područja Unije, u najkraćem mogućem roku zahtijevaju da carinsko tijelo bez odgode poništi informacije prije otpreme.

Ako roba obuhvaćena informacijama prije otpreme nije iznesena iz carinskog područja Unije u roku od 200 dana od datuma na koji su informacije prije otpreme pružene ili stavljene na raspolaganje carinskim tijelima, carinska tijela poništavaju te informacije prije otpreme.

2. Osobe koje pružaju ili stavljaju na raspolaganje informacije prije otpreme, uključujući izvoznika, međusobno se obavješćuju da su informacije prije otpreme koje su pružile ili stavile na raspolaganje poništene.

3. Komisija donosi provedbene akte kojima se utvrđuje postupak za poništenje informacija o otpremi u skladu sa stavkom 1. drugim podstavkom ovog članka. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 283. stavka 4.

Članak 121.

Obavijest o dolasku robe na mjesto izlaska

1. Prijevoznik obavješćuje carinski ured nadležan za mjesto na kojem se roba iznosi iz carinskog područja Unije o dolasku te robe na mjesto izlaska u utvrđenim rokovima.

2. Neovisno o obvezama prijevoznika iz stavka 1., bilo koja od sljedećih osoba može obavijestiti o dolasku robe:

(a) izvoznik; ili

(b) osoba koja preuzima odgovornost za prijevoz robe prije njezina izlaska iz carinskog područja Unije.

3. Podložno odobrenju carinskog tijela, obavijest o dolasku robe može se dostaviti ili staviti na raspolaganje carinskim tijelima na drugi način koji nije putem Centra EU-a za carinske podatke, kao što su trgovinski, lučki ili prijevozni informacijski sustavi, pod uvjetom da takvi sustavi sadržavaju podatke potrebne za tu obavijest i da su ti podatci dostupni u utvrđenim rokovima iz stavka 1. U tim se slučajevima podatci koji se dostavljaju ili stavljaju na raspolaganje na te druge načine prenose u Centar EU-a za carinske podatke.

4. Obveza iz stavka 1. ne primjenjuje se ako se roba koja se iznosi iz carinskog područja Unije istovaruje i pretovaruje na isto prijevozno sredstvo tijekom putovanja isključivo kako bi se omogućio istovar ili utovar druge robe u istoj luci ili zračnoj luci Unije.

5. Komisija je ovlaštena za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 282. radi dopune ove Uredbe utvrđivanjem podataka koje treba dostaviti carinskom uredu nadležnom za mjesto na kojem se roba iznosi iz carinskog područja Unije.

Članak 122.

Fizičko podnošenje robe carini

1. Ako carinska tijela ili drugo zakonodavstvo koje primjenjuju carinska tijela to zahtijevaju, prijevoznik ili posjednik robe fizički podnosi tu robu koja se iznosi iz carinskog područja Unije carini prije njezine otpreme.

2. Carinska tijela obavješćuju prijevoznika ili posjednika robe o obvezi fizičkog podnošenja robe carini.

3. Roba koja je fizički podnesena carini ne uklanja se s mjesta na kojem je bila podnesena bez dozvole carinskih tijela.

Članak 123.

Potvrda izlaska

Prijevoznik koji iznosi robu izvan carinskog područja Unije ili osoba koja preuzima odgovornost za prijevoz robe prije njezina izlaska iz carinskog područja Unije carinskim tijelima potvrđuje izlazak robe iz carinskog područja Unije.

GLAVA VIII.

POSEBNI POSTUPCI

POGLAVLJE 1.

Opće odredbe

Članak 124.

Područje primjene

Roba se može staviti u jednu od sljedećih kategorija posebnih postupaka:

(a) provoz, koji obuhvaća vanjski i unutarnji provoz;

(b) smještaj, koji obuhvaća smještaj u carinskom skladištu i slobodne zone;

(c) posebnu upotrebu, koja obuhvaća privremeni uvoz i upotrebu u posebne svrhe;

(d) preradu, koja obuhvaća unutarnju i vanjsku proizvodnju.

Članak 125.

Odobrenje

1. Uvoznicima, izvoznicima ili njihovim neizravnim zastupnicima koji namjeravaju staviti robu u posebni postupak potrebno je odobrenje carinskih tijela za sljedeće:

(a) primjenu postupka unutarnje ili vanjske proizvodnje, postupka privremenog uvoza ili postupka upotrebe u posebne svrhe;

(b) upravljanje prostorima za smještaj za carinsko skladištenje robe, osim u slučajevima kada je predmetno carinsko tijelo upravitelj prostora za smještaj.

2. Sljedeće osobe i tijela mogu upravljati prostorima za smještaj za carinsko skladištenje robe bilo kojeg uvoznika:

(a) osobe koje imaju relevantno odobrenje carinskih tijela; i

(b) predmetno carinsko tijelo ako je upravitelj prostora za smještaj.

3. U odobrenjima iz stavaka 1. i 2. utvrđuju se uvjeti za primjenu predmetnih posebnih postupaka ili za upravljanje predmetnim prostorima za smještaj.

4. Osim u posebnim slučajevima utvrđenima pravom Unije, carinska tijela izdaju odobrenja iz stavaka 1. i 2. samo ako su ispunjeni svi sljedeći uvjeti:

(a) podnositelj zahtjeva ima poslovni nastan na carinskom području Unije;

(b) podnositelj zahtjeva pruža potrebno uvjerenje o primjerenom vođenju poslova;

(c) položeno je jamstvo za mogući carinski dug ili druga davanja povezana s robom koja se stavlja u posebni postupak u skladu s člankom 194.;

(d) carinska tijela mogu obavljati carinski nadzor, a da ne moraju uvoditi administrativne aranžmane koji su nerazmjerni uključenim gospodarskim potrebama;

(e) u slučaju postupka privremenog uvoza podnositelj zahtjeva upotrebljava robu ili organizira njezinu upotrebu;

(f) u slučaju postupka unutarnje proizvodnje, podnositelj zahtjeva obavlja proizvodne radnje na robi ili organizira njihovo obavljanje;

(g) u slučaju postupka prerade, odobrenje („gospodarski uvjeti") ne bi ugrozilo osnovne interese proizvođača iz Unije.

Smatra se da ovlašteni gospodarski subjekt za carinska pojednostavnjenja ili ovlašteni pouzdani trgovac ispunjava uvjet utvrđen u prvom podstavku točki (b) ovog stavka ako je aktivnost povezana s predmetnim posebnim postupkom uzeta u obzir u odobrenju iz članka 30. odnosno članka 31.

5. Ako postoje dokazi da bi izdavanje odobrenja za postupak unutarnje proizvodnje moglo ugroziti osnovne interese proizvođača iz Unije, nadležna carinska tijela prije donošenja odluke o tom odobrenju traže obrazloženo mišljenje Carinskog tijela EU-a, osim ako je izdavanje odobrenja na drugi način opravdano gospodarskom prirodom prerade.

6. Ako postoje dokazi da bi izdavanje odobrenja za postupak vanjske proizvodnje moglo ugroziti osnovne interese proizvođača iz Unije koji proizvode robu koja se smatra osjetljivom, a koja nije namijenjena popravku, nadležna carinska tijela prije donošenja odluke o tom odobrenju traže obrazloženo mišljenje Carinskog tijela EU-a.

7. Kad je to zatraženo u skladu sa stavcima 5. i 6., Carinsko tijelo EU-a može izdati jedno od sljedećih mišljenja:

(a) da izdavanje odobrenja ne ugrožava osnovne interese proizvođača iz Unije;

(b) da izdavanje odobrenja ugrožava osnovne interese proizvođača iz Unije;

(c) da izdavanje odobrenja za propisno obrazloženu i kontroliranu količinu robe koja je utvrđena u mišljenju ne ugrožava osnovne interese proizvođača iz Unije.

Carinska tijela nadležna za izdavanje odobrenja, kao i sva druga carinska tijela koja se bave sličnim odobrenjima, uzimaju u obzir mišljenje Carinskog tijela EU-a.

Kako bi dalo to mišljenje, Carinsko tijelo EU-a može uzeti u obzir stajališta i informacije dionika, pod uvjetom da ti dionici pruže te informacije Carinskom tijelu EU-a u rokovima utvrđenima u postupovnim pravilima iz stavka 11. točke (b).

8. Carinska tijela koja izdaju odobrenje dostavljaju ili stavljaju na raspolaganje zahtjeve za odobrenje i odobrenja u Centru EU-a za carinske podatke. Ako odobrenja za posebne postupke sadržavaju poslovno osjetljive informacije, pristup tim osjetljivim informacijama ograničava se.

9. Ako postoje dokazi da bi upotreba već izdanog odobrenja mogla ugroziti osnovne interese proizvođača iz Unije, Komisija ili države članice mogu zatražiti od Carinskog tijela EU-a da izda obrazloženo mišljenje u skladu s postupkom utvrđenim u stavcima 5. i 6.

10. Komisija je ovlaštena za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 282. radi dopune ove Uredbe:

(a) utvrđivanjem uvjeta iz stavaka 3. i 4. ovog članka za izdavanje odobrenja za primjenu posebnih postupaka iz stavka 1. točke (a) ovog članka ili za upravljanje prostorima za smještaj iz stavka 1. točke (b) i stavka 2. ovog članka;

(b) utvrđivanjem slučajeva posebne upotrebe iz stavka 4. ovog članka;

(c) određivanjem slučajeva iz stavka 5. ovog članka ako gospodarska priroda prerade opravdava da carinska tijela bez mišljenja Carinskog tijela EU-a procijene ugrožava li izdavanje odobrenja za postupak unutarnje proizvodnje osnovne interese proizvođača iz Unije;

(d) određivanjem slučajeva iz stavka 5. ovog članka u kojima se smatra da postoje dokazi da će osnovni interesi proizvođača iz Unije vjerojatno biti ugroženi i slučajeva iz stavaka 5. i 6. ovog članka u kojima se gospodarski uvjeti smatraju ispunjenima;

(e) utvrđivanjem popisa robe koja se smatra osjetljivom iz stavka 6. ovog članka.

11. Komisija donosi provedbene akte kojima se utvrđuju:

(a) postupovna pravila za izdavanje odobrenja za posebne postupke ili upravljanje prostorima za smještaj iz stavaka 1. i 2. ovog članka;

(b) postupovna pravila za ispitivanje gospodarskih uvjeta, među ostalim za davanje obrazloženog mišljenja Carinskog tijela EU-a; i

(c) pravila za utvrđivanje i praćenje količine iz stavka 7. ovoga članka.

Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 283. stavka 4.

12. Do 21. rujna 2027.:

(a) ispitivanje gospodarskih uvjeta iz stavka 4. točke (g) ovog članka provodi se na razini Unije u skladu s postupovnim pravilima iz stavka 11. točke (b) ovog članka;

(b) ako postoji upućivanje na mišljenje Carinskog tijela EU-a na temelju ovog poglavlja, ono se odnosi na ispitivanje gospodarskih uvjeta na razini Unije koje provodi Komisija kako je predviđeno stavcima 5., 6. i 7. ovog članka.

Članak 126.

Odobrenja s retroaktivnim učinkom

1. Carinska tijela na zahtjev izdaju odobrenje s retroaktivnim učinkom ako su ispunjeni svi sljedeći uvjeti:

(a) dokazana je gospodarska potreba;

(b) zahtjev nije povezan s pokušajem prijevare;

(c) podnositelj zahtjeva dokazao je na temelju računa ili evidencije sljedeće:

i. svi su uvjeti postupka ispunjeni;

ii. roba se, prema potrebi, može prepoznati za predmetno razdoblje;

iii. takvi računi ili evidencije omogućuju nadzor postupka;

(d) mogu se obaviti sve formalnosti potrebne za reguliranje stanja robe, uključujući, prema potrebi, poništenje predmetnih carinskih deklaracija ili podataka dostavljenih ili stavljenih na raspolaganje za stavljanje robe u carinski postupak;

(e) podnositelju zahtjeva nije izdano odobrenje s retroaktivnim učinkom za isti posebni postupak u roku od tri godine od datuma prihvaćanja zahtjeva;

(f) osim ako se zahtjev odnosi na obnovu odobrenja za istu vrstu djelatnosti i robe, mišljenje Carinskog tijela EU-a nije potrebno kako bi se procijenilo bi li izdavanje odobrenja ugrozilo osnovne interese proizvođača iz Unije;

(g) zahtjev se ne odnosi na upravljanje prostorima za smještaj za carinsko skladištenje robe; i

(h) ako se zahtjev odnosi na obnavljanje odobrenja za istu vrstu djelatnosti i robe, zahtjev se podnosi u roku od tri godine nakon isteka izvornog odobrenja.

2. Carinska tijela mogu dati odobrenje s retroaktivnim učinkom ako roba koja je stavljena u carinski postupak više nije raspoloživa u vrijeme kad je prihvaćen zahtjev za takvo odobrenje.

Članak 127.

Retroaktivna izmjena odobrenja

1. Na opravdani zahtjev korisnika odobrenja, podnesen u razdoblju valjanosti odobrenja iz članka 125. stavaka 1. i 2., carinska tijela mogu retroaktivno izmijeniti izdano odobrenje.

Međutim, korisnik odobrenja može podnijeti zahtjev za izmjenu odobrenja nakon isteka razdoblja valjanosti odobrenja ako postoji roba stavljena u odgovarajući carinski postupak koji nije zaključen.

2. U odluci o retroaktivnoj izmjeni odobrenja carinska tijela određuju dan od kojeg ta izmjena stupa na snagu.

3. Retroaktivna izmjena ne proizvodi učinke prije dana od kojeg odobrenje proizvodi učinke.

4. Retroaktivne izmjene nisu dopuštene ako se primjenjuje bilo što od sljedećeg:

(a) zahtjev je podnesen nakon što su carinska tijela obavijestila korisnika odobrenja da namjeravaju pregledati robu ili provesti provjeru;

(b) zahtjev je podnesen nakon što su carinska tijela obavijestila korisnika odobrenja da su utvrdila da su podatci u odobrenju netočni;

(c) zahtjev je povezan s pokušajem prijevare ili zlouporabe korisnika odobrenja.

5. Zahtjev za retroaktivnu izmjenu ne odnosi se na razdoblje valjanosti izdanog odobrenja.

6. Za retroaktivnu izmjenu odobrenja nije potrebno mišljenje Carinskog tijela EU-a, kako je navedeno u članku 125. stavcima 5. i 6.

Članak 128.

Evidencija

1. Korisnik odobrenja iz članka 125. stavaka 1. i 2., uvoznik ili izvoznik i svaka osoba koja obavlja aktivnost koja uključuje skladištenje, obradu ili preradu robe ili prodaju ili kupnju robe u slobodnim zonama vodi odgovarajuću evidenciju u obliku koji su odobrila carinska tijela i, osim u iznimnim slučajevima utvrđenima carinskim zakonodavstvom, dostavlja tu evidenciju ili je stavlja na raspolaganje u Centru EU-a za carinske podatke.

Ta evidencija mora sadržavati informacije i podatke koji omogućuju carinskim tijelima da nadziru predmetni postupak, osobito u vezi s prepoznavanjem robe koja je stavljena u taj postupak, njezinim carinskim statusom i kretanjem.

2. Smatra se da ovlašteni gospodarski subjekt za carinsko pojednostavnjenje ili ovlašteni pouzdani trgovac ispunjava obvezu utvrđenu u stavku 1. ako je njegova evidencija primjerena za potrebe predmetnog posebnog postupka.

3. Komisija je ovlaštena za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 282. radi dopune ove Uredbe utvrđivanjem vrsta informacija i podataka koje treba sadržavati evidencija te iznimaka od obveze njihova dostavljanja ili stavljanja na raspolaganje u Centru EU-a za carinske podatke kako je utvrđeno u stavku 1. ovog članka.

Članak 129.

Zaključenje posebnog postupka

1. U drugim slučajevima osim postupka provoza i ne dovodeći u pitanje carinski nadzor povezan s upotrebom u posebne svrhe predviđen člankom 156., posebni postupak zaključuje se kad se roba koja je stavljena u postupak ili prerađeni proizvodi stave u sljedeći carinski postupak, iznesu iz carinskog područja Unije ili unište bez ostataka ili ustupe u korist države u skladu s člankom 96.

2. Carinska tijela zaključuju postupak provoza kad na temelju usporedbe podataka dostavljenih ili stavljenih na raspolaganje otpremnom carinskom uredu s onima dostavljenima ili stavljenima na raspolaganje odredišnom carinskom uredu mogu utvrditi da je postupak pravilno završen.

3. Carinska tijela poduzimaju sve potrebne mjere za reguliranje stanja robe za koju posebni postupak nije zaključen prema propisanim uvjetima.

4. Posebni postupak zaključuje se u utvrđenim rokovima, osim ako je drukčije predviđeno carinskim zakonodavstvom.

5. Komisija je ovlaštena za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 282. radi dopune ove Uredbe određivanjem duljine rokova iz stavka 4. ovog članka.

6. Komisija donosi provedbene akte kojima se utvrđuju postupovna pravila za zaključenje posebnog postupka. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 283. stavka 4.

Članak 130.

Prijenos prava i obveza

1. Carinska tijela mogu na zahtjev ovlastiti korisnika odobrenja za posebni postupak osim provoza da u potpunosti ili djelomično prenese svoja prava i obveze u pogledu robe koja je stavljena u taj posebni postupak na uvoznika, izvoznika ili bilo koju drugu osobu.

2. Komisija je ovlaštena za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 282. radi dopune ove Uredbe utvrđivanjem:

(a) slučajeva i uvjeta u kojima je dopušten prijenos prava i obveza iz stavka 1. ovog članka;

(b) oblika u kojem carinska tijela odobravaju takav prijenos prava i obveza;

(c) podataka i informacija potrebnih za zahtjeve i odobrenja za takav prijenos prava i obveza.

3. Komisija donosi provedbene akte kojima se utvrđuju postupovna pravila za prijenos prava i obveza korisnika odobrenja u vezi s robom koja je stavljena u posebni postupak osim provoza. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 283. stavka 4.

Članak 131.

Kretanje robe

1. U posebnim slučajevima utvrđenima carinskim zakonodavstvom uvoznici, izvoznici, korisnici odobrenja za upravljanje prostorima za smještaj za carinsko skladištenje robe i osobe na koje su prenesena prava i obveze u skladu s člankom 130. mogu premještati robu stavljenu u posebni postupak osim provoza ili u slobodnu zonu između različitih mjesta na carinskom području Unije.

2. Komisija je ovlaštena za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 282. radi dopune ove Uredbe određivanjem posebnih slučajeva u kojima se roba može premještati kako je navedeno u stavku 1. ovog članka i utvrđivanjem uvjeta pod kojima se to može dogoditi.

3. Komisija donosi provedbene akte kojima se utvrđuju postupovna pravila za kretanje robe stavljene u posebni postupak osim provoza ili u slobodnu zonu, kako je navedeno u stavku 1. ovog članka. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 283. stavka 4.

Članak 132.

Uobičajeni oblici rukovanja

1. Roba koja je stavljena u postupak carinskog skladištenja ili u postupak prerade ili u slobodnu zonu može biti podvrgnuta uobičajenim oblicima rukovanja koji su namijenjeni očuvanju robe, poboljšanju njezina izgleda ili tržne kvalitete ili njezinoj pripremi za distribuciju ili preprodaju.

2. Roba namijenjena prodaji na daljinu iz privatnog carinskog skladišta za prodaju na daljinu iz članka 145. može podlijegati uobičajenim oblicima rukovanja koji su nužni u svrhu pripreme za prodaju na daljinu.

3. Komisija je ovlaštena za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 282. radi dopune ove Uredbe određivanjem uobičajenih oblika rukovanja robom iz stavaka 1. i 2. ovog članka.

Članak 133.

Istovrijedna roba

1. Istovrijedna roba jest roba Unije koja se smješta, koristi ili prerađuje umjesto robe koja je stavljena u posebni postupak.

U postupku vanjske proizvodnje istovrijedna roba jest roba koja nije roba Unije, a koja se prerađuje umjesto robe Unije koja je stavljena u postupak vanjske proizvodnje.

Osim u posebnim slučajevima utvrđenima carinskim zakonodavstvom, istovrijedna roba ima istu osmeroznamenkastu oznaku u kombiniranoj nomenklaturi robe utvrđenoj u Uredbi (EEZ) br. 2658/87 („kombinirana nomenklatura”), istu tržišnu kvalitetu i iste tehničke značajke kao i roba koju zamjenjuje.

2. Pod uvjetom da je osigurana pravilna provedba posebnog postupka, osobito u pogledu carinskog nadzora, carinska tijela na zahtjev odobravaju sljedeće radnje:

(a) upotrebu istovrijedne robe u postupku carinskog skladištenja, slobodnih zona i upotrebe u posebne svrhe;

(b) upotrebu istovrijedne robe u postupku privremenog uvoza, u posebnim slučajevima utvrđenima carinskim zakonodavstvom;

(c) upotrebu istovrijedne robe u postupku unutarnje proizvodnje;

(d) u slučaju postupka unutarnje proizvodnje s prethodnim izvozom, izvoz prerađenih proizvoda koji su dobiveni od istovrijedne robe prije uvoza robe koju zamjenjuju;

(e) upotrebu istovrijedne robe u postupku vanjske proizvodnje;

(f) u slučaju postupka vanjske proizvodnje s prethodnim izvozom, uvoz prerađenih proizvoda koji su dobiveni od istovrijedne robe prije izvoza robe koju zamjenjuju.

Smatra se da ovlašteni gospodarski subjekt za carinsko pojednostavnjenje ili ovlašteni pouzdani trgovac ispunjava uvjet osiguravanja pravilne provedbe posebnog postupka ako je aktivnost povezana s upotrebom istovrijedne robe za predmetni postupak uzeta u obzir pri izdavanju odobrenja iz članka 30. ili 31. tom gospodarskom subjektu ili trgovcu.

3. Upotreba istovrijedne robe ne odobrava se u sljedećim slučajevima:

(a) ako se uobičajeni oblici rukovanja, kako su definirani u članku 132., obavljaju u postupku unutarnje proizvodnje;

(b) ako se na robu bez podrijetla, koja se upotrebljava u izradi prerađenih proizvoda u postupku unutarnje proizvodnje, primjenjuje zabrana povrata uvozne carine ili izuzeće od uvozne carine, za koju je dokaz podrijetla izdan ili sastavljen u okviru povlaštenog postupanja između Unije i određenih trećih zemalja ili skupina takvih zemalja;

(c) ako bi ona dovela do neopravdane prednosti u vezi s uvoznom carinom; ili

(d) ako je tako predviđeno pravnim aktima Unije.

4. U slučaju iz stavka 2. točke (d) ovog članka i ako bi prerađeni proizvodi, da se ne izvoze u kontekstu postupka unutarnje proizvodnje, podlijegali izvoznoj carini, korisnik odobrenja polaže jamstvo za plaćanje izvozne carine u slučaju da roba koja nije roba Unije nije uvezena u razdoblju iz članka 159. stavka 3.

5. Komisija je ovlaštena za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 282. radi dopune ove Uredbe:

(a) utvrđivanjem posebnih slučajeva iz stavka 1. trećeg podstavka ovog članka;

(b) određivanjem uvjeta pod kojima se upotrebljava istovrijedna roba u skladu sa stavkom 2. ovog članka;

(c) utvrđivanjem posebnih slučajeva iz stavka 2. točke (b) ovog članka ako se istovrijedna roba upotrebljava u postupku privremenog uvoza; i

(d) navođenjem slučajeva u kojima se upotreba istovrijedne robe ne odobrava u skladu sa stavkom 3. točkom (c) ovog članka.

6. Komisija donosi provedbene akte kojima se utvrđuju postupovna pravila za upotrebu istovrijedne robe odobrene u skladu sa stavkom 2. ovog članka. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 283. stavka 4.

POGLAVLJE 2.

Provoz

Odjeljak 1.

Opća pravila

Članak 134.

Područje primjene

1. Nakon ulaska na carinsko područje Unije roba se stavlja u postupak provoza bez promjene njezina carinskog statusa u skladu s člankom 73. stavkom 2., osim ako je već stavljena u postupak provoza naveden u člancima 135. i 136. ili u drugi carinski postupak u roku utvrđenom u članku 104. stavku 5.

2. Korisnik provoznog postupka smatra se uvoznikom ili izvoznikom robe i odgovoran je za plaćanje carina i davanja, osim ako carinska tijela imaju podatke o drugoj osobi koji je identificiraju kao uvoznika ili izvoznika.

Članak 135.

Vanjski provoz

1. U postupku vanjskog provoza, roba koja nije roba Unije može se kretati od jedne točke do druge točke unutar carinskog područja Unije, a da ne podliježe sljedećem:

(a) uvoznoj carini ili drugim davanjima, uključujući antidampinške pristojbe, kompenzacijske pristojbe ili zaštitne mjere;

(b) mjerama trgovinske politike, u mjeri u kojoj ne zabranjuju ulazak robe na carinsko područje Unije ili izlazak iz njega.

2. U posebnim slučajevima utvrđenima carinskim zakonodavstvom, roba Unije stavlja se u postupak vanjskog provoza.

3. Kretanje iz stavka 1. odvija se na jedan od sljedećih načina:

(a) u postupku vanjskog provoza Unije;

(b) u skladu s Konvencijom TIR, pod uvjetom da je takvo kretanje:

i. započelo ili će završiti izvan carinskog područja Unije;

ii. obavljeno između dvije točke na carinskom području Unije prelaskom preko državnog područja treće zemlje;

(c) u skladu s Carinskom konvencijom o karnetu ATA za privremeni uvoz robe, sastavljenom u Bruxellesu 6. prosinca 1961. (Konvencija ATA) ili Konvencijom o privremenom uvozu, sastavljenom u Istanbulu 26. lipnja 1990. (Istanbulska konvencija) ([39]), ako je riječ o kretanju u provozu;

([39]) SL L 130, 27.5.1993., str. 4., ELI: http://data.europa.eu/eli/convention/1993/329/oj.

(d) pod pokrićem obrasca NATO 302 predviđenog Sporazumom između država stranaka Sjevernoatlantskoga ugovora o pravnom položaju njihovih snaga, koji je potpisan u Londonu 19. lipnja 1951., ili obrasca EU 302;

(e) prema poštanskom sustavu u skladu s aktima Svjetske poštanske unije, kad robu prevoze nositelji prava i obveza ili kad se ona prevozi za nositelje prava i obveza prema tim aktima.

4. Komisija je ovlaštena za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 282. radi dopune ove Uredbe utvrđivanjem posebnih slučajeva iz stavka 2. ovog članka u kojima se roba Unije stavlja u postupak vanjskog provoza.

5. Komisija donosi provedbene akte kojima se utvrđuju postupovna pravila za primjenu stavka 3. točaka od (b) do (e) ovog članka na carinskom području Unije, uzimajući u obzir potrebe Unije. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 283. stavka 4.

Članak 136.

Unutarnji provoz

1. U postupku unutarnjeg provoza roba Unije može se kretati od jednog do drugog mjesta na carinskom području Unije, prolazeći kroz državno područje treće zemlje bez promjene svojeg carinskog statusa.

2. Kretanje iz stavka 1. odvija se na jedan od sljedećih načina:

(a) u postupku unutarnjeg provoza Unije, pod uvjetom da se takva mogućnost predviđa međunarodnim sporazumom;

(b) u skladu s Konvencijom TIR;

(c) u skladu s Konvencijom ATA ili Istanbulskom konvencijom, ako je riječ o kretanju u provozu;

(d) pod pokrićem obrasca NATO 302 ili obrasca EU 302;

(e) prema poštanskom sustavu u skladu s aktima Svjetske poštanske unije, kad robu prevoze nositelji prava i obveza ili kad se ona prevozi za nositelje prava i obveza prema tim aktima.

3. Komisija donosi provedbene akte kojima se utvrđuju postupovna pravila za primjenu stavka 2. točaka od (b) do (e) ovog članka na carinskom području Unije, uzimajući u obzir potrebe Unije. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 283. stavka 4.

Članak 137.

Jedinstveno područje za potrebe provoza

Ako se roba kreće od jednog do drugog mjesta na carinskom području Unije na drugo u skladu s Konvencijom TIR, Konvencijom ATA ili Istanbulskom konvencijom, pod pokrićem obrasca NATO 302 ili obrasca EU 302 ili prema poštanskom sustavu, smatra se da carinsko područje Unije, za potrebe takvog prijevoza, čini jedinstveno područje.

Članak 138.

Isključenje osoba iz prijevozâ TIR

1. Ako carinska tijela države članice odluče isključiti neku osobu iz prijevozâ TIR na temelju članka 38. Konvencije TIR, ta se odluka primjenjuje na cijelom carinskom području Unije, a carinski uredi ne prihvaćaju karnete TIR-a koje je podnijela ta osoba.

2. Država članica o svojoj odluci iz stavka 1. i danu njezine primjene obavješćuje druge države članice, Komisiju i Carinsko tijelo EU-a.

Članak 139.

Ovlašteni primatelj i ovlašteni pošiljatelj za potrebe TIR-a

1. Carinska tijela mogu, na zahtjev, ovlastiti neku osobu („ovlašteni primatelj”) za primanje robe koja se premješta u skladu s Konvencijom TIR na ovlaštenom mjestu kako bi se postupak završio u smislu članka 1. točke (d) Konvencije TIR.

2. Carinska tijela mogu, na zahtjev, ovlastiti neku osobu („ovlašteni pošiljatelj”) za slanje robe koja se premješta u skladu s Konvencijom TIR s ovlaštenog mjesta kako bi postupak počeo u smislu članka 1. točke (c) Konvencije TIR.

U tu svrhu ovlašteni pošiljatelj ovlašten je upotrebljavati posebne vrste plombi, kako je navedeno u članku 140. stavku 4. točki (c) ove Uredbe.

3. Komisija je ovlaštena za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 282. radi dopune ove Uredbe utvrđivanjem uvjeta za dodjelu ovlaštenja iz stavaka 1. i 2. ovog članka.

Odjeljak 2.

Provoz Unije

Članak 140.

Obveze korisnika postupka provoza Unije i prijevoznika i primatelja robe koja se kreće u postupku provoza Unije

1. Korisnik postupka provoza Unije odgovoran je za ispunjavanje sljedećih obveza:

(a) dostavljanje ili stavljanje na raspolaganje potrebnih podataka carinskim tijelima;

(b) obavješćivanje o dostupnosti robe i potrebnih podataka u odredišnom carinskom uredu u propisanom roku i u skladu s mjerama koje poduzimaju carinska tijela radi osiguravanja njezina prepoznavanja;

(c) poštovanje odredaba carinskog zakonodavstva koje se odnose na postupak provoza Unije;

(d) osim ako je carinskim zakonodavstvom drukčije predviđeno, polaganje jamstva kako bi se osiguralo plaćanje iznosa uvozne ili izvozne carine koja odgovara carinskom dugu ili ostalim davanjima nastalima u vezi s robom.

2. Obveze korisnika postupka ispunjene su i postupak provoza Unije završen kad su roba koja je stavljena u postupak i potrebne informacije dostupne odredišnom carinskom uredu u skladu s carinskim zakonodavstvom.

3. Prijevoznik ili primatelj robe koji prihvaća robu znajući da se ona kreće u postupku provoza Unije također je odgovoran za obavješćivanje odredišnog carinskog ureda o dostupnosti robe u propisanom roku i u skladu s mjerama koje poduzimaju carinska tijela radi osiguravanja prepoznavanja te robe.

4. Carinska tijela mogu, na zahtjev, odobriti bilo koje od sljedećih pojednostavnjenja povezanih sa stavljanjem robe u postupak provoza Unije ili završetak tog postupka:

(a) status ovlaštenog pošiljatelja, koji omogućuje korisniku odobrenja da stavi robu u postupak provoza Unije bez podnošenja carini;

(b) status ovlaštenog primatelja, koji omogućuje korisniku odobrenja da primi robu koja se kreće u postupku provoza Unije na odobrenom mjestu kako bi se postupak dovršio u skladu sa stavkom 2.;

(c) korištenje posebne vrste plombe, ako je plombiranje potrebno za osiguravanje prepoznavanja robe koja je stavljena u postupak provoza Unije;

(d) pružanje smanjenog skupa podataka ili, prema potrebi, upotrebu carinske deklaracije sa smanjenim skupom podataka za stavljanje robe u postupak provoza Unije;

(e) upotrebu elektroničkih prijevoznih isprava za stavljanje robe u postupak provoza Unije, ako one sadržavaju potrebne informacije i ako su te informacije dostupne carinskim tijelima na polasku i odredištu kako bi se omogućio carinski nadzor robe i zaključenje tog postupka.

5. Carinska tijela redovito prate aktivnosti ovlaštenih pošiljatelja i primatelja kako bi ocijenila njihovu usklađenost sa zahtjevima za odobrenje.

6. Komisija je ovlaštena za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 282. radi dopune ove Uredbe:

(a) dodatnim utvrđivanjem zahtjeva u pogledu podataka utvrđenih u stavku 1. točkama (a) i (b) ovog članka i uvjeta za izdavanje odobrenja iz stavka 4. ovog članka;

(b) određivanjem podataka koje treba dostaviti ili staviti na raspolaganje carinskim tijelima za stavljanje robe u postupak provoza Unije kako je navedeno u stavku 1. točki (a) ovog članka.

7. Komisija donosi provedbene akte kojima se utvrđuju postupovna pravila za:

(a) stavljanje robe u postupak provoza Unije i zaključivanju tog postupka;

(b) primjenu pojednostavnjenja iz stavka 4. ovog članka.

Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 283. stavka 4.

Članak 141.

Roba koja prolazi kroz državno područje treće zemlje u postupku vanjskog provoza Unije

1. Postupak vanjskog provoza Unije primjenjuje se na robu koja prolazi kroz treću zemlju ako je ispunjen bilo koji od sljedećih uvjeta:

(a) takva je mogućnost predviđena međunarodnim sporazumom;

(b) provoz kroz tu treću zemlju obavlja se pod pokrićem jedinstvene prijevozne isprave koja je sastavljena na carinskom području Unije.

2. U slučaju iz stavka 1. točke (b), postupak vanjskog provoza Unije suspendira se dok je roba izvan carinskog područja Unije.

3. Komisija donosi provedbene akte kojima se utvrđuju postupovna pravila o carinskom nadzoru robe koja prolazi kroz državno područje treće zemlje u postupku vanjskog provoza Unije. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 283. stavka 4.

POGLAVLJE 3.

Smještaj

Odjeljak 1.

Zajedničke odredbe

Članak 142.

Područje primjene

1. U postupku smještaja roba koja nije roba Unije može se smjestiti na carinskom području Unije, a da ne podliježe:

(a) uvoznoj carini;

(b) drugim davanjima predviđenima pravom Unije ili nacionalnim pravom;

(c) mjerama trgovinske politike, osim onih kojima se zabranjuju ulazak robe na carinsko područje Unije ili izlazak iz njega.

2. Za stavljanje robe u postupak smještaja primjenjuju se sljedeći uvjeti:

(a) carinskim tijelima dostavljeni su ili stavljeni na raspolaganje potrebni podatci;

(b) roba je usklađena s relevantnim drugim zakonodavstvom koje primjenjuju carinska tijela;

(c) roba je stigla na mjesto puštanja u postupak.

3. Roba Unije može se staviti u postupak carinskog skladištenja ili u postupak slobodne zone u skladu s relevantnim drugim zakonodavstvom koje primjenjuju carinska tijela ili kako bi se iskoristila odluka kojom se odobrava povrat ili otpust uvozne carine.

4. Ako postoji gospodarska potreba i carinski nadzor neće biti ugrožen, carinska tijela mogu odobriti ulazak, smještaj, kretanje, upotrebu, preradu ili potrošnju robe Unije u carinskom skladištu ili slobodnoj zoni. U takvim se slučajevima ne smatra da je roba u postupku smještaja.

5. Komisija je ovlaštena za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 282. radi dopune ove Uredbe utvrđivanjem podataka koje treba dostaviti ili staviti na raspolaganje carinskim tijelima za stavljanje robe u postupak smještaja, kako je navedeno u stavku 2. točki (a) ovog članka.

6. Komisija donosi provedbene akte kojima se utvrđuje postupak za stavljanje robe Unije u postupak carinskog skladištenja ili u postupak slobodne zone iz stavka 3. ovog članka. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 283. stavka 4.

Članak 143.

Trajanje postupka smještaja

1. Vrijeme u kojem roba može ostati u postupku smještaja nije ograničeno.

2. Odstupajući od stavka 1., carinska tijela mogu odrediti rok u kojem se postupak smještaja mora zaključiti:

(a) u iznimnim okolnostima, osobito ako vrsta i priroda robe mogu, u slučaju dugotrajnog smještaja, predstavljati prijetnju zdravlju i životu ljudi, životinja ili bilja ili okolišu;

(b) ako je ukinuto odobrenje za upravljanje prostorom za smještaj.

Odjeljak 2.

Carinsko skladištenje

Članak 144.

Smještaj u carinskim skladištima

1. U postupku carinskog skladištenja roba koja nije roba Unije može se smjestiti u prostorima ili na drugim mjestima koja carinska tijela odobre za takav postupak i koja su pod carinskim nadzorom („carinska skladišta”).

2. Carinska skladišta mogu biti na raspolaganju svim uvoznicima za carinsko skladištenje robe („javno carinsko skladište”) ili korisniku odobrenja za vođenje carinskog skladišta za smještaj robe („privatno carinsko skladište”).

3. Roba koja je stavljena u postupak carinskog skladištenja može se privremeno ukloniti iz tog carinskog skladišta. Osim u slučajevima više sile, takvo uklanjanje trebaju unaprijed odobriti carinska tijela.

Članak 145.

Carinsko skladište za prodaju na daljinu

1. Samo uvoznici za prodaju na daljinu koji su odlučili upotrebljavati sustav IOSS i koji imaju status ovlaštenog pouzdanog trgovca. ili njihovi neizravni zastupnici koji imaju status ovlaštenog pouzdanog trgovca, mogu biti ovlašteni skladištiti robu i upravljati njome u privatnom carinskom skladištu za prodaju na daljinu prije prodaje na daljinu.

2. Roba namijenjena prodaji na daljinu može se staviti u postupak carinskog skladištenja u carinskom skladištu za prodaju na daljinu samo ako ispunjava sve sljedeće uvjete:

(a) u skladu je s relevantnim drugim zakonodavstvom koje primjenjuju carinska tijela i koje bi se primjenjivalo u odnosu na puštanje u slobodni promet;

(b) pakirana je u skupnu ambalažu koja sadržava sličnu robu, u stanju prije pripreme pojedinačnih pošiljaka prilikom zaključenja prodaje na daljinu;

(c) unosi se na carinsko područje Unije u količinama koje olakšavaju provedbu djelotvornih carinskih provjera.

Pri procjeni toga je li ispunjen uvjet iz prvog podstavka točke (c) carinska tijela uzimaju u obzir veličinu subjekta koji planira obavljati prodaju na daljinu iz carinskog skladišta.

3. Carinska tijela i druga nadležna tijela imaju pravo provjeriti ispunjava li roba zahtjeve za puštanje u slobodni promet prije njezina stavljanja u postupak carinskog skladištenja i tijekom skladištenja.

4. Komisija je ovlaštena za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 282. radi dopune ove Uredbe utvrđivanjem uvjeta za izdavanje odobrenja iz stavka 1. ovog članka.

5. Komisija ovlaštena za donošenje provedbenih akata kojima se utvrđuju postupovna pravila u vezi s uvjetima iz stavka 2. ovog članka. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 283. stavka 4.

Članak 146.

Prerada u carinskom skladištu

Ako postoji gospodarska potreba i carinski nadzor neće biti ugrožen, carinska tijela mogu odobriti da se prerada robe u postupcima unutarnje proizvodnje ili upotrebe u posebne svrhe odvija u carinskom skladištu, podložno uvjetima predviđenima tim postupcima.

U takvim se slučajevima ne smatra da je roba u postupku carinskog skladištenja.

Članak 147.

Odgovornosti korisnika odobrenja

Ne dovodeći u pitanje članak 27., korisnik odobrenja iz članka 125. stavka 1. točke (b) ili članka 125. stavka 2. točke (a) i uvoznik odgovorni su za:

(a) osiguravanje da se roba u postupku carinskog skladištenja ne izuzme iz carinskog nadzora;

(b) ispunjavanje obveza koje proizlaze iz smještaja robe u okviru postupka carinskog skladištenja; i

(c) ispunjavanje obveza koje proizlaze iz stavljanja robe u postupak carinskog skladištenja.

Odjeljak 3.

Slobodne zone

Članak 148.

Određivanje slobodnih zona

1. Države članice mogu dijelove carinskog područja Unije odrediti kao slobodne zone.

Država članica za svaku slobodnu zonu određuje područje koje zauzima i njezine ulazne i izlazne točke.

2. Države članice Komisiji i Carinskom tijelu EU-a dostavljaju informacije o svojim aktivnim slobodnim zonama.

3. Slobodne zone moraju se ograditi.

Neposredni pristupni prostor i ulazne i izlazne točke područja slobodnih zona podliježu carinskom nadzoru.

4. Osobe, roba i prijevozna sredstva koja ulaze ili napuštaju slobodne zone mogu podlijegati carinskim provjerama.

Članak 149.

Zgrade i djelatnosti u slobodnim zonama

1. Za izgradnju bilo koje zgrade u slobodnoj zoni potrebno je prethodno odobrenje carinskih tijela.

2. Podložno carinskom zakonodavstvu, sve su industrijske, trgovinske ili uslužne djelatnosti dozvoljene u slobodnoj zoni. Carinska tijela unaprijed se obavješćuju o obavljanju takvih djelatnosti.

3. Carinska tijela mogu zabraniti ili ograničiti djelatnosti iz stavka 2., uzimajući u obzir prirodu robe u pitanju, zahtjeve carinskog nadzora ili zahtjeve zaštite i sigurnosti.

4. Osobama koje ne pribave potrebna uvjerenja o ispunjavanju carinskih odredaba carinska tijela mogu zabraniti obavljanje djelatnosti u slobodnoj zoni.

Članak 150.

Roba koja nije roba Unije u slobodnim zonama

1. Roba koja nije roba Unije može, dok ostaje u slobodnoj zoni, biti puštena u slobodni promet ili stavljena u postupak unutarnje proizvodnje, postupak privremenog uvoza ili postupak upotrebe u posebne svrhe, pod uvjetima koji se utvrđuju za te postupke.

U takvim se slučajevima ne smatra da je roba u postupku slobodne zone.

2. Ne dovodeći u pitanje odredbe koje se primjenjuju na opskrbu ili na skladište za opskrbu, ako je tako predviđeno predmetnim postupkom i neovisno o stavku 1., roba koja nije roba Unije može se upotrebljavati ili trošiti u slobodnoj zoni pod uvjetom da:

(a) njezino puštanje u slobodni promet ili privremeni uvoz ne bi podrazumijevalo primjenu uvozne carine, mjera utvrđenih u okviru zajedničke poljoprivredne ili trgovinske politike ili mjera kojima se zabranjuje upotreba te robe u Uniji;

(b) carinskim tijelima pružaju se ili stavljaju na raspolaganje odgovarajuće informacije o toj upotrebi ili potrošnji.

Članak 151.

Iznošenje robe iz slobodne zone

1. Ne dovodeći u pitanje relevantno drugo zakonodavstvo koje primjenjuju carinska tijela, roba u slobodnoj zoni može se izvesti ili ponovno izvesti iz carinskog područja Unije ili unijeti u drugi dio carinskog područja Unije.

2. Članci 102. i 103. primjenjuju se na robu koja je iznesena iz slobodne zone u druge dijelove carinskog područja Unije.

Članak 152.

Carinski status

1. Na zahtjev dotične osobe, carinska tijela utvrđuju carinski status sljedeće robe kao robe Unije:

(a) robe Unije koja je unesena u slobodnu zonu;

(b) robe Unije koja je bila podvrgnuta proizvodnim radnjama u slobodnoj zoni;

(c) robe koja je puštena u slobodni promet u slobodnoj zoni.

2. Ako se roba iznosi iz slobodne zone u drugi dio carinskog područja Unije ili se stavlja u carinski postupak, smatra se da je riječ o robi koja nije roba Unije, osim ako se ne dokaže njezin carinski status kao robe Unije.

Međutim, za potrebe primjene izvozne carine i izvoznih dozvola ili mjera provjere pri izvozu, koje se navode u zajedničkoj poljoprivrednoj politici ili trgovinskim politikama, takva se roba smatra robom Unije, osim ako se utvrdi da nema carinski status robe Unije.

POGLAVLJE 4.

Posebna upotreba

Odjeljak 1.

Privremeni uvoz

Članak 153.

Područje primjene

1. U postupku privremenog uvoza roba koja nije roba Unije, a namijenjena je ponovnom izvozu, može podlijegati posebnoj upotrebi na carinskom području Unije s potpunim ili djelomičnim oslobođenjem od uvozne carine, a da ne podliježe:

(a) drugim davanjima predviđenima pravom Unije ili nacionalnim pravom;

(b) mjerama trgovinske politike osim onih kojima se zabranjuje ulazak robe na carinsko područje Unije ili izlazak iz njega.

2. Postupak privremenog uvoza može se primijeniti samo ako su ispunjeni sljedeći uvjeti:

(a) roba nije namijenjena podvrgavanju bilo kakvim promjenama, osim uobičajenog smanjenja vrijednosti nastalog njezinom upotrebom;

(b) moguće je osigurati da se roba koja se stavi u postupak može prepoznati, osim:

i. ako je, s obzirom na prirodu robe ili predviđenu upotrebu, vjerojatno da će zbog nedostatka mjera za prepoznavanje doći do zlouporabe postupka; ili

ii. u slučaju iz članka 133., ako se usklađenost s uvjetima u vezi s istovrijednom robom može provjeriti;

(c) ako je potrebno, izdano je odobrenje u skladu s člankom 125. i ovim člankom;

(d) carinskim tijelima dostavljeni su ili stavljeni na raspolaganje potrebni podatci;

(e) ispunjeni su uvjeti, utvrđeni carinskim zakonodavstvom, za potpuno ili djelomično oslobođenje od uvozne carine;

(f) roba je stigla na mjesto puštanja u carinski postupak; i

(g) roba je usklađena s relevantnim drugim zakonodavstvom koje primjenjuju carinska tijela.

3. Komisija je ovlaštena za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 282. radi dopune ove Uredbe:

(a) utvrđivanjem posebne upotrebe iz stavka 1. ovog članka;

(b) navođenjem podataka koje treba dostaviti ili staviti na raspolaganje carinskim tijelima za stavljanje robe u postupak privremenog uvoza kako je navedeno u stavku 2. točki (d) ovog članka;

(c) određivanjem uvjeta za potpuno ili djelomično oslobođenje od uvozne carine iz stavka 2. točke (d) ovog članka.

Članak 154.

Razdoblje u kojem roba može ostati u postupku privremenog uvoza

1. Carinska tijela određuju rok za zaključenje postupka privremenog uvoza. Takvo razdoblje mora biti dovoljno dugo za ispunjenje svrhe odobrene upotrebe.

2. Najdulje razdoblje tijekom kojega roba može ostati u postupku privremenog uvoza u istu svrhu i pod odgovornošću istog korisnika odobrenja iznosi 24 mjeseca, čak i ako je postupak zaključen stavljanjem robe u drugi posebni postupak i ponovnim stavljanjem robe u sljedeći postupak privremenog uvoza.

3. Ako se u iznimnim okolnostima odobrena upotreba ne može postići u razdoblju iz stavka 2., carinska tijela mogu na opravdani zahtjev uvoznika odobriti razumno produljenje tog roka.

4. Osim u slučaju nepredviđenog događaja, ukupno razdoblje tijekom kojeg roba može ostati u postupku privremenog uvoza nije dulje od 10 godina.

Članak 155.

Iznos uvozne carine u slučaju privremenog uvoza s djelomičnim oslobođenjem od uvozne carine

1. Iznos uvozne carine za robu koja je stavljena u postupak privremenog uvoza s djelomičnim oslobođenjem određuje se na 3 % iznosa uvozne carine koja bi bila plativa na tu robu da je bila puštena u slobodni promet na datum kad je stavljena u postupak privremenog uvoza.

Taj iznos dospijeva svaki mjesec ili za dio mjeseca u kojemu je roba bila stavljena u postupak privremenog uvoza s djelomičnim oslobođenjem od uvozne carine.

2. Ukupni iznos dospjele uvozne carine u skladu sa stavkom 1. ne premašuje iznos koji bi dospio da je predmetna roba bila puštena u slobodni promet na datum kad je stavljena u postupak privremenog uvoza.

Odjeljak 2.

Upotreba u posebne svrhe

Članak 156.

Postupak upotrebe u posebne svrhe

1. U postupku upotrebe u posebne svrhe roba se može pustiti u slobodni promet pod izuzećem od carine ili po smanjenoj stopi carine koja je previđena pravnim aktima Unije pod uvjetom da uvoznik namijeni robu za posebnu upotrebu.

2. Za stavljanje robe u postupak upotrebe u posebne svrhe primjenjuju se sljedeći uvjeti:

(a) izdano je odobrenje u skladu s člankom 125. i ovim člankom;

(b) carinskim tijelima dostavljeni su ili stavljeni na raspolaganje potrebni podatci;

(c) plaćene su ili zajamčene sve uvozne carine ili druga dospjela davanja, uključujući antidampinške pristojbe, kompenzacijske pristojbe ili zaštitne mjere, osim ako je za robu zatražena dodjela carinske kvote;

(d) roba je stigla na mjesto puštanja u carinski postupak; i

(e) roba je usklađena s relevantnim drugim zakonodavstvom koje primjenjuju carinska tijela.

3. Ako je roba u fazi proizvodnje koja bi gospodarski dovela samo do jedne propisane upotrebe u posebne svrhe, carinska tijela mogu u odobrenju utvrditi uvjete koje je potrebno ispuniti kako bi se smatralo da je ta roba upotrijebljena u svrhe utvrđene u pravnim aktima Unije kojima se predviđa izuzeće od carine ili smanjena stopa carine.

4. Ako je roba pogodna za višekratnu upotrebu, a carinska tijela smatraju da je to prikladno radi izbjegavanja zlouporabe, carinski nadzor nastavlja se za vrijeme koje ne prelazi dvije godine od datuma njezine prve upotrebe u svrhe koje su utvrđene u pravnim aktima Unije kojima se predviđaju izuzeća od carine ili smanjene stope carine.

5. Ako se zahtijeva normativ proizvodnje, na postupak upotrebe u posebne svrhe primjenjuje se članak 157.

6. Ostatci i otpatci proizašli iz izrade ili prerade robe u skladu s propisanom upotrebom u posebne svrhe i gubici zbog prirodnog rasipanja smatraju se upotrijebljenima za propisanu upotrebu u posebne svrhe.

7. Za ostatke i otpatke proizašle iz uništenja robe koja je stavljena u postupak upotrebe u posebne svrhe smatra se da su stavljeni u postupak carinskog skladištenja.

8. Komisija je ovlaštena za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 282. radi dopune ove Uredbe određivanjem podataka koje treba dostaviti ili staviti na raspolaganje carinskim tijelima za stavljanje robe u postupak upotrebe u posebne svrhe iz stavka 2. točke (b) ovog članka.

POGLAVLJE 5.

Prerada

Odjeljak 1.

Opće odredbe

Članak 157.

Normativ proizvodnje

Osim ako je normativ proizvodnje određen u pravnim aktima Unije kojima se uređuju posebna područja, carinska tijela određuju ili normativ proizvodnje ili prosječni normativ proizvodnje proizvodne radnje ili metodu kojom se određuje takav normativ, prema potrebi.

Normativ proizvodnje ili prosječni normativ proizvodnje proizvodne radnje određuje se na temelju stvarnih okolnosti u kojima se obavljaju ili će se obavljati proizvodne radnje. Taj se normativ prema potrebi može prilagoditi u skladu s člankom 12.

Odjeljak 2.

Unutarnja proizvodnja

Članak 158.

Područje primjene

1. Ne dovodeći u pitanje članak 133., u postupku unutarnje proizvodnje roba koja nije roba Unije može se upotrebljavati na carinskom području Unije u jednoj ili više proizvodnih radnji, a da ne podliježe:

(a) uvoznoj carini ili drugim davanjima, uključujući antidampinške pristojbe, kompenzacijske pristojbe ili zaštitne mjere;

(b) mjerama trgovinske politike osim onih kojima se zabranjuje ulazak robe na carinsko područje Unije ili izlazak iz njega.

2. Za stavljanje robe u postupak unutarnje proizvodnje primjenjuju se sljedeći uvjeti:

(a) izdano je odobrenje u skladu s člankom 125. i ovim člankom;

(b) carinskim tijelima dostavljeni su ili stavljeni na raspolaganje potrebni podatci;

(c) roba je usklađena s relevantnim drugim zakonodavstvom koje primjenjuju carinska tijela; i

(d) roba je stigla na mjesto puštanja u carinski postupak.

3. Postupak unutarnje proizvodnje može se primijeniti u drugim slučajevima osim za popravak i uništenje samo pod uvjetom da se, ne dovodeći u pitanje upotrebu pomoćnog materijala za proizvodnju, roba koja je stavljena u taj postupak može prepoznati u prerađenim proizvodima.

U slučaju iz članka 133., postupak unutarnje proizvodnje može se primijeniti ako se može provjeriti usklađenost s uvjetima koji su u njemu utvrđeni u vezi s istovrijednom robom.

4. Osim stavaka 1., 2. i 3. ovog članka, postupak unutarnje proizvodnje može se koristiti za sljedeću robu:

(a) robu koja je namijenjena podvrgavanju radnjama za osiguravanje usklađenosti s tehničkim uvjetima za njezino puštanje u slobodni promet;

(b) robu koja se mora podvrgnuti uobičajenim oblicima rukovanja u skladu s člankom 132.

5. Komisija je ovlaštena za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 282. radi dopune ove Uredbe određivanjem podataka koje treba dostaviti ili staviti na raspolaganje carinskim tijelima za stavljanje robe u postupak unutarnje proizvodnje iz stavka 2. točke (b) ovog članka.

Članak 159.

Razdoblje zaključenja

1. Carinska tijela određuju rok za zaključenje postupka unutarnje proizvodnje u skladu s člankom 129.

To razdoblje teče od datuma kad je roba koja nije roba Unije stavljena u postupak unutarnje proizvodnje, a u obzir se uzima vrijeme koje je potrebno za obavljanje proizvodnih radnji i zaključenje postupka.

2. Carinska tijela mogu odobriti razumno produljenje razdoblja određenog na temelju stavka 1., na opravdani zahtjev korisnika odobrenja.

U odobrenju se može odrediti da razdoblje koje počinje tijekom mjeseca, tromjesečja ili polugodišta završava posljednjeg dana sljedećeg mjeseca, tromjesečja ili polugodišta.

3. U slučaju prethodnog izvoza u skladu s člankom 133. stavkom 2. točkom (d), u odobrenju se navodi razdoblje u kojem se roba koja nije roba Unije stavlja u postupak unutarnje proizvodnje. Pri određivanju tog razdoblja carinska tijela uzimaju u obzir vrijeme potrebno za nabavu i prijevoz na carinsko područje Unije, kako je naveo podnositelj zahtjeva.

To razdoblje određuje se u mjesecima i ne prelazi 12 mjeseci. Rok počinje teći od dana stavljanja prerađenih proizvoda dobivenih od odgovarajuće istovrijedne robe u postupak izvoza.

Članak 160.

Privremeni ponovni izvoz radi daljnje prerade

1. Carinska tijela mogu na zahtjev odobriti da se neka ili sva roba koja je stavljena u postupak unutarnje proizvodnje ili prerađeni proizvodi mogu privremeno ponovno izvesti u svrhu daljnje prerade izvan carinskog područja Unije.

2. Komisija je ovlaštena za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 282. radi dopune ove Uredbe utvrđivanjem uvjeta za privremeni ponovni izvoz robe za daljnju preradu, kako je navedeno u stavku 1. ovog članka.

Odjeljak 3.

Vanjska proizvodnja

Članak 161.

Područje primjene

1. U postupku vanjske proizvodnje roba Unije može se privremeno izvesti iz carinskog područja Unije kako bi se obavile proizvodne radnje. Prerađeni proizvodi koji nastaju iz takve robe mogu se pustiti u slobodni promet s potpunim ili djelomičnim oslobođenjem od uvozne carine na zahtjev korisnika odobrenja ili neke druge osobe koja ima poslovni nastan na carinskom području Unije, pod uvjetom da je ta osoba pribavila dozvolu korisnika odobrenja i da su uvjeti iz odobrenja ispunjeni.

2. Za stavljanje robe u postupak vanjske proizvodnje primjenjuju se sljedeći uvjeti:

(a) izdano je odobrenje u skladu s člankom 125. i ovim člankom;

(b) carinskim tijelima dostavljeni su ili stavljeni na raspolaganje potrebni podatci;

(c) plaćene su ili zajamčene sve izvozne carine ili druga dospjela davanja; i

(d) roba je usklađena s relevantnim drugim zakonodavstvom koje primjenjuju carinska tijela.

3. Carinska tijela ne izdaju odobrenje za postupak vanjske proizvodnje za svu sljedeću robu Unije:

(a) robu čiji izvoz dovodi do povrata ili otpusta uvozne carine;

(b) robu koja je prije izvoza bila puštena u slobodni promet uz izuzeće od carine ili po smanjenoj stopi carine na temelju njezine upotrebe u posebne svrhe, dok god nije ispunjena svrha za takvu upotrebu u posebne svrhe, osim ako takva roba mora biti podvrgnuta popravku;

(c) robu u vezi s kojom se dodjeljuju financijske pogodnosti prema zajedničkoj poljoprivrednoj politici na temelju izvoza te robe.

4. Carinska tijela određuju razdoblje u kojem privremeno izvezena roba treba biti ponovo uvezena na carinsko područje Unije u obliku prerađenih proizvoda i puštena u slobodni promet kako bi se moglo iskoristiti potpuno ili djelomično oslobođenje od uvozne carine. Ona mogu odobriti razumno produljenje tog razdoblja na opravdani zahtjev korisnika odobrenja.

5. Komisija je ovlaštena za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 282. radi dopune ove Uredbe utvrđivanjem podataka koje treba dostaviti ili staviti na raspolaganje carinskim tijelima za stavljanje robe u postupak vanjske proizvodnje iz stavka 2. točke (b) ovog članka.

Članak 162.

Roba koja se popravlja ili nadomješćuje bez naplate

1. Ako se na način prihvatljiv za carinska tijela utvrdi da je roba bila popravljena ili nadomještena bez naplate, zbog ugovorne ili zakonske obveze koja proizlazi iz jamstva ili zbog proizvodnog ili materijalnog nedostatka ili jer roba nije bila u skladu sa specifikacijama koje je kupac zatražio od prodavača robe, odobrava se potpuno oslobođenje od uvozne carine.

2. Stavak 1. ne primjenjuje se ako je proizvodni ili materijalni nedostatak uzet u obzir u vrijeme kad je predmetna roba prvi put puštena u slobodni promet.

Članak 163.

Roba koje se popravlja ili mijenja u kontekstu međunarodnih sporazuma

1. Potpuno oslobođenje od uvozne carine odobrava se za prerađene proizvode koji su dobiveni od robe koja je stavljena u postupak vanjske proizvodnje, ako se na način prihvatljiv za carinska tijela utvrdi:

(a) da je ta roba popravljena ili izmijenjena u trećoj zemlji s kojom je Unija sklopila međunarodni sporazum kojim je predviđeno takvo oslobođenje; i

(b) da su ispunjeni uvjeti za oslobođenje od uvozne carine utvrđeni u sporazumu iz točke (a).

2. Stavak 1. ovog članka ne primjenjuje se na prerađene proizvode koji su dobiveni od istovrijedne robe kako su navedeni u članku 133. i nadomjesne proizvode kako su navedeni u člancima 164. i 165.

Članak 164.

Sustav standardne zamjene

1. U sustavu standardne zamjene, uvezeni proizvod („nadomjesni proizvod”) može, u skladu sa stavcima od 2. do 5., nadomjestiti prerađeni proizvod.

2. Carinska tijela izdaju, na zahtjev, odobrenje za korištenje sustava standardne zamjene kad proizvodna radnja uključuje popravak robe Unije s nedostatcima, osim one koja podliježe mjerama koje se navode u zajedničkoj poljoprivrednoj politici ili posebnim postupcima koji se primjenjuju na određenu robu koja nastaje preradom poljoprivrednih proizvoda.

3. Nadomjesni proizvodi moraju imati istu osmoznamenkastu oznaku kombinirane nomenklature, jednaku tržnu kvalitetu i jednake tehničke karakteristike koje bi imala roba s nedostatcima da je bila popravljena.

4. Ako je roba s nedostatcima korištena prije izvoza, nadomjesni proizvodi su također morali biti korišteni.

Međutim, carinska tijela odustaju od tog uvjeta ako je nadomjesni proizvod nabavljen bez naplate i to ili zbog ugovorne ili zakonske obveze koja proizlazi iz jamstva ili zbog materijalnog ili proizvodnog nedostatka.

5. Odredbe koje bi se primjenjivale na prerađene proizvode primjenjuju se na nadomjesne proizvode.

Članak 165.

Prethodni uvoz nadomjesnih proizvoda

1. Pod uvjetima koje utvrde i na zahtjev dotične osobe, carinska tijela odobravaju uvoz nadomjesnih proizvoda prije izvoza robe s nedostatcima.

U slučaju takvog prethodnog uvoza nadomjesnog proizvoda, polaže se jamstvo koje pokriva iznos uvozne carine koji dospijeva ako se roba s nedostatcima ne izveze u skladu sa stavkom 2.

2. Roba s nedostatcima izvozi se u razdoblju od dva mjeseca od datuma puštanja nadomjesnih proizvoda u slobodni promet.

3. Ako se u iznimnim okolnostima roba s nedostatcima ne može izvesti u roku iz stavka 2., carinska tijela mogu na opravdani zahtjev korisnika odobrenja razumno produljiti taj rok.

GLAVA IX.

RAZVRSTAVANJE ROBE U CARINSKU TARIFU, PODRIJETLO I CARINSKA VRIJEDNOST ROBE

POGLAVLJE 1.

Zajednička carinska tarifa i razvrstavanje robe u carinsku tarifu

Članak 166.

Zajednička carinska tarifa i carinsko praćenje

1. Uvozna i izvozna carina temelji se na Zajedničkoj carinskoj tarifi.

Ostale mjere koje propisuju odredbe Unije, koje uređuju određena područja koja se odnose na trgovinu robom primjenjuju se, po potrebi, u skladu s razvrstavanjem te robe u carinsku tarifu.

2. Zajednička carinska tarifa sadržava sve sljedeće elemente:

(a) kombiniranu nomenklaturu;

(b) sve druge nomenklature koje se u cijelosti ili djelomično temelje na kombiniranoj nomenklaturi ili koje predviđaju njezine daljnje podjele i koje se utvrđuju pravnim aktima Unije koje uređuju određena područja radi primjene tarifnih mjera koje se odnose na trgovinu robom;

(c) konvencionalnu ili normalnu autonomnu stopu carine koja se primjenjuje na robu koja je obuhvaćena kombiniranom nomenklaturom;

(d) povlaštene tarifne mjere iz sporazuma koje je Unija sklopila s određenim trećim zemljama ili skupinama trećih zemalja;

(e) povlaštene tarifne mjere koje je Unija jednostrano donijela za određene treće zemlje ili skupine trećih zemalja;

(f) autonomne mjere koje predviđaju smanjenje ili izuzeće od carine na određenu robu;

(g) povoljnije tarifno postupanje koje je određeno za neku robu, zbog njezine prirode ili upotrebe u posebne svrhe, u okviru mjera iz točaka od (c) do (f) ili točke (h);

(h) druge mjere predviđene pravnim aktima Unije u vezi s poljoprivrednom politikom, trgovinskom politikom ili drugim područjima koje se temelje na razvrstavanju robe u carinsku tarifu, osobito privremene ili konačne antidampinške pristojbe, kompenzacijske pristojbe ili zaštitne mjere.

3. Ako predmetna roba ispunjava uvjete iz mjera navedenih u stavku 2. točkama od (d) do (g), te se mjere mogu primjenjivati umjesto mjera predviđenih točkom (c) tog stavka. Mjere iz stavka 2. točaka od (d) do (g) mogu se primjenjivati retroaktivno pod uvjetom da se poštuju rokovi i uvjeti utvrđeni u relevantnoj mjeri ili u ovoj Uredbi te da:

(a) ako je riječ o mjerama utvrđenima u stavku 2. točkama (d) i (e), tim je mjerama predviđena takva retroaktivna primjena;

(b) ako je riječ o mjerama utvrđenima u stavku 2. točki (d), treća zemlja ili skupina trećih zemalja također dopušta takvu retroaktivnu primjenu.

4. Ako se primjena mjera iz stavka 2. točaka od (d) do (g), ili izuzeće od mjera iz točke (h) istog stavka, ograničava na određeni opseg uvoza ili izvoza, ta primjena ili izuzeće, u slučaju carinskih ili drugih kvota, prestaje vrijediti čim se dosegne navedeni opseg uvoza ili izvoza.

U slučaju carinskih plafona primjena takvih mjera prestaje na temelju pravnog akta Unije.

5. Komisija može puštanje u slobodni promet, izvoz i stavljanje robe u određene posebne postupke podvrgnuti carinskom praćenju za potrebe iz članka 41. stavka 4.

6. Komisija donosi provedbene akte kojima se utvrđuju mjere za ujednačeno upravljanje carinskim i drugim kvotama i carinskim plafonima iz stavka 4. ovog članka te za upravljanje carinskim praćenjem iz stavka 5. ovog članka. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 283. stavka 4.

Članak 167.

Razvrstavanje robe u carinsku tarifu

1. Za provedbu Zajedničke carinske tarife, razvrstavanje robe u carinsku tarifu sastoji se od utvrđivanja jednog od podbrojeva ili daljnjih podjela kombinirane nomenklature u koje će se ta roba razvrstati.

2. Za provedbu netarifnih mjera, razvrstavanje robe u carinsku tarifu sastoji se od utvrđivanja jednog od podbrojeva ili daljnjih podjela kombinirane nomenklature ili bilo koje nomenklature koja se utvrđuje pravnim aktima Unije i koja se u potpunosti ili djelomično temelji na kombiniranoj nomenklaturi ili koja predviđa daljnju podjelu u koje će se ta roba razvrstati.

3. Podbroj ili daljnja podjela, određeni u skladu sa stavcima 1. i 2., koriste se radi primjene mjera koje su u vezi s tim podbrojem.

4. Komisija može donijeti provedbene akte kojima se određuje razvrstavanje robe u carinsku tarifu u skladu sa stavcima 1. i 2. ovog članka. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 283. stavka 4.

Zbog popisno opravdanih krajnje hitnih razloga povezanih s potrebom brzog osiguravanja ispravne i ujednačene primjene kombinirane nomenklature, Komisija donosi odmah primjenjive provedbene akte u skladu s postupkom iz članka 283. stavka 5.

POGLAVLJE 2.

Podrijetlo robe

Odjeljak 168.

Nepovlašteno podrijetlo

Pravila za određivanje nepovlaštenog podrijetla robe iz članaka 169. i 170. koriste se za primjenu sljedećeg:

(a) Zajedničke carinske tarife, osim mjera iz članka 166. stavka 2. točaka (d) i (e);

(b) mjera, osim tarifnih mjera, koje se utvrđuju pravnim aktima Unije kojima se uređuju određena područja koja se odnose na trgovinu robom; i

(c) drugih mjera Unije koje se odnose na podrijetlo robe.

Članak 169.

Stjecanje nepovlaštenog podrijetla

1. Roba koja je u cijelosti dobivena u jednoj zemlji ili području smatra se robom koja ima podrijetlo iz te zemlje ili tog područja.

2. Roba čija proizvodnja uključuje više zemalja ili područja smatra se robom koja potječe iz zemlje ili područja gdje je obavljena posljednja značajna, gospodarski opravdana obrada ili prerada, u poduzeću opremljenom za taj postupak, što rezultira izradom novog proizvoda ili predstavlja značajan stupanj izrade.

3. Komisija je ovlaštena za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 282. radi dopune ove Uredbe utvrđivanjem pravila u skladu s kojima se roba čije je određivanje nepovlaštenog podrijetla potrebno za primjenu mjera Unije iz članka 168. smatra u cijelosti dobivenom u jednoj zemlji ili području ili da je na njoj napravljena posljednja značajna, gospodarski opravdana obrada ili prerada u poduzeću opremljenom za taj postupak, što rezultira izradom novog proizvoda ili predstavlja značajan stupanj izrade u zemlji ili području u skladu sa stavcima 1. i 2. ovog članka.

Članak 170.

Dokaz o nepovlaštenom podrijetlu

1. Ako je uvoznik naznačio podrijetlo robe prema carinskom zakonodavstvu, carinska tijela mogu zahtijevati od uvoznika da dokaže podrijetlo te robe.

2. Ako se dokaz o podrijetlu dostavlja na temelju carinskog zakonodavstva ili drugih pravnih akata Unije koje uređuje određena područja, carinska tijela mogu, u slučaju osnovane sumnje, zahtijevati sve dodatne dokaze koji su potrebni kako bi se osiguralo da je navod podrijetla u skladu s pravilima koja se utvrđuju relevantnim zakonodavnim aktom Unije.

3. Kad se tako zahtijeva zbog potreba trgovine, isprava kojom se dokazuje podrijetlo robe može se izdati u Uniji u skladu s pravilima o podrijetlu koja su na snazi u zemlji ili području odredišta ili svakim drugim načinom koji identificira zemlju u kojoj je ta roba u potpunosti dobivena ili je na njoj obavljena posljednja bitna promjena.

4. Komisija donosi provedbene akte kojima se utvrđuju postupovna pravila za dostavljanje i provjeru dokaza o podrijetlu robe. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 283. stavka 4.

Članak 171.

Povlašteno podrijetlo

1. Kako bi se ostvarile pogodnosti mjera iz članka 166. stavka 2. točaka (d) ili (e) ili netarifnih povlaštenih mjera, roba mora biti u skladu s pravilima o povlaštenom podrijetlu iz stavaka od 2. do 5 ovog članka.

2. Za robu koja ostvaruje pogodnosti povlaštenih mjera iz sporazuma koje je Unija sklopila s određenim trećim zemljama ili sa skupinama takvih zemalja, pravila o povlaštenom podrijetlu utvrđuju se tim sporazumima.

3. Za robu koja ostvaruje pogodnosti povlaštenih mjera koje se primjenjuju na trgovinu između carinskog područja Unije i Ceute i Melille, kako se navodi u Protokolu 2. uz Akt o pristupanju iz 1985., pravila o povlaštenom podrijetlu donose se u skladu s člankom 9. tog protokola.

4. Za robu koja ostvaruje pogodnosti povlaštenih mjera iz povlaštenih dogovora u korist prekomorskih zemalja i područja koja su povezana s Unijom, pravila o povlaštenom podrijetlu donose se u skladu s člankom 203. UFEU-a.

5. Na vlastitu inicijativu odnosno na zahtjev zemlje ili područja korisnika Komisija može za određenu robu odobriti toj zemlji ili području privremeno odstupanje od pravila o povlaštenom podrijetlu iz stavka 9. („privremeno odstupanje”).

Privremeno odstupanje opravdano je u sljedećim okolnostima:

(a) unutarnji ili vanjski čimbenici koji zemlji ili području korisniku privremeno onemogućuju poštovanje pravila o povlaštenom podrijetlu;

(b) zemlji ili području korisniku potrebno je vrijeme da se pripremi za usklađivanje s pravilima o povlaštenom podrijetlu.

6. Predmetna zemlja ili područje korisnik Komisiji podnosi zahtjev za privremeno odstupanje. U tom se zahtjevu navode razlozi, kako je navedeno u stavku 5. drugom podstavku, zbog kojih se zahtijeva privremeno odstupanje te on sadržava odgovarajuću popratnu dokumentaciju.

7. Privremeno odstupanje ograničava se na trajanje učinaka unutarnjih ili vanjskih čimbenika koji su ga izazvali ili na razdoblje potrebno zemlji ili području korisniku za postizanje poštovanja pravila.

8. Ako je odobreno privremeno odstupanje, predmetna zemlja korisnica ili predmetno područje korisnik postupa u skladu sa svim zahtjevima utvrđenima u pogledu informacija koje je potrebno pružiti Komisiji u vezi s primjenom privremenog odstupanja i upravljanjem količinama za koje je ono odobreno.

9. Komisija donosi delegirane akte u skladu s člankom 282. radi dopune ove Uredbe utvrđivanjem pravila o povlaštenom podrijetlu u pogledu robe na koju se primjenjuju povlaštene mjere koje je Unija jednostrano donijela u odnosu na određene treće zemlje ili skupine takvih zemalja, osim onih iz stavka 4. ovog članka. Ta pravila temelje se na kriteriju da je roba u cijelosti dobivena ili na kriteriju da je roba nastala iz dovoljne obrade ili prerade.

10. Komisija donosi provedbene akte kojima se utvrđuju:

(a) postupovna pravila o povlaštenom podrijetlu robe za potrebe mjera iz stavka 1.;

(b) mjere kojom se zemlji korisnici ili području korisniku odobrava privremeno odstupanje.

Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 283. stavka 4.

Članak 172.

Utvrđivanje podrijetla određene robe

Komisija može donijeti provedbene akte kojima se utvrđuju mjere za određivanje podrijetla određene robe u skladu s pravilima o podrijetlu koja se primjenjuju na tu robu. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 283. stavka 4.

Zbog popisno opravdanih krajnje hitnih razloga povezanih s potrebom brzog osiguranja ispravne i ujednačene primjene pravila o podrijetlu, Komisija donosi odmah primjenjive provedbene akte u skladu s postupkom iz članka 283. stavka 5.

POGLAVLJE 3.

Vrijednost robe u carinske svrhe

Članak 173.

Područje primjene

Carinska vrijednost robe se za potrebe primjene Zajedničke carinske tarife i netarifnih mjera utvrđenih pravnim aktima Unije kojima se uređuju određena područja koja se odnose na trgovinu robom („carinska vrijednost”) određuje u skladu s člancima 174. i 179.

Članak 174.

Metoda određivanja carinske vrijednosti na temelju transakcijske vrijednosti

1. Primarna osnova za carinsku vrijednost je transakcijska vrijednost, odnosno cijena koja je stvarno plaćena ili plativa za robu kad se prodaje radi izvoza u carinsko područje Unije, prilagođena u skladu s člancima 176. i 177.

2. Cijena koja je stvarno plaćena ili plativa iz stavka 1. ukupno je plaćanje koje je kupac izvršio ili će izvršiti prodavaču ili trećoj strani u korist prodavača za uvezenu robu i uključuje sva plaćanja koja su izvršena ili će biti izvršena kao uvjet prodaje uvezene robe.

3. Transakcijska vrijednost iz stavka 1. upotrebljava se ako su ispunjeni svi sljedeći uvjeti:

(a) nema ograničenja za kupca u pogledu raspolaganja ili korištenja robom, osim sljedećih:

i. ograničenja koja nameće ili zahtijeva zakon ili javna tijela u Uniji;

ii. ograničenja u smislu zemljopisnog područja na kojem se roba može ponovno prodati;

iii. ograničenja koja ne utječu u bitnoj mjeri na carinsku vrijednost predmetne robe;

(b) prodaja ili cijena ne podliježu nekom uvjetu ili činidbi čija se vrijednost ne može odrediti u odnosu prema robi čija se vrijednost određuje;

(c) nikakva naknada koju kupac dobiva od iduće preprodaje, raspolaganja ili korištenja robe neće se plaćati izravno ili neizravno prodavaču, osim ako se napravi primjerena prilagodba; i

(d) kupac i prodavač nisu povezani ili ta veza nije utjecala na cijenu.

Članak 175.

Transakcijska vrijednost robe kupljene u prodaji na daljinu

1. Transakcijska vrijednost robe kupljene u prodaji na daljinu određuje se na temelju te prodaje.

2. Ako je roba kupljena u prodaji na daljinu za vrijeme postupka carinskog skladištenja u skladu s člankom 145. nakon što je unesena na carinsko područje Unije, transakcijska vrijednost određuje se na temelju te prodaje.

Članak 176.

Elementi transakcijske vrijednosti

1. U određivanju carinske vrijednosti na temelju članka 174. na stvarno plaćenu ili plativu cijenu uvezene robe dodaju se sljedeći elementi:

(a) sljedeće, u mjeri u kojoj ih snosi kupac, a nisu uključeni u stvarno plaćenu ili plativu cijenu robe:

i. provizije i naknade za posredovanje, osim kupovnih provizija;

ii. troškovi ambalaže koja se za potrebe carine smatra jedinstvenim dijelom predmetne robe; i

iii. troškovi pakiranja, bilo radne snage ili materijala;

(b) vrijednost, po potrebi raspodijeljena, sljedeće robe i usluga koje je kupac izravno ili neizravno isporučio besplatno ili po sniženoj cijeni za upotrebu povezanu s proizvodnjom i prodajom uvezene robe radi izvoza, u onoj mjeri u kojoj ta vrijednost nije uključena u stvarno plaćenu ili plativu cijenu:

i. materijala, komponenti, dijelova i sličnih elemenata ugrađenih u uvezenu robu;

ii. alata, matrica, kalupa i sličnih elemenata koji su korišteni u proizvodnji uvezene robe;

iii. materijala utrošenih u proizvodnji uvezene robe; i

iv. inženjerstva, razvoja, umjetničkog rada, oblikovnog rada i planova i skica izrađenih izvan Unije i potrebnih za proizvodnju uvezene robe;

(c) naknade od licencija za robu koja se procjenjuje, a koje kupac izravno ili neizravno mora platiti kao uvjet za prodaju robe čija se vrijednost određuje, u mjeri u kojoj te naknade nisu uključene u stvarno plaćenu ili plativu cijenu;

(d) vrijednost svakog dijela prihoda od svake iduće preprodaje, raspolaganja ili korištenja uvezenom robom koja izravno ili neizravno nastaje za prodavača; i

(e) sljedeći troškovi do mjesta na kojem je roba unesena na carinsko područje Unije:

i. troškovi prijevoza i osiguranja uvezene robe; i

ii. troškovi utovara i rukovanja povezani s prijevozom uvezene robe.

2. Stvarno plaćena ili plativa cijena uvećava se prema stavku 1. samo na temelju objektivnih i mjerljivih podataka.

3. Pri određivanju carinske vrijednosti ne uvećava se stvarno plaćena ili plativa cijena, osim kako je predviđeno ovim člankom.

Članak 177.

Elementi koji se ne uključuju u carinsku vrijednost

Pri određivanju carinske vrijednosti na temelju članka 174., ne uključuje se ništa od sljedećeg:

(a) troškovi prijevoza uvezene robe nakon njezina ulaska na carinsko područje Unije;

(b) troškovi izgradnje, podizanja, sklapanja, održavanja ili tehničke pomoći koji su poduzeti nakon ulaska na carinsko područje Unije uvezene robe, kao što su industrijska postrojenja, strojevi ili oprema;

(c) troškovi kamata proisteklih iz aranžmana financiranja koji je sklopio kupac i koji se odnosi na kupovinu uvezene robe, neovisno o tome je li to financiranje omogućio prodavatelj ili druga osoba, pod uvjetom da je aranžman financiranja sastavljen u pisanom obliku i da, ako se to zahtijeva, kupac može dokazati da su ispunjeni sljedeći uvjeti:

i. ta je roba stvarno prodana po cijeni deklariranoj kao stvarno plaćenoj ili plativoj;

ii. tražena kamatna stopa ne premašuje uobičajenu razinu za takve transakcije u zemlji u kojoj i u vrijeme kad je financiranje pruženo;

(d) troškovi prava reproduciranja uvezene robe u Uniji;

(e) kupovne provizije;

(f) uvozne carine ili druga davanja plativa u Uniji zbog uvoza ili prodaje robe;

(g) neovisno o članku 176. stavku 1. točki (c), plaćanja kupca za prava distribucije ili ponovne prodaje uvezene robe, ako ta plaćanja nisu uvjet za prodaju za izvoz robe u Uniju.

Članak 178.

Pojednostavnjenja

1. Carinska tijela mogu na zahtjev odobriti da se sljedeći iznosi određuju na temelju posebnih kriterija ako nisu mjerljivi na datum prihvaćanja carinske deklaracije ili na datum kada podatci moraju biti dostupni carinskim tijelima:

(a) iznosi koje se treba uključiti u carinsku vrijednost u skladu s člankom 174. stavkom 2.; i

(b) iznosi iz članaka 176. i 177.

2. Komisija je ovlaštena za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 282. radi dopune ove Uredbe utvrđivanjem uvjeta za izdavanje odobrenja iz stavka 1. ovog članka.

Članak 179.

Sekundarne metode za određivanje carinske vrijednosti

1. Ako se carinska vrijednost ne može odrediti na temelju članka 174., određuje se u postupku prema redoslijedu od točke (a) do točke (d) stavka 2., do prve točke prema kojoj se carinska vrijednost može odrediti.

Redoslijed primjene točaka (c) i (d) stavka 2. zamjenjuje se ako uvoznik ili, ako je primjenjivo, deklarant tako zahtijeva.

2. Na temelju stavka 1. carinska vrijednost jest:

(a) transakcijska vrijednost istovjetne robe koja je prodana za izvoz u carinsko područje Unije i izvezena u isto ili slično vrijeme kao i roba kojoj se određuje vrijednost;

(b) transakcijska vrijednost slične robe koja je prodana za izvoz u carinsko područje Unije i izvezena u isto ili slično vrijeme kao i roba kojoj se određuje vrijednost;

(c) vrijednost koja se temelji na jediničnoj cijeni po kojoj se uvezena roba ili ista ili slična uvezena roba prodaje u carinskom području Unije u najvećoj ukupnoj količini osobama koje nisu povezane s prodavačima; ili

(d) izračunana vrijednost koja se sastoji od zbroja:

i. troškova ili vrijednosti materijala i izrade ili druge prerade koja se koristi u proizvodnji uvezene robe;

ii. iznosa dobiti i općih troškova koji je jednak onome koji se obično odražava u prodaji robe iste klase ili vrste kao što je roba koja se procjenjuje, a koju proizvode u zemlji izvoznici za izvoz u Uniju;

iii. troška ili vrijednosti elemenata iz članka 176. stavka 1. točke (e).

3. Ako se carinska vrijednost ne može odrediti na temelju stavka 1. ovoga članka, određuje se na temelju dostupnih podataka na carinskom području Unije, koristeći se razumnim sredstvima koja su u skladu s načelima i općim odredbama svega sljedećeg:

(a) Sporazuma o provedbi članka VII. Općeg sporazuma o carinama i trgovini iz 1994.;

(b) članka VII. Općeg sporazuma o carinama i trgovini;

(c) ovog poglavlja.

4. U slučaju prodaje na daljinu, ako uvoznik ne otkloni opravdane sumnje u pogledu toga predstavlja li deklarirana transakcijska vrijednost ukupnu cijenu koja je stvarno plaćena ili koju treba platiti kako je navedeno u članku 174. stavku 1., carinska tijela mogu primijeniti odgovarajuću sekundarnu metodu određivanja carinske vrijednosti te robe. Time se ne dovodi u pitanje mogućnost uvoznika da u razumnom roku pruži potrebne informacije kako bi opravdao da se carinska vrijednost može odrediti na način propisan u stavku 1. ovog članka.

Članak 180.

Carinska vrijednost za potrebe izvoznih carina

1. Ako su izvozne carine utvrđene, vrijednost za potrebe izvoznih carina određuje se na temelju:

(a) stvarno plaćene ili plative cijene za robu koja se prodaje za izvoz iz carinskog područja Unije, pod uvjetom da kupac i prodavatelj nisu povezani ili da njihov odnos nije utjecao na tu cijenu, prema potrebi prilagođene u skladu sa stavcima 2. i 3. te kako proizlazi iz podataka koje je dostavio izvoznik; ili

(b) vrijednosti utemeljene na objektivnim i provjerljivim podatcima, uključujući tržišnu cijenu istovjetne ili slične robe izvezene iz Unije na isto mjesto i u isto vrijeme, ako je cijena iz točke (a) ovog stavka nedostupna, nepotpuna ili ne odražava gospodarsku vrijednost robe.

2. Vrijednost za potrebe izvozne carine uključuje sve troškove izravno povezane s izvoznom transakcijom.

3. Vrijednost za potrebe izvozne carine ne uključuje troškove nastale nakon što je roba napustila carinsko područje Unije ni plaćanja koja nisu povezana s izvezenom robom.

4. Prema potrebi, carinska tijela mogu zatražiti dodatne dokaze kako bi provjerila podatke koje je dostavio izvoznik ili utvrdila vrijednost za potrebe izvozne carine u skladu s ovim člankom.

5. Komisija je ovlaštena za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 282. radi dopune ove Uredbe utvrđivanjem podataka potrebnih za određivanje carinske vrijednosti za potrebe izvoznih carina kako je navedeno u ovom članku.

Članak 181.

Postupovna pravila za određivanje carinske vrijednosti

Komisija donosi provedbene akte kojima se utvrđuju postupovna pravila za:

(a) određivanje carinske vrijednosti na temelju transakcijske vrijednosti, u skladu s člankom 174. stavcima 1. i 2., uključujući postupovna pravila za prilagodbu stvarno plaćene ili plative cijene, u skladu s člancima 176. i 177., te za primjenu uvjeta iz članka 174. stavka 3.;

(b) određivanje carinske vrijednosti sekundarnim metodama, u skladu s člankom 179.;

(c) određivanje carinske vrijednosti za potrebe izvoznih carina, u skladu s člankom 180.

Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 283. stavka 4.

Članak 182.

Određivanje carinske vrijednosti u posebnim situacijama

Komisija može donijeti provedbene akte kojima se utvrđuju mjere za uspostavu odgovarajuće metode određivanja carinske vrijednosti ili kriterija koje treba primjenjivati za određivanje carinske vrijednosti u posebnim situacijama, uključujući prodaju na daljinu. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 283. stavka 4.

Zbog popisno opravdanih krajnje hitnih razloga povezanih s mjerama iz prvog stavka ovog članka, koji se odnose na potrebu brzog osiguravanja ispravne i ujednačene primjene pravila za određivanje carinske vrijednosti robe, Komisija donosi odmah primjenjive provedbene akte u skladu s postupkom iz članka 283. stavka 5.

GLAVA X.

CARINSKI DUGOVI I JAMSTVA

POGLAVLJE 1.

Nastanak carinskog duga

Odjeljak 1.

Uvozni carinski dug

Članak 183.

Puštanje u slobodni promet i privremeni uvoz

1. Uvozni carinski dug za stavljanje robe u postupak puštanja u slobodni promet ili postupak privremenog uvoza s djelomičnim oslobođenjem od uvozne carine ili postupak upotrebe u posebne svrhe nastaje kada uvoznik obavijesti o dostupnosti robe u skladu s člankom 74. stavkom 1.

2. Odstupajući od stavka 1. ovog članka, carinski dug nastaje u trenutku:

(a) puštanja robe, ako se primjenjuje članak 205. stavak 5.;

(b) prihvaćanja carinske deklaracije, prema potrebi, do 28. veljače 2034.;

(c) prihvaćanja plaćanja od strane osobe koja je odlučila upotrebljavati sustav IOSS.

3. Uvoznik je dužnik. U slučaju neizravnog zastupanja, carinski zastupnik i osoba u čije ime carinski zastupnik djeluje oboje su dužnici i solidarno su odgovorni za carinski dug.

4. Ako zbog informacija pruženih ili stavljenih na raspolaganje za potrebe postupaka iz stavka 1. uvozna carina nije u cijelosti ili djelomično naplaćena, osoba koja je pružila te informacije i koja je znala, ili je opravdano trebala znati, da su ti podatci lažni također je dužnik.

5. Do 28. veljače 2034., ako se podnosi carinska deklaracija, deklarant je dužnik. U slučaju neizravnog zastupanja, osoba za čiji račun carinski zastupnik djeluje također je dužnik.

Članak 184.

Posebne odredbe koje se odnose na robu bez podrijetla

1. Carinski dug nastaje u trenutku puštanja proizvoda za ponovni izvoz:

(a) ako je u okviru povlaštenog postupanja između Unije i određenih trećih zemalja ili skupina takvih zemalja predviđeno da je za povlašteno tarifno postupanje s proizvodima podrijetlom iz Unije potrebno da roba bez podrijetla koja se koristi u njihovoj izradi bude podložna plaćanju uvoznih carina; i

(b) ako je izdan ili sastavljen dokaz o podrijetlu tih proizvoda.

2. Carinski dug izračunava se kao iznos uvozne carine koji odgovara dugu koji bi nastao da je roba bez podrijetla koja je upotrijebljena u proizvodnji proizvoda koji se ponovno izvoze bila puštena u slobodni promet na isti datum.

3. Izvoznik je dužnik. U slučaju neizravnog zastupanja, carinski zastupnik i osoba u čije ime carinski zastupnik djeluje oboje su dužnici i solidarno su odgovorni za carinski dug.

Članak 185.

Carinski dug koji nastaje zbog neispunjavanja obveza

1. Za robu koja podliježe uvoznoj carini, uvozni carinski dug nastaje uslijed neispunjavanja bilo čega od sljedećeg:

(a) obveze utvrđene carinskim zakonodavstvom koja se odnosi na unos robe koja nije roba Unije na carinsko područje Unije, njezino izuzimanje iz carinskog nadzora ili kretanje, preradu, smještaj, privremeni smještaj, privremeni uvoz ili raspolaganje takvom robom unutar tog područja;

(b) obveze utvrđene carinskim zakonodavstvom koja se odnosi na upotrebu robe u posebne svrhe unutar carinskog područja Unije;

(c) uvjeta koji uređuje stavljanje robe koja nije roba Unije u carinski postupak ili odobravanje, na temelju upotrebe robe u posebne svrhe, izuzeća od carine ili smanjene stope uvozne carine.

2. Vrijeme u kojem nastaje carinski dug je jedno od sljedećeg:

(a) ako neispunjenje dovodi do nastanka carinskog duga, trenutak u kojem ta obveza nije ispunjena ili prestaje biti ispunjena;

(b) trenutak u kojem se roba stavlja u carinski postupak ako se naknadno utvrdi da uvjet kojim se uređuje stavljanje robe u taj postupak ili odobravanje, na temelju upotrebe robe u posebne svrhe, izuzeća od carine ili smanjene stope uvozne carine zapravo nije ispunjen.

3. U slučajevima iz stavka 1. točaka (a) i (b), dužnik je netko od sljedećih:

(a) svaka osoba koja je bila dužna ispuniti predmetne obveze;

(b) svaka osoba koja je znala ili je opravdano trebala znati da obveza prema carinskom zakonodavstvu nije bila ispunjena i koja je djelovala za račun osobe koja je bila dužna ispuniti obvezu ili koja je sudjelovala u radnji koja je dovela do neispunjavanja obveze;

(c) svaka osoba koja je nabavila ili držala predmetnu robu i koja je znala ili je opravdano trebala znati, u vrijeme nabavljanja ili primanja robe, da obveza prema carinskom zakonodavstvu nije bila ispunjena.

4. U slučajevima iz stavka 1. točke (c) dužnik je osoba od koje se zahtijeva da ispuni uvjete kojima se uređuje stavljanje robe u carinski postupak ili odobravanje, na temelju upotrebe robe u posebne svrhe, izuzeća od carine ili smanjene stope uvozne carine.

5. Ako su carinskim tijelima pružene informacije koje se zahtijevaju prema carinskom zakonodavstvu o uvjetima kojima se uređuje stavljanje robe u taj carinski postupak i zbog tih informacija uvozna carina nije ili nije u cijelosti naplaćena, osoba koja je pružila te informacije i koja je znala ili koja je opravdano trebala znati da su te informacije lažne također je dužnik.

Članak 186.

Odbitak određenog iznosa od već plaćene uvozne carine

1. Ako je carinski dug nastao na temelju članka 185. stavka 1. u vezi s robom koja je puštena u slobodni promet po smanjenoj stopi uvozne carine zbog njezine upotrebe u posebne svrhe, iznos uvozne carine koji je plaćen kad je roba puštena u slobodni promet odbija se od iznosa uvozne carine koji odgovara carinskom dugu.

Prvi podstavak primjenjuje se i ako je carinski dug nastao u vezi s ostatcima i otpatcima koji su proizašli iz uništenja takve robe.

2. Ako je carinski dug nastao na temelju članka 183. stavka 1. ili članka 185. stavka 1. u vezi s robom koja je stavljena u privremeni uvoz s djelomičnim oslobođenjem od uvozne carine, iznos plaćene uvozne carine prema djelomičnom oslobođenju odbija se od iznosa uvozne carine koja odgovara carinskom dugu.

Odjeljak 2.

Izvozni carinski dug

Članak 187.

Izvoz i vanjska proizvodnja

1. Izvozni carinski dug za stavljanje robe u postupak izvoza ili postupak vanjske proizvodnje nastaje u trenutku kada izvoznik obavijesti o dostupnosti robe u skladu s člankom 74. stavkom 1.

2. Odstupajući od stavka 1., carinski dug nastaje u trenutku:

(a) ako se primjenjuje članak 205. stavak 5., puštanja robe;

(b) prihvaćanja carinske deklaracije, prema potrebi, do 28. veljače 2034.

3. Izvoznik je dužnik. U slučaju neizravnog zastupanja, carinski zastupnik i osoba u čije ime carinski zastupnik djeluje oboje su dužnici i solidarno su odgovorni za carinski dug.

4. Ako zbog informacija pruženih ili stavljenih na raspolaganje za potrebe postupaka iz stavka 1. uvozna carina nije djelomično ili u cijelosti naplaćena, osoba koja je pružila te informacije i koja je znala ili je opravdano trebala znati da su te informacije lažne također je dužnik.

Članak 188.

Carinski dug koji nastaje zbog neispunjavanja obveza

1. Za robu koja podliježe izvoznoj carini izvozni carinski dug nastaje zbog neispunjavanja bilo čega od sljedećeg:

(a) obveze utvrđene carinskim zakonodavstvom za izlazak robe;

(b) uvjeta pod kojim se roba smije iznijeti iz carinskog područja Unije s potpunim ili djelomičnim oslobođenjem od izvozne carine.

2. Trenutak u kojem nastaje carinski dug jedan je od sljedećih:

(a) trenutak u kojem se roba stvarno iznese iz carinskog područja Unije, a da carinskim tijelima nisu pružene ili stavljene na raspolaganje informacije o tom izvozu;

(b) trenutak u kojemu roba stigne na odredište koje nije odredište za koje je dobivena dozvola za iznošenje te robe iz carinskog područja Unije s potpunim ili djelomičnim oslobođenjem od izvozne carine;

(c) ako carinska tijela ne mogu odrediti trenutak iz točke (b), istek roka koji je određen za pružanje dokaza o tome da su uvjeti prema kojima roba smije biti oslobođena ispunjeni.

3. U slučajevima iz stavka 1. točke (a) dužnik je netko od sljedećih:

(a) svaka osoba koja je bila dužna ispuniti predmetne obveze;

(b) svaka osoba koja je znala ili je opravdano trebala znati da predmetna obveza nije ispunjena i koja je djelovala za račun osobe koja je bila dužna ispuniti obvezu;

(c) svaka osoba koja je sudjelovala u radnji koja je dovela do neispunjavanja obveze i koja je znala ili je opravdano trebala znati da potrebne informacije nisu pružene ili, ako je primjenjivo, da carinska deklaracija nije bila podnesena, a trebala je biti.

4. U slučajevima iz stavka 1. točke (b), dužnik je svaka osoba koja treba ispuniti uvjete prema kojima se roba smije iznijeti iz carinskog područja Unije s potpunim ili djelomičnim oslobođenjem od izvozne carine.

Odjeljak 3.

Odredbe koje su zajedničke za carinski dug nastao pri uvozu i izvozu

Članak 189.

Carinski dug za robu koja podliježe drugom zakonodavstvu koje primjenjuju carinska tijela

1. Uvozni ili izvozni carinski dug nastaje i ako se odnosi na robu koja podliježe drugom zakonodavstvu koje primjenjuju carinska tijela pri uvozu ili izvozu bilo koje vrste.

2. Odstupajući od stavka 1., carinski dug ne nastaje u trenutku:

(a) kad se na carinsko područje Unije nezakonito unese krivotvorena valuta;

(b) kad se na carinsko područje Unije unesu opojne droge i psihotropne tvari, osim kad ih nadležna tijela strogo nadziru radi upotrebe u medicinske i znanstvene svrhe.

Za potrebe sankcija za povrede carinskog zakonodavstva smatra se da je carinski dug svejedno nastao ako, na temelju ove Uredbe ili nacionalnog prava, uvozna ili izvozna carina ili postojanje carinskog duga čine osnovu za izricanje sankcija.

Članak 190.

Solidarni dužnici

Ako je više osoba odgovorno za plaćanje iznosa uvozne ili izvozne carine koja odgovara jednom carinskom dugu, te su osobe solidarno odgovorne za plaćanje tog iznosa.

Članak 191.

Opća pravila za izračun iznosa uvozne ili izvozne carine

1. Iznos uvozne ili izvozne carine izračunava se na temelju razvrstavanja u carinsku tarifu, carinske vrijednosti, količine, odredišta i podrijetla robe. Primjenjuju se pravila za izračun carine koja su se primjenjivala na predmetnu robu u vrijeme u kojem je nastao s njom povezan carinski dug.

2. Kad je riječ o prodaji na daljinu u okviru sustava IOSS, iznos uvozne carine utvrđuje se na temelju pravila za izračun carine koja su se primjenjivala na predmetnu robu u trenutku prihvaćanja plaćanja za prodaju na daljinu.

3. Ako nije moguće točno utvrditi kada je carinski dug nastao, smatra se da je to trenutak kada carinska tijela dođu do zaključka da je roba u okolnostima u kojima je nastao carinski dug.

Međutim, ako carinska tijela na temelju informacija koje su im dostupne mogu utvrditi da je carinski dug nastao prije nego što su došla do svojeg zaključka, smatra se da je carinski dug nastao u najranijem trenutku u kojem se takve okolnosti mogu utvrditi.

4. Komisija je ovlaštena za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 282. radi dopune ove Uredbe utvrđivanjem pravila iz ovog članka za izračun iznosa uvozne ili izvozne carine primjenjive na robu za koju je nastao carinski dug u kontekstu posebnog postupka.

Članak 192.

Posebna pravila za izračun iznosa uvozne carine

1. Ako su troškovi smještaja ili uobičajenih oblika rukovanja nastali na carinskom području Unije u vezi s robom koja je stavljena u carinski postupak ili u privremeni smještaj, takvi troškovi ili bilo koje povećanje vrijednosti ne uzimaju se u obzir za izračun iznosa uvozne carine, pod uvjetom da uvoznik ili, ako je primjenjivo, deklarant podnese zadovoljavajući dokaz o tim troškovima.

Međutim, carinska vrijednost, količina i podrijetlo robe koja nije roba Unije, koja se koristi u poslovima, uzima se u obzir za izračun iznosa uvozne carine.

2. Ako se razvrstavanje u carinsku tarifu robe koja je stavljena u carinski postupak mijenja zbog uobičajenih oblika rukovanja na carinskom području Unije, na zahtjev uvoznika ili, ako je primjenjivo, deklaranta, primjenjuje se prvotno razvrstavanje u carinsku tarifu robe koja je stavljena u postupak.

3. Ako je nastao carinski dug za prerađene proizvode koji proizlaze iz postupka unutarnje proizvodnje, na zahtjev uvoznika iznos uvozne carine koji odgovara dugu utvrđuje se na temelju razvrstavanja u carinsku tarifu, carinske vrijednosti, količine i podrijetla robe koja je stavljena u postupak unutarnje proizvodnje kad je stavljena u taj postupak.

4. Ako prerađeni proizvodi proizlaze iz naknadnih postupaka unutarnje proizvodnje za robu koja je stavljena u prvi postupak unutarnje proizvodnje u skladu sa stavkom 3., uvoznik može samo zatražiti izračun duga na temelju razvrstavanja u carinsku tarifu, carinske vrijednosti, količine i podrijetla robe koja je stavljena u taj prvi postupak unutarnje proizvodnje.

5. U posebnim slučajevima utvrđenima carinskim zakonodavstvom, iznos uvozne carine određuje se u skladu sa stavcima 2., 3. i 4. ovog članka bez zahtjeva uvoznika ili izvoznika ili, ako je primjenjivo, deklaranta kako bi se izbjeglo zaobilaženje mjera iz članka 166. stavka 2. točke (h).

6. Ako je nastao carinski dug za prerađene proizvode koji proizlaze iz postupka vanjske proizvodnje ili nadomjesnih proizvoda, iznos uvozne carine izračunava se na temelju troška proizvodne radnje koja se poduzima izvan carinskog područja Unije.

7. Ako je nastao carinski dug na temelju članka 185. ili 188. ove Uredbe i pod uvjetom da propust koji je doveo do nastanka carinskog duga nije predstavljao pokušaj prijevare, primjenjuje se i sljedeće:

(a) povoljnije tarifno postupanje za robu na temelju carinskog zakonodavstva;

(b) oslobođenje ili potpuno ili djelomično izuzeće od uvozne ili izvozne carine na temelju članka 166. stavka 2. točaka od (d) do (g) ili članaka 111., 112. i 113. ili članaka od 161. do 165. ove Uredbe; ili

(c) oslobođenje na temelju Uredbe (EZ) br. 1186/2009.

8. Komisija je ovlaštena za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 282. radi dopune ove Uredbe utvrđivanjem pravila iz ovog članka za izračun iznosa uvozne ili izvozne carine primjenjive na robu za koju je nastao carinski dug u kontekstu posebnog postupka, kao i posebnih slučajeva iz stavka 5. ovog članka.

Članak 193.

Mjesto nastanka carinskog duga

1. Carinski dug nastaje:

(a) u slučajevima iz članka 6. stavka 1. točke (d) podtočke ii., ondje gdje se roba nalazi;

(b) u slučajevima iz članka 6. stavka 2. točke (a), ondje gdje se roba treba isporučiti;

(c) u slučajevima iz članka 6. stavka 2. točke (c), ondje gdje deklarant ovlašten za primjenu centraliziranog carinjenja ima poslovni nastan;

(d) u slučajevima iz članka 6. stavka 2. točke (b), u državi članici poslovnog nastana ovlaštenog pouzdanog trgovca.

U svim ostalim slučajevima carinski dug nastaje na mjestu na kojemu su nastupile okolnosti iz kojih dug proizlazi. Ako nije moguće odrediti to mjesto, carinski dug nastaje na mjestu u koje, carinska tijela zaključe da je roba u situaciji u kojoj nastaje carinski dug.

2. Ako je roba stavljena u carinski postupak koji nije zaključen ili ako privremeni smještaj nije propisno završen, a mjesto nastanka carinskog duga ne može se odrediti na temelju stavka 1. drugog ili trećeg podstavka u određenom roku, carinski dug nastaje na mjestu na kojem je roba ili stavljena u predmetni postupak ili unesena na carinsko područje Unije u tom postupku, ili je bila u privremenom smještaju.

3. Ako informacije koje su dostupne carinskim tijelima omogućuju da carinska tijela utvrde da je carinski dug mogao nastati na više mjesta, smatra se da je carinski dug nastao na mjestu na kojem je nastao najranije.

4. Ako carinsko tijelo utvrdi da je carinski dug nastao na temelju članka 185. ili članka 188. u drugoj državi članici i da je iznos uvozne ili izvozne carine koja odgovara tom dugu manji od 10 000 EUR, smatra se da je carinski dug nastao u državi članici u kojoj je to utvrđeno.

5. Komisija je ovlaštena za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 282. radi dopune ove Uredbe određivanjem roka iz stavka 2. ovog članka.

POGLAVLJE 2.

Jamstvo za mogući i postojeći carinski dug

Članak 194.

Opće odredbe

1. Osim ako je drukčije navedeno, ovo poglavlje primjenjuje se na jamstva za carinske dugove koji su nastali („postojeći carinski dugovi") i na jamstva koja su potrebna ako bi carinski dug mogao nastati („mogući carinski dugovi").

2. Ako carinska tijela zahtijevaju jamstvo za mogući carinski dug ili postojeći carinski dug, to jamstvo mora obuhvatiti iznos uvozne ili izvozne carine i druga davanja dospjela u vezi s uvozom ili izvozom robe ako se jamstvo:

(a) koristi za stavljanje robe u postupak provoza Unije; ili

(b) može koristiti u više država članica.

Jamstvo koje carinska tijela prihvate ili odobre valjano je na cijelom carinskom području Unije u svrhu za koju je položeno.

Ako je jamstvo povezano s aktivnostima dužnika u jednoj državi članici, ono pokriva barem iznos uvozne ili izvozne carine.

3. Jamstvo polaže dužnik ili osoba koja bi mogla postati dužnik ili, ako to dopuste carinska tijela, bilo koja druga osoba.

4. Ne dovodeći u pitanje članak 202., carinska tijela zahtijevaju polaganje samo jednog jamstva u vezi s određenom robom.

Jamstvo koje se polaže za određenu robu primjenjuje se na iznos uvozne ili izvozne carine koja odgovara carinskom dugu i drugim davanjima povezanima s tom robom, bez obzira na to jesu li informacije o toj robi koje su pružene ili stavljene na raspolaganje točne.

Ako jamstvo nije vraćeno, također se može koristiti, u granicama osiguranog iznosa, za naplatu iznosa uvozne ili izvozne carine i drugih davanja koji se naplaćuju slijedom provjere nakon puštanja te robe u promet.

5. Na zahtjev osobe iz stavka 3. ovog članka, carinska tijela mogu, u skladu s člankom 200. stavcima 1., 2. i 3., odobriti polaganje zajedničkog jamstva za pokrivanje iznosa uvozne ili izvozne carine koji odgovara carinskom dugu koji se odnosi na dvije ili više radnji ili carinskih postupaka.

6. Carinska tijela prate jamstvo.

7. Jamstvo se ne zahtijeva:

(a) od država, regionalnih i lokalnih tijela ili drugih javnopravnih tijela, u vezi s radnjama u kojima sudjeluju kao tijela javne vlasti;

(b) za robu koja se prevozi Rajnom, vodnim putovima Rajne, Dunavom ili vodnim putovima Dunava;

(c) za robu koja se prevozi fiksnim prijevoznim instalacijama;

(d) u posebnim slučajevima utvrđenima carinskim zakonodavstvom, , kad je roba stavljena u postupak privremenog uvoza; i

(e) za robu koja je stavljena u postupak provoza Unije korištenjem pojednostavnjenja iz članka 140. stavka 4. točke (e) i koja se prevozi morem ili zrakom između luka Unije ili između zračnih luka Unije.

8. Carinska tijela mogu se odreći zahtjeva za jamstvo ako iznos uvozne ili izvozne carine koji se osigurava ne prelazi određeni statistički prag.

9. Komisija je ovlaštena za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 282. radi dopune ove Uredbe utvrđivanjem određenih slučajeva u kojima nije potrebno jamstvo za robu koja se stavlja u postupak privremenog uvoza, kako je navedeno u stavku 7. točki (d) ovog članka, i utvrđivanjem praga za odricanje od zahtjeva za polaganje jamstva, kako je navedeno u stavku 8. ovog članka.

10. Komisija donosi provedbene akte kojima se utvrđuju postupovna pravila za polaganje i praćenje jamstva iz ovog članka. Ti provedbeni akti donose se u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 283. stavka 4.

Članak 195

Referentni iznos obveznog jamstva

1. Ako su carinska tijela dužna zahtijevati jamstvo i mogu utvrditi točan iznos uvozne ili izvozne carine koji odgovara carinskom dugu i ostalih davanja u trenutku kad se jamstvo traži, jamstvo pokriva taj točan iznos.

Ako nije moguće utvrditi točan iznos, jamstvo se, prema procjeni carinskih tijela, određuje na najviši iznos uvozne ili izvozne carine koji odgovara carinskom dugu i ostalim davanjima koji su nastali ili mogli nastati.

2. Ne dovodeći u pitanje članak 200., ako se polaže zajedničko jamstvo za iznos uvozne ili izvozne carine koji odgovara carinskom dugu i ostalim davanjima koja mogu varirati u iznosima tijekom vremena, iznos takvog jamstva određuje se na razini koja omogućuje da iznos uvozne ili izvozne carine koji odgovara carinskom dugu i ostalim davanjima bude pokriven cijelo vrijeme.

Članak 196.

Referentni iznos predloženog jamstva

Ako polaganje jamstva nije obvezno, ali carinska tijela nisu sigurna da će iznos uvozne ili izvozne carine koji odgovara carinskom dugu i ostalim davanjima biti plaćen u propisanom roku, ona zahtijevaju jamstvo u iznosu koji ne smije premašiti razinu iz članka 195. stavka 1.

Članak 197.

Polaganje jamstva

1. Jamstvo se može položiti samo u jednom od sljedećih oblika:

(a) putem svih sredstava plaćanja koja carinska tijela priznaju, u eurima ili u valuti države članice u kojoj se zahtijeva jamstvo;

(b) preuzetom obvezom jamca; ili

(c) u drugom obliku pod uvjetom da pruža jednakovrijedno jamstvo da će iznos uvozne ili izvozne carine koji odgovara carinskom dugu i ostalim davanjima biti plaćen.

2. Jamstvo u obliku bilo kojeg sredstva plaćanja koje carinska tijela priznaju polaže se u skladu sa zakonodavstvom države članice u kojoj se zahtijeva jamstvo.

Carinska tijela nisu dužna na to platiti kamate.

3. Komisija je ovlaštena za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 282. radi dopune ove Uredbe utvrđivanjem oblika jamstva iz stavka 1. točke (c) ovog članka.

Članak 198.

Izbor jamstva

Osoba od koje se zahtijeva polaganje jamstva može izabrati jedan od oblika jamstva koji se utvrđuju u članku 197. stavku 1.

Međutim, carinska tijela mogu odbiti izabrani oblik jamstva ako on nije prikladan za ispravnu provedbu odgovarajućeg carinskog postupka.

Carinska tijela mogu zahtijevati da se u određenom razdoblju zadrži izabrani oblik jamstva.

Članak 199.

Jamac

1. Jamac iz članka 197. stavka 1. točke (b) jest treća osoba s poslovnim nastanom na carinskom području Unije. Carinska tijela koje traže jamstvo odobravaju jamca, osim ako je jamac kreditna institucija, financijska institucija ili osiguravajuće društvo koje je akreditirano u Uniji u skladu s primjenjivim pravom Unije.

2. Jamac se pismeno obvezuje platiti osigurani iznos uvozne ili izvozne carine koji odgovara carinskom dugu i drugim davanjima.

3. Carinska tijela mogu odbiti odobriti jamca ili predloženi oblik jamstva ako nije sigurno može li bilo koji od njih u propisanom roku osigurati plaćanje iznosa uvozne ili izvozne carine koji odgovara carinskom dugu i ostalih davanja.

4. Komisija je ovlaštena za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 282. radi dopune ove Uredbe utvrđivanjem oblika jamstva i pravila primjenjivih na jamca iz ovog članka.

5. Komisija donosi provedbene akte kojima se utvrđuju postupovna pravila o opozivu i poništenju preuzete obveze jamca, kako je navedeno u ovom članku. Ti provedbeni akti donose se u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 283. stavka 4.

Članak 200.

Zajedničko jamstvo

1. Carinska tijela mogu izdati odobrenje iz članka 194. stavka 5. samo osobama koje ispunjavaju sljedeće uvjete:

(a) imaju poslovni nastan na carinskom području Unije;

(b) ispunjavaju kriterije iz članka 30. stavka 1. točke (a); i

(c) redoviti su korisnici predmetnog carinskog postupka ili odobrenja za upravljanje prostorima za privremeni smještaj ili ispunjavaju kriterije utvrđene u članku 30. stavku 1. točki (d).

2. Carinska tijela mogu gospodarskom subjektu koji ispunjava kriterije utvrđene u članku 30. stavku 1. točkama (b) i (c) ili ovlaštenom pouzdanom trgovcu odobriti polaganje zajedničkog jamstva sa smanjenim iznosom, u pogledu mogućih carinskih dugova i drugih davanja, ili nepolaganje jamstva („oslobođenje od jamstva”).

3. Carinska tijela mogu ovlaštenom trgovcu za carinsko pojednostavnjenje ili ovlaštenom pouzdanom trgovcu na zahtjev odobriti polaganje zajedničkog jamstva sa smanjenim iznosom u pogledu postojećih carinskih dugova i drugih davanja. Takva zajednička jamstva smatraju se jednakovrijednima jamstvima položenima u skladu s drugim odredbama ove Uredbe.

4. Komisija je ovlaštena za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 282. radi dopune ove Uredbe utvrđivanjem uvjeta za izdavanje odobrenja za korištenje zajedničkog jamstva sa smanjenim iznosom ili za odobravanje oslobođenja od jamstva iz stavaka 2. i 3. ovog članka.

5. Komisija donosi provedbene akte kojima se utvrđuju postupovna pravila za određivanje iznosa jamstva, uključujući smanjeni iznos iz stavaka 2. i 3. ovog članka. Ti provedbeni akti donose se u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 283. stavka 4.

Članak 201.

Privremene zabrane u vezi s korištenjem zajedničkih jamstava

1. U slučaju posebnih postupaka ili privremenog smještaja, Komisija može odlučiti privremeno zabraniti korištenje bilo čega od sljedećeg:

(a) zajedničkog jamstva sa smanjenim iznosom ili oslobođenja od jamstva iz članka 200. stavka 2.;

(b) zajedničkog jamstva iz članka 200. u pogledu robe za koju je utvrđeno da je podložna masovnoj prijevari.

2. Ako se primjenjuje stavak 1., korištenje zajedničkog jamstva sa smanjenim iznosom ili oslobođenja od polaganja jamstva ili korištenje zajedničkog jamstva iz članka 200. mogu se odobriti u bilo kojem od sljedećih slučajeva:

(a) ako dotična osoba može pokazati da u vezi s predmetnom robom nije bilo carinskog duga tijekom radnji koje je ta osoba poduzimala u dvije godine koje prethode odluci iz stavka 1. ovog članka;

(b) ako su carinski dugovi nastali tijekom dvije godine prije odluke iz stavka 1. ovog članka i dotična osoba može pokazati da su dužnik ili dužnici ili jamac u potpunosti isplatili te dugove u propisanom roku.

Za dobivanje odobrenja za korištenje privremeno zabranjenog zajedničkog jamstva , dotična osoba mora također ispunjavati kriterije utvrđene u članku 30. stavku 1. točkama (b) i (c).

3. Komisija donosi provedbene akte kojima se utvrđuju postupovna pravila u vezi s privremenim zabranama koje se odnose na korištenje zajedničkih jamstava iz ovog članka. Ti provedbeni akti donose se u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 283. stavka 4.

Zbog popisno opravdanih krajnje hitnih razloga povezanih s mjerama iz ovog članka, koji se odnose na potrebu za brzim poboljšanjem zaštite financijskih interesa Unije i njezinih država članica, Komisija donosi odmah primjenjive provedbene akte u skladu s postupkom iz članka 283. stavka 5.

Članak 202.

Dodatno ili zamjensko jamstvo

Ako carinska tijela utvrde da položeno jamstvo ne osigurava ili nije više sigurno ili dovoljno da osigurava plaćanje u propisanom roku iznosa uvozne ili izvozne carine koja odgovara carinskom dugu i drugim davanjima, ona zahtijevaju od osobe iz članka 194. stavka 3. da popravi situaciju ili polaganjem dodatnog jamstva ili zamjenom originalnog jamstva novim jamstvom. Osoba od koje se to zahtijeva može birati između te dvije mogućnosti.

Članak 203.

Vraćanje jamstva

1. Carinska tijela vraćaju jamstvo čim se carinski dug ili obveze za ostala davanja ugase ili ne mogu više nastati.

2. Ako se carinski dug ili obveza za druga davanja ugasi za dio ili može nastati samo u vezi s dijelom iznosa koji je bio osiguran, odgovarajući dio jamstva se vraća, na zahtjev dotične osobe, osim u slučaju da predmetni iznos ne opravdava takvu radnju.

3. Komisija je ovlaštena za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 282. radi dopune ove Uredbe utvrđivanjem rokova za vraćanje jamstva.

4. Komisija donosi provedbene akte kojima se utvrđuju postupovna pravila o vraćanju jamstva iz ovog članka. Ti provedbeni akti donose se u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 283. stavka 4.

POGLAVLJE 3.

Naplata, plaćanje, povrat i otpust iznosa uvozne ili izvozne carine

Odjeljak 1.

Određivanje iznosa uvozne ili izvozne carine, obavješćivanje o carinskom dugu i knjiženje

Članak 204.

Određivanje iznosa uvozne ili izvozne carine

1. Iznos dospjele uvozne ili izvozne carine određuju carinska tijela koja su odgovorna za mjesto gdje je carinski dug nastao ili se smatra da je nastao u skladu s člankom 193. Za potrebe tog utvrđivanja carinska tijela uzimaju u obzir podatke koji su dostavljeni ili stavljeni na raspolaganje.

2. Odstupajući od stavka 1., do 28. veljače 2034., ako je podnesena carinska deklaracija, carinska tijela mogu prihvatiti iznos dospjele uvozne ili izvozne carine naveden u carinskoj deklaraciji, ne dovodeći u pitanje provjere nakon puštanja robe u promet. Ako se carinska tijela ne slažu s tim iznosom, utvrđuju iznos dospjele uvozne ili izvozne carine čim dobiju potrebne informacije.

3. Ako utvrđeni iznos dospjele uvozne ili izvozne carine nije cijeli broj, taj se iznos može zaokružiti na više ili na niže.

Ako je iznos iz prvog podstavka izražen u eurima, zaokružuje se na najbliži viši ili niži cijeli broj.

Država članica čija valuta nije euro može ili:

(a) primijeniti drugi podstavak *mutatis mutandis*; ili

(b) odstupiti od tog podstavka, pod uvjetom da njezina pravila zaokruživanja nemaju veći financijski učinak od pravila utvrđenog u drugom podstavku.

Članak 205.

Obavijest o carinskom dugu

1. Carinska tijela dužnika obavješćuju o carinskom dugu na mjestu na kojem je carinski dug nastao ili se smatra da je nastao u skladu s člankom 193.

2. Ako je iznos dospjele uvozne ili izvozne carine jednak iznosu izračunanom na temelju podataka koje je dostavio ili stavio na raspolaganje uvoznik ili izvoznik, puštanje robe od strane carinskih tijela predstavlja obavijest o carinskom dugu uvozniku ili izvozniku.

3. Obavijest iz stavka 1. ili 2. ovog članka ne dostavlja se ni u jednom od sljedećih slučajeva:

(a) ako je, do konačnog utvrđivanja iznosa uvozne ili izvozne carine, uvedena privremena antidampinška pristojba ili privremena kompenzacijska pristojba ili privremena zaštitna mjera;

(b) ako iznos dospjele uvozne ili izvozne carine premašuje iznos utvrđen na temelju odluke donesene u skladu s člankom 15.;

(c) ako je prvotna odluka da se o carinskom dugu ne obavijesti ili da se o njemu obavijesti iznosom uvozne ili izvozne carine manjim od iznosa dospjele uvozne ili izvozne carine donesena na temelju općih odredaba koje su kasnije poništene sudskom odlukom;

(d) ako su carinska tijela na temelju carinskog zakonodavstva izuzeta od obavješćivanja o carinskom dugu.

4. Ako su carinska tijela dužna obavijestiti o iznosu dospjele uvozne ili izvozne carine u skladu sa stavkom 1., ona obavješćuju dužnika o carinskom dugu ako su u mogućnosti odrediti iznos i donijeti odluku o tome.

Međutim, ako nadležna tijela Unije ili nacionalna tijela obavijeste carinska tijela da bi obavijest o carinskom dugu ugrozila kaznenu istragu u državi članici carinskih tijela ili u drugoj državi članici, carinska tijela odgađaju tu obavijest do onog trenutka kada ona više ne ugrožava tu kaznenu istragu.

5. Ovlašteni pouzdani trgovac može izračunati carinski dug koji odgovara ukupnom iznosu uvozne ili izvozne carine povezane sa svom robom koju je taj trgovac pustio u ime carinskih tijela tijekom razdoblja koje ne premašuje 31 kalendarski dan te o tom carinskom dugu, među ostalim o obračunu iznosa koji se odnose na svaku zasebnu pošiljku robe, obavijestiti carinska tijela u roku od pet dana od isteka tog razdoblja.

Po primitku te obavijesti smatra se da su carinska tijela obavijestila o carinskom dugu.

6. Uvoznik za prodaju na daljinu koji je odlučio upotrebljavati sustav IOSS i koji ima status ovlaštenog pouzdanog trgovca u obavijesti iz stavka 5. ovog članka mijenja ili poništava informacije pružene u skladu s člankom 74. stavkom 3. ako se tijekom razdoblja obuhvaćenog tom obavješću roba koju je taj uvoznik za prodaju na daljinu prodao vrati u carinsko skladište za prodaju na daljinu, na adresu prvotnog pošiljatelja ili na drugu adresu izvan carinskog područja Unije. Taj uvoznik za prodaju na daljinu dostavlja ili stavlja na raspolaganje dokaz o ulasku robe u carinsko skladište ili izlasku robe iz carinskog područja Unije.

7. Do 28. veljače 2034., ako je podnesena carinska deklaracija, carinska tijela mogu, pod uvjetom da je plaćanje zajamčeno, dopustiti da se obavijest o carinskom dugu, koji odgovara ukupnom iznosu uvozne ili izvozne carine povezane sa svom robom koja je puštena jednoj i istoj osobi tijekom određenog razdoblja, dostavi na kraju tog razdoblja. Razdoblje koje su odredila carinska tijela ne smije premašiti 31 dan.

8. Komisija je ovlaštena za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 282. radi dopune ove Uredbe utvrđivanjem:

(a) slučajeva iz stavka 3. točke (d) ovog članka u kojima su carinska tijela izuzeta od obavijesti o carinskom dugu;

(b) informacija koje ovlašteni pouzdani trgovac i uvoznik za prodaju na daljinu trebaju pružiti u komunikaciji iz stavaka 5. i 6. ovog članka.

Članak 206.

Ograničenje carinskog duga

1. Carinska tijela imaju rok od tri godine od datuma nastanka duga da o njemu obavijeste dužnika. Nakon isteka tog roka smatra se da je carinski dug zastario.

2. Ako je carinski dug nastao kao posljedica radnje koja je, u trenutku kada je bila počinjena, mogla dovesti do pokretanja kaznenog sudskog postupka, razdoblje od tri godine koje se navodi u stavku 1. produljuje se na razdoblje od najmanje pet godina i najviše deset godina, u skladu s nacionalnim pravom.

3. Razdoblja utvrđena u stavcima 1. i 2. ovog članka suspendiraju se ako:

(a) podnesena je žalba u skladu s člankom 18., za razdoblje od datuma podnošenja žalbe do završetka žalbenog postupka;

(b) carinska tijela priopće dužniku, u skladu s člankom 8. stavkom 6., razloge na temelju kojih namjeravaju obavijestiti o carinskom dugu, za razdoblje od datuma tog priopćenja do kraja razdoblja u kojem je dužniku omogućeno da izrazi svoje mišljenje; ili

(c) obavješćivanje o carinskom dugu odgađa se na temelju članka 205. stavka 4. drugog podstavka.

4. Ako carinski dug ponovno nastaje na temelju članka 217. stavka 8., razdoblja koja se utvrđuju stavcima 1. i 2. ovog članka smatraju se suspendiranima od dana na koji je podnesen zahtjev za povrat ili otpust u skladu s člankom 222. do datuma na koji je donesena odluka o povratu ili otpustu.

Članak 207.

Knjiženje

1. Carinska tijela iz članka 204. knjiže u skladu s nacionalnim zakonodavstvom iznos dospjele uvozne ili izvozne carine o kojem je upućena obavijest u skladu s člankom 205.

Obveza utvrđena u prvom podstavku ovog stavka ne primjenjuje se u slučajevima iz članka 205. stavka 2.

2. Carinska tijela nisu dužna knjižiti iznose uvozne ili izvozne carine koji, na temelju članka 206., odgovaraju carinskom dugu o kojemu dužnik više ne može biti obaviješten.

3. Države članice utvrđuju praktične postupke za knjiženje iznosa uvozne ili izvozne carine. Ti postupci mogu se razlikovati prema tome jesu li carinska tijela, s obzirom na okolnosti u kojima je carinski dug nastao, uvjerena da će takvi iznosi biti plaćeni.

Članak 208.

Trenutak knjiženja

1. Carinska tijela knjiže iznos dospjele uvozne ili izvozne carine u roku od 14 dana od puštanja robe, osim ako je ta roba stavljena u postupak privremenog uvoza s djelomičnim oslobođenjem od uvozne carine.

2. Odstupajući od stavka 1., carinska tijela mogu knjižiti ukupan iznos uvozne ili izvozne carine koja se odnosi na svu robu koja je puštena ovlaštenom pouzdanom trgovcu tijekom određenog razdoblja, u skladu s člankom 205. stavkom 5., s pomoću jedinstvenog knjiženja na kraju tog razdoblja, pod uvjetom da se to knjiženje izvrši u roku od 14 dana od isteka tog utvrđenog razdoblja.

3. Ako je o carinskom dugu izdana obavijest u skladu s člankom 205. stavkom 7., on se knjiži u roku od 14 dana od isteka predmetnog razdoblja.

4. Ako se roba može pustiti podložno određenim uvjetima koji uređuju ili utvrđivanje iznosa dospjele uvozne ili izvozne carine ili njegovu naplatu, taj iznos knjiži se u roku od 14 dana od datuma na koji je utvrđen iznos dospjele uvozne ili izvozne carine ili je utvrđena obveza plaćanja te carine.

Međutim, ako se carinski dug odnosi na privremenu antidampinšku pristojbu, privremenu kompenzacijsku pristojbu ili privremenu zaštitnu mjeru, iznos dospjele uvozne ili izvozne carine knjiži se u roku od dva mjeseca od datuma objavljivanja zakonodavnog akta Unije o utvrđivanju konačne pristojbe ili mjere u *Službenom listu Europske unije*.

5. Ako je carinski dug nastao u okolnostima koje nisu obuhvaćene stavkom 1., iznos dospjele uvozne ili izvozne carine knjiži se u roku od 14 dana od datuma kad carinska tijela mogu odrediti iznos predmetne uvozne ili izvozne carine i donijeti odluku.

6. Stavak 5. primjenjuje se u vezi s iznosom uvozne ili izvozne carine koja će se naplatiti ili koja preostaje za naplatu ako iznos dospjele carine nije knjižen u skladu sa stavcima od 1. do 5. ili je utvrđen i knjižen na razini koja je niža od dospjelog iznosa.

7. Rokovi za knjiženje navedeni u stavcima od 1. do 6. ne primjenjuju se u nepredviđenim okolnostima ili u slučajevima više sile.

8. Knjiženje se može odgoditi u slučaju iz članka 205. stavka 4. drugog podstavka do trenutka kad obavijest o carinskom dugu više ne dovodi u pitanje predmetnu kaznenu istragu, čak i ako se ta istraga provodi u drugoj državi članici.

U tom slučaju iznos dospjele uvozne ili izvozne carine knjiži se u roku od 14 dana od datuma kada je dužnik obaviješten o iznosu.

Članak 209.

Dodjela provedbenih ovlasti

Komisija donosi provedbene akte kojima se utvrđuju mjere za osiguravanje međusobne pomoći između carinskih tijela u slučajevima nastanka carinskog duga. Ti provedbeni akti donose se u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 283. stavka 4.

Odjeljak 2.

Plaćanje iznosa uvozne ili izvozne carine

Članak 210.

Opći rokovi za plaćanje i suspenzija roka za plaćanje

1. Dužnik plaća iznose uvozne ili izvozne carine koji odgovaraju carinskom dugu o kojem se obavješćuje u skladu s člankom 205. u roku koji propisuju carinska tijela.

Ne dovodeći u pitanje članak 19. stavak 2., taj rok ne smije premašiti 10 dana od obavješćivanja dužnika o tom carinskom dugu.

Carinska tijela mogu taj rok produljiti na zahtjev dužnika ako je iznos dospjele uvozne ili izvozne carine utvrđen provjerama nakon puštanja robe u promet iz članka 68. Ne dovodeći u pitanje članak 214. stavak 2., takva produljenja ne smiju premašiti vrijeme koje je dužniku potrebno da poduzme primjerene korake kako bi ispunio svoju obvezu.

2. Ako dužnik ima pravo na mogućnosti plaćanja koja se navode u člancima 212., 213. i 214., plaćanje se obavlja u razdoblju ili razdobljima koja se navode u vezi s tim mogućnostima.

3. Rok za plaćanje iznosa uvozne ili izvozne carine koji odgovara carinskom dugu suspendira se u sljedećim slučajevima:

(a) ako je podnesen zahtjev za otpust carine u skladu s člankom 222.;

(b) ako će roba biti zaplijenjena, uništena ili ustupljena u korist države; ili

(c) ako je carinski dug nastao na temelju članka 185. i postoji više od jednog dužnika.

4. Komisija je ovlaštena za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 282. radi dopune ove Uredbe utvrđivanjem pravila za suspenziju roka za plaćanje iznosa uvozne ili izvozne carine koji odgovara carinskom dugu iz stavka 3. ovog članka i utvrđivanjem razdoblja suspenzije.

Članak 211.

Plaćanje

1. Plaćanje se obavlja bilo kojim sredstvom plaćanja koje ima učinak podmirenja duga, među ostalim usklađivanjem potražnog salda, u skladu s nacionalnim pravom.

2. Plaćanje umjesto dužnika može obaviti treća osoba.

3. Dužnik može platiti cijeli iznos ili dio iznosa uvozne ili izvozne carine koju duguje bez čekanja isteka razdoblja koje mu je odobreno za plaćanje.

Članak 212.

Odgoda plaćanja

1. Carinska tijela, na zahtjev dotične osobe i pod uvjetom da ona položi jamstvo, odobravaju odgodu plaćanja dospjele carine na bilo koji od sljedećih načina:

(a) odvojeno za svaki iznos uvozne ili izvozne carine koji je knjižen u skladu s člankom 208. stavkom 1. ili člankom 208. stavkom 6.;

(b) skupno za sve iznose uvozne ili izvozne carine koji su knjiženi u skladu s člankom 208. stavkom 1. tijekom razdoblja koje su odredila carinska tijela i koje ne premašuje 31 dan; ili

(c) skupno za sve iznose uvozne ili izvozne carine knjižene jedinstveno u skladu s člankom 208. stavkom 3.

2. Pod uvjetom da položi jamstvo ovlašteni pouzdani trgovac može skupno odgoditi plaćanje dospjele carine za sve iznose uvozne ili izvozne carine knjižene jedinstveno u skladu s člankom 208. stavkom 2.

Članak 213.

Razdoblja odgode plaćanja

1. Razdoblje odgode plaćanja prema članku 212. („razdoblje odgode”) iznosi 30 dana.

2. Ako je plaćanje odgođeno u skladu s člankom 212. stavkom 1. točkom (a), razdoblje odgode počinje na dan koji slijedi nakon dana kad je dužnik obaviješten o carinskom dugu.

3. Ako je plaćanje odgođeno u skladu s člankom 212. stavkom 1. točkom (b), razdoblje odgode počinje na dan koji slijedi nakon dana kad završava razdoblje kumuliranja. Ono se smanjuje za broj dana koji odgovara polovini broja dana koji su obuhvaćeni razdobljem kumuliranja.

4. Ako je plaćanje odgođeno u skladu s člankom 212. stavkom 1. točkom (c), razdoblje odgode počinje na dan koji slijedi nakon kraja razdoblja koje je određeno za puštanje predmetne robe. Ono se umanjuje za broj dana koji odgovara polovini broja dana koji su obuhvaćeni razdobljem utvrđenim za puštanje robe.

5. Ako je broj dana u razdoblju kumuliranja iz stavka 3. ili u razdoblju utvrđenom za puštanje robe iz stavka 4. neparan broj, broj dana koji se oduzima od razdoblja odgode na temelju tih stavaka jednak je polovini sljedećeg najnižeg parnog broja.

6. Ako je razdoblje kumuliranja iz stavka 3. ili razdoblje utvrđeno za puštanje robe iz stavka 4. izraženo u tjednima, države članice mogu predvidjeti da se iznos uvozne ili izvozne carine za koji je plaćanje odgođeno plaća najkasnije u petak četvrtog tjedna nakon tjedna kada je plaćanje dospjelo.

Ako je razdoblje kumuliranja iz stavka 3. ili razdoblje utvrđeno za puštanje robe iz stavka 4. izraženo u mjesecima, države članice mogu predvidjeti da se iznos uvozne ili izvozne carine za koji je plaćanje odgođeno plaća do 16. dana mjeseca koji slijedi nakon mjeseca kada je plaćanje dospjelo.

Članak 214.

Druge mogućnosti plaćanja

1. Carinska tijela mogu dužniku odobriti druge mogućnosti plaćanja osim odgode plaćanja („druge mogućnosti plaćanja”) pod uvjetom da je položeno jamstvo.

2. Ako su druge mogućnosti plaćanja odobrene na temelju stavka 1., na iznos uvozne ili izvozne carine naplaćuju se kreditne kamate.

Za državu članicu čija je valuta euro, kreditna kamatna stopa jednaka je stopi objavljenoj u *Službenom listu Europske unije*, Serija C, koju je Europska središnja banka primijenila za svoje glavne operacije refinanciranja prvog dana mjeseca u kojem iznos predmetnog duga dospijeva, uvećanoj za jedan postotni bod.

Za državu članicu čija valuta nije euro, kreditna kamatna stopa jednaka je stopi koju prvog dana mjeseca u kojem iznos predmetnog duga dospijeva primjenjuje mjerodavna nacionalna središnja banka za svoje glavne operacije refinanciranja, uvećanoj za jedan postotni bod ili, za državu članicu za koju stopa nacionalne središnje banke nije dostupna, najbližoj stopi koja se prvog dana tog mjeseca primjenjuje na tržištu novca te države članice, uvećanoj za jedan postotni bod.

3. Carinska tijela mogu se suzdržati od zahtijevanja jamstva ili naplaćivanja kreditnih kamata ako se na temelju dokumentirane procjene položaja dužnika utvrdi da bi to zahtijevanje jamstva ili naplaćivanje kreditnih kamata stvorilo ozbiljne gospodarske ili društvene poteškoće.

4. Carinska tijela suzdržavaju se od naplate kreditnih kamata ako je iznos za svaku naplatu manji od 10 EUR.

5. Komisija je ovlaštena za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 282. radi izmjene stavka 4. ovog članka ažuriranjem praga koji je u njemu utvrđen kako bi se uzele u obzir promjene gospodarskih okolnosti.

Članak 215.

Izvršenje naplate

Ako iznos dospjele uvozne ili izvozne carine ne bude plaćen u propisanom roku, carinska tijela osiguravaju naplatu tog iznosa svim sredstvima koja su im na raspolaganju prema pravu predmetne države članice.

Članak 216.

Zatezne kamate

1. Zatezne kamate naplaćuju se na iznos uvozne ili izvozne carine od datuma isteka propisanog roka do datuma plaćanja.

Za državu članicu čija je valuta euro, stopa zateznih kamata jednaka je stopi objavljenoj u *Službenom listu Europske unije*, Serija C, koju je Europska središnja banka primijenila za svoje glavne operacije refinanciranja prvog dana mjeseca u kojem iznos predmetnog duga dospijeva, uvećanoj za dva postotna boda.

Za državu članicu čija valuta nije euro, stopa zateznih kamata jednaka je stopi koju prvog dana mjeseca u kojem iznos predmetnog duga dospijeva primjenjuje mjerodavna nacionalna središnja banka za svoje glavne operacije refinanciranja, uvećanoj za dva postotna boda ili, za državu članicu za koju stopa nacionalne središnje banke nije dostupna, najbližoj stopi koja se prvog dana tog mjeseca primjenjuje na tržištu novca te države članice, uvećanoj za dva postotna boda.

2. Ako je carinski dug nastao na temelju članka 185. ili 188. ili ako obavijest o carinskom dugu proizlazi iz provjere nakon puštanja robe u promet, zatezne kamate naplaćuju se na iznos uvozne ili izvozne carine od dana na koji je carinski dug nastao do datuma obavijesti o dugu.

Stopa zateznih kamata određuje u skladu sa stavkom 1. ovog članka.

3. Carinska tijela mogu se suzdržati od naplaćivanja zateznih kamata ako se na temelju dokumentirane procjene položaja dužnika utvrdi da bi takvo naplaćivanje stvorilo ozbiljne gospodarske ili društvene poteškoće.

4. Carinska tijela suzdržavaju se od naplate zateznih kamata ako je iznos za svaku naplatu manji od 10 EUR.

5. Komisija je ovlaštena za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 282. radi izmjene stavka 4. ovog članka ažuriranjem praga koji je u njemu utvrđen kako bi se uzele u obzir promjene gospodarskih okolnosti.

Odjeljak 3.

Povrat i otpust

Članak 217.

Povrat i otpust

1. Podložno uvjetima utvrđenima u ovom odjeljku, carinska tijela vraćaju ili otpuštaju iznose uvozne ili izvozne carine na temelju bilo kojih od sljedećih razloga:

(a) iznosi uvozne ili izvozne carine previše su naplaćeni;

(b) roba je imala nedostatke ili nije bila u skladu s uvjetima ugovora;

(c) došlo je do pogreške nadležnih tijela;

(d) pravičnosti;

(e) podatci na temelju kojih je utvrđen carinski dug poništeni su za odgovarajuću robu ili, ako je primjenjivo, zbog poništenja carinske deklaracije.

2. Carinska tijela vraćaju ili otpuštaju iznos uvozne ili izvozne carine iz stavka 1. ako je on 10 EUR ili veći, osim ako dotična osoba traži povrat ili otpust manjeg iznosa.

3. Ako carinska tijela smatraju da bi povrat ili otpust trebalo odobriti na temelju članaka 220. ili 221., predmetna država članica šalje dokumentaciju Komisiji radi donošenja odluke u bilo kojem od sljedećih slučajeva:

(a) ako carinska tijela smatraju da su posebne okolnosti nastale zbog toga što Komisija nije ispunila svoje obveze;

(b) ako carinska tijela smatraju da je Komisija pogriješila u smislu članka 220.;

(c) ako su okolnosti nekog slučaja povezane s nalazima istrage Unije koja je provedena u skladu s Uredbom (EZ) br. 515/97 ili u skladu s bilo kojim zakonodavnim aktom Unije ili sporazumom koji je Unija sklopila sa zemljama ili skupinama zemalja, a koji sadržava odredbe za provođenje takvih istraga Unije;

(d) ako je iznos za koji bi dotična osoba mogla biti odgovorna u vezi s jednom ili više uvoznih ili izvoznih radnji jednak ili veći od 500 000 EUR kao posljedica greške ili posebnih okolnosti.

4. Obveza dostavljanja dokumentacije iz stavka 3. ne primjenjuje se ako je Komisija već donijela odluku o slučaju koji uključuje usporediva činjenična i pravna pitanja ili ako već razmatra takav slučaj.

5. Ako carinska tijela u razdobljima iz članka 222. stavka 1. samostalno otkriju da se iznos uvozne ili izvozne carine vraća ili otpušta na temelju članaka 218., 220. i 221. i da je to u njihovoj nadležnosti, ona vraćaju ili otpuštaju iznos na vlastitu inicijativu.

6. Ako situacija koja je dovela do obavijesti o carinskom dugu proizlazi iz prijevare od strane dužnika, povrat ili otpust se ne odobravaju.

7. Povrat ne dovodi do toga da predmetna carinska tijela plaćaju kamate.

Međutim, u slučajevima iz stavka 1. točaka (a) i (c) povrat ne dovodi do toga da predmetna carinska tijela plaćaju kamate samo ako ta carinska tijela vrate iznos uvozne ili izvozne carine bez nepotrebne odgode nakon što se otkrije da je iznos dospio za povrat. Ako carinska tijela ne vrate taj iznos bez nepotrebne odgode i ako dužnik pokrene postupak radi dobivanja povrata, kamate se plaćaju za razdoblje od datuma plaćanja tih pristojbi do datuma njihova povrata.

Osim toga, kamate se plaćaju ako se odluka kojom se odobrava povrat ne provede u roku od tri mjeseca od datuma kad je donesena, osim ako je neispunjavanje roka bilo izvan kontrole carinskih tijela. Takve kamate plaćaju se od datuma isteka tromjesečnog razdoblja do dana povrata. Kamatna stopa utvrđuje se u skladu s člankom 214.

8. Ako su carinska tijela odobrila povrat ili otpust greškom, prvotni carinski dug ponovno nastaje, pod uvjetom da nije zastario u skladu s člankom 206. stavkom 1., i sve se kamate plaćene na temelju stavka 7. drugog podstavka ovog članka nadoknađuju.

9. Komisija je ovlaštena za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 282. radi izmjene stavka 2. ovog članka ažuriranjem praga koji je u njemu utvrđen kako bi se uzele u obzir promjene gospodarskih okolnosti.

10. Komisija je ovlaštena za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 282. radi dopune ove Uredbe utvrđivanjem pravila koje ona mora poštovati pri donošenju odluke iz stavka 3. ovog članka, a osobito o sljedećem:

(a) uvjetima za prihvaćanje dokumentacije;

(b) roku za donošenje odluke i suspenziji tog roka;

(c) priopćenju, prije donošenja odluke koja bi štetno utjecala na dotičnu osobu, razloga na kojima Komisija namjerava temeljiti svoju odluku;

(d) obavješćivanju o odluci;

(e) posljedicama izostanka donošenja takve odluke ili obavješćivanja o njoj.

11. Komisija donosi provedbene akte kojima se utvrđuju postupovna pravila za povrat i otpust. Ti provedbeni akti donose se u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 283. stavka 4.

12. Komisija donosi provedbeni akt u obliku odluke kojom se odobrava povrat ili otpust iznosa uvozne ili izvozne carine u bilo kojem od slučajeva iz stavka 3. ovog članka ako su ispunjeni zahtjevi iz tog stavka. Ti provedbeni akti donose se u skladu sa savjetodavnim postupkom iz članka 283. stavka 2.

Ako je mišljenje odbora iz članka 283. stavka 1. potrebno dobiti pisanim postupkom, primjenjuje se članak 283. stavak 6.

Članak 218.

Previše naplaćeni iznosi uvozne ili izvozne carine

1. Iznos uvozne ili izvozne carine vraća se ili otpušta ako iznos koji odgovara carinskom dugu o kojem je izdana izvorna obavijest premašuje dospjeli iznos, ili je dužnik obaviješten o carinskom dugu suprotno članku 205. stavku 3. točkama (c) i (d).

2. Ako se zahtjev za povrat ili otpust zasniva na postojanju, u trenutku kad je roba puštena u slobodni promet, smanjene ili nulte stope uvozne carine na robu u okviru carinske kvote, carinskog plafona ili drugih povoljnih tarifnih mjera, taj povrat ili otpust odobravaju se ako je, u trenutku njegova podnošenja, zahtjev bio popraćen potrebnim dokumentima te ako, u slučaju carinske kvote, njezin opseg nije iskorišten i, u drugim slučajevima, stopa carine koja se uobičajeno primjenjuje nije ponovno uvedena.

Članak 219.

Roba s nedostatcima ili roba koja ne odgovara uvjetima ugovora

1. Carinska tijela vraćaju ili otpuštaju iznos uvozne carine ako su ispunjeni sljedeći uvjeti:

(a) obavijest o carinskom dugu odnosi se na robu koju je uvoznik odbio jer je u vrijeme puštanja imala nedostatke ili nije odgovarala uvjetima ugovora na temelju kojeg je uvezena;

(b) roba nije bila upotrebljavana, osim za početnu upotrebu koja je bila potrebna kako bi se utvrdilo da roba ima nedostatke ili da nije bila u skladu s uvjetima ugovora; i

(c) roba je iznesena iz carinskog područja Unije ili, na zahtjev dotične osobe, carinska tijela dopustila su da se roba stavi u postupak unutarnje proizvodnje, uključujući postupak za uništenje, ili postupak vanjskog provoza, postupak carinskog skladištenja ili postupak slobodne zone.

2. Carinska tijela ne vraćaju niti otpuštaju iznos uvozne carine u svim sljedećim slučajevima:

(a) ako je roba, prije puštanja u slobodni promet, stavljena u posebni postupak za testiranje, osim ako je ustanovljeno da činjenica da je roba s nedostatcima ili da ne odgovara uvjetima ugovora ne bi mogla biti normalno otkrivena takvim testovima;

(b) ako su nedostatci robe uzeti u razmatranje tijekom izrade uvjeta ugovora, osobito cijene, prije nego što je roba stavljena u carinski postupak koji uključuje nastajanje carinskog duga;

(c) ako je podnositelj zahtjeva prodao robu nakon što je utvrđeno da je riječ o robi s nedostatcima ili robi koja ne odgovara uvjetima ugovora.

3. Roba s nedostatcima uključuje robu oštećenu prije puštanja.

Članak 220.

Greška carinskih tijela

1. U slučajevima osim onih iz članka 217. stavka 1. točke (e) i članaka 218., 219. i 221., carinska tijela izvršavaju povrat ili otpust iznosa uvozne ili izvozne carine ako su zbog greške nadležnih tijela obavijestila o iznosu koji odgovara carinskom dugu, a koji je niži od dospjelog iznosa, pod uvjetom da dužnik opravdano nije mogao otkriti tu pogrešku i da je postupao u dobroj vjeri.

2. Ako uvjeti utvrđeni u članku 218. stavku 2. nisu ispunjeni, carinska tijela izvršavaju povrat ili otpust iznosa uvozne ili izvozne carine ako je propust u primjeni smanjene ili nulte stope carine posljedica greške koju su sama počinila, a podatci na temelju kojih je roba puštena ili, ako je primjenjivo, carinska deklaracija za puštanje u slobodni promet sadržavali su sve podatke i bili popraćeni potrebnom dokumentacijom za primjenu smanjene ili nulte stope.

3. Kad se povlašteno postupanje s robom dodjeljuje na temelju sustava upravne suradnje koji uključuje tijela treće zemlje, izdavanje uvjerenja od strane tih tijela za koje se kasnije ispostavi da je netočno predstavlja grešku koja se nije mogla opravdano otkriti u smislu stavka 1.

Međutim, izdavanje neispravnog uvjerenja ne predstavlja grešku ako se uvjerenje temelji na netočnim činjenicama koje je dao izvoznik, osim ako je očito da su tijela koja su izdala uvjerenje znala ili trebala znati da roba ne zadovoljava propisane uvjete za dodjeljivanje prava na povlašteno postupanje.

Smatra se da je dužnik djelovao u dobroj vjeri ako može dokazati da je, tijekom razdoblja predmetnog trgovinskog posla, posvetio dužnu pažnju kako bi osigurao da su ispunjeni svi uvjeti za povlašteno postupanje.

Dužnik se ne može pozivati na dobru vjeru ako je Komisija objavila u *Službenom listu Europske unije* obavijest o postojanju razloga za sumnju da treća zemlja korisnica neispravno primjenjuje povlaštena postupanja.

Članak 221.

Pravičnost

1. U slučajevima koji nisu navedeni u članku 217. stavku 1. točki (e) i člancima 218., 219. i 220. carinska tijela izvršavaju povrat ili otpust iznosa uvozne ili izvozne carine u interesu pravičnosti ako je carinski dug nastao pod posebnim okolnostima u kojima se dužniku ne mogu pripisati prijevara ni očita nepažnja.

2. Smatra se da posebne okolnosti iz stavka 1. postoje ako je iz okolnosti slučaja jasno da je dužnik u iznimnoj situaciji u usporedbi s drugim gospodarskim subjektima koji se bave istim poslom te da bez tih okolnosti ne bi dospio u nepovoljan položaj naplatom iznosa uvozne ili izvozne carine.

Članak 222.

Postupak za povrat i otpust

1. Zahtjevi za povrat ili otpust iznosa uvozne ili izvozne carine u skladu s člankom 217. predaju se carinskim tijelima u sljedećim razdobljima:

(a) u slučaju previše naplaćenih iznosa uvozne ili izvozne carine, greške nadležnih tijela ili pravičnosti, u roku od tri godine od datuma obavijesti o carinskom dugu;

(b) u slučaju robe s nedostatcima ili robe koja ne odgovara uvjetima ugovora, u roku od godine dana od datuma obavijesti o carinskom dugu;

(c) u slučaju poništenja podataka ili, ako je primjenjivo, carinske deklaracije na temelju kojih je roba puštena, u roku od godine dana od datuma poništenja tih podataka ili te carinske deklaracije, osim ako je drukčije navedeno u pravilima primjenjivima na poništenje.

Razdoblje iz prvog podstavka točaka (a) i (b) produljuje se ako podnositelj zahtjeva pribavi dokaz da je bio spriječen u podnošenju zahtjeva u propisanom roku zbog nepredviđenih okolnosti ili više sile.

2. Ako carinska tijela nisu u mogućnosti vratiti ili otpustiti iznos uvozne ili izvozne carine na temelju navedenih razloga, ispituju osnovanost zahtjeva za povrat ili otpust s obzirom na druge razloge za povrat ili otpust iz članka 217.

3. Ako je žalba na obavijest o carinskom dugu uložena na temelju članka 18., relevantno razdoblje navedeno u stavku 1. prvom podstavku ovog članka te ispitivanje zahtjevâ za otpust i povrat i povezani rokovi suspendiraju se, počevši od datuma kad je žalba uložena, za vrijeme trajanja žalbenog postupka.

4. Ako carinsko tijelo dodjeljuje povrat ili otpust u skladu s člancima 220. ili 221., predmetna država članica o tome obavješćuje Komisiju.

5. Komisija donosi provedbene akte kojima se utvrđuju postupovna pravila za obavješćivanje Komisije na temelju stavka 4. ovog članka i informacije koje treba pružiti. Ti provedbeni akti donose se u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 283. stavka 4.

POGLAVLJE 4.

Gašenje carinskog duga

Članak 223.

Gašenje

1. Ne dovodeći u pitanje važeće odredbe koje se odnose na nenaplatu iznosa uvozne ili izvozne carine koji odgovara carinskom dugu u slučaju sudski utvrđene nesposobnosti plaćanja dužnika, uvozni ili izvozni carinski dug gasi se na jedan od sljedećih načina:

(a) zastarom carinskog duga u skladu s člankom 206.;

(b) plaćanjem iznosa uvozne ili izvozne carine;

(c) podložno stavku 5. ovog članka, otpustom iznosa uvozne ili izvozne carine;

(d) za robu koja je puštena u carinski postupak koji stvara obvezu plaćanja uvozne ili izvozne carine, tako što su podatci na temelju kojih je roba puštena ili carinska deklaracija poništeni;

(e) tako što je roba koja podliježe uvoznoj ili izvoznoj carini zaplijenjena ili oduzeta i istovremeno ili naknadno zaplijenjena;

(f) uništenjem, pod carinskim nadzorom ili ustupanjem u korist države, robe koja podliježe uvoznoj ili izvoznoj carini;

(g) nestankom robe ili neispunjavanjem obveza koje proizlaze iz carinskog zakonodavstva kao posljedica potpunog uništenja ili nepovratnog gubitka te robe zbog stvarne prirode robe ili nepredviđenih okolnosti ili više sile, ili kao posljedica upute carinskih tijela, uključujući slučajeve kada ju je bilo koja osoba učinila neupotrebljivom i stoga se treba smatrati nepovratno izgubljenom;

(h) ako je carinski dug nastao na temelju članka 185. ili 188., tako što su ispunjeni sljedeći uvjeti:

i. propust koji je doveo do nastanka carinskog duga nije imao značajan učinak na ispravnost privremenog smještaja ili predmetnog carinskog postupka i nije predstavljao pokušaj prijevare; i

ii. sve carinske formalnosti koje je bilo potrebno obaviti kako bi se regulirao status robe naknadno su obavljene;

(i) u slučaju robe puštene u slobodni promet uz izuzeće od carine ili po smanjenoj stopi carine na temelju njezine upotrebe u posebne svrhe, tako što je izvezena uz dozvolu carinskih tijela;

(j) ako je carinski dug nastao na temelju članka 184., poništenjem carinskih formalnosti koje je potrebno obaviti kako bi se omogućilo odobravanje povlaštenog tarifnog postupanja iz tog članka;

(k) ako je, podložno stavku 6. ovog članka, carinski dug nastao na temelju članka 185., pružanjem zadovoljavajućeg dokaza carinskim tijelima da roba nije bila korištena ili potrošena i da je bila iznesena izvan carinskog područja Unije;

(l) ako je carinski dug nastao zbog prekoračenja količine ili vrijednosti robe navedene u odobrenju za posebne postupke, istekom razdoblja od pet godina od datuma nastanka carinskog duga, pod uvjetom da bi bilo moguće izmijeniti odobrenje ili izdati novo odobrenje, bez ispitivanja gospodarskih uvjeta, kako bi se obuhvatile ta veća količina ili vrijednost da je u tom razdoblju bio podnesen zahtjev u tom smislu i pod uvjetom da su ispunjena sljedeća dva uvjeta:

i. propust koji je doveo do nastanka carinskog duga nije imao značajan učinak na ispravnu provedbu predmetnog carinskog postupka i nije predstavljao pokušaj prijevare; i

ii. sve carinske formalnosti koje je bilo potrebno obaviti kako bi se regulirao status robe naknadno su obavljene;

(m) u slučaju robe koja podliježe prodaji na daljinu, ili:

i. propustom da se ta roba u konačnici unese na carinsko područje Unije i pusti u slobodni promet; ili

ii. poništenjem prodaje na daljinu prije obavješćivanja o carinskom dugu te poništenjem od strane uvoznika za prodaju na daljinu podataka dostavljenih za stavljanje robe u carinski postupak u skladu s člankom 80. stavkom 1. prvim podstavkom.

2. U slučajevima iz stavka 1. točke (e), smatra se da carinski dug, za potrebe sankcija za povrede carinskog zakonodavstva, ipak nije ugašen ako prema ovoj Uredbi ili pravu države članice uvozna ili izvozna carina ili postojanje carinskog duga pružaju osnovu za izricanje sankcija.

3. Ako se u skladu sa stavkom 1. točkom (i) carinski dug gasi u odnosu na robu koja je puštena u slobodni promet uz izuzeće od carine ili po smanjenoj stopi carine na temelju njezine upotrebe u posebne svrhe, svi ostatci ili otpatci nastali pri njezinu uništenju smatraju se robom koja nije roba Unije.

4. Važeće odredbe koje se odnose na standardne stope zbog nepovratnog gubitka zbog prirode robe primjenjuju se ako dotična osoba ne uspije pokazati da stvarni gubitak premašuje onaj koji je izračunan primjenom standardne stope za predmetnu robu.

5. Ako je više osoba odgovorno za plaćanje iznosa uvozne ili izvozne carine koji odgovara carinskom dugu, a odobren je otpust, carinski dug gasi se samo za osobu ili osobe kojima je otpust odobren.

6. U slučaju iz stavka 1. točke (k) carinski dug ne gasi se za ni za koju osobu ili osobe koje su pokušale počiniti prijevaru.

7. Ako je carinski dug nastao na temelju članka 185., gasi se samo za osobe čije ponašanje nije uključivalo nikakav pokušaj prijevare i koje su doprinijele borbi protiv prijevare.

8. Komisija je ovlaštena za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 282. radi dopune ove Uredbe utvrđivanjem popisa propusta koji nisu imali značajan učinak na ispravno vođenje privremenog smještaja ili predmetnog carinskog postupka kako je navedeno u stavku 1. točki (h) podtočki i i točki (l) podtočki i. ovog članka.

Članak 224.

Primjena sankcija

Činjenica da se carinski dug gasi na temelju članka 223. stavka 1. točke (h) ili (l) ne isključuje primjenu sankcija za povezane povrede carinskog zakonodavstva.

GLAVA XI.

MJERE OGRANIČAVANJA I MEHANIZAM UPRAVLJANJA KRIZAMA

POGLAVLJE 1.

Mjere ograničavanja

Članak 225.

Uloga Carinskog tijela EU-a i carinskih tijela

1. Carinsko tijelo EU-a doprinosi ispravnoj, dosljednoj i djelotvornoj primjeni mjera ograničavanja donesenih u skladu s člankom 215. UFEU-a („mjere ograničavanja”) tako što prati provedbu mjera koje su u njegovoj nadležnosti i, podložno preispitivanju i odobrenju Komisije, tako što pruža odgovarajuće smjernice carinskim tijelima.

2. Carinska tijela poduzimaju sve potrebne korake kako bi se uskladila s mjerama ograničavanja, uzimajući u obzir smjernice Carinskog tijela EU-a.

Članak 226.

Izvješćivanje

1. Carinsko tijelo EU-a redovito i kad god je potrebno izvješćuje Komisiju o provedbi mjera ograničavanja od strane carinskih tijela, osobito utvrđujući moguće razlike među državama članicama.

Nadalje, prikuplja i analizira informacije o učinku mjera ograničavanja na trgovinske tokove i usklađenost s carinskim propisima.

2. Carinska tijela obavješćuju Carinsko tijelo EU-a, Komisiju i nacionalna tijela država članica nadležna za provedbu mjera ograničavanja o svim slučajevima ili sumnjama na slučajeve zaobilaženja mjera ograničavanja i o poduzetim mjerama za smanjenje rizika. Te se informacije, kad god je to moguće, pružaju putem Centra EU-a za carinske podatke.

POGLAVLJE 2.

Mehanizam za upravljanje krizama

Članak 227.

Protokoli i postupci

1. Carinsko tijelo EU-a priprema postupke i protokole, uzimajući u obzir stajališta država članica, kako bi se osigurao odgovarajući odgovor na krizne situacije. Ti se postupci i protokoli mogu aktivirati u skladu s člankom 228. stavkom 1. u slučaju:

(a) krize u jednoj ili više država članica koja ima znatan ili potencijalno znatan učinak na carinske formalnosti koje je potrebno obaviti i koja bi mogla poremetiti protok robe, carinske provjere ili povezane postupke;

(b) krize u određenom sektoru zbog koje su carinska tijela dužna poduzeti koordinirane mjere s relevantnim tijelima.

2. Protokoli i postupci iz stavka 1. ovog članka mogu osobito obuhvaćati:

(a) primjenu zajedničkih prioritetnih područja provjere, zajedničkih kriterija i standarda za rizike te profila rizičnosti, kao i odgovarajućih mjera za smanjenje rizika, carinskih provjera i carinskih formalnosti koje je potrebno provesti, uključujući uvjete plaćanja;

(b) okvir za suradnju za potporu privremenom raspoređivanju carinskih službenika i opreme za carinske provjere iz jedne države članice u drugu;

(c) uvođenje digitalnih brzih traka za carinjenje na granicama kako bi se maksimalno smanjila kašnjenja i zagušenja u protoku tereta;

(d) uvjete za aktivaciju, produljenje i deaktivaciju različitih mjera i postupanja za suočavanje s kriznim situacijama, na temelju jasno definiranih potreba i odgovarajućeg obrazloženja;

(e) izbjegavanje trgovinskih ograničenja za robu relevantnu u slučaju krize kako su utvrđena u članku 3. točki 6. Uredbe (EU) 2024/2747;

(f) mehanizam kontinuiteta poslovanja iz članka 29. stavka 9. i članka 31. stavka 11. ove Uredbe.

Članak 228.

Aktivacija mehanizma upravljanja krizama

1. Komisija na vlastitu inicijativu ili na zahtjev jedne ili više država članica ili Carinskog tijela EU-a može donijeti provedbene akte kojima se aktiviraju potrebna djelovanja i postupanja koji se primjenjuju u slučaju krize. Tim se provedbenim aktima:

(a) uzimaju u obzir protokoli i postupci iz članka 227.;

(b) utvrđuju posebne mjere i postupanja potrebni za rješavanje krizne situacije ili ublažavanje njezinih negativnih učinaka;

(c) utvrđuje trajanje mjera i postupanja koji će se primjenjivati te relevantni uvjeti za njihovo produljenje i deaktivaciju.

Ti provedbeni akti donose se u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 283. stavaka 4. i 5.

2. U slučaju krize Carinsko tijelo EU-a uspostavlja jedinicu za odgovor na krizu koja je trajno dostupna tijekom te krize.

Nadležnosti, područja stručnosti i sastav jedinice za odgovor na krizu utvrđuju se u trenutku njezina osnivanja, uzimajući u obzir protokole i postupke iz članka 227. te prirodu i opseg krize. Komisija može poduprijeti carinsko tijelo EU-a u planiranju i uspostavi takve jedinice za odgovor na krizu. Jedinica za odgovor na krizu financira se iz proračunskih sredstava dodijeljenih Carinskom tijelu EU-a.

3. Carinska tijela provode i primjenjuju mjere i postupanja donesene na temelju ovog članka te izvješćuju Carinsko tijelo EU-a o njihovoj provedbi i primjeni. Opseg, format i učestalost izvješćivanja određuje Carinsko tijelo EU-a uz savjetovanje s državama članicama, uzimajući u obzir prirodu krize i primijenjene mjere.

4. Carinsko tijelo EU-a koordinira i nadzire način na koji carinska tijela provode mjere i postupanja iz stavka 1. Procjenjuje djelotvornost njihove provedbe, uzimajući u obzir, među ostalim, izvješća carinskih tijela iz stavka 3., te izvješćuje Komisiju i carinska tijela o rezultatima te procjene.

GLAVA XII.

CARINSKO TIJELO EUROPSKE UNIJE

POGLAVLJE 1.

Načela

Članak 229.

Osnivanje i pravni status

1. Osniva se Carinsko tijelo EU-a koje je tijelo Unije i ima pravnu osobnost.

2. U svakoj od država članica Carinsko tijelo EU-a ima najširu pravnu sposobnost koja se priznaje pravnim osobama na temelju njihovih propisa. Ono osobito može stjecati pokretnine i nekretnine ili njima raspolagati te biti stranka u sudskom postupku.

3. Carinsko tijelo EU-a zastupa njegov izvršni direktor.

Članak 230.

Sjedište

Sjedište Carinskog tijela EU-a jest u Lilleu u Francuskoj.

Članak 231.

Misija i ciljevi Carinskog tijela EU-a

1. Carinsko tijelo EU-a doprinosi ostvarivanju misije carinskih tijela kako je utvrđeno u članku 2.

2. Ne dovodeći u pitanje odgovornosti Komisije, OLAF-a i država članica, carinsko tijelo EU-a nastoji postići sljedeće ciljeve:

(a) doprinositi razvoju, radu i održavanju informacijskih tehnologija potrebnih za provedbu postupaka utvrđenih u ovoj Uredbi te postizanju optimalne upotrebe dostupnih podataka za potrebe carinskog nadzora, provjere i upravljanja rizikom;

(b) podupirati carinska tijela u postizanju ujednačene provedbe carinskog zakonodavstva, osobito u pogledu upravljanja rizikom i carinskih provjera;

(c) doprinositi operativnom upravljanju carinskom unijom s pomoću koordinacije i olakšavanja operativne suradnje među carinskim tijelima te objedinjavanja i pružanja tehničkog stručnog znanja radi povećanja učinkovitosti i postizanja rezultata;

(d) doprinositi provedbi drugog zakonodavstva koje primjenjuju carinska tijela;

(e) surađivati s drugim institucijama, tijelima, uredima i agencijama Unije u područjima u kojima se njihove aktivnosti odnose na upravljanje robom koja prelazi vanjsku granicu carinskog područja Unije.

POGLAVLJE 2.

Zadaće

Članak 232.

Zadaće

1. Od datuma na koji mu je povjeren razvoj, rad i održavanje Centra EU-a za carinske podatke u skladu s člankom 51. stavkom 2., Carinsko tijelo EU-a odgovorno je za te zadaće te doprinosi učinkovitom radu elektroničkog carinskog okruženja na razini Unije.

2. Carinsko tijelo EU-a provodi aktivnosti upravljanja podatcima i obrade podataka potrebne za ispunjavanje svojih zadaća.

3. Carinsko tijelo EU-a obavlja zadaće upravljanja rizikom u skladu s glavom IV. poglavljem 2.

4. Carinsko tijelo EU-a obavlja zadaće povezane s mjerama ograničavanja i mehanizmima upravljanja krizama u skladu s glavom XI.

5. Carinsko tijelo EU-a podupire Komisiju i države članice kako bi mogle učinkovitije nadzirati primjenu mjera ograničavanja koje Vijeće može donijeti u skladu s člankom 215. stavkom 2. UFEU-a i koje utječu na protok robe, kako bi se osiguralo da se te mjere ne zaobilaze.

6. Carinsko tijelo EU-a na temelju procjene prijetnje provedene na temelju članka 57. stavka 1. i članka 57. stavka 2. točke (c) periodično izrađuje preporuke za potporu carinskim tijelima u ostvarivanju njihove misije iz članka 2. Carinsko tijelo EU-a podnosi te preporuke Komisiji, koja ih uzima u obzir pri utvrđivanju područja u kojima je potrebno prioritetno postupanje radi informiranja Vijeća i mogućeg razmatranja.

7. Carinsko tijelo EU-a obavlja aktivnosti izgradnje kapaciteta, pruža operativnu podršku carinskim tijelima i Komisiji te koordinira njihov rad. Osobito:

(a) razvija okvirne zajedničke standarde u vezi s provedbom ove Uredbe na temelju dijagnostike i evaluacije carinskih ureda te izdaje preporuke za najbolje prakse i prati njihovu uporabu;

(b) mjeri uspješnost carinske unije i podupire Komisiju pri evaluaciji uspješnosti carinske unije u skladu s glavom XV. poglavljem 1.;

(c) priprema sadržaj osposobljavanja za carinske službenike i carinske stručnjake u Uniji kako bi se, prema potrebi, dopunilo i poduprlo osposobljavanje koje pružaju države članice;

(d) doprinosi stvaranju sustava Unije za priznavanje izvrsnosti obrazovnih ustanova koje nude programe osposobljavanja i obrazovanja u području carine, među ostalim za status ovlaštenog gospodarskog subjekta i status ovlaštenog pouzdanog trgovca;

(e) koordinira i podupire države članice pri dobrovoljnom osnivanju specijaliziranih centara izvrsnosti za potrebe cijele Unije u relevantnim carinskim područjima, osobito za osposobljavanje carinskih službenika, carinskih stručnjaka te carinskih laboratorija;

(f) olakšava i koordinira aktivnosti istraživanja i inovacija u području carina;

(g) priprema i objavljuje operativne priručnike za praktičnu primjenu carinskih postupaka i radnih metoda, u suradnji s carinskim tijelima, i izrađuje s tim povezane zajedničke standarde;

(h) priprema pojednostavnjene smjernice i priručnike za mikropoduzeća i mala poduzeća te ih podupire u primjeni carinskog zakonodavstva Unije i carinskih formalnosti;

(i) izdaje mišljenje o tome bi li izdavanje odobrenja za posebne postupke ugrozilo bitne interese proizvođačâ iz Unije u skladu s člankom 125. stavcima 5., 6. i 7.;

(j) surađuje s drugim institucijama, tijelima, uredima i agencijama Unije te s nacionalnim tijelima koja nisu carinska tijela u skladu s člankom 268. stavkom 10.;

(k) koordinira i podupire operativnu suradnju među carinskim tijelima različitih država članica te između carinskih tijela i drugih nadležnih tijela u različitim državama članicama, u skladu s glavom XIII.;

(l) na zahtjev države članice, olakšava i podupire suradnju među carinskim tijelima te suradnju među carinskim tijelima i drugim nadležnim tijelima unutar jedne države članice u skladu s glavom XIII.;

(m) planira, organizira i koordinira zajedničke provjere iz članka 267.;

(n) pruža potporu i stručno znanje Komisiji radi rješavanja složenih slučajeva razvrstavanja, vrednovanja i utvrđivanja podrijetla te evaluacije i primjene s tim povezanih odluka;

(o) pruža potporu i stručno znanje carinskim tijelima kako bi se uklonile nesigurnosti u pogledu utvrđivanja mjesta poslovnog nastana gospodarskih subjekata ako se primjenjivi kriteriji odnose na više od jedne države članice;

(p) pomaže Komisiji, na njezin zahtjev, u upravljanju odnosima s trećim zemljama i međunarodnim organizacijama u vezi s pitanjima obuhvaćenima ovom Uredbom.

8. Carinsko tijelo EU-a razvija i održava komunikacijske kanale s dionicima u vezi s Centrom EU-a za carinske podatke te olakšava pristup informacijama o carinama, kvotama i mjerama ograničavanja.

9. Komisija može Carinskom tijelu EU-a povjeriti zadaću pružanja potpore u izradi i provedbi operativne strategije za aktivnosti povezane s opremom za carinske provjere i drugim programima povezanima s carinom. U tom slučaju Carinsko tijelo EU-a surađuje s Komisijom i može obavljati zadaće kao što su procjena potreba, upravljanje financiranjem, koordinacija zajedničke nabave, kupnja opreme i olakšavanje njezina zajedničkog korištenja.

Članak 233.

Dodatne zadaće

Carinskom tijelu EU-a mogu se dodijeliti dodatne zadaće u području slobodnog kretanja, uvoza i izvoza robe treće zemlje ako je to predviđeno relevantnim pravnim aktima Unije. Ako se Carinskom tijelu EU-a dodijele ili povjere takve zadaće, osiguravaju se odgovarajući financijski i ljudski resursi za njihovu provedbu.

POGLAVLJE 3.

Organizacija Carinskog tijela EU-a

Odjeljak 1.

Administrativna i upravljačka struktura

Članak 234.

Administrativna i upravljačka struktura

Administrativna i upravljačka struktura carinskog tijela EU-a sastoji se od:

(a) upravnog odbora radi obavljanja funkcija navedenih u članku 238.;

(b) izvršnog odbora radi obavljanja funkcija navedenih u članku 240.;

(c) izvršnog direktora radi obavljanja zadaća i odgovornosti navedenih u članku 242.;

(d) zamjenika izvršnog direktora radi obavljanja zadaća i odgovornosti navedenih u članku 244. ako upravni odbor odluči stvoriti takvo radno mjesto;

(e) Savjetodavnog odbora za carinu koji obavlja funkcije navedene u članku 245.

Odjeljak 2.

Upravni odbor

Članak 235.

Sastav upravnog odbora

1. Upravni odbor sastoji se od:

(a) po jednog člana iz svake države članice;

(b) dva člana koje imenuje Komisija;

(c) jednog člana kojeg imenuje Europski parlament.

Članovi iz prvog podstavka točaka (a) i (b) imaju pravo glasa.

2. Svaki član upravnog odbora ima zamjenika. Taj zamjenik predstavlja člana u njegovu odsustvu.

3. Članovi upravnog odbora i njihovi zamjenici imenuju se na temelju njihova znanja u području carine, uzimajući u obzir njihove relevantne upravljačke i administrativne vještine te vještine upravljanja proračunom, kao i njihovo iskustvo s politikama carinske unije. Sve strane zastupljene u upravnom odboru nastoje ograničiti mijenjanje članova koje su imenovale kako bi se osigurao kontinuitet njegova rada. Sve strane nastoje osigurati rodnu ravnotežu u upravnom odboru.

4. Mandat članova upravnog odbora i njihovih zamjenika traje četiri godine i može se produljiti.

5. Europski parlament, Komisija i države članice imaju pravo opozvati imenovanje svojih članova i njihovih zamjenika. Kada se imenovanje člana upravnog odbora ili njegova zamjenika opozove, Europski parlament, Komisija ili relevantna država članica obavješćuju predsjednika i zamjenika predsjednika upravnog odbora o opozivu i o zamjeni tog člana ili njegova zamjenika.

6. Svaki član i njegov zamjenik u trenutku preuzimanja dužnosti podnose pisanu izjavu u kojoj izjavljuju da nisu u sukobu interesa. Svaki član i njegov zamjenik ažuriraju svoju izjavu u slučaju promjene okolnosti u pogledu sukoba interesa, a u svakom slučaju najmanje jednom godišnje.

Članak 236.

Predsjednik upravnog odbora

1. Upravni odbor bira predsjednika i zamjenika predsjednika iz redova svojih članova koji imaju pravo glasa. Ako član kojeg je imenovala Komisija nije izabran za predsjednika, tada se jedan od članova koje je imenovala Komisija automatski imenuje zamjenikom predsjednika. Ako je član kojeg je imenovala Komisija izabran za predsjednika, zamjenik predsjednika bira se među ostalim članovima upravnog odbora s pravom glasa.

2. Zamjenik predsjednika automatski mijenja predsjednika ako je on spriječen izvršavati svoje dužnosti.

3. Mandat predsjednika i zamjenika predsjednika traje četiri godine i može se jednom produljiti. Međutim, ako članstvo predsjednika ili zamjenika predsjednika u upravnom odboru prestane u bilo kojem trenutku njegova mandata, s time istodobno prestaje taj mandat.

4. Detaljna pravila za izbor predsjednika i zamjenika predsjednika te produljenje njihova mandata utvrđuju se poslovnikom upravnog odbora.

Članak 237.

Sastanci upravnog odbora

1. Predsjednik saziva sastanke upravnog odbora.

2. Izvršni direktor sudjeluje u sastancima bez prava glasa.

3. Upravni odbor održava najmanje dva redovna sastanka godišnje. Osim toga, sastaje se na inicijativu predsjednika, na zahtjev Komisije ili na zahtjev najmanje jedne trećine svojih članova. Nadalje, ako izvršni odbor donese privremenu odluku u skladu s člankom 240. stavkom 4., upravni odbor sastaje se u roku utvrđenom u članku 240. stavku 5.

4. Upravni odbor može na *ad hoc* osnovi pozvati bilo koju osobu čije je mišljenje relevantno za raspravu da prisustvuje njegovim sastancima bez prava glasa.

5. Članovima upravnog odbora i njihovim zamjenicima na sastancima mogu, u skladu s poslovnikom upravnog odbora, pomagati savjetnici ili stručnjaci.

6. Ako je na dnevnom redu sastanka pitanje povjerljivosti ili sukoba interesa, upravni odbor raspravlja i odlučuje o tom pitanju bez prisutnosti dotičnog člana. To ne utječe na pravo Europskog parlamenta, Komisije i država članica da ih zastupa zamjenik. Detaljna pravila za primjenu ove odredbe mogu se utvrditi u poslovniku upravnog odbora.

7. Carinsko tijelo EU-a osigurava tajništvo upravnom odboru.

Članak 238.

Funkcije upravnog odbora

1. Upravni odbor bira predsjednika i zamjenika predsjednika te, prema potrebi, produljuje njihove mandate u skladu s člankom 236.

2. Upravni odbor osniva izvršni odbor do 21. rujna 2029.

3. Upravni odbor:

(a) pruža opće usmjerenje aktivnosti Carinskog tijela EU-a;

(b) donosi godišnji proračun Carinskog tijela EU-a i izvršava druge funkcije u odnosu na taj proračun na temelju poglavlja 4.;

(c) procjenjuje, donosi i objavljuje konsolidirano godišnje izvješće o aktivnostima Carinskog tijela EU-a, uključujući pregled njegovih ispunjenih zadaća i opće uspješnosti u ostvarenju ciljeva carinske politike, te do 1. srpnja svake godine izvješće i procjenu šalje Europskom parlamentu, Vijeću, Komisiji i Revizorskom sudu.

(d) donosi financijska pravila koja se primjenjuju na carinsko tijelo EU-a u skladu s člankom 248.;

(e) donosi unutarnju strategiju borbe protiv prijevara razmjernu riziku od prijevara, uzimajući u obzir troškove i koristi mjera koje treba provesti;

(f) donosi i objavljuje pravila za sprečavanje sukoba interesa svojih članova i upravljanje njima te svake godine na internetskim stranicama Carinskog tijela EU-a objavljuje izjavu članova upravnog odbora u kojoj se navodi da ne postoji sukob interesa;

(g) donosi i redovito ažurira komunikacijske planove i planove za širenja informacija iz članka 258. stavka 3. na temelju analize potreba;

(h) donosi i objavljuje svoj poslovnik;

(i) donosi provedbena pravila za primjenu Pravilnika o osoblju za dužnosnike Europske unije („Pravilnik o osoblju”) i Uvjeta zaposlenja ostalih službenika Europske unije („Uvjeti zaposlenja”) ([40]) u skladu s člankom 110. stavkom 2. Pravilnika o osoblju;

(j) u skladu sa stavkom 4. u odnosu na osoblje Carinskog tijela EU-a izvršava ovlasti koje se Pravilnikom o osoblju dodjeljuju tijelu za imenovanje i ovlasti koje se Uvjetima zaposlenja dodjeljuju tijelu ovlaštenom za sklapanje ugovora o radu („ovlasti tijela za imenovanje”);

(k) donosi pravila kojima se uređuje upućivanje nacionalnih stručnjaka u Carinsko tijelo EU-a, kako je navedeno u članku 256. stavku 2.;

(l) uspostavlja, prema potrebi, službu za unutarnju reviziju;

(m) donosi sigurnosna pravila Carinskog tijela EU-a iz članka 260.;

(n) imenuje izvršnog direktora i, ako je takvo radno mjesto uspostavljeno, zamjenika izvršnog direktora i prema potrebi produljuje njihove mandate ili ih razrješuje dužnosti u skladu s člankom 241.;

(o) donosi pokazatelje uspješnosti koji omogućuju evaluaciju uspješnosti izvršnog direktora;

(p) imenuje članove izvršnog odbora i, prema potrebi, produljuje njihov mandat ili ih razrješava dužnosti;

(q) imenuje računovodstvenog službenika, koji može biti računovodstveni službenik Komisije i na kojeg se primjenjuju Pravilnik o osoblju i Uvjeti zaposlenja te koji je neovisan u obavljanju svojih dužnosti;

(r) donosi sve odluke o osnivanju unutarnjih struktura Carinskog tijela EU-a te, prema potrebi, njihovoj izmjeni, uzimajući u obzir potrebe Carinskog tijela EU-a u pogledu aktivnosti i dobro proračunsko upravljanje;

(s) odobrava sklapanje radnih dogovora u skladu s člankom 268.;

(t) utvrđuje i donosi poslovnik Savjetodavnog odbora za carinu;

(u) osniva radne skupine i stručne skupine za potporu Carinskom tijelu EU-a u obavljanju njegovih zadaća i donosi njegov poslovnik;

(v) donosi nacrt jedinstvenog programskog dokumenta iz članka 249. prije nego što ga podnese Komisiji na mišljenje;

([40]) Uredba Vijeća (EEZ, Euratom, EZUČ) br. 259/68 od 29. veljače 1968. kojom se utvrđuju Pravilnik o osoblju za dužnosnike i Uvjeti zaposlenja ostalih službenika Europskih zajednica i kojom se uvode posebne mjere koje se privremeno primjenjuju na službenike Komisije (SL L 56, 4.3.1968., str. 1., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/1968/259(1)/oj).

(w) uzimajući u obzir mišljenje Komisije, donosi jedinstveni programski dokument Carinskog tijela EU-a u skladu s člankom 239.;

(x) donosi strategiju za povećanje djelotvornosti i ostvarivanje sinergije;

(y) donosi strategiju suradnje s trećim zemljama i međunarodnim organizacijama;

(z) donosi strategiju za organizacijsko upravljanje i sustave unutarnje kontrole;

(za) obavlja zadaće iz članka 258.;

(zb) odobrava sklapanje radnih dogovora u skladu s člankom 270.;

(zc) donosi protokole i postupke iz članka 227.;

(zd) u skladu s člankom 240. stavkom 5. potvrđuje privremene odluke koje je donio izvršni odbor na temelju članka 240. stavka 4.;

(ze) pokreće provjeru koju provodi Carinsko tijelo EU-a kako je navedeno u članku 31. stavku 6.;

(zf) donosi okvir za suradnju s carinskim tijelima i drugim nadležnim tijelima na razini Unije i nacionalnoj razini, kako je navedeno u članku 268. stavku 3.

4. Upravni odbor u skladu s člankom 110. Pravilnika o osoblju donosi odluku na temelju članka 2. stavka 1. Pravilnika o osoblju i članka 6. Uvjeta zaposlenja kojom se relevantne ovlasti tijela za imenovanje delegiraju izvršnom direktoru i kojom se utvrđuju uvjeti pod kojima se ta delegacija ovlasti može suspendirati. Izvršni direktor ima pravo na daljnje delegiranje tih ovlasti.

5. Ako iznimne okolnosti tako nalažu, upravni odbor može donijeti odluku o privremenoj suspenziji delegiranja ovlasti tijela za imenovanje izvršnom direktoru, kao i ovlasti koje je izvršni direktor delegirao dalje i te ovlasti izvršavati sam ili ih delegirati jednom od svojih članova ili članu osoblja koji nije izvršni direktor.

Članak 239.

Pravila o glasovanju upravnog odbora

1. Odluke upravnog odbora u pravilu se donose apsolutnom većinom glasova njegovih članova s pravom glasa, osim odluka iz članka 238. stavka 1. i članka 238. stavka 3. točaka (b), (f), (n) i (w), za koje je potrebna dvotrećinska većina glasova njegovih članova s pravom glasa.

2. Svaki član s pravom glasa ima jedan glas. U odsutnosti člana s pravom glasa, njegov zamjenik ima pravo izvršiti svoje pravo glasa.

3. Izvršni direktor ne sudjeluje u glasovanju.

4. Poslovnikom upravnog odbora utvrđuju se detaljnija pravila glasovanja, osobito o suzdržanim glasovima, primjeni pisanih postupaka i okolnostima u kojima jedan član može djelovati za račun drugog člana.

Odjeljak 3.

Izvršni odbor

Članak 240.

Izvršni odbor

1. Upravnom odboru pomaže izvršni odbor.

2. Izvršni odbor:

(a) usmjerava i prati pripremne radnje za odluke koje donosi upravni odbor;

(b) osigurava, zajedno s upravnim odborom, odgovarajuće naknadno postupanje na temelju nalaza i preporuka proizašlih iz izvješća o unutarnjoj ili vanjskoj reviziji i evaluacija kao i iz istraga OLAF-a i EPPO-a;

(c) provjerava provedbu odluka upravnog odbora radi jačanja nadzora administrativnog upravljanja i upravljanja proračunom.

3. Izvršni direktor odgovara upravnom odboru.

4. Ako je to potrebno zbog hitnosti, izvršni odbor može donijeti određene privremene odluke u ime upravnog odbora, osobito:

(a) o pitanjima povezanima s administrativnim upravljanjem, među ostalim o suspenziji delegiranja ovlasti tijela za imenovanje i o proračunskim pitanjima;

(b) ako je utvrđena krizna situacija u skladu s glavom XI. u kojoj je potrebno hitno djelovanje ili neposredna prilagodba aktivnosti Carinskog tijela EU-a.

5. Privremena odluka koju je donio izvršni odbor na temelju stavka 2. treba biti potvrđena službenom odlukom upravnog odbora najkasnije 90 dana nakon donošenja te privremene odluke. Ako se službena odluka upravnog odbora ne donese u tom roku, privremena odluka izvršnog odbora prestaje se primjenjivati.

6. Izvršni odbor sastoji se od jednog od dvaju članova upravnog odbora koje imenuje Komisija i četiriju drugih članova koje upravni odbor imenuje iz redova svojih članova s pravom glasa. Pri imenovanju članova izvršnog odbora upravni odbor nastoji osigurati rodnu ravnotežu.

Izvršni odbor bira predsjednika iz redova svojih članova.

Izvršni direktor sudjeluje na sastancima izvršnog odbora, ali nema pravo glasa.

7. Odluke izvršnog odbora donose se apsolutnom većinom njegovih članova.

8. Mandat članova izvršnog odbora traje dvije godine i može se jednom produljiti. Mandat članova izvršnog odbora završava odlukom upravnog odbora ili istekom njihova članstva u upravnom odboru.

9. Upravni odbor održava najmanje četiri redovna sastanka godišnje. Osim toga, sastaje se na inicijativu predsjednika ili na zahtjev svojih članova.

10. Upravni odbor donosi poslovnik izvršnog odbora. Taj poslovnik uključuje detaljna pravila o imenovanju članova izvršnog odbora, čiji je cilj osigurati odgovarajuću rotaciju među članovima koje su imenovale države članice uzimajući u obzir, među ostalim, raznolikost država članica.

Odjeljak 4.

Izvršni direktor

Članak 241.

Imenovanje, razrješenje i produljenje mandata

1. Izvršni direktor zapošljava se kao privremeni djelatnik Carinskog tijela EU-a u skladu s člankom 2. točkom (a) Uvjeta zaposlenja.

Upravni odbor imenuje izvršnog direktora na temelju zasluga i dokazanih administrativnih i upravljačkih vještina, kao i relevantnih kompetencija i iskustva, s popisa od najmanje tri kandidata koje je predložila Komisija, nakon otvorenog, nediskriminirajućeg i transparentnog postupka odabira osmišljenog tako da se osigura rodna ravnoteža.

Postupak odabira uključuje objavu poziva na iskaz interesa u *Službenom listu Europske unije* i drugim odgovarajućim kanalima. Komisija se o nacrtu poziva na iskaz interesa savjetuje s upravnim odborom.

2. Prije imenovanja izvršnog direktora nadležni odbor Europskog parlamenta može pozvati kandidate za to mjesto da odgovore na pitanja njegovih članova, bez odgode postupka imenovanja ili ograničavanja donošenja odluka upravnog odbora.

3. Predsjednik upravnog odbora zastupa Carinsko tijelo EU-a pri sklapanju ugovora s izvršnim direktorom.

4. Mandat izvršnog direktora traje pet godina. Pravodobno prije kraja tog razdoblja Komisija provodi procjenu, uz savjetovanje s upravnim odborom, u kojoj se uzimaju u obzir evaluacija uspješnosti izvršnog direktora te buduće zadaće i izazovi Carinskog tijela EU-a.

5. Upravni odbor, odlučujući o prijedlogu Komisije u kojem se uzima u obzir procjena iz stavka 4., može mandat izvršnog direktora produljiti jednom za najviše pet godina.

Prije produljenja mandata izvršnog direktora nadležni odbor Europskog parlamenta može ga pozvati da odgovori na pitanja njegovih članova, bez odgode postupka produljenja ili ograničavanja donošenja odluka upravnog odbora.

6. Izvršni direktor čiji je mandat produljen ne sudjeluje na kraju produljenog mandata u drugom postupku odabira za isto radno mjesto.

7. Izvršni direktor može biti razriješen dužnosti samo odlukom upravnog odbora, koji odlučuje na prijedlog Komisije. Europski parlament i Vijeće obavješćuju se o razlozima takve odluke.

8. Odluke upravnog odbora o imenovanju, produljenju mandata ili razrješenju dužnosti izvršnog direktora i zamjenika izvršnog direktora donose se dvotrećinskom većinom glasova članova s pravom glasa.

Članak 242.

Zadaće i odgovornosti izvršnog direktora

1. Izvršni direktor upravlja Carinskim tijelom EU-a. Izvršni direktor odgovara upravnom odboru.

2. Ne dovodeći u pitanje ovlasti Komisije i upravnog odbora, izvršni direktor neovisan je u obavljanju svojih zadaća i ne smije tražiti ni primati upute ni od koje vlade ni bilo kojeg drugog tijela.

3. Kad se to od njega zatraži, izvršni direktor izvješćuje Europski parlament i Vijeće o obavljanju svojih dužnosti i općoj uspješnosti Carinskog tijela EU-a. Europski parlament ili Vijeće mogu u bilo kojem trenutku pozvati izvršnog direktora da prisustvuje saslušanju o bilo kojem pitanju povezanom s aktivnostima Carinskog tijela EU-a.

4. Izvršni direktor pravni je zastupnik Carinskog tijela EU-a.

5. Izvršni direktor odgovoran je za provedbu zadaća dodijeljenih Carinskom tijelu EU-a ovom Uredbom. Osobito, izvršni direktor:

(a) priprema preporuke iz članka 232. stavka 6. i podnosi ih upravnom odboru na donošenje;

(b) osigurava održivo i učinkovito svakodnevno upravljanje Carinskim tijelom EU-a;

(c) provodi odluke koje donese upravni odbor;

(d) priprema jedinstveni programski dokument iz članka 249. i podnosi ga upravnom odboru nakon savjetovanja s Komisijom;

(e) provodi jedinstveni programski dokument iz članka 249. i izvješćuje izvršni odbor i upravni odbor o njegovoj provedbi;

(f) priprema konsolidirano godišnje izvješće o radu Carinskog tijela EU-a i dostavlja ga upravnom odboru na procjenu i donošenje;

(g) priprema akcijski plan na temelju zaključaka iz izvješća i evaluacija unutarnje ili vanjske revizije i istraga OLAF-a i EPPO-a te izvješćuje Komisiju o napretku dvaput godišnje, a upravni odbor i izvršni odbor redovito;

(h) ne dovodeći u pitanje istražnu nadležnost EPPO-a i OLAF-a, štiti financijske interese Unije u vezi s unutarnjim funkcioniranjem Carinskog tijela EU-a, i to primjenom unutarnjih preventivnih mjera protiv prijevare, korupcije i svih drugih nezakonitih aktivnosti, učinkovitim provjerama i, ako se utvrde nepravilnosti, povratom pogrešno plaćenih iznosa te, prema potrebi, određivanjem učinkovitih, proporcionalnih i odvraćajućih administrativnih i financijskih sankcija;

(i) priprema unutarnju strategiju borbe protiv prijevara, strategiju za povećanje djelotvornosti i ostvarivanje sinergije, strategiju suradnje s carinskim tijelima i drugim tijelima trećih zemalja ili međunarodnim organizacijama i strategiju za organizacijsko upravljanje i sustave unutarnje kontrole za Carinsko tijelo EU-a te ih dostavlja upravnom odboru na odobrenje;

(j) priprema nacrt financijskih pravila primjenjivih na Carinsko tijelo EU-a i podnosi ih upravnom odboru na donošenje;

(k) priprema privremeni nacrt izvješća o procjenama prihoda i rashoda Carinskog tijela EU-a u skladu s člankom 250. i izvršava njegov proračun;

(l) u odnosu na osoblje Carinskog tijela EU-a, izvršava ovlasti tijela za imenovanje iz članka 238. stavka 3. točke (j) u mjeri u kojoj su mu te ovlasti delegirane u skladu s člankom 238. stavkom 4.;

(m) donosi odluke u pogledu unutarnjih struktura Carinskog tijela EU-a, uključujući, prema potrebi, prenošenje funkcija u vezi sa svakodnevnim upravljanjem Carinskim tijelom EU-a, te ih, prema potrebi, mijenja, uzimajući u obzir potrebe povezane s aktivnostima Carinskog tijela EU-a i dobrim proračunskim upravljanjem;

(n) pregovara o sporazumu o sjedištu Carinskog tijela EU-a i, ako je primjenjivo, sličnim sporazumima s državama članicama domaćinima u kojima se nalaze lokalni uredi te ih potpisuje nakon odobrenja upravnog odbora;

(o) priprema praktične aranžmane za primjenu Uredbe (EZ) br. 1049/2001 Europskog parlamenta i Vijeća ([41]) i dostavlja ih upravnom odboru na donošenje;

([41]) Uredba (EZ) br. 1049/2001 Europskog parlamenta i Vijeća od 30. svibnja 2001. o javnom pristupu dokumentima Europskog parlamenta, Vijeća i Komisije, (SL L 145, 31.5.2001., str. 43., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2001/1049/oj).

(p) promiče raznolikost i nastoji osigurati rodnu ravnotežu pri zapošljavanju osoblja Carinskog tijela EU-a;

(q) nastoji zapošljavati osoblje Carinskog tijela EU-a sa što šireg geografskog područja, imajući na umu da se kriteriji za zapošljavanje trebaju temeljiti isključivo na zaslugama.

Članak 243.

Zamjenik izvršnog direktora

Upravni odbor može odlučiti otvoriti radno mjesto zamjenika izvršnog direktora koji pomaže izvršnom direktoru. Ako se otvori radno mjesto zamjenika izvršnog direktora, na zamjenika izvršnog direktora na odgovarajući se način primjenjuje članak 241.

Članak 244.

Zadaće i odgovornosti zamjenika izvršnog direktora

Ako se otvori radno mjesto zamjenika izvršnog direktora, zamjenik izvršnog direktora pomaže izvršnom direktoru u upravljanju Carinskim tijelom EU-a i obavljanju zadaća iz članka 242. Ako je izvršni direktor odsutan ili spriječen ili radno mjesto nije popunjeno, zamjenjuje ga zamjenik izvršnog direktora.

Članak 245.

Savjetodavni odbor za carinu

1. Carinsko tijelo EU-a osniva Savjetodavni odbor za carinu.

2. Savjetodavni odbor za carinu pomaže Carinskom tijelu EU-a služeći kao mehanizam za savjetovanje s relevantnim dionicima o pitanjima koja su u nadležnosti Carinskog tijela EU-a. Pruža savjete o:

(a) provedbi tehničkih mjera i odluka;

(b) pitanjima provedbe i normizacije, uključujući aktivnosti usklađivanja;

(c) operativnim aspektima drugog zakonodavstva koje primjenjuju carinska tijela;

(d) ako je primjereno i na zahtjev, svim drugim aktivnostima Carinskog tijela EU-a.

3. Savjetodavni odbor za carinu sastoji se od predstavnika dionika relevantnih za rad Carinskog tijela EU-a, uključujući predstavnike poslovnog sektora, te od predstavnika udruženja takvih dionika. Upravni odbor određuje sastav Savjetodavnog odbora za carinu.

4. Sa Savjetodavnim odborom za carinu redovito se provodi savjetovanje te on na vlastitu inicijativu može pružati savjete Carinskom tijelu EU-a o pitanjima navedenima u stavku 2. točkama (a), (b) i (c).

5. Savjetodavni odbor za carinu održava najmanje jedan redovni sastanak svakih šest mjeseci. Osim toga, može se sastati na zahtjev upravnog odbora, izvršnog odbora ili izvršnog direktora.

Odjeljak 5.

Revizor podataka

Članak 246.

Imenovanje, status i neovisnost revizora podataka

1. Upravni odbor imenuje revizora podataka na temelju zasluga i dokumentiranih stručnih vještina, kao i relevantnih kompetencija i iskustva u području sigurnosti podataka, kibernetičke sigurnosti i zaštite podataka.

2. Revizor podataka član je osoblja Carinskog tijela EU-a i djeluje neovisno.

3. Revizor podataka djeluje uz potpuno poštovanje prava Unije o povjerljivosti i tajnosti.

Članak 247.

Odgovornosti i zadaće revizora podataka

1. Revizor podataka prati i procjenjuje zakonitost pristupa Centru EU-a za carinske podatke, u skladu s primjenjivim pravom Unije.

2. Revizor podataka svake godine izvješćuje upravni odbor o svojim aktivnostima.

3. Revizor podataka obavlja svoje zadaće u koordinaciji sa službenikom za zaštitu podataka Carinskog tijela EU-a i ne dovodeći u pitanje odgovornosti drugih nadzornih tijela Unije ili nacionalnih nadzornih tijela.

4. Komisija donosi provedbene akte kojima se utvrđuju neovisan status revizora podataka i njegove detaljne zadaće i odgovornosti. Ti provedbeni akti donose se u skladu sa savjetodavnim postupkom iz članka 283. stavka 2.

POGLAVLJE 4.

Donošenje i struktura proračuna Carinskog tijela EU-a

Članak 248.

Opće odredbe

Financijska pravila koja se primjenjuju na Carinsko tijelo EU-a donosi upravni odbor nakon savjetovanja s Komisijom. Ona ne smiju odstupati od Delegirane uredbe Komisije (EU) 2019/715 ([42]), osim ako je to odstupanje izričito potrebno za rad Carinskog tijela EU-a i ako je Komisija prethodno dala svoju suglasnost.

Članak 249.

Jedinstveni programski dokument

1. Izvršni direktor svake godine sastavlja jedinstveni programski dokument koji osobito sadržava višegodišnje i godišnje programiranje u skladu s Delegiranom uredbom Komisije (EU) 2019/715 te u skladu s relevantnom odredbom financijskih pravila Carinskog tijela EU-a donesenih na temelju članka 248. ove Uredbe i uzimajući u obzir smjernice koje utvrđuje Komisija. Takvo godišnje i višegodišnje programiranje usklađeno je s carinskom politikom i općim prioritetima carinske unije.

2. Upravni odbor dostavlja nacrt jedinstvenog programskog dokumenta Europskom parlamentu, Vijeću, Komisiji i Revizorskom sudu do 31. siječnja godine koja prethodi programskom razdoblju.

3. Upravni odbor svake godine do 30. studenoga donosi jedinstveni programski dokument. Taj jedinstveni programski dokument, kao i svaku kasnije ažuriranu verziju tog dokumenta, prosljeđuje Europskom parlamentu, Vijeću i Komisiji. Jedinstveni programski dokument postaje konačan nakon konačnog donošenja općeg proračuna Unije te se, prema potrebi, u skladu s time prilagođava.

4. U godišnjem programu rada Carinskog tijela EU-a navode se detaljni ciljevi i očekivani rezultati, uključujući pokazatelje uspješnosti. On sadržava i opis djelovanja koja će se financirati te okvirne financijske i ljudske resurse dodijeljene svakom djelovanju. Godišnji program rada mora biti usklađen s višegodišnjim programom rada iz stavka 5. U njemu su jasno navedene zadaće koje su dodane, izmijenjene ili izbrisane u usporedbi s prethodnom financijskom godinom.

Upravni odbor mijenja doneseni godišnji program rada ako Carinsko tijelo EU-a dobije novu zadaću u okviru područja primjene ove Uredbe. Svaka bitna izmjena godišnjeg programa rada donosi se u skladu s jednakim postupkom kao i prvotni godišnji program rada. Upravni odbor može ovlast za donošenje manjih izmjena godišnjeg programa rada delegirati izvršnom direktoru.

([42]) Delegirana uredba Komisije (EU) 2019/715 od 18. prosinca 2018. o okvirnoj financijskoj uredbi za tijela osnovana na temelju UFEU-a i Ugovora o Euratomu na koja se upućuje u članku 70. Uredbe (EU, Euratom) 2018/1046 Europskog parlamenta i Vijeća (SL L 122, 10.5.2019., str. 1., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2019/715/oj).

5. U višegodišnjem programu rada Carinskog tijela EU-a utvrđuje se opći strateški program, među ostalim i ciljevi, očekivani rezultati i pokazatelji uspješnosti. U njemu se ujedno za svaku aktivnost prikazuju okvirni ljudski i financijski resursi koji se smatraju potrebnima za postizanje utvrđenih ciljeva. Strateško programiranje ažurira se prema potrebi te se njime dokazuje doprinos Carinskog tijela EU-a ostvarenju političkih prioriteta Unije.

Članak 250.

Donošenje proračuna

1. Izvršni direktor svake godine sastavlja privremeni nacrt izvješća o procjenama prihoda i rashoda Carinskog tijela EU-a za sljedeću financijsku godinu, u koji je uključen i plan radnih mjesta, te ga šalje upravnom odboru. Informacije u privremenom nacrtu izvješća o procjenama moraju biti dosljedne s nacrtom jedinstvenog programskog dokumenta iz članka 249. stavka 1.

2. Upravni odbor na temelju privremenog nacrta izvješća o procjenama iz stavka 1. donosi nacrt izvješća o procjenama prihoda i rashoda Carinskog tijela EU-a za sljedeću financijsku godinu („nacrt izvješća o procjenama”).

3. Upravni odbor šalje nacrt izvješća o procjenama Komisiji do 31. siječnja svake godine.

4. Komisija šalje nacrt izvješća o procjenama proračunskom tijelu zajedno s nacrtom općeg proračuna Unije.

5. Na temelju nacrta izvješća o procjenama Komisija u nacrt općeg proračuna Unije unosi procjene koje smatra potrebnima za plan radnih mjesta i iznos doprinosa za koji se tereti opći proračun, koje dostavlja tijelu nadležnom za proračun u skladu s člancima 313. i 314. UFEU-a.

6. Proračunsko tijelo Carinskom tijelu EU-a odobrava sredstva za doprinos iz općeg proračuna Unije.

7. Proračunsko tijelo donosi plan radnih mjesta Carinskog tijela EU-a.

8. Upravni odbor donosi proračun Carinskog tijela EU-a. Taj proračun postaje konačan nakon konačnog donošenja općeg proračuna Unije. Prema potrebi, proračun Carinskog tijela EU-a prilagođava se u skladu s time.

Članak 251.

Struktura proračuna

1. Procjena svih prihoda i rashoda Carinskog tijela EU-a izrađuje se za svaku financijsku godinu i prikazuje se u proračunu Carinskog tijela EU-a. Financijska godina odgovara kalendarskoj godini.

2. Proračun Carinskog tijela EU-a mora biti uravnotežen u pogledu prihoda i rashoda.

3. Ne dovodeći u pitanje druge izvore, u prihode Carinskog tijela EU-a ubrajaju se:

(a) doprinos Unije unesen u opći proračun Unije;

(b) svi dobrovoljni financijski doprinosi država članica;

(c) moguće financiranje Unije u obliku sporazumâ o doprinosu ili bespovratnih sredstava u skladu s financijskim pravilima Carinskog tijela EU-a iz članka 248. i u skladu s odredbama odgovarajućih instrumenata kojima se podupiru politike Unije;

(d) prihodi od publikacija i druge robe ili usluga koje pruža Carinsko tijelo EU-a ili naknade za njih.

4. Rashodi Carinskog tijela EU-a uključuju plaće osoblja, administrativne i infrastrukturne troškove te rashode poslovanja.

5. Proračunske obveze za aktivnosti povezane s velikim projektima koji traju više od jedne financijske godine moguće je raspodijeliti na nekoliko godišnjih obroka.

Članak 252.

Izvršenje proračuna

1. Izvršni direktor izvršava proračun Carinskog tijela EU-a poštujući načela ekonomičnosti, učinkovitosti, djelotvornosti i dobrog financijskog upravljanja.

2. Izvršni direktor proračunskom tijelu svake godine šalje sve informacije potrebne za izvršavanje njegovih zadaća evaluacije.

Članak 253.

Podnošenje računovodstvene dokumentacije i razrješnica

1. Računovodstveni službenik Carinskog tijela EU-a šalje privremenu računovodstvenu dokumentaciju za financijsku godinu (godina N) računovodstvenom službeniku Komisije i Revizorskom sudu do 1. ožujka sljedeće financijske godine (godina N + 1).

2. Carinsko tijelo EU-a do 31. ožujka godine N + 1 Europskom parlamentu, Vijeću i Revizorskom sudu dostavlja izvješće o proračunskom i financijskom upravljanju za godinu N.

3. Računovodstveni službenik Komisije do 31. ožujka godine N + 1 Revizorskom sudu dostavlja privremenu računovodstvenu dokumentaciju Carinskog tijela EU-a, konsolidiranu s računovodstvenom dokumentacijom Komisije.

4. Nakon primitka primjedbi Revizorskog suda na privremenu računovodstvenu dokumentaciju Carinskog tijela EU-a na temelju članka 252. Uredbe (EU, Euratom) 2024/2509 Europskog parlamenta i Vijeća ([43]), računovodstveni službenik Carinskog tijela EU-a sastavlja završnu računovodstvenu dokumentaciju Carinskog tijela EU-a za tu godinu. Izvršni direktor šalje tu računovodstvenu dokumentaciju izvršnom odboru radi dobivanja mišljenja. Upravni odbor donosi to mišljenje.

([43]) Uredba (EU, Euratom) 2024/2509 Europskog parlamenta i Vijeća od 23. rujna 2024. o financijskim pravilima koja se primjenjuju na opći proračun Unije (SL L, 2024/2509, 26.9.2024., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/2509/oj).

5. Računovodstveni službenik Carinskog tijela EU-a do 1. srpnja godine N + 1 Europskom parlamentu, Vijeću, Komisiji i Revizorskom sudu šalje završnu računovodstvenu dokumentaciju za godinu N zajedno s mišljenjem koje je donio upravni odbor.

6. Završna računovodstvena dokumentacija za godinu N objavljuje se u *Službenom listu Europske unije* do 15. studenoga godine N + 1.

7. Izvršni direktor šalje Revizorskom sudu odgovore na njegove primjedbe do 30. rujna godine N + 1. Izvršni direktor taj odgovor dostavlja i upravnom odboru.

8. Izvršni direktor Europskom parlamentu na njegov zahtjev dostavlja sve informacije potrebne za urednu primjenu postupka davanja razrješnice za financijsku godinu N u skladu s člankom 267. stavkom 3. Uredbe (EU, Euratom) 2024/2509.

9. Na temelju preporuke Vijeća koje odlučuje kvalificiranom većinom, Europski parlament prije 15. svibnja godine N + 2 daje razrješnicu izvršnom direktoru za izvršenje proračuna za godinu N.

Članak 254.

Borba protiv prijevara

1. S ciljem borbe protiv prijevare, korupcije i drugih nezakonitih aktivnosti unutar Carinskog tijela EU-a Uredba (EU, Euratom) br. 883/2013 primjenjuje se bez ograničenja.

2. Carinsko tijelo EU-a pristupa Međuinstitucionalnom sporazumu od 25. svibnja 1999. između Europskog parlamenta, Vijeća Europske unije i Komisije Europskih zajednica u vezi s internim istragama koje provodi OLAF ([44]) do 21. ožujka 2027. te donosi odgovarajuće odredbe koje se primjenjuju na njegovo osoblje s pomoću predloška navedenog u Prilogu tom sporazumu.

3. Revizorski sud ima ovlasti revizije, na temelju dokumenata i na terenu, svih korisnika bespovratnih sredstava, izvođača i podizvođača koji su od Carinskog tijela EU-a primili financijska sredstva Unije.

4. OLAF smije provoditi istrage, uključujući provjere i inspekcije na terenu, kako bi se utvrdilo postoji li prijevara, korupcija ili bilo koja druga nezakonita aktivnost kojom se ugrožavaju financijski interesi Unije u vezi s bespovratnim sredstvima ili ugovorom koji je financiralo Carinsko tijelo EU-a, u skladu s odredbama i postupcima utvrđenima u Uredbi (EU, Euratom) br. 883/2013 i Uredbi Vijeća (Euratom, EZ) br. 2185/96 ([45]).

([44]) SL L 136, 31.5.1999., str. 15., ELI: http://data.europa.eu/eli/agree_interinstit/1999/531/oj.

([45]) Uredba Vijeća (Euratom, EZ) br. 2185/96 od 11. studenoga 1996. o provjerama i inspekcijama na terenu koje provodi Komisija s ciljem zaštite financijskih interesa Europskih zajednica od prijevara i ostalih nepravilnosti (SL L 292, 15.11.1996., str. 2., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/1996/2185/oj).

5. Ne dovodeći u pitanje stavke od 1. do 4., ugovori, sporazumi i odluke Carinskog tijela EU-a o dodjeli bespovratnih sredstava sadržavaju odredbe kojima se Revizorskom sudu i OLAF-u daje izričita ovlast za provođenje takvih revizija i istraga u skladu s njihovim nadležnostima. Radni dogovori s nadležnim tijelima trećih zemalja i međunarodnim organizacijama obuhvaćaju pomoć i suradnju tih tijela i međunarodnih organizacija u vezi s revizijama i istragama koje provode Revizorski sud i OLAF.

6. EPPO u skladu s Uredbom (EU) 2017/1939 može provoditi istrage i kazneni progon prijevara i drugih nezakonitih aktivnosti koje utječu na financijske interese Unije, kako je predviđeno u Direktivi (EU) 2017/1371 Europskog parlamenta i Vijeća ([46]). Članak 24. Uredbe (EU) 2017/1939 primjenjuje se na izvješćivanje EPPO-a o svakom relevantnom kažnjivom postupanju.

POGLAVLJE 5.

Odredbe o osoblju

Članak 255.

Opće odredbe

Na osoblje Carinskog tijela EU-a primjenjuju se Pravilnik o osoblju, Uvjeti zaposlenja i pravila koja su na temelju zajedničkog dogovora donijele institucije Unije radi primjene Pravilnika o osoblju i Uvjeta zaposlenja.

Članak 256.

Upućeni nacionalni stručnjaci i drugo osoblje

1. Carinsko tijelo EU-a može angažirati upućene nacionalne stručnjake ili drugo osoblje koje ne zapošljava Carinsko tijelo EU-a.

2. Upravni odbor donosi odluku kojom utvrđuje pravila o upućivanju nacionalnih stručnjaka u Carinsko tijelo EU-a.

Članak 257.

Povlastice i imuniteti

Na Carinsko tijelo EU-a i njegovo osoblje primjenjuje se Protokol br. 7 o povlasticama i imunitetima Europske unije koji je priložen Ugovoru o Europskoj uniji i UFEU-u.

([46]) Direktiva (EU) 2017/1371 Europskog parlamenta i Vijeća od 5. srpnja 2017. o suzbijanju prijevara počinjenih protiv financijskih interesa Unije kaznenopravnim sredstvima (SL L 198, 28.7.2017., str. 29., ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2017/1371/oj).

POGLAVLJE 6.

Opće i završne odredbe

Članak 258.

Transparentnost i komunikacija

1. Uredba (EZ) br. 1049/2001 primjenjuje se na dokumente koje čuva Carinsko tijelo EU-a. Upravni odbor u roku od šest mjeseci od datuma svojeg prvog sastanka donosi detaljna pravila za primjenu te uredbe.

2. Carinsko tijelo EU-a obrađuje osobne podatke u skladu s Uredbom (EU) 2018/1725. Upravni odbor utvrđuje, u roku od šest mjeseci od prvog sastanka, mjere kojima Carinsko tijelo EU-a primjenjuje tu uredbu, uključujući one o imenovanju službenika za zaštitu podataka Carinskog tijela EU-a. Te se mjere utvrđuju nakon savjetovanja s Europskim nadzornikom za zaštitu podataka.

3. Carinsko tijelo EU-a može na vlastitu inicijativu sudjelovati u komunikacijskim aktivnostima u području svoje nadležnosti. Dodjelom sredstava za komunikacijske aktivnosti doprinosi se djelotvornom izvršavanju zadaća Carinskog tijela EU-a. Komunikacijske aktivnosti provode se u skladu s relevantnim komunikacijskim planovima i planovima za širenje informacija koje donosi upravni odbor.

Članak 259.

Obveza čuvanja poslovne tajne

1. Članovi upravnog odbora i izvršnog odbora, izvršni direktor, zamjenik izvršnog direktora, revizor za podatke i svi članovi osoblja Carinskog tijela EU-a, uključujući službenike koje su privremeno uputile države članice, te sve druge osobe koje obavljaju zadaće za Carinsko tijelo EU-a na ugovornoj osnovi podliježu obvezi čuvanja poslovne tajne na temelju članka 339. UFEU-a i članka 67. Direktive (EU) 2024/1640, među ostalim i nakon što prestanu obavljati svoje dužnosti.

2. Osobe koje izravno ili neizravno, stalno ili povremeno, pružaju bilo koju uslugu povezanu sa zadaćama Carinskog tijela EU-a podliježu zahtjevima čuvanja poslovne tajne koji su jednakovrijedni onima iz stavka 1.

3. Za potrebe obavljanja svojih zadaća u skladu s ovom Uredbom Carinsko tijelo EU-a ovlašteno je, u okviru ograničenja i pod uvjetima utvrđenima u ovoj Uredbi, razmjenjivati informacije s drugim institucijama, tijelima, uredima i agencijama Unije ili s nacionalnim tijelima.

4. Carinsko tijelo EU-a utvrđuje praktične aranžmane za provedbu zahtjeva za čuvanje poslovne tajne iz stavaka 1. i 2.

Članak 260.

Sigurnosna pravila za zaštitu klasificiranih i osjetljivih neklasificiranih podataka

1. Carinsko tijelo EU-a donosi vlastita sigurnosna pravila koja se temelje na načelima i pravilima utvrđenima u sigurnosnim pravilima Komisije za zaštitu klasificiranih podataka Europske unije (EUCI) i osjetljivih neklasificiranih podataka, uključujući među ostalim odredbe o razmjeni takvih podataka s trećim zemljama i obradi i pohrani takvih podataka, kako je utvrđeno u odlukama Komisije (EU, Euratom) 2015/443 ([47]) i (EU, Euratom) 2015/444 ([48]). Svaki administrativni aranžman o razmjeni klasificiranih podataka s relevantnim tijelima treće zemlje ili, ako takav dogovor ne postoji, bilo kakvo izvanredno *ad hoc* objavljivanje EUCI-ja tim tijelima podliježe prethodnom odobrenju Komisije.

2. Upravni odbor nakon Komisijina odobrenja donosi sigurnosna pravila Carinskog tijela EU-a. Pri razmatranju predloženih sigurnosnih pravila Komisija osigurava njihovu usklađenost s odlukama (EU, Euratom) 2015/443 i (EU, Euratom) 2015/444.

3. Carinsko tijelo EU-a može poduzeti potrebne mjere kako bi olakšalo razmjenu informacija relevantnih za svoje zadaće s Komisijom i državama članicama te prema potrebi s drugim relevantnim institucijama, tijelima, uredima i agencijama Unije. Za svaki administrativni aranžman sklopljen u tu svrhu u vezi s razmjenom EUCI-ja ili, ako takvog dogovora nema, za svako iznimno *ad hoc* objavljivanje EUCI-ja potrebno je prethodno odobrenje Komisije.

Članak 261.

Pravila o jeziku

1. Na Carinsko tijelo EU-a primjenjuje se Uredba Vijeća br. 1 ([49]).

2. Upravni odbor odlučuje o internim pravilima u pogledu jezika za Carinsko tijelo EU-a.

3. Prevoditeljske i sve druge jezične usluge koje Carinsko tijelo EU-a traži, osim usmenog prevođenja, pruža Prevoditeljski centar za tijela Europske unije.

Članak 262.

Evaluacija

1. Komisija osigurava da se najkasnije 21. rujna 2031. i svakih pet godina nakon toga provede evaluacija uspješnosti ciljeva, ovlasti, zadaća, upravljanja i lokacija Carinskog tijela EU-a u skladu sa smjernicama Komisije.

([47]) Odluka Komisije (EU, Euratom) 2015/443 od 13. ožujka 2015. o sigurnosti u Komisiji (SL L 72, 17.3.2015., str. 41., ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2015/443/oj).

([48]) Odluka Komisije (EU, Euratom) 2015/444 od 13. ožujka 2015. o sigurnosnim propisima za zaštitu klasificiranih podataka EU-a (SL L 72, 17.3.2015., str. 53., ELI: https://data.europa.eu/eli/dec/2015/444/oj).

([49]) Uredba Vijeća br. 1. od 15. travnja 1958. o određivanju jezika koji se koriste u Europskoj ekonomskoj zajednici (SL 17, 6.10.1958., str. 385., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/1958/1(1)/oj).

2. Evaluacija iz stavka 1. osobito je usmjerena na moguću potrebu za izmjenom mandata Carinskog tijela EU-a i na financijske učinke takve izmjene.

3. Pri svakoj drugoj evaluaciji iz stavka 1. ocjenjuju se rezultati koje je Carinsko tijelo EU-a ostvarilo u odnosu na svoje ciljeve, mandat, zadaće i upravljanje, uključujući i procjenu opravdanosti daljnjeg postojanja Carinskog tijela EU-a u odnosu na te ciljeve, mandat, zadaće i upravljanje.

4. Komisija podnosi izvješće Europskom parlamentu i Vijeću o nalazima evaluacije iz stavka 1. Nalazi evaluacije objavljuju se.

Članak 263.

Odgovornost Carinskog tijela EU-a

1. Ugovorna odgovornost Carinskog tijela EU-a uređuje se pravom koje je mjerodavno za predmetni ugovor.

2. Sud Europske unije nadležan je za donošenje presuda na temelju bilo koje arbitražne klauzule iz ugovora koji sklopi Carinsko tijelo EU-a.

3. U slučaju izvanugovorne odgovornosti Carinsko tijelo EU-a u skladu s općim načelima koja su zajednička pravima država članica nadoknađuje svu štetu koju pri obavljanju svojih dužnosti prouzroče njegove službe ili osoblje.

4. Sud Europske unije nadležan je u sporovima za naknadu štete iz stavka 3.

5. Osobna odgovornost osoblja prema Carinskom tijelu EU-a uređena je odredbama Pravilnika o osoblju ili Uvjeta zaposlenja koje se na njih primjenjuju.

6. Financijska odgovornost Unije i država članica za dugove Carinskog tijela EU-a ograničena je na doprinose koje su već dale za njegove administrativne troškove.

Članak 264.

Sporazum o sjedištu i uvjeti rada

1. Potrebni dogovori o smještaju Carinskog tijela EU-a u državi članici domaćinu i objekti koje ta država članica daje na raspolaganje zajedno s posebnim pravilima koja se u državi članici domaćinu primjenjuju na izvršnog direktora, članove upravnog odbora, osoblje Carinskog tijela EU-a i članove njihovih obitelji utvrđuju se sporazumom o sjedištu između Carinskog tijela EU-a i države članice domaćina koji se sklapa nakon dobivanja odobrenja upravnog odbora i najkasnije 21. rujna 2028.

2. Država članica domaćin Carinskog tijela EU-a osigurava najbolje moguće uvjete za funkcioniranje Carinskog tijela EU-a, uključujući višejezično i europski usmjereno školovanje te primjerenu prometnu povezanost.

3. Ako iznimne okolnosti to nalažu, izvršni direktor može odlučiti osnovati lokalne urede u drugim državama članicama radi učinkovitijeg, djelotvornijeg i dosljednijeg obavljanja zadaća Carinskog tijela EU-a.

Prije donošenja odluke o osnivanju lokalnog ureda izvršni direktor mora dobiti suglasnost Komisije, upravnog odbora i predmetne države članice. Odluka se mora temeljiti na odgovarajućoj analizi troškova i koristi kojom se konkretno dokazuje dodana vrijednost te odluke. U toj se odluci opseg aktivnosti koje se trebaju obavljati u tom lokalnom uredu utvrđuje na način da se izbjegnu nepotrebni troškovi i udvostručavanje administrativnih zadaća Carinskog tijela EU-a.

Članak 265.

Početak aktivnosti Carinskog tijela EU-a

Komisija je odgovorna za uspostavu i početni rad Carinskog tijela EU-a sve dok Carinsko tijelo EU-a stekne operativnu sposobnost za izvršavanje vlastitog proračuna. U tu svrhu:

(a) dok izvršni direktor ne preuzme dužnosti nakon što ga je imenovao upravni odbor u skladu s člankom 241., Komisija može odrediti dužnosnika Komisije koji će djelovati kao privremeni izvršni direktor i obavljati dužnosti izvršnog direktora;

(b) odstupajući od članka 238. stavka 3. točke (j) i do donošenja odluke iz članka 238. stavka 4. privremeni izvršni direktor ima ovlasti tijela za imenovanje;

(c) Komisija može Carinskom tijelu EU-a ponuditi pomoć, osobito upućivanjem Komisijinih dužnosnika koji će obavljati aktivnosti Carinskog tijela EU-a koje su odgovornost privremenog izvršnog direktora ili izvršnog direktora;

(d) privremeni izvršni direktor može odobriti sva plaćanja pokrivena sredstvima predviđenima u proračunu Carinskog tijela EU-a te može, nakon donošenja plana radnih mjesta Carinskog tijela EU-a, sklapati ugovore, uključujući ugovore o zapošljavanju osoblja;

(e) odstupajući od članka 237. stavka 1., dok se ne izabere predsjednik upravnog odbora, privremeni izvršni direktor saziva sastanke upravnog odbora i njima predsjeda, bez prava glasa.

GLAVA XIII.

CARINSKA SURADNJA

POGLAVLJE 1.

Suradnja među carinskim tijelima unutar Unije

Članak 266.

Unutarnja carinska suradnja

1. Ne dovodeći u pitanje Uredbu (EZ) br. 515/97, carinska tijela surađuju međusobno, s Komisijom i s Carinskim tijelom EU-a u skladu s carinskim zakonodavstvom i svim drugim zakonodavnim aktima Unije kojim je predviđena takva suradnja kako bi se osigurala ispravna i ujednačena primjena tih zakonodavnih akata te doprinijelo ostvarenju njihove misije, kako je utvrđeno u članku 2. ove Uredbe.

2. Carinska tijela mogu, na zahtjev carinskih tijela druge države članice, privremeno staviti carinske službenike na raspolaganje za rad u carinskim tijelima te druge države članice. Carinska tijela obavješćuju Carinsko tijelo EU-a o takvom privremenom raspoređivanju službenika. Carinsko tijelo EU-a može predložiti svoju potporu i, uz suglasnost predmetnih carinskih tijela, koordinirati takvo raspoređivanje. Predmetne države članice mogu u sporazumu ili radnim dogovorima utvrditi potrebne uvjete za takvo raspoređivanje.

3. Carinska tijela različitih država članica mogu provoditi zajedničke provjere na vlastitu inicijativu, uz zajedničke provjere iz članka 267. Obavješćuju Carinsko tijelo EU-a o takvim zajedničkim provjerama.

4. Komisija, OLAF i Carinsko tijelo EU-a mogu razmjenjivati podatke u skladu s glavom III. za potrebe suradnje iz ovog poglavlja. Ako takva razmjena uključuje informacije o riziku, Carinsko tijelo EU-a osigurava djelotvornu upotrebu tih informacija u aktivnostima upravljanja rizikom u skladu s ovom glavom i glavom XII.

Članak 267.

Zajedničke provjere

1. Carinsko tijelo EU-a u suradnji s državama članicama planira, organizira i koordinira zajedničke provjere koje provode carinska tijela.

Prema potrebi, zajedničke provjere mogu uključivati suradnju s Komisijom ili drugim institucijama, tijelima, uredima ili agencijama Unije u skladu s člankom 268.

2. Za potrebe zajedničkih provjera iz stavka 1. Carinsko tijelo EU-a slijedi prioritete carinske politike i osigurava suradnju u aktivnostima borbe protiv prijevara koje provode relevantne institucije, tijela, uredi ili agencije Unije te u istragama koje provode carinska tijela.

3. Kako bi Carinsko tijelo EU-a moglo sastaviti izvješće i provesti evaluaciju, carinska tijela Carinskom tijelu EU-a dostavljaju povratne informacije o aktivnostima i provjerama koje su provela u kontekstu bilo koje zajedničke provjere iz stavka 1.

POGLAVLJE 2.

Suradnja s drugim tijelima unutar Unije

Članak 268.

Carinska suradnja s drugim tijelima unutar Unije

1. Ne dovodeći u pitanje Uredbu (EZ) br. 515/97 i članke 41., 42. i 43. ove Uredbe, Carinsko tijelo EU-a i carinska tijela surađuju s drugim nadležnim tijelima na razini Unije i nacionalnoj razini, uključujući tijela za nadzor tržišta, sanitarna i fitosanitarna tijela, tijela za izvršavanje zakonodavstva, statistička tijela i porezna tijela, unutar primjenjivih pravnih okvira.

2. Suradnja iz stavka 1. ovog članka odvija se redovito i na strukturiran način. Njome se osobito nastoje ostvariti sljedeći ciljevi:

(a) doprinos zakonodavnim promjenama u područjima politike relevantnima za carinu i njihovo praćenje;

(b) razmjena podataka, osobito podataka relevantnih za upravljanje rizikom u skladu s glavom IV. poglavljem 2.;

(c) razvoj dosljednih i koordiniranih strategija nadzora za upravljanje rizikom povezanim s robom u područjima nadležnosti carinskih tijela i drugih tijela u skladu s glavom IV. Poglavljem 2.;

(d) olakšavanje operativne provedbe, među ostalim obavljanjem zajedničkih provjera u skladu s člankom 267.

(e) prema potrebi, razmjena vještina i najboljih praksi putem zajedničkih tečajeva osposobljavanja o tome kako otkriti nesukladne proizvode;

(f) u područjima relevantnima za carinu, doprinos inovacijskim i istraživačkim aktivnostima, razvoj novih tehnologija i olakšavanje zajedničke nabave.

3. Ne dovodeći u pitanje ovlasti Komisije i podložno njezinu prethodnom odobrenju, Carinsko tijelo EU-a u suradnji s carinskim tijelima donosi i redovito ažurira okvir kojim se podupire suradnja iz ovog članka predlaganjem ciljeva i ključnih područja suradnje i pružanjem smjernica za njezinu praktičnu provedbu. Carinsko tijelo EU-a može sklopiti radne dogovore za razvoj i ažuriranje takvog okvira. Carinsko tijelo EU-a uključuje druge relevantne strane u razvoj okvira ili radnih dogovora iz ovog stavka.

4. Ako u kontekstu suradnje iz stavka 1. carinska tijela prime zahtjev od drugih nadležnih tijela na nacionalnoj razini za ekstrahiranje i priopćavanje podataka dostupnih u Centru EU-a za carinske podatke, takvi se podatci dostavljaju samo na opravdan zahtjev i uz odobrenje carinskih tijela kojih se ti podatci tiču.

To ekstrahiranje i priopćavanje ograničeno je na podatke koje tijelo koje prima podatke ima pravo dobiti u skladu s pravnim okvirom na temelju kojeg djeluje i koji su nužni za svrhu navedenu u relevantnom zahtjevu. Države članice donose mjere kako bi osigurale da se poštuju pravila Unije o povjerljivosti i zaštiti podataka.

Carinska tijela određuju središnju jedinicu za primanje zahtjeva iz ovog stavka i osiguravaju njihovu obradu.

5. Carinska tijela i Carinsko tijelo EU-a upotrebljavaju elektronička sredstva za ispunjavanje obveza navedenih u stavku 4.

6. Ako carinsko tijelo sumnja da roba nije u skladu s drugim zakonodavstvom koje primjenjuju carinska tijela, odmah dijeli te informacije s relevantnim nadležnim tijelima s pomoću tehničkih sredstava i u rokovima predviđenima u primjenjivom zakonodavstvu.

7. Ako carinsko tijelo surađuje s drugim tijelom u drugoj državi članici, ono obavješćuje carinsko tijelo te države članice o činjenici da se suradnja odvija. Ako suradnja uključuje više od dvije države članice, carinska tijela koja u njoj sudjeluju o tome obavješćuju Carinsko tijelo EU-a koje im, na zahtjev, može pružati operativnu i koordinacijsku potporu u skladu s člankom 232.

8. Ako države članice primjenjuju okvir za suradnju iz stavka 3. ovog članka, one periodično i najmanje svake dvije godine izvješćuju Carinsko tijelo EU-a o njegovoj primjeni. Carinsko tijelo EU-a uzima nalaze takvog izvješćivanja u obzir u svojim aktivnostima praćenja iz članka 232. stavka 7. točke (a) i u svojim zadaćama mjerenja uspješnosti iz članka 232. stavka 7. točke (b).

9. Komisija do 21. rujna 2027. može obavljati zadaće Carinskog tijela EU-a.

10. Carinsko tijelo EU-a može surađivati s drugim nacionalnim tijelima te s Komisijom i drugim institucijama, uredima, agencijama, mrežama i tijelima Unije s ciljem doprinosa ciljevima iz stavka 2. Ako Carinsko tijelo EU-a surađuje s drugim nacionalnim tijelima države članice, o tome obavješćuje carinsko tijelo te države članice.

11. Carinsko tijelo EU-a blisko surađuje s OLAF-om i EPPO-om u slučaju prijevare ili sumnje na prijevaru u bilo kojoj aktivnosti suradnje.

12. Carinsko tijelo EU-a može doprinositi i sudjelovati u strateškim analizama i procjenama prijetnji, inovacijskim programima, aktivnostima osposobljavanja, mrežama i drugim aktivnostima koje su relevantne za provedbu njegovih zadaća i koje organiziraju relevantne institucije, tijela, uredi i agencije Unije.

Članak 269.

Djelovanja koja poduzimaju carinska tijela

1. Carinska tijela provode mjere utvrđene u drugom zakonodavstvu koje carinska tijela primjenjuju u skladu s odredbama tog drugog zakonodavstva, kao što su:

(a) prikupljanje posebnih podataka o svim pošiljkama, što uključuje automatizirane provjere necarinskih formalnosti Unije, pod uvjetom da se oni pohranjuju u središnjem registru Unije;

(b) pružanje statističkih podataka, analitičkih podataka i trendova, osobito u vezi s rizicima;

(c) olakšavanje i koordiniranje provjera koje provode druga tijela;

(d) provođenje provjera određenih pošiljaka odabranih na temelju upravljanja rizikom u skladu s glavom IV. i uzimajući u obzir analizu iz točke (b) ovog stavka;

(e) savjetovanje s drugim tijelima prije puštanja robe u skladu s člankom 77.;

(f) poduzimanje svih potrebnih mjera povezanih s nesukladnom robom, što uključuje prodaju ili uništenje te robe;

(g) provođenje okvira za suradnju iz članka 268.;

(h) upozoravanje drugih tijela na rizike relevantne za njihov rad i prijavljivanje sumnji na prijevaru i kriminal;

(i) poduzimanje naknadnog djelovanja ako se kretanjem robe krši drugo zakonodavstvo koje primjenjuju carinska tijela;

(j) sva druga dodatna djelovanja.

2. Ako država članica odredi specijalizirani carinski granični prijelaz za primjenu određenog drugog zakonodavstva koje primjenjuju carinska tijela, o tom određivanju obavješćuje Carinsko tijelo EU-a. Carinsko tijelo EU-a sastavlja i redovito ažurira popis takvih specijaliziranih carinskih graničnih prijelaza i objavljuje taj popis na svojim internetskim stranicama. Ograničenja koja proizlaze iz obveze prolaska kroz takav određeni specijalizirani carinski granični prijelaz ne smiju, u pogledu gospodarskih subjekata, biti nerazmjerna u odnosu na željeni cilj, uzimajući u obzir okolnosti koje opravdavaju tu obvezu.

3. Kako bi se olakšali utvrđivanje, primjena i izvršenje drugog zakonodavstva koje primjenjuju carinska tijela, Komisija sastavlja i redovito ažurira integrirani popis zakonodavnih akata Unije kojim se utvrđuju zahtjevi primjenjivi na robu podložnu carinskim provjerama radi zaštite javnih interesa te taj popis objavljuje na svojim internetskim stranicama.

POGLAVLJE 3.

Carinska suradnja s drugim tijelima izvan Unije

Članak 270.

Carinska suradnja s tijelima trećih zemalja i međunarodnim organizacijama

1. Carinsko tijelo EU-a može, u mjeri u kojoj je to potrebno za njegove zadaće, nakon savjetovanja s Komisijom i podložno njegovu prethodnom odobrenju, sklapati radne dogovore s carinskim tijelima i drugim nadležnim tijelima trećih zemalja, kao i s međunarodnim organizacijama. Ti radni dogovori mogu uključivati zajedničke aktivnosti i razmjenu najboljih praksi.

2. Radni dogovori iz stavka 1. ograničeni su na zadaće Carinskog tijela EU-a i ne stvaraju pravne obveze za Uniju ili države članice.

3. Carinsko tijelo EU-a obavješćuje carinska tijela država članica o radnim dogovorima iz stavka 1.

Članak 271.

Bilateralni sporazumi s trećim zemljama

1. Ako država članica započne pregovore s trećom zemljom radi sklapanja bilateralnog sporazuma o provedbi carinskog zakonodavstva, bez nepotrebne odgode obavješćuje Komisiju o nacrtu sporazuma koji namjerava potpisati.

2. Prije sklapanja ili izmjene bilo kojeg bilateralnog sporazuma o zajedničkim graničnim prijelazima sa susjednom trećom zemljom, predmetna država članica savjetuje se s Komisijom o usklađenosti tog sporazuma s pravom Unije. Ako Komisija smatra da sporazum nije usklađen s pravom Unije, o tome obavješćuje predmetnu državu članicu. Ta država članica poduzima sve odgovarajuće korake za izmjenu sporazuma u razumnom roku kako bi se uklonile te neusklađenosti.

3. Države članice obavješćuju Komisiju o svojim postojećim bilateralnim sporazumima do 21. rujna 2027.

Članak 272.

Razmjena podataka s trećim zemljama

1. Komisija, carinska tijela i Carinsko tijelo EU-a mogu, u skladu s primjenjivim pravom Unije, s carinskim tijelima i drugim tijelima trećih zemalja za potrebe carinske suradnje razmjenjivati i dijeliti podatke obrađene u skladu s ovom Uredbom, među ostalim sustavnom i automatiziranom razmjenom, u sljedećim slučajevima:

(a) takva razmjena predviđena je međunarodnim sporazumom sklopljenim između Unije i predmetne treće zemlje ili zemalja;

(b) takva razmjena predviđena je pravnim aktima Unije u području carine, zajedničke trgovinske politike ili zajedničke vanjske i sigurnosne politike ili drugim zakonodavstvom Unije koje primjenjuju carinska tijela; ili

(c) takva razmjena predviđena je bilateralnim sporazumom sklopljenim ili zadržanim između države članice i treće zemlje u skladu s postupkom i uvjetima utvrđenim u stavcima od 6. do 9.

2. Ako carinska tijela ili Carinsko tijelo EU-a razmjenjuju podatke s carinskim tijelima i drugim tijelima trećih zemalja, o toj razmjeni obavješćuju Komisiju.

3. Razmjenom iz stavka 1. ovog članka:

(a) osigurava se da je prijenos osobnih podataka u skladu s poglavljem V. Uredbe (EU) 2016/679, ako je primjenjivo;

(b) osigurava se povjerljivost informacija u skladu s ovom Uredbom; i

(c) osigurava se da se razmjena podataka odvija odgovarajućim sigurnim sredstvima komunikacije.

4. Razmjena iz stavka 1. konkretno se može odnositi na sljedeće kategorije podataka:

(a) podatkovne elemente uključene u odluke koje donose carinska tijela ili slične odluke koje se donose u trećim zemljama u vezi s obvezujućim informacijama, statusom ovlaštenog gospodarskog subjekta, statusom ovlaštenog pouzdanog trgovca, određivanjem carinske vrijednosti, carinskim statusom robe ili posebnim postupcima;

(b) podatkovne elemente uključene u deklaracije, obavijesti i dokaze o carinskom statusu robe i u prateću dokumentaciju, ili dostavljene ili stavljene na raspolaganje carinskim tijelima država članica, Komisiji ili carinskim tijelima trećih zemalja, ili koje su izdala ta tijela;

(c) podatke o utvrđenim rizicima, nalazima i rezultatima koje su dobila carinska tijela država članica ili Komisija, s jedne strane, i carinska tijela trećih zemalja, s druge strane, tijekom obavljanja svojih analiza rizika i provjera.

5. Razmjena iz stavka 1. ovog članka ne dovodi u pitanje razmjenu informacija u okviru odredaba o uzajamnoj upravnoj pomoći iz sporazumâ između Unije i trećih zemalja te Uredbe (EZ) br. 515/97.

6. Država članica može biti ovlaštena započeti pregovore s trećom zemljom radi sklapanja bilateralnog sporazuma o razmjeni informacija iz stavka 1. postupa u skladu s općim postupcima i uvjetima utvrđenima u delegiranom aktu donesenom u skladu sa stavkom 8.

Kada sporazum o razmjeni informacija iz stavka 1. između Unije i određene treće zemlje stupi na snagu, taj sporazum ima prednost pred svim relevantnim dijelovima postojećih bilateralnih sporazuma, koji se više ne mogu primjenjivati.

7. Države članice obavješćuju Komisiju o svojim postojećim bilateralnim sporazumima kojima se predviđa razmjena informacija povezanih s carinom nakon stupanja na snagu ove Uredbe. Ako Komisija smatra da sporazum nije usklađen s pravom Unije, o tome obavješćuje predmetnu državu članicu. Ta država članica poduzima sve odgovarajuće korake za izmjenu sporazuma u razumnom roku koji odredi Komisija kako bi se uklonile te neusklađenosti.

8. Komisija je ovlaštena za donošenje delegiranog akta u skladu s člankom 282. radi dopune ove Uredbe određivanjem uvjeta i postupaka u skladu s kojima se državu članicu može ovlastiti za pokretanje pregovora iz stavka 6. Ti uvjeti uključuju zahtjev da predmetna država članica obavijesti Komisiju, Carinsko tijelo EU-a i sve druge države članice o svojoj namjeri sklapanja takvog bilateralnog sporazuma i njegovu sadržaju. Komisija procjenjuje njegov učinak na pravo Unije i na buduće pregovore na razini Unije. U delegiranom aktu predviđa se i praćenje provedbe tih sporazuma.

9. Komisija može u roku od 60 dana od primitka obavijesti iz stavka 8. ovog članka donijeti provedbeni akt kojim se predmetna država članica ovlašćuje za sklapanje predmetnog bilateralnog sporazuma. Taj provedbeni akt donosi se u skladu sa savjetodavnim postupkom iz članka 283. stavka 2.

Zbog popisno opravdanih krajnje hitnih razloga u pogledu takvog ovlaštenja, koji se odnose na potrebu da se brzo omogući zatražena razmjena informacija, Komisija u skladu s postupkom iz članka 283. stavka 5. donosi provedbeni akt koji se odmah primjenjuju.

Komisija u istom roku obavješćuje predmetnu državu članicu ako odluči da neće donijeti provedbeni akt na temelju ovog stavka.

GLAVA XIV.

POVREDE CARINSKOG ZAKONODAVSTVA I SANKCIJE ZA NEKAZNENA DJELA

Članak 273.

Predmet i opće odredbe

1. Ovom glavom predviđaju se minimalni popis povreda carinskog zakonodavstva i sankcije za nekaznena djela koje se primjenjuju na te povrede.

Države članice u svojem nacionalnom pravu utvrđuju povrede carinskog zakonodavstva i sankcije za nekaznena djela koje se primjenjuju na te povrede, u skladu s ovom glavom.

2. Ova glava ne sprečava države članice da predvide dodatne povrede carinskog zakonodavstva ili poduzmu strože mjere za povrede carinskog zakonodavstva.

3. Sankcije za povrede carinskog zakonodavstva moraju biti djelotvorne, proporcionalne i odvraćajuće.

4. Države članice obavješćuju Komisiju o odredbama svojeg nacionalnog prava koje donesu na temelju ove glave do 19. ožujka 2028.

Članak 274.

Povrede carinskog zakonodavstva

1. Ne dovodeći u pitanje članke 224., 273. i 275., države članice osiguravaju da barem sljedeće povrede carinskog zakonodavstva podliježu sankcijama utvrđenima u njihovu nacionalnom pravu:

(a) nepoštovanje, od strane korisnika carinske odluke, obveza koje proizlaze iz te odluke;

(b) nepoštovanje obveze pružanja ili stavljanja na raspolaganje potpunih i točnih podataka carinskim tijelima u skladu s carinskim zakonodavstvom;

(c) nepoštovanje obveze vođenja evidencije propisane carinskim zakonodavstvom;

(d) nepoštovanje pravila o izuzimanju robe iz carinskog nadzora;

(e) nepoštovanje obveza povezanih s carinskim postupcima;

(f) nepoštovanje obveza uvoznika utvrđenih u članku 27. stavku 2.;

(g) neispunjavanje obveza izvoznika utvrđenih u članku 28. stavku 1.

2. Stavkom 1. ne dovodi se u pitanje pravo država članica da predvide daljnje postupanje, radnje ili propuste koji predstavljaju povredu carinskog zakonodavstva.

Članak 275.

Sankcije

1. Države članice osiguravaju da se pri odlučivanju o vrsti sankcije i njezinoj težini u obzir uzima sljedeće:

(a) je li povreda carinskog zakonodavstva počinjena namjerno ili iz nehaja;

(b) prirodu, težinu, ponavljanje i trajanje povrede carinskog zakonodavstva;

(c) utjecaj povrede carinskog zakonodavstva na financijske i druge interese u pogledu zaštite i sigurnosti Unije i država članica;

(d) stupanj suradnje s carinskim tijelom kako bi se ispravila povreda carinskog zakonodavstva i ublažili njezini mogući štetni učinci;

(e) sve druge olakotne ili otegotne okolnosti slučaja, u skladu s nacionalnim pravom.

2. Sankcije imaju jedan ili više sljedećih oblika:

(a) novčane kazne koju naplaćuju carinska tijela ili, prema potrebi, sankcija koju izriču nadležna carinska tijela postupkom nagodbe koji se primjenjuje umjesto sankcija za kazneno djelo;

(b) opoziva, suspenzije ili izmjene odobrenja koje dotična osoba ima;

(c) zapljene robe uključene u povredu carinskog zakonodavstva;

(d) opomene;

(e) druge sankcije.

3. Sve sankcije za nekaznena djela za povrede carinskog zakonodavstva koje izriču carinska tijela evidentiraju se navođenjem prirode povrede i iznosa bilo koje novčane kazne ili utvrđivanjem bilo koje druge sankcije za nekaznena djela izrečene za tu povredu. Te informacije stavljaju se na raspolaganje Carinskom tijelu EU-a putem Centra EU-a za carinske podatke.

4. Komisija do 21. rujna 2032., uz savjetovanje s Carinskim tijelom EU-a, evaluira primjenu ovog članka i procjenjuje jesu li novčane kazne učinkovito uvedene u svim državama članicama, bez narušavanja unutarnjeg tržišta, ili postoji li potreba za utvrđivanjem usklađenih novčanih kazni za povrede. Na temelju rezultata te evaluacije Komisija može, prema potrebi, podnijeti zakonodavni prijedlog Europskom parlamentu i Vijeću radi izmjene ove Uredbe.

Članak 276.

Sankcije za sustavnu neusklađenost u slučaju prodaje na daljinu

1. Ako, u kontekstu puštanja u slobodni promet robe koja se prodaje na daljinu, carinska tijela utvrde da isti gospodarski subjekt sustavno ne ispunjava obveze iz članka 274. stavka 1., to se smatra sustavnom povredom. Države članice osiguravaju da sankcija izrečena za sustavnu povredu bude barem u obliku novčanih kazni u iznosu od najmanje 1 % i do 4 % ukupne vrijednosti robe koju je taj gospodarski subjekt uvezao u Uniju tijekom prethodnih 12 mjeseci.

2. Za potrebe ovog članka neusklađenost gospodarskog subjekta smatra se sustavnom ako rezultati znatnog broja carinskih provjera unutar jednog kalendarskog mjeseca pokažu neusklađenost u dovoljno reprezentativnom broju slučajeva.

3. U slučaju sustavne povrede iz stavka 1. nadležna tijela također suspendiraju, opozivaju ili poništavaju svaki status ovlaštenog gospodarskog subjekta ili ovlaštenog pouzdanog trgovca ili jednakovrijednu mjeru pojednostavnjenja odobrenu na temelju ove Uredbe gospodarskom subjektu koji je počinio tu povredu.

4. Ako u razdoblju od šest mjeseci nakon izricanja sankcije iz stavka 1. carinska tijela utvrde dodatne sustavne povrede od strane istog gospodarskog subjekta, sankcije izrečene za tu povredu u obliku su barem novčanih kazni u iznosu od najmanje 3 % i do 6 % ukupne vrijednosti robe koju je taj gospodarski subjekt uvezao u Uniju tijekom prethodnih 12 mjeseci.

5. Ako u razdoblju od šest mjeseci nakon izricanja sankcije iz stavka 4. ovog članka carinska tijela utvrde dodatne sustavne povrede od strane istog gospodarskog subjekta, sankcija za takvu dodatnu sustavnu povredu mora biti barem u obliku jedne od sankcija iz tog stavka. Prema potrebi i uzimajući u obzir težinu takve dodatne sustavne povrede, pristup internetskom sučelju tog gospodarskog subjekta može se privremeno ograničiti. U tu svrhu nadležno carinsko tijelo bez nepotrebne odgode prenosi informacije o povredi relevantnim tijelima. Osim toga, poduzimaju se mjere u skladu s člankom 77. stavkom 5. prvim podstavkom točkom (a).

6. Komisija donosi delegirane akte u skladu s člankom 282. radi dopune ove Uredbe utvrđivanjem znatnog broja carinskih provjera, uzimajući u obzir opseg i učinak relevantne prodaje na daljinu, te praga za slučajeve koji se temelji na težini povrede koji se smatra dovoljno reprezentativnim za potrebe utvrđivanja sustavnog propusta, kako je navedeno u stavku 2. ovog članka.

Članak 277.

Klasifikacija visokorizičnih gospodarskih subjekata

1. Ako je sankcija izrečena u skladu s člankom 276., relevantni uvoznik za prodaju na daljinu klasificira se kao visokorizični gospodarski subjekt u Centru EU-a za carinske podatke u skladu s člankom 55. stavkom 2.

2. Klasifikacija gospodarskog subjekta kao visokorizičnog uzima se u obzir pri:

(a) upravljanju rizikom u carinskim pitanjima u skladu s člankom 55.; i

(b) uspostavi i provedbi zajedničkih prioritetnih područja provjere i zajedničkih kriterija rizika i standardâ u skladu s člancima 56., 57. i 58.

Članak 278.

Suradnja među državama članicama

1. Ako je povreda carinskog zakonodavstva u nadležnosti više od jedne države članice, nadležna tijela tih država članica surađuju u skladu s primjenjivim pravom.

2. Carinsko tijelo EU-a može podupirati i olakšavati suradnju među nadležnim tijelima država članica u svrhe iz stavka 1.

GLAVA XV.

ZAVRŠNE ODREDBE

POGLAVLJE 1.

Mjerenje uspješnosti carinske unije

Članak 279.

Procjena i izvješćivanje

1. Komisija procjenjuje i evaluira uspješnost carinske unije najmanje jedanput godišnje. To uključuje mjerenje carinskih aktivnosti koje obavljaju carinska tijela država članica i, ako je moguće, zemalja kandidatkinja na nacionalnoj i lokalnoj razini. To mjerenje može se temeljiti na postojećim alatima koje su Komisija i države članice razvile u tu svrhu.

2. Države članice i Carinsko tijelo EU-a Komisiji pomažu u izvršavanju zadaće iz stavka 1. Konkretno, Carinskom tijelu EU-a dostavljaju podatke koji sadržavaju informacije na nacionalnoj i lokalnoj razini. Podatci moraju biti takvi da omogućuju izradu pokazatelja uspješnosti u pogledu uloženih resursa, aktivnosti i rezultata.

Na temelju tih podataka i drugih dostupnih informacija Carinsko tijelo EU-a utvrđuje kako carinske aktivnosti i radnje te resursi dodijeljeni tim aktivnostima i radnjama podupiru postizanje strateških ciljeva i prioriteta carinske unije i doprinose misiji carinskih tijela utvrđenoj u članku 2. Konkretno, Carinsko tijelo EU-a u suradnji s carinskim tijelima izrađuje nacrte godišnjih izvješća i druge vrste dokumenata kako bi se utvrdili ključni trendovi, prednosti, slabosti, nedostatci i potencijalni rizici te Komisiji daje preporuke za poboljšanje. Ti nacrti godišnjih izvješća uključuju informacije o funkcioniranju statusa ovlaštenog gospodarskog subjekta i ovlaštenog pouzdanog trgovca, kako je navedeno u članku 31.

3. Carinsko tijelo EU-a podnosi nacrte godišnjih izvješća iz stavka 2. drugog podstavka na odobrenje Komisiji i prosljeđuje ih državama članicama na znanje.

4. Najkasnije 21. rujna 2027. Komisija procjenjuje funkcioniranje naknade za rukovanje Unije iz članka 20. stavka 2., uključujući njezin učinak na funkcioniranje prodaje na daljinu. Komisija tu procjenu predstavlja Europskom parlamentu i Vijeću.

5. Komisija donosi provedbene akte kojima se utvrđuju podatci koje države članice trebaju dostaviti u skladu sa stavkom 2. prvim podstavkom ovog članka, kao i njihova razina povjerljivosti i okvir za mjerenje uspješnosti. Ti provedbeni akti donose se u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 283. stavka 4.

POGLAVLJE 2.

Praćenje, evaluacija i izvješćivanje

Članak 280.

Praćenje

Komisija redovito prati provedbu ove Uredbe, uzimajući u obzir, među ostalim, informacije i analize relevantne za potrebe praćenja, koje carinska tijela i Carinsko tijelo EU-a pružaju ili stavljaju na raspolaganje putem Centra EU-a za carinske podatke.

Članak 281.

Evaluacija i izvješćivanje

1. Komisija prije 31. prosinca 2027. Europskom parlamentu i Vijeću podnosi izvješće s procjenom centraliziranog carinjenja iz članka 91. Dio tog izvješća koji nije povjerljiv objavljuje se. Ako je to potrebno, Komisija može podnijeti zakonodavni prijedlog Europskom parlamentu i Vijeću radi osiguranja poštene raspodjele prava i obveza država članica u vezi s procjenom carinskog duga po uvozu te odgovornosti za njega.

2. Komisija do 21. rujna 2031. i svakih pet godina nakon toga provodi evaluaciju ove Uredbe s obzirom na njezine ciljeve te podnosi izvješće o tome Europskom parlamentu, Vijeću i Europskom gospodarskom i socijalnom odboru.

To izvješće sadržava:

(a) pregled trenutačnog stanja provedbe ove Uredbe;

(b) procjenu djelotvornosti, učinkovitosti, dosljednosti, važnosti i dodane vrijednosti Unije ove Uredbe, osobito u odnosu na ciljeve iz članka 2.;

(c) pregled raščlanjenih troškova Unije i država članica za provedbu ove Uredbe.

3. Na zahtjev Komisije i u skladu s poglavljem 1. države članice pružaju informacije o provedbi ove Uredbe koje su potrebne za pripremu izvješća iz stavka 1. ovog članka i koje nisu dostupne u centru EU-a za carinske podatke.

4. Komisija do 31. prosinca 2031. podnosi izvješće Europskom parlamentu i Vijeću u kojem se osobito ocjenjuje sljedeće:

(a) učinkovitost carinskog nadzora koji carinska tijela države članice u kojima ovlašteni pouzdani trgovci imaju poslovni nastan provode nad njima te primjena odredaba kojima se uređuje mjesto nastanka carinskog duga;

(b) učinkovitost carinskog nadzora gospodarskih subjekata koji nisu ovlašteni pouzdani trgovci;

(c) mogući učinak izmjena predviđenih u stavku 5.

5. Komisija je ovlaštena za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 282. radi izmjene članka 6. stavka 2. i članka 193. stavka 1. točaka (b), (c) i (d), brisanjem ili izmjenom odstupanja koja su u njima predviđena, ako je to primjereno s obzirom na izvješće iz stavka 4. ovog članka.

POGLAVLJE 3.

Delegiranje ovlasti i postupak odbora

Članak 282.

Izvršavanje delegiranja ovlasti

1. Ovlast za donošenje delegiranih akata dodjeljuje se Komisiji podložno uvjetima utvrđenima u ovom članku.

2. Ovlast za donošenje delegiranih akata iz članka 4., članka 6. stavka 6., članka 8. stavaka 8. i 9., članka 9. stavka 9., članka 12. stavka 6., članka 16. stavka 13., članka 20. stavka 10., članka 26. stavka 6., članka 29. stavka 10., članka 33. stavka 8., članka 38. stavka 5., članka 41. stavka 11., članka 43. stavka 7., članka 49., članka 71. stavka 4., članka 73. stavka 3., članka 74. stavka 8., članka 77. stavka 10., članka 78. stavka 7., članka 79. stavka 4., članka 80. stavka 3., članka 81. stavka 4., članka 83. stavka 3., članka 84. stavka 6., članka 89. stavka 4., članka 91. stavka 7., članka 92. stavka 5., članka 94. stavka 4., članka 97. stavka 11., članka 98. stavka 3., članka 99. stavka 3., članka 101. stavka 11., članka 103. stavka 5., članka 104. stavka 8., članka 105. stavka 4., članka 106. stavka 3., članka 107. stavka 2., članka 108. stavka 8., članka 109. stavka 4., članka 111. stavka 7., članka 114. stavka 7., članka 116. stavka 7., članka 117. stavka 12., članka 118. stavka 3., članka 119. stavka 3., članka 121. stavka 5., članka 125. stavka 10., članka 128. stavka 3., članka 129. stavka 5., članka 130. stavka 2., članka 131. stavka 2., članka 132. stavka 3., članka 133. stavka 5., članka 135. stavka 4., članka 139. stavka 3., članka 140. stavka 6., članka 142. stavka 5., članka 145. stavka 4., članka 153. stavka 3., članka 156. stavka 8., članka 158. stavka 5., članka 160. stavka 2., članka 161. stavka 5., članka 169. stavka 3., članka 171. stavka 9., članka 178. stavka 2., članka 180. stavka 5., članka 191. stavka 4., članka 192. stavka 8., članka 193. stavka 5., članka 194. stavka 9., članka 197. stavka 3., članka 199. stavka 4., članka 200. stavka 4., članka 203. stavka 3., članka 205. stavka 8., članka 210. stavka 4., članka 214. stavka 5., članka 216. stavka 5., članka 217. stavaka 9. i 10., članka 223. stavka 8., članka 272. članka 8., članka 276. stavka 6. i članka 281. stavka 5. dodjeljuju se Komisiji.

3. Europski parlament ili Vijeće u svakom trenutku mogu opozvati delegiranje ovlasti iz članka 4., članka 6. stavka 6., članka 8. stavaka 8. i 9., članka 9. stavka 9., članka 12. stavka 6., članka 16. stavka 13., članka 20. stavka 10., članka 26. stavka 6., članka 29. stavka 10., članka 33. stavka 8., članka 38. stavka 5., članka 41. stavka 11., članka 43. stavka 7., članka 49., članka 71. stavka 4., članka 73. stavka 3., članka 74. stavka 8., članka 77. stavka 10., članka 78. stavka 7., članka 79. stavka 4., članka 80. stavka 3., članka 81. stavka 4., članka 83. stavka 3., članka 84. stavka 6., članka 89. stavka 4., članka 91. stavka 7., članka 92. stavka 5., članka 94. stavka 4., članka 97. stavka 11., članka 98. stavka 3., članka 99. stavka 3., članka 101. stavka 11., članka 103. stavka 5., članka 104. stavka 8., članka 105. stavka 4., članka 106. stavka 3., članka 107. stavka 2., članka 108. stavka 8., članka 109. stavka 4., članka 111. stavka 7., članka 114. stavka 7., članka 116. stavka 7., članka 117. stavka 12., članka 118. stavka 3., članka 119. stavka 3., članka 121. stavka 5., članka 125. stavka 10., članka 128. stavka 3., članka 129. stavka 5., članka 130. stavka 2., članka 131. stavka 2., članka 132. stavka 3., članka 133. stavka 5., članka 135. stavka 4., članka 39. stavka 3., članka 140. stavka 6., članka 142. stavka 5., članka 145. stavka 4., članka 153. stavka 3., članka 156. stavka 8., članka 158. stavka 5., članka 160. stavka 2., članka 161. stavka 5., članka 169. stavka 3., članka 171. stavka 9., članka 178. stavka 2., članka 180. stavka 5., članka 191. stavka 4., članka 192. stavka 8., članka 193. stavka 5., članka 194. stavka 9., članka 197. stavka 3., članka 199. stavka 4., članka 200. stavka 4., članka 203. stavka 3., članka 205. stavka 8., članka 210. stavka 4., članka 214. stavka 5., članka 216. stavka 5., članka 217. stavaka 9. i 10., članka 223. stavka 8., članka 272. stavka 8., članka 276. stavka 6. i članka 281. stavka 5. Odlukom o opozivu prekida se delegiranje ovlasti koje je u njoj navedeno. Opoziv proizvodi učinke dan nakon objave spomenute odluke u *Službenom listu Europske unije* ili na kasniji datum naveden u spomenutoj odluci. On ne utječe na valjanost delegiranih akata koji su već na snazi.

4. Prije donošenja delegiranog akta Komisija se savjetuje sa stručnjacima koje je imenovala svaka država članica u skladu s načelima utvrđenima u Međuinstitucijskom sporazumu o boljoj izradi zakonodavstva od 13. travnja 2016.

5. Čim donese delegirani akt, Komisija ga istodobno priopćuje Europskom parlamentu i Vijeću.

6. Delegirani akt donesen na temelju članka 4., članka 6. stavka 6., članka 8. stavaka 8. i 9., članka 9. stavka 9., članka 12. stavka 6., članka 16. stavka 13., članka 20. stavka 10., članka 26. stavka 6., članka 29. stavka 10., članka 33. stavka 8., članka 38. stavka 5., članka 41. stavka 11., članka 43. stavka 7., članka 49., članka 71. stavka 4., članka 73. stavka 3., članka 74. stavka 8., članka 77. stavka 10., članka 78. stavka 7., članka 79. stavka 4., članka 80. stavka 3., članka 81. stavka 4., članka 83. stavka 3., članka 84. stavka 6., članka 89. stavka 4., članka 91. stavka 7., članka 92. stavka 5., članka 94. stavka 4., članka 97. stavka 11., članka 98. stavka 3., članka 99. stavka 3., članka 101. stavka 11., članka 103. stavka 5., članka 104. stavka 8., članka 105. stavka 4., članka 106. stavka 3., članka 107. stavka 2., članka 108. stavka 8., članka 109. stavka 4., članka 111. stavka 7., članka 114. stavka 7., članka 116. stavka 7., članka 117. stavka 12., članka 118. stavka 3., članka 119. stavka 3., članka 121. stavka 5., članka 125. stavka 10., članka 128. stavka 3., članka 129. stavka 5., članka 130. stavka 2., članka 131. stavka 2., članka 132. stavka 3., članka 133. stavka 5., članka 135. stavka 4., članka 139. stavka 3., članka 140. stavka 6., članka 142. stavka 5., članka 145. stavka 4., članka 153. stavka 3., članka 156. stavka 8., članka 158. stavka 5., članka 160. stavka 2., članka 161. stavka 5., članka 169. stavka 3., članka 171. stavka 9., članka 178. stavka 2., članka 180. stavka 5., članka 191. stavka 4., članka 192. stavka 8., članka 193. stavka 5., članka 194. stavka 9., članka 197. stavka 3., članka 199. stavka 4., članka 200. stavka 4., članka 203. stavka 3., članka 205. stavka 8., članka 210. stavka 4., članka 214. stavka 5., članka 216. stavka 5., članka 217. stavaka 9. i 10., članka 223. stavka 8., članka 272. stavka 8., članka 276. stavka 6. i članka 281. stavka 5. stupaju na snagu samo ako ni Europski parlament ni Vijeće u roku od dva mjeseca od priopćenja tog akta Europskom parlamentu i Vijeću na njega ne podnesu nikakav prigovor ili ako su prije isteka tog roka i Europski parlament i Vijeće Komisiju obavijestili da neće podnijeti prigovore. Taj se rok produljuje za dva mjeseca na inicijativu Europskog parlamenta ili Vijeća.

7. Odstupajući od stavka 6. ovog članka, delegirani akt donesen na temelju članka 20. stavka 10. stupa na snagu samo ako ni Europski parlament ni Vijeće u roku od 30 dana od priopćenja tog akta Europskom parlamentu i Vijeću na njega ne podnesu prigovor ili ako su prije isteka tog roka i Europski parlament i Vijeće Komisiju obavijestili da neće podnijeti prigovore.

Članak 283.

Postupak odbora

1. Komisiji pomaže Odbor za carinski zakonik. Navedeni odbor je odbor u smislu Uredbe (EU) br. 182/2011.

2. Pri upućivanju na ovaj stavak primjenjuje se članak 4. Uredbe (EU) br. 182/2011.

3. Pri upućivanju na ovaj stavak primjenjuje se članak 8. Uredbe (EU) br. 182/2011 u vezi s njezinim člankom 4.

4. Pri upućivanju na ovaj stavak primjenjuje se članak 5. Uredbe (EU) br. 182/2011.

5. Pri upućivanju na ovaj stavak primjenjuje se članak 8. Uredbe (EU) br. 182/2011 u vezi s njezinim člankom 5.

6. Ako se mišljenje Odbora za carinski zakonik treba dobiti na temelju pisanog postupka i upućuje se na ovaj stavak, navedeni postupak završava bez rezultata samo ako to u roku za davanje takvog mišljenja odluči predsjednik tog odbora.

POGLAVLJE 4.

Završne odredbe

Članak 284.

Stavljanje izvan snage

1. Uredba (EZ) br. 952/2013 stavlja se izvan snage.

Međutim, postojeći delegirani i provedbeni akti doneseni na temelju Uredbe (EU) br. 952/2013 ili doneseni na temelju pravnih akata zamijenjenih tom uredbom ili prethodnim verzijama te uredbe nastavljaju se primjenjivati dok se ne stave izvan snage delegiranim ili provedbenim aktima koje Komisija donese na temelju ove Uredbe.

Upućivanja na Uredbu (EU) br. 952/2013 smatraju se upućivanjima na ovu Uredbu i čitaju se u skladu s korelacijskom tablicom iz Priloga ovoj Uredbi.

2. Od 1. srpnja 2028.:

(a) smatra se da upućivanja na carinsku deklaraciju obuhvaćaju dostavu podataka potrebnih za stavljanje robe u carinski postupak korištenjem funkcija Centra EU-a za carinske podatke, prema potrebi;

(b) smatra se da upućivanja na deklaranta obuhvaćaju prijevoznika, uvoznika, izvoznika ili korisnika provoznog postupka, prema potrebi.

Članak 285.

Prijelazne mjere povezane s uspostavom Centra EU-a za carinske podatke

1. Do 30. lipnja 2028. sva roba namijenjena za stavljanje u carinski postupak obuhvaćena je carinskom deklaracijom primjerenom za taj postupak.

2. Od 1. srpnja 2028. uvoznici za prodaju na daljinu i osobe koje su odlučile upotrebljavati sustav IOSS za potrebe stavljanja robe u okviru postupka carinskog skladištenja u carinsko skladište za prodaju na daljinu ili u postupak puštanja u slobodni promet dostavljaju ili stavljaju na raspolaganje podatke putem Centra EU-a za carinske podatke u skladu s člankom 74. Kako bi se to omogućilo, funkcije Centra EU-a za carinske podatke postaju operativne najkasnije 1. lipnja 2028.

3. Do 28. veljače 2031. uvoznici, osim osoba iz stavka 2., izvoznici i korisnici provoznog postupka za stavljanje robe u carinski postupak podnose carinsku deklaraciju primjerenu za taj postupak.

4. Od 1. ožujka 2031. uvoznici, izvoznici i korisnici provoznog postupka mogu, za stavljanje robe u carinski postupak, podnijeti carinsku deklaraciju ili dostaviti ili staviti na raspolaganje relevantne informacije primjerene za odgovarajući postupak putem Centra EU-a za carinske podatke u skladu s člankom 74.

5. Od 1. ožujka 2034. uvoznici, izvoznici i korisnici provoznog postupka za stavljanje robe u carinski postupak pružaju ili stavljaju na raspolaganje informacije primjerene za odgovarajući postupak putem Centra EU-a za carinske podatke u skladu s člankom 74.

6. Funkcije Centra EU-a za carinske podatke utvrđene u članku 38. postaju u potpunosti operativne najkasnije do 1. veljače 2034.

7. U slučaju iznimnih okolnosti u kojima relevantna funkcionalnost Centra EU-a za carinske podatke nije operativna do rokova utvrđenih u ovoj Uredbi, Komisija osigurava prijelazno rješenje u koordinaciji s državama članicama do istih rokova. Prijelazno rješenje na snazi je najviše šest mjeseci nakon rokova utvrđenih u ovoj Uredbi. Komisija osigurava da relevantna funkcionalnost Centra EU-a za carinske podatke bude operativna prije isteka prijelaznog rješenja.

Članak 286.

Datum donošenja određenih delegiranih i provedbenih akata

1. Komisija prvi put donosi sljedeće akte unutar sljedećih rokova:

(a) delegirani akt kojim se utvrđuje iznos naknade za rukovanje Unije iz članka 20. stavaka 2. i 3., na temelju ovlasti iz članka 20. stavka 10. do 29. rujna 2026.;

(b) delegirani akt iz članka 276. stavka 6. do 1. ožujka 2028.

2. Komisija donosi:

(a) delegirane i provedbene akte iz članka 38. stavaka 5. i 6. i članka 49. koji su potrebni za primjenu članka 285. stavka 2. do 1. srpnja 2027.;

(b) delegirane i provedbene akte iz članka 38. stavaka 5. i 6. i članka 49. koji su potrebni za primjenu članka 285. stavka 4. do 1. ožujka 2029.;

(c) delegirane i provedbene akte iz članka 38. stavaka 5. i 6. i članka 49. koji su potrebni za primjenu članka 285. stavka 5. do 31. siječnja 2033.

Članak 287.

Stupanje na snagu i primjena

1. Ova Uredba stupa na snagu sljedećeg dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

2. Ova se Uredba primjenjuje od 21. rujna 2027.

3. Odstupajući od stavka 2. ovog članka, sljedeće odredbe primjenjuju se od dana stupanja na snagu ove Uredbe:

(a) članak 5. točke 15., 16., 44. i 78.;

(b) članak 20., osim stavaka 1., 2. i 4.;

(c) članci od 35. do 39. i članak 51.;

(d) članak 41. stavak 10.;

(e) članak 85. stavak 2.;

(f) članak 175. i članak 179. stavak 4.;

(g) članak 180.;

(h) članci 229., 230. i 231, članci od 234. do 244. i članci od 255. do 265.;

(i) članak 268. stavak 9.;

(j) članak 272. stavak 7.;

(k) sve odredbe ove Uredbe kojima se Komisija ovlašćuje za donošenje delegiranih i provedbenih akata, kao i članci 282. i 283.

4. Odstupajući od stavka 2. ovog članka, članak 20. stavak 2. primjenjuje se 10 dana nakon stupanja na snagu delegiranog akta donesenog na temelju članka 20. stavka 10.

5. Odstupajući od stavka 2. ovog članka, sljedeće se odredbe primjenjuju od 1. srpnja 2028.:

(a) članak 20. stavak 4., članci 74. i 75., članak 109. stavak 3. točka (b), članak 145., članak 183. stavak 2. točka (c), članak 191. stavak 2. i članak 223. stavak 1. točka (m);

(b) članak 41., osim stavka 10., i članci od 42. do 45.;

(c) članak 78.;

(d) članak 205. stavci 5. i 6. i članak 208. stavak 2.

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama.

Sastavljeno u Strasbourgu 16. rujna 2026.

Za Europski parlament	*Za Vijeće*
Predsjednica	*Predsjednik*
R. METSOLA	T. BYRNE

PRILOG

KORELACIJSKA TABLICA

Uredba (EU) 952/2013	Ova Uredba
Glava I.	Glava I.
Članak 1. stavak 1.	Članak 1. stavak 1.
Članak 1. stavak 2.	Članak 1. stavak 3.
Članak 1. stavak 3.	Članak 1. stavak 4.
Članak 2.	Članak 4.
Članak 3.	Članak 2.
Članak 4.	Članak 3.
Članak 5. točka 1.	Članak 5. točka 1.
Članak 5. točka 2.	Članak 5. točka 2.
Članak 5. točka 3.	Članak 5. točka 27.
Članak 5. točka 4.	Članak 5. točka 5.
Članak 5. točka 5.	Članak 5. točka 6.
Članak 5. točka 6.	Članak 5. točka 20.
Članak 5. točka 7.	Članak 5. točka 23.
Članak 5. točka 8.	Članak 5. točka 12.
Članak 5. točka 9.	Članak 5. točka 49.
Članak 5. točka 10.	Članak 5. točka 50.

Uredba (EU) 952/2013	Ova Uredba
Članak 5. točka 11.	Članak 5. točka 51.
Članak 5. točka 12.	Članak 5. točka 52.
Članak 5. točka 13.	Članak 5. točka 55.
Članak 5. točka 14.	Članak 5. točka 56.
Članak 5. točka 15.	Članak 5. točka 54.
Članak 5. točka 16.	Članak 5. točka 11.
Članak 5. točka 17.	Članak 5. točka 59.
Članak 5. točka 18.	Članak 5. točka 67.
Članak 5. točka 19.	Članak 5. točka 68.
Članak 5. točka 20.	Članak 5. točka 69.
Članak 5. točka 21.	Članak 5. točka 70.
Članak 5. točka 22.	Članak 5. točka 45.
Članak 5. točka 23.	Članak 5. točka 46.
Članak 5. točka 24.	Članak 5. točka 47.
Članak 5. točka 25.	Članak 5. točka 25.
Članak 5. točka 26.	Članak 5. točka 48.
Članak 5. točka 27.	Članak 5. točka 26.
Članak 5. točka 28.	Članak 5. točka 71.
Članak 5. točka 29.	Članak 5. točka 72.
Članak 5. točka 30.	Članak 5. točka 62.

Uredba (EU) 952/2013	Ova Uredba
Članak 5. točka 31.	Članak 5. točka 7.
Članak 5. točka 32.	Članak 5. točka 8.
Članak 5. točka 33.	Članak 5. točka 53.
Članak 5. točka 34	Članak 5. točka 32
Članak 5. točka 35.	—
Članak 5. točka 36.	Članak 5. točka 4.
Članak 5. točka 37.	Članak 5. točka 63.
Članak 5. točka 38.	Članak 5. točka 65.
Članak 5. točka 39.	Članak 5. točka 10.
Članak 5. točka 40.	Članak 5. točka 33.
Članak 5. točka 41.	Članak 5. točka 73.
Članak 6. stavak 1.	Članak 9.; članak 74. stavak 1.; članak 77. stavak 4.; članak 81. stavak 1.; članak 108. stavak 4.; članak 125. stavak 8.
Članak 6. stavak 2.	Članak 49.
Članak 6. stavak 3.	Članak 74 stavak 6.; članak 81. stavci 2. i 4.
Članak 6. stavak 4.	Članak 53.
Članak 7. točka (a)	Članak 49.
Članak 7. točke (b) i (c)	—
Članak 8 stavak 1.	—
Članak 8. stavak 2.	Članak 53.
Članak 9. stavak 1.	Članak 26. stavak 1.

Uredba (EU) 952/2013	Ova Uredba
Članak 9. stavak 2.	Članak 26. stavak 3.
Članak 9. stavak 3.	Članak 26. stavak 4.
Članak 9. stavak 4.	Članak 26. stavak 5.
Članak 10. točka (a)	Članak 26. stavak 6. točka (b)
Članak 10. točka (b)	Članak 26. stavak 6. točka (c)
Članak 10. točka (c)	Članak 26. stavak 6. točka (d)
Članak 11.	Članak 26. stavak 7.
Članak 12. stavak 1.	Članak 23. stavak 1.
Članak 12. stavak 2.	Članak 272. stavak 1.
Članak 12. stavak 3.	Članak 23. stavak 4.
Članak 13.	Članak 24.
Članak 14.	Članak 25.
Članak 15.	—
Članak 16.	—
Članak 17.	—
Članak 18. stavak 1.	Članak 33. stavak 1.
Članak 18. stavak 2.	Članak 33. stavak 4.
Članak 18. stavak 3. prva rečenica	—
Članak 18. stavak 3. druga rečenica	Članak 33. stavak 7. točka (a)
Članak 18. stavak 4.	—

Uredba (EU) 952/2013	Ova Uredba
Članak 19. stavak 1.	Članak 34. stavak 1.
Članak 19. stavak 2. prvi podstavak	Članak 34. stavak 2.
Članak 19. stavak 2. drugi podstavak	—
Članak 19. stavak 3.	Članak 34. stavak 3.
Članak 20. točka (a)	Članak 33. stavak 8.
Članak 20. točka (b)	—
Članak 21.	—
Članak 22. stavak 1. prvi i drugi podstavak	Članak 8. stavak 1.
Članak 22. stavak 1. treći podstavak	Članak 6. stavak 1. točka (a)
Članak 22. stavak 2.	Članak 8. stavak 2. prvi i drugi podstavak
Članak 22. stavak 3.	Članak 8. stavak 3. prvi, drugi i treći podstavak
Članak 22. stavak 4.	Članak 8. stavak 4.
Članak 22. stavak 5.	Članak 8. stavak 5.
Članak 22. stavak 6.	Članak 8. stavak 6.
Članak 22. stavak 7.	Članak 8. stavak 7.
Članak 23. stavak 1.	Članak 9. stavak 1.
Članak 23. stavak 2.	Članak 9. stavak 2.
Članak 23. stavak 3.	Članak 9. stavak 7. prva rečenica
Članak 23. stavak 4. točka (a)	Članak 9. stavak 8.
Članak 23. stavak 4. točka (b)	Članak 12. stavak 2.

Uredba (EU) 952/2013	Ova Uredba
Članak 23. stavak 5.	Članak 9. stavak 4.
Članak 24. točka (a)	Članak 6. stavak 6.
Članak 24. točka (b)	Članak 8. stavak 8. točka (b)
Članak 24. točka (c)	Članak 8. stavak 8. točka (c)
Članak 24. točka (d)	Članak 8. stavak 8. točka (d)
Članak 24. točka (e)	Članak 8. stavak 8. točka (e)
Članak 24. točka (f)	Članak 8. stavak 8. točka (f)
Članak 24. točka(g)	Članak 8. stavak 8. točka (g)
Članak 24. točka (h)	Članak 9. stavak 9. točka (b)
Članak 25. točka (a)	Članak 8. stavak 10. točka (a)
Članak 25. točka (b)	Članak 8. stavak 10. točka (b)
Članak 25. točka (c)	Članak 9. stavak 9. točka (a)
Članak 26.	Članak 10.
Članak 27.	Članak 11.
Članak 28. stavak 1.	Članak 12. stavak 1.
Članak 28. stavak 2.	Članak 12. stavak 3.
Članak 28. stavak 3.	Članak 12. stavak 4.
Članak 28. stavak 4.	Članak 12. stavak 5.
Članak 29.	Članak 13.
Članak 30.	Članak 14.

Uredba (EU) 952/2013	Ova Uredba
Članak 31. točka (a)	Članak 12. stavak 6. točka (a)
Članak 31. točka (b)	Članak 12. stavak 6. točka (b)
Članak 32.	Članak 11. stavak 4.
Članak 33.	Članak 15.
Članak 34. stavak 1.	Članak 16. stavak 1.
Članak 34. stavak 2.	Članak 16. stavak 2.
Članak 34. stavak 3.	Članak 16. stavak 4.
Članak 34. stavak 4.	Članak 16. stavak 5.
Članak 34. stavak 5.	Članak 16. stavak 6.
Članak 34. stavak 6.	Članak 16. stavak 7.
Članak 34. stavak 7. točka (a)	Članak 16. stavak 8.
Članak 34. stavak 7. točka (b)	—
Članak 34. stavak 8. točka (a)	Članak 16. stavak 9.
Članak 34. stavak 8. točka (b)	—
Članak 34. stavak 9.	Članak 16. stavak 10.
Članak 34. stavak 10.	Članak 16. stavak 11.
Članak 34. stavak 11.	Članak 16. stavak 12. prvi podstavak
Članak 35.	—
Članak 36.	
Članak 37. stavak 1. točka (a)	Članak 16. stavak 14. točka (a)

Uredba (EU) 952/2013	Ova Uredba
Članak 37. stavak 1. točka (b)	Članak 16. stavak 14. točka (b)
Članak 37. stavak 1. točke (c) i (d)	—
Članak 37. stavak 2. točka (a)	Članak 16. stavak 12.
Članak 37. stavak 2. točka (b)	—
Članak 38. stavak 1. prvi podstavak	Članak 29. stavak 1.
Članak 38. stavak 1. drugi podstavak	Članak 29. stavak 2.
Članak 38. stavak 2.	Članak 29. stavak 2.
Članak 38. stavak 3.	Članak 29. stavak 3.
Članak 38. stavak 4.	Članak 29. stavak 5.
Članak 38. stavak 5.	Članak 29. stavak 6.
Članak 38. stavak 6.	Članak 29. stavak 7.
Članak 38. stavak 7.	Članak 29. stavak 8.
Članak 39. točka (a)	Članak 30. stavak 1. točka (a)
Članak 39. točka (b)	Članak 30. stavak 1. točka (b) podtočka i.
Članak 39. točka (c)	Članak 30. stavak 1. točka (c)
Članak 39. točka (d)	Članak 30. stavak 1. točka (d)
Članak 39. točka (e)	Članak 30. stavak 1. točka (e)
Članak 40. točka (a)	Članak 29. stavak 10. točka (a)
Članak 40. točka (b)	Članak 29. stavak 10. točka (b)
Članak 40. točka (c)	Članak 29. stavak 10. točka (b)

Uredba (EU) 952/2013	Ova Uredba
Članak 41.	Članak 30. stavak 2.
Članak 42. stavak 1.	Članak 273. stavak 1. drugi podstavak i članak 273. stavak 3.
Članak 42. stavak 2. točka (a)	Članak 275. stavak 2. točka (a)
Članak 42. stavak 2. točka (b)	Članak 275. stavak 2. točka (b)
Članak 42. stavak 3.	Članak 273. stavak 4.
Članak 43.	Članak 17.
Članak 44.	Članak 18.
Članak 45.	Članak 19.
Članak 46. stavak 1. prvi podstavak	Članak 63. stavak 1.
Članak 46. stavak 1. drugi podstavak	Članak 63. stavak 2.
Članak 46. stavak 2.	Članak 55. stavak 1.
Članak 46. stavak 3.	—
Članak 46. stavak 4. prvi podstavak	Članak 55. stavak 2.
Članak 46. stavak 4. drugi podstavak	Članak 55. stavak 3.
Članak 46. stavak 5.	—
Članak 46. stavak 6.	Članak 59. stavak 2.
Članak 46. stavak 7.	Članak 59. stavak 1.
Članak 46. stavak 8.	Članak 5. točka 41.
Članak 47. stavak 1.	Članak 63. stavak 3.
Članak 47. stavak 2.	Članak 268. stavak 2.

Uredba (EU) 952/2013	Ova Uredba
Članak 48. prvi podstavak	Članak 68. stavak 1. točke (a), (b) i (c)
Članak 48. drugi podstavak	Članak 68. stavak 2.
Članak 49. stavak 1.	Članak 70. stavak 1.
Članak 49. stavak 1.	Članak 70. stavak 2.
Članak 50. stavak 1. prvi i drugi podstavak	Članak 62. stavak 1.
Članak 50. stavak 1. treći podstavak	Članak 62. stavak 2.
Članak 50. stavak 2.	Članak 70. stavak 3.
Članak 51. stavak 1.	Članak 76. stavak 6.
Članak 51. stavak 2. prvi podstavak	Članak 76. stavak 7.
Članak 51. stavak 2. drugi podstavak	Članak 76. stavak 8.
Članak 52. stavak 1.	Članak 20. stavak 1.
Članak 52. stavak 2.	Članak 20. stavak 9.
Članak 53. stavak 1.	Članak 21. stavak 1.
Članak 53. stavak 2.	Članak 21. stavak 2.
Članak 54.	Članak 21. stavak 3.
Članak 55.	Članak 22.
Glava II.	Glava IX.
Članak 56. stavak 1.	Članak 166. stavak 1.
Članak 56. stavak 2.	Članak 166. stavak 2.
Članak 56. stavak 3.	Članak 166. stavak 3.

Uredba (EU) 952/2013	Ova Uredba
Članak 56. stavak 4.	Članak 166. stavak 4.
Članak 56. stavak 5.	Članak 166. stavak 5.
Članak 57. stavak 1.	Članak 167. stavak 1.
Članak 57. stavak 2.	Članak 167. stavak 2.
Članak 57. stavak 3.	Članak 167. stavak 3.
Članak 57. stavak 4.	Članak 167. stavak 4.
Članak 58. stavak 1.	Članak 166. stavak 6.
Članak 58. stavak 2.	Članak 167. stavak 4.
Članak 59.	Članak 168.
Članak 60. stavak 1.	Članak 169. stavak 1.
Članak 60. stavak 2.	Članak 169. stavak 2.
Članak 61. stavak 1.	Članak 170. stavak 1.
Članak 61. stavak 2.	Članak 170. stavak 2.
Članak 61. stavak 3.	Članak 170. stavak 3.
Članak 62.	Članak 169. stavak 3.
Članak 63.	Članak 170. stavak 4.
Članak 64. stavak 1.	Članak 171. stavak 1.
Članak 64. stavak 2.	Članak 171. stavak 2.
Članak 64. stavak 3.	Članak 171. stavak 9.
Članak 64. stavak 4.	Članak 171. stavak 3.

Uredba (EU) 952/2013	Ova Uredba
Članak 64. stavak 5.	Članak 171. stavak 4.
Članak 64. stavak 6. prvi i drugi podstavak	Članak 171. stavak 5.
Članak 64. stavak 6. treći podstavak	Članak 171. stavak 6.
Članak 64. stavak 6. četvrti podstavak	Članak 171. stavak 7.
Članak 64. stavak 6. peti podstavak	Članak 171. stavak 8.
Članak 65.	Članak 171. stavak 9.
Članak 66.	Članak 171. stavak 10.
Članak 67.	Članak 172. prvi podstavak
Članak 68.	Članak 172.
Članak 69.	Članak 173.
Članak 70.	Članak 174.
Članak 71.	Članak 176.
Članak 72.	Članak 177
Članak 73.	Članak 178. stavak 1.
Članak 74. stavak 1.	Članak 179. stavak 1.
Članak 74. stavak 2.	Članak 179. stavak 2.
Članak 74. stavak 3.	Članak 179. stavak 3.
Članak 75.	Članak 178. stavak 2.
Članak 76.	Članak 181.
Glava III.	Glava X.

Uredba (EU) 952/2013	Ova Uredba
Članak 77. stavak 1.	Članak 183. stavak 1.; članak 183. stavak 2. točka (a)
Članak 77. stavak 2.	Članak 183. stavak 2. točka (b)
Članak 77. stavak 3.	Članak 183. stavci 3. i 4.
Članak 78.	Članak 184.
Članak 79. stavak 1.	Članak 185. stavak 1.
Članak 79. stavak 2.	Članak 185. stavak 2.
Članak 79. stavak 3.	Članak 185. stavak 3.
Članak 79. stavak 4. prvi podstavak	Članak 185. stavak 4.
Članak 79. stavak 4. drugi podstavak	Članak 185. stavak 5.
Članak 80.	Članak 186.
Članak 81. stavak 1.	Članak 187. stavak 1.; članak 187. stavak 2. točka (a)
Članak 81. stavak 2.	Članak 187. stavak 2. točka (b)
Članak 81. stavak 3. prvi podstavak	Članak 187. stavak 3.
Članak 81. stavak 3. drugi podstavak	Članak 187. stavak 4.
Članak 82.	Članak 188.
Članak 83. stavak 1.	Članak 189. stavak 1.
Članak 83. stavak 2.	Članak 189. stavak 2. prvi podstavak
Članak 83. stavak 3.	Članak 189. stavak 3.
Članak 84.	Članak 190.
Članak 85. stavak 1.	Članak 191. stavak 1.

Uredba (EU) 952/2013	Ova Uredba
Članak 85. stavak 2.	Članak 191. stavak 3.
Članak 86. stavak 1.	Članak 192. stavak 1.
Članak 86. stavak 2.	Članak 192. stavak 2.
Članak 86. stavak 3.	Članak 192. stavak 3.
Članak 86. stavak 4.	Članak 192. stavak 5.
Članak 86. stavak 5.	Članak 192. stavak 6.
Članak 86. stavak 6.	Članak 192. stavak 7.
Članak 87. stavak 1.	Članak 193. stavak 1.
Članak 87. stavak 2.	Članak 193. stavak 2.
Članak 87. stavak 3.	Članak 193. stavak 3.
Članak 87. stavak 4.	Članak 193. stavak 4.
Članak 88. točka (a)	Članak 191. stavak 4.; članak 192. stavak 8.
Članak 88. točka (b)	Članak 192. stavak 8.
Članak 88. točka (c)	Članak 193. stavak 5.
Članak 89. stavak 1.	Članak 194. stavak 1.
Članak 89. stavak 2.	Članak 194. stavak 2.
Članak 89. stavak 3.	Članak 194. stavak 3.
Članak 89. stavak 4.	Članak 194. stavak 4.
Članak 89. stavak 5.	Članak 194. stavak 5.
Članak 89. stavak 6.	Članak 194. stavak 6.

Uredba (EU) 952/2013	Ova Uredba
Članak 89. stavak 7.	Članak 194. stavak 7. točka (a)
Članak 89. stavak 8. točka (a)	Članak 194. stavak 7. točka (b)
Članak 89. stavak 8. točka (b)	Članak 194. stavak 7. točka (c)
Članak 89. stavak 8. točka (c)	Članak 194. stavak 7. točka (d)
Članak 89. stavak 8. točka (d)	Članak 194. stavak 7. točka (e)
Članak 89. stavak 9.	Članak 194. stavak 8.
Članak 90.	Članak 195.
Članak 91.	Članak 196.
Članak 92. stavak 1.	Članak 197. stavak 1.
Članak 92. stavak 2.	Članak 197. stavak 2.
Članak 93.	Članak 198.
Članak 94. stavak 1.	Članak 19. stavak 1.
Članak 94. stavak 2.	Članak 199. stavak 2.
Članak 94. stavak 3.	Članak 199. stavak 3.
Članak 95. stavak 1.	Članak 200. stavak 1.
Članak 95. stavak 2.	Članak 200. stavak 2.
Članak 95. stavak 3.	Članak 200. stavak 3.
Članak 95. stavak 4.	Članak 200.stavak 3.
Članak 96. stavak 1.	Članak 201. stavak 1.
Članak 96. stavak 2.	Članak 201. stavak 2.

Uredba (EU) 952/2013	Ova Uredba
Članak 97.	Članak 202.
Članak 98. stavak 1.	Članak 203. stavak 1.
Članak 98. stavak 2.	Članak 203. stavak 2.
Članak 99. točka (a)	Članak 194. stavak 9.
Članak 99. točka (b)	Članak 197. stavak 3.; članak 199. stavak 4.
Članak 99. točka (c)	Članak 200. stavak 4.
Članak 99. točka (d)	Članak 203. stavak 3.
Članak 100. stavak 1. točka (a)	Članak 200. stavak 5.
Članak 100. stavak 1. točka (b)	Članak 194. stavak 10.; članak 199. stavak 5.; članak 203. stavak 4.
Članak 100. stavak 1. točka (c)	Članak 201. stavak 3.
Članak 100. stavak 2.	Članak 201. stavak 3.
Članak 101.	Članak 204.
Članak 102. stavak 1. prvi podstavak	Članak 205. stavak 1.
Članak 102. stavak 1. drugi podstavak	Članak 205. stavak 3.
Članak 102. stavak 2.	Članak 205. stavak 2.
Članak 102. stavak 3.	Članak 205. stavak 4.
Članak 102. stavak 4.	Članak 205. stavak 7.
Članak 103.	Članak 206.
Članak 104.	Članak 207.
Članak 105. stavak 1. prvi podstavak	Članak 208. stavak 1.

Uredba (EU) 952/2013	Ova Uredba
Članak 105. stavak 1. drugi podstavak	—
Članak 105. stavak 2.	Članak 208. stavak 4.
Članak 105. stavak 3.	Članak 208. stavak 5.
Članak 105. stavak 4.	Članak 208. stavak 6.
Članak 105. stavak 5.	Članak 208. stavak 7.
Članak 105. stavak 6.	Članak 208. stavak 8. prvi podstavak
Članak 106.	Članak 205. stavak 8. točka (a)
Članak 107.	Članak 209.
Članak 108. stavak 1.	Članak 210. stavak 1.
Članak 108. stavak 2.	Članak 210. stavak 2.
Članak 108. stavak 3.	Članak 210. stavak 3.
Članak 109.	Članak 211.
Članak 110.	Članak 212. stavak 1.
Članak 111.	Članak 213.
Članak 112. stavak 1.	Članak 214. stavak 1.
Članak 112. stavak 2.	Članak 214. stavak 2.
Članak 112. stavak 3.	Članak 214. stavak 3.
Članak 112. stavak 4.	Članak 214. stavak 4.
Članak 113.	Članak 215.

Uredba (EU) 952/2013	Ova Uredba
Članak 114. stavak 1.	Članak 216. stavak 1.
Članak 114. stavak 2.	Članak 216. stavak 2.
Članak 114. stavak 3.	Članak 216. stavak 3.
Članak 114. stavak 4.	Članak 216. stavak 4.
Članak 115.	Članak 210. stavak 4.
Članak 116. stavak 1. prvi podstavak točka (a)	Članak 217. stavak 1. točka (a)
Članak 116. stavak 1. prvi podstavak točka (b)	Članak 217. stavak 1. točka (b)
Članak 116. stavak 1. prvi podstavak točka (c)	Članak 217. stavak 1. točka (c)
Članak 116. stavak 1. prvi podstavak točka (d)	Članak 217. stavak 1. točka (d)
Članak 116. stavak 1. drugi podstavak	Članak 217. stavak 1. točka (e)
Članak 116. stavak 2.	Članak 217. stavak 2.
Članak 116. stavak 3. prvi podstavak	Članak 217. stavak 3.
Članak 116. stavak 3. drugi podstavak	Članak 217. stavak 4.
Članak 116. stavak 4.	Članak 217. stavak 5.
Članak 116. stavak 5.	Članak 217. stavak 6.
Članak 116. stavak 6.	Članak 217. stavak 7.
Članak 116. stavak 7.	Članak 217. stavak 8.
Članak 117.	Članak 218.
Članak 118. stavak 1. prvi podstavak	Članak 219. stavak 1. točka (a)

Uredba (EU) 952/2013	Ova Uredba
Članak 118. stavak 1. drugi podstavak	Članak 219. stavak 3.
Članak 118. stavak 2.	Članak 219. stavak 1. točke (b) i (c)
Članak 118. stavak 3.	Članak 219. stavak 2.
Članak 118. stavak 4.	Članak 219. stavak 1. točka (c)
Članak 119.	Članak 220.
Članak 120.	Članak 221.
Članak 121. stavak 1.	Članak 222. stavak 1.
Članak 121. stavak 2.	Članak 222. stavak 2.
Članak 121. stavak 3.	Članak 222. stavak 3.
Članak 121. stavak 4.	Članak 222. stavak 4.
Članak 122.	Članak 217. stavak 10.
Članak 123. stavak 1. točka (a)	Članak 217. stavak 11.
Članak 123. stavak 1. točka (b)	Članak 222. stavak 5.
Članak 123. stavak 2.	Članak 217. stavak 12.
Članak 124. stavak 1. točka (a)	Članak 223. stavak 1. točka (a)
Članak 124. stavak 1. točka (b)	Članak 223. stavak 1. točka (b)
Članak 124. stavak 1. točka (c)	Članak 223. stavak 1. točka (c)
Članak 124. stavak 1. točka (d)	Članak 223. stavak 1. točka (d)
Članak 124. stavak 1. točka (e)	Članak 223. stavak 1. točka (e)

Uredba (EU) 952/2013	Ova Uredba
Članak 124. stavak 1. točka (f)	Članak 223. stavak 1. točka (f)
Članak 124. stavak 1. točka (g)	Članak 223. stavak 1. točka (g)
Članak 124. stavak 1. točka (h)	Članak 223. stavak 1. točka (h)
Članak 124. stavak 1. točka (i)	Članak 223. stavak 1. točka (i)
Članak 124. stavak 1. točka (j)	Članak 223. stavak 1. točka (j)
Članak 124. stavak 1. točka (k)	Članak 223. stavak 1. točka (k)
Članak 124. stavak 2.	Članak 223. stavak 2.
Članak 124. stavak 3.	Članak 223. stavak 3.
Članak 124. stavak 4.	Članak 223. stavak 4.
Članak 124. stavak 5.	Članak 223. stavak 5.
Članak 124. stavak 6.	Članak 223. stavak 6.
Članak 124. stavak 7.	Članak 223. stavak 7.
Članak 125.	Članak 224.
Članak 126.	Članak 223. stavak 8.
Glava IV.	Glava VI.
Članak 127. stavak 1.	Članak 97. stavak 1.
Članak 127. stavak 2. točka (a)	Članak 97. stavak 10. točka (a)
Članak 127. stavak 2. točka (b)	Članak 97. stavak 10. točka (e)
Članak 127. stavak 3. prvi podstavak	Članak 97. stavak 1.

Uredba (EU) 952/2013	Ova Uredba
Članak 127. stavak 3. drugi podstavak	Članak 97. stavak 13.
Članak 127. stavak 4. prvi podstavak	Članak 97. stavak 1.
Članak 127. stavak 4. drugi podstavak točka (a)	Članak 97. stavak 4.
Članak 127. stavak 4. drugi podstavak točka (b)	Članak 97. stavak 13.
Članak 127. stavak 5.	Članak 97. stavci 3. i 8.
Članak 127. stavak 6.	Članak 97. stavak 7.
Članak 127. stavak 7.	Članak 97. stavak 13.
Članak 127. stavak 8.	Članak 97. stavak 13.
Članak 128.	Članak 98. stavci 1. i 5.
Članak 129. stavak 1. prvi podstavak	Članak 99. stavak 1.
Članak 129. stavak 1. drugi podstavak točka (a)	Članak 99. stavak 2. točka (b)
Članak 129. stavak 1. drugi podstavak točka (b)	Članak 99. stavak 2. točka (c)
Članak 129. stavak 1. drugi podstavak točka (c)	Članak 97. stavak 13.
Članak 129. stavak 2.	Članak 100. stavak 1.
Članak 130.	Članak 97. stavak 13.
Članak 131. točka (a)	—
Članak 131. točka (b)	Članak 97. stavak 11. točka (c)
Članak 131. točka (c)	Članak 97. stavak 11. točka (d)
Članak 132. točka (a)	Članak 97. stavak 12.

Uredba (EU) 952/2013	Ova Uredba
Članak 132. točka (b)	Članak 97. stavak 12.
Članak 132. točka (c)	Članak 98. stavak 3.
Članak 132. točka (d)	Članak 99. stavak 4.
Članak 132. točka (e)	Članak 100. stavak 3.
Članak 133. stavak 1. prvi podstavak	Članak 101. 1.
Članak 133. stavak 1. drugi podstavak	Članak 101. stavak 13.
Članak 133. stavak 2.	Članak 101. stavak 7.
Članak 134. stavak 1. prvi podstavak	Članak 54. stavci 1. i 2.
Članak 134. stavak 1. drugi podstavak	Članak 54. stavci od 3. do 7.
Članak 134. stavak 1. treći podstavak	Članak 54. stavak 3. točka (b)
Članak 134. stavak 1. četvrti podstavak	Članak 54. stavak 3. točka (a)
Članak 134. stavak 2.	Članak 54. stavak 8.
Članak 135. stavak 1.	Članak 102. stavak 1.
Članak 135. stavak 2.	Članak 102. stavak 2.
Članak 135. stavak 3.	Članak 97. stavak 13.
Članak 135. stavak 4.	Članak 102. stavak 5.
Članak 135. stavak 5.	Članak 102. stavak 6.
Članak 135. stavak 6.	Članak 102. stavak 7.
Članak 136. stavak 1.	Članak 97. stavak 10. točka (b)

Uredba (EU) 952/2013	Ova Uredba
Članak 136. stavak 2.	Članak 97. stavak 10. točka (c)
Članak 136. stavak 3.	Članak 97. stavak 10. točka (d); članak 101. stavak 8. točka (b); članak 103. stavak 4.
Članak 137. stavak 1.	Članak 102. stavak 3.
Članak 137. stavak 2.	Članak 102. stavak 3.
Članak 137. stavak 3.	Članak 102. stavak 4.
Članak 138. točka (a)	Članak 101. stavak 12.
Članak 138. točka (b)	—
Članak 139. stavci od 1. do 6.	Članak 103. stavak 1.
Članak 139. stavak 7.	Članak 103. stavak 3.
Članak 140. stavak 1.	Članak 101. stavci 9. i 10.; članak 101. stavak 13.
Članak 140. stavak 2.	Članak 65. stavak 1.
Članak 141.	—
Članak 142.	Članak 103. stavak 5.
Članak 143.	Članak 103. stavak 6.
Članak 144.	Članak 104. stavak 1.
Članak 145. stavak 1.	Članak 105. stavak 1.
Članak 145. stavak 2.	Članak 105. stavak 1.
Članak 145. stavak 3.	Članak 105. stavak 2.
Članak 145. stavak 4.	—

Uredba (EU) 952/2013	Ova Uredba
Članak 145. stavak 5.	—
Članak 145. stavak 6.	—
Članak 145. stavak 7.	Članak 64
Članak 145. stavak 8.	—
Članak 145. stavak 9.	Članak 105. stavak 3. točka (a)
Članak 145. stavak 10.	—
Članak 145. stavak 11.	—
Članak 146. stavak 1. prvi podstavak	Članak 106. stavak 1.
Članak 146. stavak 1. drugi podstavak točka (a)	Članak 106. stavak 2. točka (a)
Članak 146. stavak 1. drugi podstavak točka (b)	Članak 106. stavak 2. točka (b)
Članak 146. stavak 2.	Članak 107. stavak 1.
Članak 147. stavak 1.	Članak 104. stavak 3.
Članak 147. stavak 2.	Članak 104. stavak 4. točka (b)
Članak 147. stavak 3.	Članak 104. stavak 4. točka (a)
Članak 147. stavak 4.	Članak 104. stavak 7.
Članak 148. stavak 1.	Članak 108. stavak 1.
Članak 148. stavak 2.	Članak 108. stavak 2.
Članak 148. stavak 3.	Članak 108. stavak 3.
Članak 148. stavak 4. prvi i drugi podstavak	Članak 108. stavak 4.

Uredba (EU) 952/2013	Ova Uredba
Članak 148. stavak 4. treći podstavak	Članak 108. stavak 5.
Članak 148. stavak 5.	Članak 10. stavak 6.
Članak 148. stavak 6.	Članak 108. stavak 7.
Članak 149.	Članak 104. stavak 5.
Članak 150.	—
Članak 151. točka (a)	Članak 104. stavak 8.
Članak 151. točka (b)	Članak 108. stavak 8. točka (a)
Članak 151. točka (c)	Članak 108. stavak 8. točka (c)
Članak 152. točka (a)	Članak 105. stavak 5.
Članak 152. točka (b)	Članak 106. stavak 4.
Članak 152. točka (c)	Članak 107. stavak 3.
Članak 152. točka (d)	Članak 108. stavak 9.
Glava V.	Glava V.
Članak 153. stavak 1.	Članak 71. stavak 1.
Članak 153. stavak 2.	Članak 71. stavak 2.
Članak 153. stavak 3.	Članak 71. stavak 3.
Članak 154.	Članak 72.
Članak 155. stavak 1.	Članak 73. stavak 1.
Članak 155. stavak 2.	Članak 73. stavak 2.
Članak 156. točka (a)	Članak 71. stavak 4. točka (a)

Uredba (EU) 952/2013	Ova Uredba
Članak 156. točka (b)	Članak 71. stavak 4. točka (b)
Članak 156. točka (c)	Članak 71. stavak 4. točka (c)
Članak 156. točka (d)	Članak 73. stavak 3.
Članak 157.	Članak 71. stavak 5.
Članak 158. stavak 1.	—
Članak 158. stavak 2.	Članak 81. stavak 2.
Članak 158. stavak 3.	Članak 54. stavci 5. i 6.
Članak 159. stavak 1.	Članak 7. stavak 1.
Članak 159. stavak 2.	Članak 7. stavak 2.
Članak 159. stavak 3.	Članak 81. stavak 3.
Članak 160.	Članak 81. stavak 4.
Članak 161. točka (a)	Članak 81. stavak 5. točka (b)
Članak 161. točka (b)	Članak 81. stavak 5. točka (a)
Članak 162.	Članak 82. stavak 1.
Članak 163. stavak 1. prvi podstavak	Članak 76. stavak 2.
Članak 163. stavak 1. drugi podstavak	Članak 76. stavak 3.
Članak 163. stavak 2.	Članak 76. stavak 4.
Članak 163. stavak 3.	Članak 76. stavak 5.
Članak 164.	—
Članak 165. točka (a)	Članak 82. stavak 2.

Uredba (EU) 952/2013	Ova Uredba
Članak 165. točka (b)	—
Članak 166. stavak 1.	Članak 83. stavak 1.
Članak 166. stavak 1.	Članak 83. stavak 2.
Članak 167. stavak 1.	Članak 84. stavak 1.
Članak 167. stavak 2.	Članak 84. stavak 2.
Članak 167. stavak 3.	Članak 84. stavak 3.
Članak 167. stavak 4.	Članak 84. stavak 4.
Članak 167. stavak 5.	Članak 84. stavak 5.
Članak 168. točka (a)	Članak 83. stavak 3.
Članak 168. točka (b)	Članak 84. stavak 6. točka (a)
Članak 168. točka (c)	Članak 84. stavak 6. točka (b)
Članak 168. točka (d)	Članak 84. stavak 6. točka (c)
Članak 169. točka (a)	Članak 83. stavak 4.
Članak 169. točka (b)	Članak 84. stavak 7.
Članak 170. stavak 1.	Članak 85. stavak 1.
Članak 170. stavak 2.	Članak 85. stavak 3.
Članak 170. stavak 3.	Članak 85. stavak 4.
Članak 170. stavak 4.	—
Članak 171.	Članak 86. stavak 1.
Članak 172. stavak 1.	Članak 87. stavak 1.

Uredba (EU) 952/2013	Ova Uredba
Članak 172. stavak 2.	Članak 87. stavak 2.
Članak 173. stavak 1.	Članak 88. stavak 1.
Članak 173. stavak 2.	Članak 88. stavak 2.
Članak 173. stavak 3.	Članak 88. stavak 3.
Članak 174. stavak 1.	Članak 89. stavak 1.
Članak 174. stavak 2.	Članak 89. stavak 3.
Članak 175.	Članak 89. stavak 4.
Članak 176. točka (a)	Članak 86. stavak 2.
Članak 176. točka (b)	Članak 87. stavak 3.
Članak 176. točka (c)	Članak 88. stavak 4.
Članak 177. stavak 1.	Članak 90. stavak 1.
Članak 177. stavak 2.	Članak 90. stavak 2. točka (b)
Članak 178.	—
Članak 179. stavak 1.	Članak 91. stavak 1.
Članak 179. stavak 2.	Članak 91. stavak 2.
Članak 179. stavak 3.	Članak 91. stavak 3.
Članak 179. stavak 4.	Članak 91. stavak 4.
Članak 179. stavak 5.	Članak 91. stavak 5.
Članak 179. stavak 6.	Članak 91. stavak 6.
Članak 180.	Članak 91. stavak 7.

Uredba (EU) 952/2013	Ova Uredba
Članak 181. točka (a)	Članak 91. stavak 8.
Članak 181. točka (b)	Članak 92. stavak 6.
Članak 182. stavak 1.	Članak 92. stavak 1.
Članak 182. stavak 2.	Članak 92. stavak 2.
Članak 182. stavak 3.	Članak 92. stavak 3.
Članak 182. stavak 4.	Članak 92. stavak 4.
Članak 183.	Članak 92. stavak 5.
Članak 184.	Članak 92. stavak 6.
Članak 185.	—
Članak 186.	—
Članak 187.	—
Članak 188. točka (a)	Članak 64. stavak 1. točka (a)
Članak 188. točka (b)	Članak 64. stavak 1. točke (b) i (c)
Članak 188. točka (c)	Članak 64. stavak 1. točka (d)
Članak 188. točka (d)	Članak 64. stavak 1. točka (e)
Članak 189. stavak 1.	Članak 65. stavak 2.
Članak 189. stavak 2.	Članak 65. stavak 3.
Članak 189. stavak 3.	Članak 65. stavak 4.
Članak 190. stavak 1.	Članak 65. stavak 5. prvi i drugi podstavak

Uredba (EU) 952/2013	Ova Uredba
Članak 190. stavak 2.	—
Članak 191. stavak 1.	Članak 66. stavak 1.
Članak 191. stavak 2.	Članak 66. stavak 3.
Članak 191. stavak 3.	Članak 66. stavak 2.
Članak 192. stavak 1.	Članak 67. stavak 1.
Članak 192. stavak 1.	Članak 67. stavak 2.
Članak 193.	Članak 64. stavak 2.; članak 65. stavak 6.; članak 66. stavak 5.
Članak 194. stavak 1.	Članak 77. stavci 1. i 3.
Članak 194. stavak 2.	—
Članak 195.	—
Članak 196.	—
Članak 197.	Članak 95. stavak 1.
Članak 198. stavak 1.	Članak 94. stavak 1.
Članak 198. stavak 2.	Članak 94. stavak 2.
Članak 198. stavak 3.	Članak 94. stavak 3.
Članak 199.	Članak 96. stavak 1.
Članak 200. točka (a)	Članak 95. stavak 3.
Članak 200. točka (b)	Članak 94. stavak 5.
Članak 200. točka (c)	Članak 96. stavak 2.

Uredba (EU) 952/2013	Ova Uredba
Glava VI.	Glava VI. (dio)
Članak 201. stavak 1.	Članak 109. stavak 1.
Članak 201. stavak 2.	Članak 109. stavak 3. točke (c) i (e)
Članak 201. stavak 3.	Članak 109. stavak 2.
Članak 202.	Članak 110.
Članak 203. stavak 1.	Članak 111. stavak 1.
Članak 203. stavak 2.	Članak 111. stavak 2.
Članak 203. stavak 3.	Članak 111. stavak 3.
Članak 203. stavak 4.	Članak 111. stavak 4.
Članak 203. stavak 5.	Članak 111. stavak 5.
Članak 203. stavak 6.	Članak 111. stavak 6.
Članak 204.	—
Članak 205. stavak 1.	Članak 112. stavak 1.
Članak 205. stavak 2.	Članak 112. stavak 3.
Članak 205. stavak 3.	Članak 112. stavak 4.
Članak 206. točka (a)	Članak 111. stavak 7.
Članak 206. točka (b)	—
Članak 207.	Članak 111. stavak 8.
Članak 208. stavak 1.	Članak 113. stavak 1.

Uredba (EU) 952/2013	Ova Uredba
Članak 208. stavak 2.	Članak 113. stavak 2.
Članak 209.	Članak 113. stavak 3.
Glava VII.	Glava VIII.
Članak 210.	Članak 124.
Članak 211. stavak 1.	Članak 125. stavci 1. i 3.
Članak 211. stavak 2.	Članak 126.
Članak 211. stavak 3.	Članak 125. stavak 4. prvi podstavak točke (a), (b), (c), (e) i (f)
Članak 211. stavak 4.	Članak 125. stavak 4. prvi podstavak točke (d) i (g); članak 125. stavak 12.
Članak 211. stavci 5. i 6.	Članak 125. stavci od 5. do 9.
Članak 212. točka (a)	Članak 125. stavak 10. točka (a)
Članak 212. točka (b)	Članak 125. stavak 10. točka (b)
Članak 212. točka (c)	Članak 125. stavak 10. točke (c), (d) i (e)
Članak 213.	Članak 125. stavak 11. točka (b)
Članak 214. stavak 1.	Članak 128. stavak 1.
Članak 214. stavak 2.	Članak 128. stavak 2.
Članak 215. stavak 1.	Članak 129. stavak 1.
Članak 215. stavak 2.	Članak 129. stavak 2.
Članak 215. stavak 3.	Članak 129. stavak 3.

Uredba (EU) 952/2013	Ova Uredba
Članak 215. stavak 4.	Članak 129. stavak 4.
Članak 216.	Članak 129. stavak 5.
Članak 217.	Članak 129. stavak 6.
Članak 218.	Članak 130. stavak 1.
Članak 219.	Članak 131. stavak 1.
Članak 220.	Članak 132. stavak 1.
Članak 221. točka (a)	Članak 131. stavak 2.
Članak 221. točka (b)	Članak 132. stavak 3.
Članak 222. točka (a)	Članak 130. stavak 3.
Članak 222. točka (b)	Članak 131. stavak 3.
Članak 223. stavak 1.	Članak 133. stavak 1.
Članak 223. stavak 2.	Članak 133. stavak 2.
Članak 223. stavak 3.	Članak 133. stavak 3.
Članak 223. stavak 4.	Članak 133. stavak 4.
Članak 224.	Članak 133. stavak 5.
Članak 225.	Članak 133. stavak 6.
Članak 226. stavak 1.	Članak 135. stavak 1.
Članak 226. stavak 2.	Članak 135. stavak 2.
Članak 226. stavak 3.	Članak 135. stavak 3.

Uredba (EU) 952/2013	Ova Uredba
Članak 227. stavak 1.	Članak 136. stavak 1.
Članak 227. stavak 2.	Članak 136. stavak 2.
Članak 228.	Članak 137.
Članak 229.	Članak 138.
Članak 230.	Članak 139. stavak 1.
Članak 231.	Članak 135. stavak 4.; članak 139. stavak 3.
Članak 232.	Članak 135. stavak 5.; članak 136. stavak 3.
Članak 233. stavak 1.	Članak 140. stavak 1.
Članak 233. stavak 2.	Članak 140. stavak 2.
Članak 233. stavak 3.	Članak 140. stavak 3.
Članak 233. stavak 4.	Članak 140. stavak 4.
Članak 234. stavak 1.	Članak 141. stavak 1.
Članak 234. stavak 2.	Članak 141. stavak 2.
Članak 235.	Članak 140. stavak 6. točka (a)
Članak 236.	Članak 140. stavak 7.; članak 141. stavak 3.
Članak 237. stavak 1.	Članak 142. stavak 1.
Članak 237. stavak 2.	Članak 142. stavak 3.
Članak 237. stavak 3.	Članak 142. stavak 4.
Članak 238.	Članak 238. stavak 1.; članak 238. stavak 2. točka (a)

Uredba (EU) 952/2013	Ova Uredba
Članak 239.	Članak 142. stavak 6.
Članak 240.	Članak 144.
Članak 241.	Članak 146.
Članak 242.	Članak 147.
Članak 243.	Članak 148.
Članak 244.	Članak 149.
Članak 245.	Članak 102. stavci 1., 2. i 4.; članak 103.
Članak 246. stavak 1.	Članak 142. stavak 4.
Članak 246. stavak 2.	Članak 152. stavak 1.
Članak 247.	Članak 150.
Članak 248.	Članak 151.
Članak 249.	Članak 152. stavak 2.
Članak 250. stavak 1.	Članak 153. stavak 1.
Članak 250. stavak 2.	Članak 153. stavak 2.
Članak 251.	Članak 154.
Članak 252.	Članak 155.
Članak 253. točke (a) i (b)	Članak 153. stavak 3. točke (a) i (c)
Članak 254.	Članak 156.

Uredba (EU) 952/2013	Ova Uredba
Članak 255.	Članak 157.
Članak 256.	Članak 158.
Članak 257.	Članak 159.
Članak 258.	Članak 160.
Članak 259.	Članak 161.
Članak 260.	Članak 162.
Članak 260.a	Članak 163.
Članak 261.	Članak 164.
Članak 262.	Članak 165.
Glava VIII.	Glava VII.
Članak 263. stavak 1.	Članak 117. stavak 1.
Članak 263. stavak 2.	Članak 117. stavak 9.
Članak 263. stavak 3.	Članak 117. stavak 14.
Članak 263. stavak 4.	Članak 117. stavak 2.
Članak 264.	Članak 118. stavak 1.
Članak 265. točke (a) i (b)	Članak 117. stavak 12. točke (b) i (c)
Članak 266.	Članak 118. stavak 3.
Članak 267. stavak 1.	Članak 54. stavak 5.; članak 118. stavak 2. točka (d)

Uredba (EU) 952/2013	Ova Uredba
Članak 267. stavak 2.	Članak 122.
Članak 267. stavak 3.	Članak 114. stavci 2. i 3.
Članak 267. stavak 4.	Članak 117. stavci 11. i 14.
Članak 268.	Članak 114. stavak 8.
Članak 269. stavak 1.	Članak 114. stavak 1.
Članak 269. stavak 2.	Članak 114. stavak 4.
Članak 269. stavak 3.	Članak 114. stavak 5.
Članak 270. stavak 1.	Članak 116. stavak 1.
Članak 270. stavak 2.	Članak 116. stavak 3.
Članak 270. stavak 3.	Članak 116. stavak 4.
Članak 271.	Članak 117. stavak 14.
Članak 272. stavak 1.	Članak 119.; članak 117. stavak 14.
Članak 272. stavak 2.	Članak 120.; članak 117. stavak 14.
Članak 273., točka (a)	Članak 117. stavci 13. i 14.
Članak 273., točka (b)	Članak 119. stavak 4.; članak 117. stavak 14.
Članak 273. točka (c)	Članak 120. stavak 3.; članak 117. stavak 14.
Članak 274.	Članak 116. stavci 5. i 6.; članak 117. stavak 14.
Članak 275.	Članak 116. stavak 6.; članak 117. stavak 14.
Članak 276.	Članak 116. stavak 8.

Uredba (EU) 952/2013	Ova Uredba
Članak 277.	Članak 115.
Glava IX.	Glava XV. (dio)
Članak 278.	—
Članak 278.a	—
Članak 279.	—
Članak 280.	—
Članak 281.	—
Članak 282.	—
Članak 283.	—
Članak 284.	Članak 282.
Članak 285.	Članak 283.
Članak 286.	Članak 284.
Članak 287.	Članak 287. stavak 1.
Članak 288.	Članak 287. stavci od 2. do 5.